

پهروهرده کردنی

منتدی اقرأ الشفافی

مندالانی نازاد و سهربه خو

www.iqra.ahlamontada.com

به رگی یه که م

نووسینی دکتور نیل (A.S.NEIL)

وه رگی رانی له فارسی یه وه: قادر وریا

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆنى يېڭە

(مەنەرى ئاقرا ئىتقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەيغى يېڭە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پەيغەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

پهرووده کردنی مندالانی ئازاد و سه ربه خو

(بهرگی یه کهم)

نووسینی دوکتور نیل (A. S. NEIL)

وهرگیژان له فارسی یه وه قادر وریا

- پەرۋەردە كىردى مىڭلارنى ئازاد و سەرىيە خۇ.
- نوۋىنى (دكتور نىل)
- وىرگىرانى ئە فارسيەۋە (قادر وريا)
- بەرگى يەكەم
- چاپى يەكەم / سىنمانى / ۲۰۰۰
- تىراژ : ۵۰۰
- ئە سەرنەركى مەنبەندى بۇشنىرى ھىوا بە چاپ گەيەنراۋە
- ژمارەى سپاردنى (۱۷۵) ئى سالى (۲۰۰۰) ى وىزارەتى بۇشنىرى پى دراۋە

بەرایی.....

منالانی کورد، ئەو منالە بێنازو پشت گۆنخراوانەن کە خۆپسکانه پەرورده دەبن و نامۆن بەرامبەر پەرورده کردنیکی تەندروست و زانستیانه، مال و قوتابخانه کە هەردوو تەواوکەری یەکترین، منال پەرورده ناکەن بەو مانایەکی کە سێتیەکی تەواو بە توانا پیشکەش بە کۆمەلگە بکەن، بەلکو هەردەم ترساندن و سەرکوت کردن و چاوشکاندن، لەشیرە خۆڕەیی یەو تا میژ منالی و بگرە تاگەرە بوونیش لە گەلیدا دەژی و بوووتە نەریتیک کە هەموو پیادەکی دەکەن گەرەکان هەمان میکانیزمی هەلە دوپات دەکەنەو، کە دوینیش خۆیانی پێ پەرورده کراون، کە سێتی لای ئێمە کە سێتی یەکی ناتەواو دوو دل و پاراو نەخۆشە.

ئیرادە لای ئێمە تا پادەکی نەبوون وونە، هەر لە منالی یەو ووشەکی مەکە، بقیە، گوناح، قەدەغە، گۆنکەنمان پێ دەکات لە هەموو شتێ دەسلەمێنەو، بەردەوام ووشە کلۆم درۆو پەهاکان دووپات دەبنەو و سنۆریکی دیاری کراو بۆ بیرکردنەو مان داندەن.

هەر بۆیە چاپ کردنی کتێبی (پەرورده کردنی منالانی ئازادو سەرپەخۆ) کە لە لایەن دکتۆر نیل وە نوسراو و لە لایەن برای بەرێز کاک قادر وریاو لە فارسی یەو وەرگیردراووتە سەر زمانی کوردی کاریکی چاک و دەست پیشخەرانە، چونکە ئەم کتێبە گەرەکان زیاتر کەلکی ئی وەر دەگرن بۆ ئەوێ ئەو بۆچوونە چەوت و بەستوانەیان تۆزێ درز پێ بەرێ و بۆچوونی نوێ بیتە ناو بیرکردنەو یان بۆ پەرورده کردن و پاهێنانی منالان بە شیوەیەکی کە دوربێ لە چاوشکاندن و لێدان و سەرکوت کردن.

نامەوێ لێرەدا نێو پۆکی کتێبەکی بێخەمە بەر باس، هێندەکی دەمەوێ دەست خۆشی لە چاپ دانسی ئەم کتێبە لە (مەلەندی رۆشنیری هیوا) بکەم، کە بەو پەڕی گەرمی یەو باوەشیان کردووە بۆ لە چاپ دانسی، بەم کارەش خزمەتیکی گەرەیان پیشکەش بە کتێبخانە هەزارەکی کوردی کرد، هیوای سەرکەوتن بۆ کارە خزمەت گەزاری و رۆشنیریەکانیان دەخوازم و جیگای رێژی س. تایشن.

شۆرش محمد

پیش‌هکیمی وهرگیژ:

کتیپی «په‌روه‌ده کردنی مندالانی نازادو سه‌ریه‌خو» که نیستا لمبرده‌ستی خوینتران دایه، نزیکه‌ی چوار سال لموه پینش به هوی نووسمیری نم دپرانموه له فارسی‌یموه کراوه به کوردی.

نووسمیری نم کتیبه دوکتور نیل (A.S. NEIL) راه‌ینمرو ده‌رووناسینکی به‌ناویانگی ئینگلیسی‌یه که ده‌یان سال له ته‌مه‌نی خوی به په‌روه‌ده کردنی مندالان بردوته سمرو لم مه‌یدانه‌دا شاره‌زایی و ئهموونینکی زوری هه‌یه. دوکتور نیل باوه‌ری یموه هه‌یه که ده‌بی مندالان لسمر دوو ئه‌سلی نازادی و سه‌ریه‌خویی په‌روه‌ده بکړین. قوتابخانه‌ی «سومره‌یل» که دوکتور نیل خوی په‌ریه‌ری بووه، لسمر بناغه‌ی دوو ئه‌سلی ناویراو قوتابی‌یه‌کانی پی که‌یاندوون. لم کتیبه‌دا خوینتر له‌گه‌ل ئهموونه‌کانی دوکتور نیل له بواری په‌روه‌ده کردنی مندالان‌دا ناشنا ده‌بی و سه‌ره‌جی بۆ لای کۆمه‌لێک بۆچوون راده‌کینشری که به تمواری نوی و شورشگیرانه‌ن.

خوشمویستی و ئۆگرم به مندالان، به‌تایبه‌تی مندالانی بی‌به‌شی که‌له‌که‌م له لایه‌کو له لایه‌کی دیکموه بۆچوونه نوی‌یه‌کانی نووسمیری کتیپی «په‌روه‌ده‌کردنی مندالانی نازادو سه‌ریه‌خو». که بایه‌خینکی تایبه‌تی به سروشت و خو و خه‌و مافه‌کانی مندالان ده‌ده‌ن. هانیان دام هه‌ر له‌گه‌ل لی‌بوونه‌وه له خویندنه‌وه‌ی وهرگیژاوه فارسی‌یه‌که‌ی، بریاری خۆم بۆ وهرگیژانی نم کتیبه‌ بۆ سه‌ر زمانێ کوردی بده‌مو له ماوه‌ی ۶ مانگی یه‌که‌می سالی ۱۹۹۴ دا به‌جینی به‌که‌یه‌نم.

مندالانی کوردستان به‌داخه‌وه هه‌ر له سه‌ریه‌که‌وه له‌گه‌ل بی‌به‌شی و بی‌ئهنوایی به‌ره‌وروو نین. نه‌وان مندالانی که‌لینکی ژێرده‌ستن و که‌له‌که‌یان له دوا‌ساله‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا، هه‌روا له مافی به‌ده‌ستمه‌وه گرتنی چاره‌نووسی خۆی بی‌به‌شه. ناشکرا‌یه که‌ که‌لینکی بن‌ده‌ست ناتوانی سه‌دی یه‌کی ئه‌و خزمه‌ت و هه‌ولانه‌ ته‌ه‌جام بدا که بۆ پینکه‌یاندن و به‌ختیارایی مندالانی پنیوستن.

نهگەر منڊالانتي گهلاني نازادو پينگه يشتوو، له نيو نازو نيعمهت دا چاو همل دپنځو لمو ههموو نيمكاناته جزواو جزره كه بڼ پمروهده كراني جيسمي و روحي و فيكري يان پينك هاتوه، كهلك وهرده گرن، منڊالانتي كوردستان همر له رږزي په كه مي ژيانپانموه، له گهل ټمو تالي و نازارو مهينهت و كارساتانه پمرووو دپن كه به داخپوه بوون به پشينكي جوئ نهگراوه له ژياني تائينستاي نهتموه گميان.

دپمروهده ري و ناواري، كاول كراني مال و هيلانه به هزي ناگرو ناسن باراندني دوژمناني گهلي كوردهوه، بي بهش بوون له خوښندن به زماني زگماكي له سي بهش له چوار بهشي كوردستان دا، بي بهشي له خوښندن و قوتابخانه و، تپپم كردني ژياني منډالي به شواني، گواني، دهستفروشي، كموش بڼياغ كردن و شاگردوي پمرودهستكاري، كرنيكاري و ...، هه بووني ممرقاو حمسرهت و تاسه و خوزگه ي ژيانپكي ناسودوه و دور له ستم و چپوسانموه، لمو دياردانم كه پشينكي په كچار زور له منڊالانتي كوردستان به ټينسكو پښتيانموه چينشتويان و همستيان پي كردوون.

بڼ ټموي منڊالانتي كوردستانپش چي دپكه لم و زعه دا نميښنموه و همل و ممرچينكي باشت بڼ ژيان و پمروهده بوونيان پينك بي، پنيويسته شان به شاني ټمو خه پاته كه بڼ گه پاندني گه له كميان به نازادي و مافه نه تمواپه تي په كاني پمروپيشي ده پين، له هولي دهولممه ند كردن و پمرووژوورپردني زانست و ټمزموون و تينگه يشتني گه له كميان له بوازي پمروهده كردني منډالان داپين. كتيپخانه ي كوردي لمو باروه نهك همر دهولممه ند نيه، زوريش دهسكورته. ژماره ي ټمو كتيپخانه ي به زماني كوردي له نيخوږي پمروهده كردني منډال دهوښ، له ژماره ي قامكه كاني دهست تي ناپمړن.

وهرگپزاني كتيبي «پمروهده كردني منډالانتي نازادو سمرپه خو» ههنگاوپكي بچوو كه له پښتاي پم كردنموي ټمو كه لينته گموره پيدا كه بهدي ده كړي. همر لمو كاته شدا همولپكه بڼ پمرو پښداني دوو ټمسلې گرنكي نازادي و سمرپه خوږي له پمروهده كردني منډالانتي كوردستان دا كه به داخپوه زورپميان له مالموه و له كڅملا دا پمسركوټ راهيتراون.

ئەم كەتئىبە لە ئەسلدا بە ئىنگىلىسى نووسراوە و تاغای «عبدالرضا صرافان» لە ژێر ناوی «كۆدگانى مستقل و آزاد تربيت كنيم» كردووە بە فارسی. لە فەسلى كۆتايى دەقه فارسییەكەدا بېروەرلەو بۆچوونى كۆمەلەك لە شارەزايانى پەرەردەكردن و مامۇستايانى زانستگە بە ناوبانگەكانى رۆژئاوا لە بارەى بۆچوونەكانى دوكتور نېل بەرچاو دەكەون كە بەشىكىيان بە لایەنگرى و هیندىكىشيان بە دژايتى لەكەل رانگەو بېروراى ئەو نووسراون. بەداخووە من لەبەر بىهيوایى لە ئىمكانى چاپى كەتئىبەكى ئاوا گەورە، لە وەرگێرانى دوو فەسلى كۆتايى ئەم كەتئىبە خۆم پاراست. ديارە ئەگەر رۆژىك ئەو هۆمئیدەم هەبى، قسەى تىدانىيەكە ئەو بەشەش دەكەم بە كوردی.

لە كۆتايى ئەم پېشەكەيەدا جێنى خۆيتى لە قوولایى دڵموە سوپاس و پېژانىنى خۆم بەرامبەر بەو بەرئزانە دەربېرم:

- دۆستى دېرىن و براى شىرىنم كاك عبدالله فتاحى كە كەتئىبەكەى پى ناساندوم پىنى بەخشىم تا بىكەم بە كوردی.

- مامۇستای خەبات و نووسىنم مامۇستا عبدالله حەسەن زادە كە سەرەراى هەموو سەرقالى و كارى زۆرى رۆژانەى، بە وردى بە وەرگێرانەكە دا چۆرە و لە تىبىنىيە وردو جوانەكانى، بىبەشى نەكردم.

هاوڕێ و هاوکارى كار جوانم خوشكە جەمىلەى قادرى كە زەحمەتى تاپ كردنى ئەم كەتئىبەى گرتە ئەستۆ و زۆرى پێوێ ماندوو بوو.
- كاك كامران حەداد كە مۇنتەزى كەتئىبەكەى بۆ ئەلجەم دام.

قادر وریا

خەرمەنانى ۱۳۷۶

سەپتەمبەرى ۱۹۹۷

پێشه‌گیری نووسەر:

زانستی دەرۆنناسی هه‌تا ئێستاش پێشکه‌وتنیکێ زۆری وه‌ده‌ست نه‌هێناوه، ده‌سه‌لاتی ئهو هه‌یزه‌ دەرۆنی (ره‌وانی) یانه‌ی جم‌وجۆل و کرده‌وه‌کانی ئێسان کونترۆل ده‌کمن هه‌شتا بۆ ئێمه‌ نه‌ناسراوه.

له‌وکاتوه‌ که‌ فرۆید بناغه‌ی زانستی دەرۆنناسیی دارشت تا ئهم‌ڕۆ، زۆر ئهم‌مۆن له‌و رێیه‌دا ده‌ست که‌وتوون به‌لام ئهو ئهم‌مۆنانه‌ ته‌نیا قه‌راغ و لێواره‌کانی ئهم‌ مه‌یدانه‌ نوێیه‌ (زانستی دەرۆن ناسی) ی دۆزیوه‌ته‌وه. له‌وانه‌یه‌ په‌نجای سالی دیکه‌ به‌ره‌ی داها‌توو که‌ زۆر مه‌سه‌له‌ی تازه‌یان له‌ دەرۆنناسی‌دا بۆ ده‌رده‌که‌وی پێکه‌نینیان به‌ نه‌زانیی ئهم‌ڕۆی ئێمه‌ بێ.

له‌و کاتوه‌ که‌ من ژبانی خۆم بۆ دەرۆنناسیی مندال ته‌رخان کرده‌وه، پێوه‌ندیم به‌ گه‌لێک مندال‌مۆه‌ هه‌بوه‌ که‌ له‌ ئالفۆزی دەرۆنیی جۆربه‌جۆری وه‌ک: شیتیی ئاورکردنه‌وه، دزی، درۆزنی و بێ‌خه‌وی زه‌ریان چێشته‌وه. سالانێکی زۆر کاری به‌رده‌وام و ئهم‌مۆن وه‌سه‌ریه‌ک نان له‌و بواره‌دا به‌و باوه‌ری گه‌یاندووم که‌ زانیاری‌یه‌کی که‌مان له‌ باره‌ی ئهو هه‌یزه‌ دەرۆنی‌یانه‌وه هه‌یه‌ که‌ رێنۆینی ژبانی ئێمه‌ن.

من له‌سه‌ر ئهو باوه‌ڕه‌م که‌ بنه‌مه‌اله‌ و کۆمه‌ل له‌ تێک‌دانی ته‌عاده‌ولی مندال‌دا نه‌خشینکی گه‌رنگیان هه‌یه‌. مندالی «نا‌ته‌وا» ئهو مندال‌یه‌ که‌ له‌ ژبان‌دا هه‌ست به‌ شادی و ره‌زامه‌ندی نا‌کا و هه‌ریزه‌ له‌ گه‌ل خۆی و که‌سانی دەرۆیه‌ری ده‌که‌ویته‌ به‌ریه‌ره‌کانی.

ئهو که‌سانه‌ش که‌ ته‌مه‌نیکیان لێ رابردوه‌ و «نا‌ته‌وا» ن هه‌ر ئهو گه‌روگرفته‌یان هه‌یه‌. پیاوێکی به‌ختیار هه‌رگیزاوه‌هه‌رگیز هه‌ز له‌ نازار و نه‌زیبه‌تی که‌سانی دیکه‌ نا‌کا، پشتیوانیی له‌سه‌ر و خوێنریژی نا‌کا و به‌ چاوی

سووکموه ناروانینته ره گمزی رهش پیسته گان. ژنیکى بهختیار قمت مهره و مندالی خوی نازار نادا. نینسانیکى رازی و بهختموهر هیچ کات پمنا ناهانه بهر دزی و جینایهت. سهروکینیکى بهختیار همرگیز ژیردهسته گاننى چاوترسینج ناکا.

هموو جینایهت و شهر و بیزاری بهک له نه خوشیى دهروونی بهوه سهرچاره ده گرن. من همول دهدهم لهم کتینه دا نیشانی بدهم که نمو نه خوشی به دهروونی به چۆن ریشه داده کوتى و ژيانى نینسانه گان له گهل مهترسیى له نیوچوون رووبهروو دهکا و چۆن دهکری به پهروهده کردنى دروست پینشى ریشه داکوتانى بگیری.

نا. نیس. نیل A.S. NEIL

فه سلی یه که م:

سومرهیل

- * ناسینی قوتابخانهی «سومرهیل»
- * بهراوردیک له نیوان پرومده و فیزکردن له قوتابخانهی نازادو
- قوتابخانه سوندمتی یه کان دا
- * مندالان تا چ رادمیهک کار کردنیان پی خوشه؟
- * کایه (یاری)
- * یاری یه شانویی یه کان
- * موسیقا و هلیپرکی
- * وهرزش و یاری به کومهل
- * داهاتوی قوتابخانهی سومرهیل.

تسلی بنه‌ره‌تیی ئمو قوتابخانه‌یه لسه‌ر بناغه‌ی ئازادی قوتابیان دامه‌زراوه. دیاره ئمو ئازادی‌یه بی سنور نیه و به‌هه‌بستی دابین بوونی ئه‌منیه‌ت و سه‌لامه‌تیی قوتابیان ئمو یاساو ری و شوێنه‌ به‌یوه‌ ده‌چن که منداڵانی قوتابی بو‌خویان پیشنیاریان کردوه و ره‌زامه‌ندی به‌یوه‌به‌ری قوتابخانه‌یان بو وه‌ده‌ست هه‌تاون. بو وینه منداڵان ئازادین به‌تاقی ته‌نیا بو مه‌له کردن بچه ئه‌ستیز و پیوسته له‌کاتی مه‌له‌کردنی منداڵان دا دوو مه‌له‌وانی به‌ئهم‌زمون بو پیشگیری له‌ خنکانیان له لایان بن. هه‌روه‌ها منداڵانی چووک‌تر بی ئه‌وه‌ی یه‌کیکی له‌ خویان گه‌وره‌تریان له‌گه‌ڵ دابی حه‌قی چوونه‌ دهر له قوتابخانه‌یان نیه. ئهم ری و شوێنه و یاسای دیکه‌ی لهم چه‌شنه هه‌ر به‌ هه‌زی قوتابی‌یه‌کانه‌وه پیشنیار و په‌سند ده‌کری و هه‌ر ۱ مه‌ ۱۰ به‌ باخانه ژهر بی جهرمه ده‌کری. به‌وحاله‌ش ئه‌وه‌نده

تازادی یه‌ی لهو قوتابخانه‌یه‌دا دراوه به مندالان له تازادی مندالان له قوتابخانه‌کانی دیکه‌دا زور زیاتره. ئهو راپورتانه‌ی له‌باره‌ی ئهو قوتابخانه‌یه‌وه ئاماده کراون ده‌ری ده‌خمن که تازادی‌یه‌که هەر له قسه دانیه و به کرده‌وه هه‌یه.

وه‌ک نمونه لهو قوتابخانه‌یه‌دا هه‌چ قوتابی‌یه‌ک به زور ناکینشرته سهر کلاسی ده‌رس خوتندن. که‌چی زۆریه‌ی قوتابی‌یه‌کان به‌ریک و پینکی له کلاسه‌کانی ده‌رس خوتندن‌دا ئاماده ده‌بن، تاقه نمونه‌یه‌ک نه‌بی که قوتابی‌یه‌ک بۆ ماوه‌ی سێزده سال له چوون بۆ سهر کلاسی ده‌رس خۆی بوارد و هه‌چ که‌س زۆری لی نه‌کرد به‌شداری بکا. هەر ئهو قوتابی‌یه کاتینک بریاری دا بخوینی، توانی به شیوه‌یه‌کی زۆر خێرا پینش که‌وی و پاش خوتندنی ناوه‌ندی و ئاماده‌یی پینی نایه زانستگه و ئینستاش وه‌ک نه‌ندازیاری به‌رق (کاره‌با) خه‌ریکی کاره. ئهم نمونه ده‌گه‌مه‌ نه‌ لێره‌دا بۆیه خرایه به‌رچاو تا ده‌رکه‌وی ئهو تازادی‌یه‌ی دراوه، شتیکی ته‌واو راسته‌قینه‌یه و نه‌گهر خوتندنی قوتابی‌یه‌ک ئاکامینکی دلخوازیشی نه‌بی، تازادی‌یه‌که‌ی لی ناستیتدرتته‌وه. سه‌ره‌رای هه‌مووی ته‌مانه‌ش لهو قوتابخانه‌یه‌دا به‌رووای ئازاوه‌خوازانه به‌رچاو ناکه‌وی. ری و شوین و یاساکان به‌ هۆی ده‌سته‌یه‌کی پینک هاتوو له نوینه‌رانی قوتابی‌یان که سه‌رۆکه‌که‌ش هەر یه‌کینک له‌وانه، پیاده ده‌کری. هه‌لسوورینه‌رانی قوتابخانه و هه‌رکام له قوتابی‌یه‌کان نه‌گهر پینان خو‌ش بی ده‌توانن لهو ده‌سته‌یه‌دا به‌شدار بن. ئهم ده‌سته‌یه له‌ بواری باس و لیکۆلینه‌وه سه‌باره‌ت به‌ گیرۆگه‌گه‌نی قوتابخانه و دانانی یاسا له‌ پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ ته‌وان‌دا ، ده‌سه‌لاتینکی بی سنووری هه‌یه.

دوکتور «نیل» به‌پررسی قوتابخانه ده‌لی: من سالانینکی زۆر له قوتابخانه سونه‌تی‌یه‌کان‌دا خه‌ریکی ده‌رس کوته‌وه بووم. به‌لام چونکه به‌روایه‌کم به‌و جوړه قوتابخانه‌نه‌بوو، له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌م که‌وتینه‌ هه‌ولی

بنیات نانی قوتابخانه په ک که لمو دا دهره تانی نازادی کړده وه و راده برین بدری به قوتابیان. بؤ نو مه به سته ده بویه له هر جزره سزا دان و ری و شوننی ټینزیباتی ټله پینش دا دیاری کراو و ناموزگاری به کی بی سهره و بهر خړ بیویرین. من به تمواوی له سهر نو بروایم که منډال هر له جی دا باشه و بیرورای دروستی هیه و له ژینگه به کی نازادا، تا نو جینگایه ی توانا و لینه شاهه یی به سروشتی به کانی رنگای پی دده ن، ده توانی به باشی په روره ده بی و گه شه بکا. به پنی نو بؤ چونه له قوتابخانه ی نیمه دا نه گهر که سینک ټیراده و لینه شاهه یی پنیو سستی بؤ بوون به زانا تی دابی، ده توانی بی به عالم و زانا و نه گهر له توانایه ش بی بهش بی لهوانه به بی به خؤلمال (کناس). به لام تا ټیستا هیچ کام له قوتابی به کان دواي تمواو کړننی خویندن له قوتابخانه که مان نه بوون به خؤلمال. دیاره من نامموئ شانازی بهو مه سه له یوه به کم چونه که له روانگهی منموه خؤلمال ټیکي به ختیار زور له زانایه کی «ناتهواو» که نه خوشی دهر و نیی هیه، باشته.

له قوتابخانه که ی نیمه به شداری له کلاسه کانی دهرس دا شتینکی تمواو دلخوازانه به و قوتابی به کان به ویستی خویان دهرسه کان هل دهر برین. له روانگهی منموه شینه کانی دهرس گوتن نه ونده گرنه نیه، شتینک که له بواری فیزیکردن دا گرنه ټوگری و تامه زرویی به که به تمواوی ری خوشکری فیزوونه. بؤ وینه نه گهر قوتابی به ک به بهموئ له زانستی ټمزمیندا فیزی دابه شکردن (تقسیم) و کم کړدنه وه (تفریق) بی، له هر رنگایه که وه بهو فیزی ده بی و شینه جزیره جزره کانی فیزکردن نه شینکی زور گرنکیان لهو کاره دانیه.

له روانگهی من و ماموستایانی قوتابخانه که مانموه، تاقیکردنه وه کانی کوتابی سالی خویندن کارنکی تمواو بی بایه خ و بی که لکن. هر یوه له قوتابخانه ی نیمه دا شتینکمان به ناری تاقیکردنه وه ی

کوتایى سال نیو به لآم ئو قوتایى یانهى بیانوی له زانستگه کان دا درنوه به خویندن بدهن، همرکه تهمه نیان ده گاته چارده سالى به شى زورى کاتى خویان بو دهرس خویندن تهرخان ده کمه تا بتوانن له تاقیکردنه وه کان دا سهرکه مون.

له قوتابخانهى ئیمه دا قوتاییمان و ههلسوورینمران له گهله یه کتر بهرام بهرن و همرکه امینکمان یه ک مافی دهنگدانان ههیه. دیاره نه گهر مهسه له یه کی گرنکی وه ک ئاگر گرتنى خانوبه ره قوتابخانه روویدا، من بهرپرسم. به لآم نه گهر من له منداله کان داوا به کم که له کاتى کار ک کردن دا رنى دهستم نه گرن، ئهوانیش له کاتى یارى کردن دا زور به هاسانى ده توانن له منیان بوئ لی یان دوور کهومه وه. یان کاتیک من لهوانم دهوئ دهست له «پیانو» یه کهم وه رنه دهن، ئو مافهش به خۆم نادم که بئ پرسی وان که لک له دووچه رخانه کانیان وه ربه گرم.

گرن گترین مهسه له ی قوتابخانه کهمان نه بوونى ترسه. مندالینکی ۹ ساله کاتیک شووشه ی په نجه ره یه ک ده شکینى زور به هاسانى دینه لام و راده گهیه نئ که شووشه که، ئو له کاتى تۆپ تۆپین دا شکاندوویه. ئو بۆیه دئ مهسه له کهم له گهله باس ده کا چونکه لیم ناترسی و ده زانئ ده رههله نابم. ئو ده زانئ که ناچاره پولی شووشه که بیژنریتسه وه به لآم ئیدی شتیک به ناوی ترس و سزا و سهرکۆنه له گۆرئ دانیه.

کاری مندال ئه وهیه ژبانى تایبه تیی خۆی به پرنه بهرئ نه ک ئو شته که دایک و باب و راهینه ره کانی بۆی داده نین و پنی ده سپهرن. نه گهر مندالینک به پینچه وانه ی وىستى خۆی ناچار به فیربوونى موسیقا و یان ههرشتینکی دیکه بکهین، ئه ومان وه ک ئینسانینکی بئ ئیراده راهیناوه. ئو کهسه ی هه موو شتیک ههروه ک خۆی و بئ بیرلئ کردنه وه قبول ده کا، نابئ چاره روانی هیچ چه شنه داهینانینکمان لی هه بئ.

بەروردىك لە نىوان پەروەردە و فىزىكردن لە قوتابخانەى
ئازادو قوتابخانە سونىنەتى يەكاندا

ئامالچىمان لە پەروەردە و فىزىكردن دەبى ئامادە كىرنى مىندالان بۇ
ژيان بى. بۇ ئەو مەبەستە پىنويستە سەرنج و ئۆگىرى وان بۇلاى مەبەست
يان بابەتىكى تايىبەتى راكىشىن. لەبووارەدا فەرەنگ سەركەوتو و نەبوو.
پەروەردە و فىزىكردنى ئەمەز و سىياسەت و ئابوورى حاكم بەسەر
جىهاندا، ئىنە بەرەو شەم رادەكىشن.

زانستى پىزىكى نەى توانىوە كۇتايى بە نەخۇشى بىنى. ھەرچەند
ئىدىدىعەى ئازەل دۇستى دەكەين ھىشتا كىردەو و ھەشىمانەى راوى
گىيانلەبەران وەك جۇرىنگ وەرزش چا و لى دەكەين. ئەو ئىدىدىعەيانەى
لەبارەى پىشكەموتنەكانى ئەمەزوو دىنە گۇرئ تەنبا لە بوارى تىكنولۇزى
بۇ وىتە مىكانىك، ئەلكىرونىك، كامپىوترو ... دان.

ئەگەر دەسانەوئى باشتر لەو فەرەنگەى بەسەر جىهاندا زالە ورد
بىنەو خراپ نىە بەر لە ھەر شتىك چەند پىسارىك لە خۇمان بکەين.
بۇچى مەزۇ زىاتر لە گىيانلەبەرانى دىكە تووشى نەخۇشى دەبى؟ بۇچى
ئىنسان خۇى و ئىنسانەكانى دىكە لە شەمە بى ئاكامەكاندا لەنىو دەبا؟
لە ھالىكدا گىيانلەبەرانى دىكە ئەوئى ناکەن! بۇچى خۇكوشتن تا ئەو
رادەبە پەرى ستانەو؟ بۇچى جىنایەتە جىنسىيەكان رۇز دواى رۇز زىاتر
دەبن؟ بۇچى رەگەزەرسىتى تا ئىستاش ھەرمارە؟ ھۇى چىبە لە ھىندىك
لە ولاناندا رق و بىزارى لە رەش پىستەكان ھەز بەردەوامە؟ و ھىزاران
پىسارى دىكە لە بارەى شارستانەتىيەكەوە كە خۇى بەسەرکەوتو و بە
شكۇ دەزانى!

ئەو پىسارانە بۇبە دىنە گۇرئ كە وەك دەرووناس و راھىنەرىكى
پەروەردەبى پىشەكەم وا دەخوازى. ھەرۋەھا لەوئەشەو سەرچاوە دەگرئ كە

سازی، کەل و پەل و پێڕیستی یەکانی کاری دەستی، وەرزش، تیشتر، نیکارکێشی و ئازادی بەدژێتە مندالان بۆ ئەوەی پەرۆردە بن، لەو کۆنفرانسانەدا کە لە لایەن خوێندنگە بەرزەکان و زانستەکان بە مەبەستی وتاردان بانگەێشتن دەکرێم، زۆر وەخت لە کالی و ناپوخته بوونی ئەو کچ و کۆرە گەنجانە کە مێشکیان لە زانیاری بێ سوود و بێ خێر ناخراوە، تووشی سەرسوڕمان دەبم. ئەوان بەراستی زۆر شتان دەزانن. لە بارەی «منطق» ەو بە رهوانی دەدوین. ئەدەبیاتی کۆن باش دەزانن، بەلام لە بارەی دوورە دیمەنی ژبانی خۆیانەو، زۆریان روانینیکی مندالانەیان هەیە. هەمووی ئەوانە لەبەر ئەوەیە کە فێریان کردوون چۆن زانیاری یەکان فێر بن. بەلام فێریان نەکردوون کە چۆن هەست بە مەسەلەکان بکەن. کەمەیه مەسیی ئەو لاوانە کە زۆریش خۆشەویست و لەبەرداڵن بریتی یە لە: بێ بەشی لە هۆکارە گۆڕ و تین خولقێنەکان و دەستەوستانی لە مۆتورە کردنی بیرو هەستدا. کتێبە دەرسی یەکانیان هێندێ مەسەلە ی وەک: خو و خە ی ئینسانی، ئەوین و خۆشەویستی، ئازادی و بۆخۆ بریاردانیان بۆ شی ناکەنەو و نیزامی ئاموزشی نمونە ی خۆی لەو کتێبانەدا دەدۆزیتەو کە مێشک و دل، یان بیرو هەست لێک جۆی دەکەنەو.

رەنگە ئێستا کاتی ئەو هاتبێ کە چاو بە واتای کار و فێر بوون (بەو جۆرە ی لە قوتابخانەکانی ئەمڕۆدا باو) دا بخشیتێنەو. ئەمڕۆ فیزیوونی ماتماتیک (ریاضیات)، مێژوو، جوغرافیا، زانستەکان، هونەر و ئەدەبیات لە لایەن مندالانەو وەک فیکرێکی لەقالب دراوی لێ هاتو. ئێستا روژی ئەو هاتو کە تی بگەین نیو ی قوتابی یان ئەو بابەتە دەرسی یانە یان پێ خۆش نیە.

من نامەوێ لێرەدا فیزیوون و خوێندەو وەک شتیکی بێ بایه خ دابنێم. بەلام بە بۆچوونی من دەبێ لە پێوەندی لەکەل مندالاندا، لە پەلە

یه کهم دا گرینگی بدری به یاری کردن دوا به فیر بوون و خویندن. دهرس خویندن شتینکی زور گرنکه به لأم نهک بنو هم مووان. نیژینسکی Niginsky (بالرین) باله زانی ناویه دهره وی شوروه وی نهی توانی له تاقیکاری وهر گیران له مده رسه ی میللی باله ی شوروه وی دا سرکه وی. ناوبراو له قوتابخانه دا نهی ده توانی بخوینن چونکه هم موو هوش و بیرى له جی به کی دیکه بوو و ده یوست بی به «بالرین» (باله زان). سمره نجام قوتابخانه ی باله تاقیکاری به کی رواله تیبی بو پینک هینا و پرسپیار و ولأمه کانی نایه به رده ست تا به م جزره بتوانی پی بنیتته قوتابخانه ی باله. بیسوی لقی بکه نموه نه گمر قوتابخانه ی باله نیژینسکی له گمل تاقیکاری به کی جیددی به ره وروو کردبایه، ناوبراو رنی نه ده که مته نموی و جیهان هونرمه ندینکی ناوا گهره وی له ده ست ده چوو.

هونرمه ندان و داهینمران له همر رینگایه که موه بی فیزی نمو شته ده بن که به دوا ی دا ده گهرن. چونکه هیزی دهره ونی و بلیمه تیبی نه وان وا ده خوازی که نامرازی پیوست و ده ست بینن. نیمه به هاسانی ناتوانن تی بگین که له پوله کانی خویندن دا به موه که قوتابی به کان ناچار ده که بن نمو دهرسانه فیر بن که حمزبان لی ناکمن، چ هیزینکی داهینمر له نیو ده به بن.

ماوه به ک له موبهر دایکینک سکالای خوی له که چه که ی هینایه لای من و گوتی که چه که ی هم موو شه وی به ده ست دهرسی جوغرافیاوه ده که موبته شیوه و گریان. نمو دایکه ده یه یوست که چه که ی بو درنژوی خویندن به چیتته زانکوی علوم. به لأم که چه که زیاتر سهری له هونمر ده خورا و پینی خوش بوو له لقی تیناتر (شانو) دا درنژو به خویندن بدا. نمو که چه حموت جاران له تاقیکردن موه ی وهر گیران له زانکوی علوم دا به شدار ببوو، همر حموت جار رهت ببوو. سمره نجام دایکه که ی گه بیسته نمو قه ناعته که باشته له که چه که ی گهری و رینگای بدا له لقی دلخوازی خوی دا خویندن

دریژه بدا.

کاتیک نهو همموو خوښکاره بی مهبله ده بینم که دوی تمواو کړدنې خوښندنې لقیکی نابه دل، دهن به فیرکار و ماموستایه کی مام ناهندی، یان دوکتورنکی خراپ، یان حقوقو قزانیکی لی نهاتوو، له دلی خومدا ده لیم نه گمر نهوانه له هه لېژاردنی لقه کانی خوښندن دا سهریست بوا یمن لهوانه بوو بیانه وهستایه کی باشی شت چاک کړدنهوه، سهره وستایه کی کار جوان و ژاندرمه یه کی نمرکناس.

له قوتابخانه به تجربه بزمان ده رکوتوه نه گمر کوپنک نه پوی بهرله پازده سالی فیری خوښندنهوه و نووسین بی، زیاتر مهبلې به لای مهسه له فهنی یه کان دایه و سهره نجام ده بیته نه نذا زیار یان تمکنیسه نینکی کارامه. نهو کچانه ش که بؤ وینه ماتماتیک و فیزیک گمتر سرهمچیان راده کیشی و دلیان به بهرگدروون و کیشانی نه خشی جل و بهرگوه به، زور جار بهرگدروو و نه خشه کیشی کار جوانیان لی همل ده کوی.

قوتابخانه له همموو ولاتانی جیهان چ سهرمایه داری ، چ سوسیالیست یان کومونیست بؤ فیرکړدنې لاوان دروست کراوه. به لام باشتیرین پوله کان و چاکترین کمل و پمل و نامرازی نیو تاقیگه کان (لابراتوار) له قوتابخانه کان دا ناتوان نهو گیرو گرفته عاطفی و کومه لایه تی یانه که منډالان له ناکامی فشاری ناپیوستی ماموستایان، دایک و بابو کان و کومل دا به مه پستی فیریوونی دهرسه کان تووشیان دهن چاره سر بکمن و له نیویان بهرن.

منډالان چهنده حهن له کار کړدن ده کهن؟

چهن دین سال لممهویر له قوتابخانه قانونیکمان هه بوو که حوکمی ده کړد قوتابیان و ماموستایانی قوتابخانه له حهوتوودا لانی کم ۲ سهعات کاتی خویان بؤ هیندیک کاری وهک باخهوانی و چاکردنهوی

دهرگا و په‌نجیره و ... تهرخان بکمن. بۆ نه‌نجام دانی نمو جزیره کارانه هه‌قده‌ستینکی سه‌مبولیکمان (بۆیننه پینج قران بۆ سه‌عاتینک) دیاری کردبوو که بایه‌خینکی ئه‌وتۆی نه‌بوو. به‌لام نه‌گهر به‌کینک له نه‌نجام دانی نمو جزیره کارانه خۆی بواردبا ناچار ده‌کرا دوو به‌رامبه‌ری نمو راده‌یه جهرمه‌یدا. زۆریه‌ی مامۆستایان و قوتابیان که نه‌یان ده‌ویست نمو جزیره کارانه بکمن، جهرمه‌که‌یان ده‌دا و خۆیان له‌و جزیره کارانه ده‌رداویشت. ژماره‌یه‌ک له قوتابی‌یه‌کان که ناچار ده‌بون کاره‌که بکمن به‌رده‌وام ده‌یان روانیه سه‌عات تا بزائن که‌نگی نمو دوو سه‌عات بینگاره ته‌واو ده‌بی. ساوه‌یه‌ک دواتر له کۆیوونه‌وه‌یه‌کی گه‌شتی قوتابخانه‌دا، په‌کینک له قوتابی‌یه‌کان ناره‌زایی خۆی له قانونی کاری زۆره‌ملی ده‌ریزی و داوای کرد که سه‌ره‌له‌نۆی ده‌نگی بۆ وه‌ریگیری. پاش ده‌نگ. وه‌رگرتن بۆمان ده‌رکوت که هه‌موو قوتابیان خوازیاری هه‌له‌وشانه‌وه‌ی نمو قانونن بۆیه کاری ئیجباری له قوتابخانه هه‌لگیرا.

چهند سال له‌وه پینش ده‌مانه‌ویست له قوتابخانه‌که‌مان دا ژوورینکی به‌چکۆله بۆ کاری ده‌رمانی دروست بکه‌ین. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پوولی پنیو‌ستمان بۆ دروست کردنی نه‌بوو له‌گه‌ل قوتابیان و هه‌لسووزینه‌رانی قوتابخانه به‌یه‌که‌وه بریارمان دا دیواره له میژینه‌کانی قوتابخانه برووخینن و به‌که‌لک وه‌رگرتن له خشته‌کانی نمو دیوارانه و به‌هاوکاری به‌کتر ژووری کاری ده‌رمانی ساز بکه‌ین. هیندینک له منداڵان له رووخاندنی دیواره کۆنه‌کان و دانه‌وه‌ی بناغه‌ی دیواری ژووره‌که‌دا یارمه‌تی‌یان داین به‌لام له به‌رامبه‌ردا داوای هه‌قده‌ستیان لی کردین. چونکه پوولینکیشمان بۆ دانی هه‌قده‌ست له ده‌ست دانه‌بوو، منداڵه‌کان زۆر زوو له هاوکاری کردنمان خۆیان بوارد.

سه‌ره‌نجام ژووری کاری ده‌رمانی به‌هۆی مامۆستا‌کان و ژماره‌یه‌ک له دا‌یه‌ک و باوکه‌گانه‌وه دروست بوو. نمو جزیره کاره منداڵه‌کانی

داده هیژاند و نومان ههستیان به قازا هجه که ی نه ده کړد. به لأم ماوه په ۱۰ دواتر که ویستمان دیونکی چو که بؤ دوو چمرخه کانیان دروست بکه ی تینکرا به پورې خوشحالی یوه و بی یارمه تیی نیمه به ته گیبی دروستیان کړد. لای منډالان ههستی هاوکاری کړد و په کتر یارمه تی دان، بهو شپوه په که له گه وره کان دا هیه. ههست کړد به بهر پر سایه تیی کومه لایه تی. ته نیا له دواي تمه منی هژده سالی پینک دی. منډالان زیاتر چاویان له پیوستی په کانی نیستایانه و داهاتو لای نهوان گرنګ نیه.

من هر گیز منډالی تموه زلم نه دیوه. نو شته ی ناوی دهنین تموه لای ده گه پرتوه بؤ نه بونی حمز و ژگری منډال به باب ته تیکی تاییه تی، یان بی به شیی منډال له سلامه تیی تمواو. منډال تیکی ساغ قهت حمز ناکا بیکار بی. ماوه په که له موبهر منډال تیکیان نارده قوتا بخانه ی نیمه که ده یان گوت تموه زله و نایه یی پر سیاره کانی ده رسی بیرکاری وه لأم بداتمه. نو لهو کاتمه پنی نایه قوتا بخانه که مان، روژی چند ساعات خمریکی وه کار خستنه وه رادیو و نو نامرازانه بو که له کار کهوتیون. حاله تیکی نهوتو نابی ناوی تموه زلیبی له سمر دابتری. نو وه زعه ته نیا نیشاندی بی مهیلی کوره که به بیرکاری به و پیوه ندی په کی به تمبه لای یوه نیه. چونکه نه گم به راستی تمبه لای بویه هر روژه ی چند ساعات به وه کار خستنه وه دوزگا شکاوه کانه وه خمریک نه ده بو.

له دواپی یانه دا له روژنامه په که دا خوتنه موه که نو که سانه ی حمز له هه لپه رین ده کهن له هر کور تیکی هه لپه رین دا به قمر چل کیلومیتر به یی یه دا ده رن و تو زقال تیکیش ههست به ماندووی ناکمن. هزیه که شی زور روونه: نهوان حمز له هه لپه رین ده کهن. نو قسه په له باره ی منډالانی شمه وه همروایه. بؤ وینه قوتا بی په که له پوله کان دا خوی به

وانه گانهوه ماندوو ناکا و پینی ده لنین تممبل، له کی بمرکی په کی
فوتبال دا ده یان کیلومتر راده کا بی ئه وهی چو وکتړین نیشانه ی ماندووی
پنوه دیار بی.

من هیچ وهخت ناتوانم له لوتابخانه لوتابی په ک ناچار بکم که له
باخموانی و ناودانی گوله گان دا یارمه تیم بدا. چونکه نهوان پنیان باشته
کاتی نازادی خزیان به وه کار خستنه وه و خاوبن کردنه وهی دووچمرخه و
ساتورسینکلیشه گانیان تینپر بکمن و بان لایت (چراغ قوه) و رادیوی
چکوله بؤخزیان دروست بکمن. زور سالی خایاند تا من نهو دیارده بهم بؤ
روون بؤوه. روژنک براکهم داوای لی کردم له کاری باخچه ی ماله که ی دا.
یارمه تیی بدهم. له حالیک دا هاوکاریم ده کرد هستم بهوه کرد گمرچی
کاری باخوانیم پی خوزه، به لام چیژ له کار کردن له باخچه که ی نهودا
وه رناگرم. چونکه نهو باخچه یه هی من نه بوو و لهوانهش بوو برهمی
کاره که هر نه بینم. بؤ مندالانیش مسهله که هر بهم چمشنه به. نهوان حمز
له پی راگه یشتن و خزمهت کردنی دووچمرخه و مولور سینکلیتی خزیان
ده کمن چونکه ده ست به جی برهمی کاره که یان ده بینن. هاوړه گمز دوستی
و له خه می خه لکی دابوون زور درهنگ به بییری مندالان دا دی و به
هر حال جوژنک خؤ ویستی بی له گه له.

ناماده یی و مهیلی منداله کهم تمه نه گان سه بارهت به کارو هاوکاری
له گمل گموره گان، له گمل ناماده یی میز منداله گان جی اوازی په کی زوری
هیه. مندالانی تممن ۳۰۸ ساله چمشنی کویله په ک کار بؤ گموره گان
ده کمن. نهوان بی ئه وهی چاوه روانی هیچ چمشنه حه قده ستینک بن خشتان
ده کیشتن، لم و چیمه نتؤ لینک ده دن و هرکاریکی لهم بابه ته ی لی یان
داوا بکری، به هاسانی بهرته ی ده بن. چونکه به نه لجام دانی نهو جوړه
کارانه هست به گموره بوون ده کمن. به لام له تمه نی ۸-۹ سالی یوه تا
۱۷-۱۸ سالی، مسهله که بهم جوړه نیه و میز مندالان بؤ نه لجام دانی

کارکنی پی‌یان خوش نه‌بی ناصاده‌بی نیشان نادهن. ناشکرایه نمونه‌ی ده‌گمهن ری ده‌که‌وی و هیندینک له مندلان همر له سالانی به‌کمی زیانه‌وه تا کزتایی تمهن، ناصاده‌ی نه‌لجام دانی همرچه‌شنه کارکنن. راستی به‌که‌ی نه‌ویه گه‌وره‌کان زورجار مندلان ده‌چوسیننه‌وه. نه‌وان به‌رده‌وام ده‌ستور به‌سمر مندلان دا ده‌دهن: په‌رداخینکم نار بؤ بیتنه، نه‌و ناصه‌یه به‌ره پوستانه، نه‌م کاره بکه، فلان کاره‌که و ... مندلان نایانه‌وی که‌لکی خراپیان لی وه‌رگیری. نه‌وان له‌سمر نه‌و باوه‌ره‌ن که دایک و باب ده‌بی پنیوستی به‌کانی خوشی و حسانه‌وی نه‌وان دابین بکهن.

نه‌من پینم وایه له کومه‌ل و شارستانه‌تی به‌کی سه‌لامت دا نابی داوا له مندلانی که‌متر له ۱۸ سال بکری کارنک بکهن که پی‌یان خوش نه‌یه. به‌لام به‌داخموه زور له مندلان ناچارن به‌به‌به‌ستی به‌ارمه‌تی به‌ زیان و پژوی به‌نماله‌یان زور له خواره‌وی نه‌و تمهنه‌دا مل له کارکردن بنین. نه‌وان همیشه به‌ی نه‌وی خویان هستی پی بکهن. له‌و وه‌زه نارازین و له‌وه که نه‌یان توانیوه چاخی مندالی و میزمندالی به‌و چوره‌ی شپاوه، رابورن نازار ده‌چیژن.

یاری

له قوتاخانه‌ی نیمه، (یاری) به‌کینک له گرنه‌ترین چالاکی به‌کانه و نیمه بایه‌خینکی زوری بؤ داده‌نین. هوی چیه مندلان و بینچوهه پشیله‌کان تا نه‌و راده‌یه که‌یفیان به‌گمه‌دی، بؤ من روون نه‌یه. هه‌ل‌به‌ت به‌به‌ستم له یاری، نه‌وانه نه‌یه که له مه‌یدانه وه‌رزشی به‌کان دا به‌رنه ده‌چن، یان نه‌وانه که به‌هاوکاری ده‌سته‌یه که نه‌لجام ده‌درین. به‌لکو نه‌و یاری به‌خه‌یالی یانه‌م به‌به‌سته که منداله چوکه‌کان ده‌یان کهن. یاری به‌به‌کومه‌له‌کان پنیوستی یان به‌رینک‌خستن (تشکل)، لیزانی، رقه‌به‌ری و

کاری به کومل ههیه. کهچی کایهکانی مندالان رقه بهیری (رقابت) به کی کهمی دهوی و پنیوستی به لیژانی نیه. بۆ ئەم جۆره یاری یانه کاری به کۆمه لیش زۆر پنیوست نیه. منداله چکۆله کان زۆر به هاسانی ده توانن به چهک و شمشیری خه یالی لاسایی دزه کان بکه نهوه. چیرۆکینک یا فیلمینکی سینهمایی لهوانه به کار بکاته سه ر مندالان و هه به ستینکی تازه بۆ یاری کردن بخاته میتشکی مندالان. به لأم هه رله جی دا هه ویتنی ئۆگری به کایه و یاری له دلی مندالانی هه ووو و لاتان و ره گزه کان دا هه به. چونکه بهر له وهش سینهما دابه پتیری، مندالان یاری به کسان و هک خۆشاروه کین و قهری قهرین و ... یان پی خوش بووه و کردوو یانه.

له قوتابخانه مندالانی ۶ ساله له به یانی یه وه تا ئیوارێ به کایه کردن رای ده بوین. ئەوان نوقمهی خه یال ده بن و یاری تازه داده هین. لای مندالینکی چوکه خه یال و راستی زۆر لینک نزیکن. کاتینک له نیو دهسته به ک مندال، به کینکیان خۆی لهوانی دیکه ده کا به دیوه زمه، منداله چوکه کان له خۆشی یان ده یکن به قریوه. ئەوان له گه ل ئه وهش دا ده زانن دیوه زمه که به کینک له هه قالانیانه که مه لافه به کی سپیی به خۆی داداوه و خۆی بهم جۆره هه ل خستوه به و حاله ش کاتینک لی یان نزیک ده بیتمه و بزبان دی، له ترسان ده سه ده کهن به هات و هاوار و له بهری هه ل دین.

منداله چکۆله کان خه یالینکی زۆر زیندوو و پر له هه ژانیان هه به که بۆ کایه که لکی لی وه رده گرن. کوپانی ۸ تا ۱۴ ساله ، کاتینک یاری لاسایی کرد نه وهی کانگینستهره کان ده کهن، به رده وام خه ریکی کوشتنی رواله تیی به کتر و فرین به ئاسمانه کان دا به هۆی فرۆکه خه یالی به کانیانه وهن. که چه کانیش له قوناغینکی ته مه ن دا یاری لاسایی کرد نه وهی چه ته و رینگره کان ده کهن به لأم له شمشیر و ده مانچه که لک وه رنا گرن.

کوپانی چوکه له له کاتی یاری کردن دا زۆر وایه ده بن به دوو

تاقمی رقه بهر و دواي تمواو بوونی یاری په که، رقه بهر ایه تی یان له بیر ده چینه وه و ده بنه وه دوستی په کتر . به لام کچه چکوله کان و انین و له وانه په دواي تمواو بوونی کایه کانیشیان، رقه بهر ایه تی یان له کمل په کتر بښی.

نهن قهت نه متوانیوه تی بگم که خه یال و ناره زوو و لای مندالان له کوپوه ده ست پی ده کا و ده گاته کوئ. کاتیک کچینکی چکوله له ده فرینکی بچووک دا چنشت ده نیته بهر ده می بوو که باغه که ی نایا لهو کاته دا و ابیره کاته وه که بوو که باغه که ی گیانی له بهر دایه؟ نایا نهو نسه په دارینه په ی کوریو که کان سواری ده بن، له پینش چاوی وان نسه پی راسته قینه په؟ داخوا نهو کاته ی کوریو که په ک به تیخورینه وه ده لی؛ «له جینی خوت نه بزووی» وا هه ست ده کا چه کینکی راسته قینه په به ده سته وه په؟ من زورتر له سهر نهو باوه رهم که مندالان پی یان وایه له یستو که کانیان، راسته قینه و تا نهو کاته ی په کینکی له خویان که وړه تر له پر ناگای نه کردوونه وه، نهوان له جیهانی خه یالی خویان دا درپزه به کایه ده دن.

دایک و باو کینکی تی که یشتو دنیا ی خه یالی منداله که یان به خورایی ناشینوین. کورپان به پینی عاده ت له کمل کچان یاری ناکمن و زورتر یاری خوشاره کین و لاسایی کردنه وه دزو چه ته کان و کانگینستمره کان ده کمن، له سهر داران به لک و پور که لا هه ززال سازده کمن و به زهوی هه لکولین و تونیل سازکردن و دیوار دانانه وه خهریک ده بن. کچان که متر به لای یاری په به کومه له کان دا ده چن. لهو قوتا بخانانه دا که قوتا بیان نازادی ده برپنیا ن هیه و شوینه وارنک له ده سه لاتخوازی بهر یوه بهر و هه لسوورتنهر و ماموستایان له گورپی دا نه، یاری لاسایی کردنه وه ماموستایان، یان دوکتوره کان به دی ناکه بن. چونکه مندالان پیو رستی یان به لاسایی کردنه وه نهو شتم نه که

نیشاندهری دهسه لاته. کیژوله گم تمه نه کان زیاتر یاری بووک بوو کینتی ده کم و نهوانه ی تمه نینکی زورتریان هیه پیوهندی گرتن له گمل ئینسانیه کامانیان له کایه کزدن به کمل و پهل پی باشترة. له یاری به فیکری به کانی وهک شه ترهنج و «پازل» و جوړه کانی دیکه ی یاری فیکری دا، کچان و کوپان ده توانن بی هیچ دهر دی سهری بهک له گمل به کتر یاری بکمن.

مندالان شهیدای هېراو قریوه و کایه کردن به قور و خاکن. نهوان له قالدومه کان بۆ خلیسکین کهلک وهرده گرن. دهست ده کم به قیژه و هاواری له گوئی گران وء مویل و کمل و پهل ی نیومال ناپاریزن. کاتیک سمر ده دووی بهک ده نین و به دوای بهک دا راده کم، گرنگی بهک نادهن بهو گولذانه چینیه له میژینه بایه خنداره ی له بمر پی یانه و لهوانه شه بی شکینن.

دایکان زور جار به راده ی پیوست یاری له گمل منداله کامیان ناکمن. نهوان وایر ده که نموه نه گمر بووکه باغه یهک بۆ منداله کامیان بخه نه نیو بینشکه که ی، بهشی دوو سهعات یاری منداله کامیان دهکا. نازان که مندال پینی خۆشه دایکی قدیلکه ی بدا و به نامیزی یوه بکوشی.

ئیمه نهو راستی یه مان له بیر خومان بردۆتموه که قۇناغی مندالی، قۇناغی یاری و کایه یه. له روانگه ی گموره کانهوه کایه یانی به فیرو دانی کات. همریزه شه که له روژگاری نه مرۆدا قوتابخانه ی گموره بنیات ده نین و ژووری گموره و لاهراتواری گرانبایی تیندا ساز ده کم. به لام بیرری ترخان کردنی شوئینیک بۆ یاری مندالانیان به مینشک دانایه. رهنگه به کینک له دهرده گرنگه کانی کۆمه له کانی نه مرۆ نهوه بی که بواری نهوه به مندالان ناده یین پر به دلی خو یان یاری بکمن و لیسان دهوین به خیرایی چاخی مندالی له بیر بهر نهوه و بینه ئینسانینکی پینگه یشتوو. شپوه روانین و بیر کرد نهوه ی گموره کان سه بارهت به یاری کردنی مندالان به تهوای

يەك لايەنە و سەرمە رۇيانەيە. ئىوان بەرنامەي ئىتوتۇ بۇ مىندالان دادەننن كە دەبى لە بەيانی يەو تا دوانیوەرۇ لە قوتابخانەدا بخوئىن و بەدوای نان خواردن و ھەسەنەو یەككى كەمدا، سەرمەلەنۇئى تا كاتى خەو خەمىكى دەور كەردنەو ین. ئەگەر مىندالان ئىو ئازادى يەیان ھەبایە كە بەرنامە بۇ خۇیان دابننن، بەرنامە كەیان جۇرئىك رىك دەخست كە ماوہى یارى كىردن لە ماوہى خوئندن زۇر درئۇتر بوایە.

ھۇى ئەسلىی دژایەتیی گەورەكان لەگەل یارى كىردنى مىندالان، نىگەرانی لە داھاتوویە. ھەزاران جار ئەم پەرسىارە لەدايك و باوكەكان بېستراوہ كە: «ئەگەر مىندالەكەم تەواى رۇژەكەى بە یارى كىردن رابوئرى، دەتوانى ھىچ فېزىئى؟» وەلامى منىش كە دەلیم: «ئەگەر مىندال دەرتانى ئىوہى پى بدرئ بە دلى خۇى یارى بكا، ھەركات دەرسەكانى دەورىكەتەو، بە سەرجىك ئۇگىرى دەرسەكان بى، دەتوانى لە ماوہىكەى كەمدا خۇى بۇ تاقىكەردنەوكان ئامادە بكا» زۇر بە كەمى لە لایەن دایك و بابەكانەو قىبول دەكرى .

نىگەرانیى دایك و بابەكان لە بارەى كار و پېشەى داھاتووى مىندالەكانىانەو، واى لەوان كەردوہ بۇ دەرس بابەخىكى زىاتر لە یارى كىردن دابننن. ئىو دایك و بابانەى لە بېئىریان چۆتەوہ چۆن لەگەل مىندالەكانىان یارى بكمەن و بچنە نىو جىھەانى خەيالاتى ئىوان، زۇر بە دلى مىندالان نىن. مىندالىك كە لىوہشاوہى و توانای یارى كىردنى لى بستىندىرتەو لە بارى رەوانى يەوہ، گىانلەبەرىكى مردوویە و ھاورى يەتى و ھاوالەتیی بۇ مىندالانى دىكە، زىانى ھەيە.

راھىنەر (مىرى) یەككىك لە ناوہندەكانى فېزەكار كىردنى مىندالان كە سەبارەت بە رى و شوئەكانى ئىوئى قەسەى بۇ دەكەردم، دەى كۆت: لەو ناوہندەدا مىندالان پىیان خۇشە ئىو پەرى كار بكمەن و ھەركات بمانەوئى لە جىياتى سزادان، پېشى كار كىردنى يەككىك لەوان لەمەزاداد بگىرىن،

مندالە که تا ئنواره ده گری. ئەمن ئەگەر مندالێکی دەسالم بوایه که سەبارەت بە بێبەش کرانی لە کاری مەزرایە گریابا، وەک مندالێکی ناسروشتیم دەهاتە بەرچاو. بە برۆی من ئەو ری و شوێنانه لە خزمەت فێدا کردنی مندالان لە پێتای پێوستی یە ئابووری یەکان دان. رەنگە لەباری ئابووری یەو ئەو رەنگایە پێوست بێ. بەلام پێم وایە سیستەمێکی دروستی پەروەردە کردنی مندالان نیە.

ئەگەرچی دەستنیشان کردنی ئەو زیان و خەسارانی لە ناکامی بێبەشی مندال لە یاری دڵخاوازا بە بنەمالە و کۆمەڵ دەگەن، کاریکی دژوارە بەلام زۆر بەکەلکە. زۆر جار لە خۆشم دەپرسم نایا ئەو کۆمەڵە خەلکە دەچنە سەیری کێ بەرکی یەکانی قووتبال و دەکەونە هەژان و هەلبەزدا بەز، بەراستی بە شوێن سەردەمی مندالی خۆیانەو نین که بەر لە کاتی خۆی تێپەریان کردو؟ ئەوان که لایەنگری لە یاریکەرەکان دەگەن و هانیان دەدن، ئەو لە راستی دا خۆیان لە قاپیلکی ئەوان دا دەبینن و بە هۆی ئەوانەو یاری دەگەن. ئەگینا ئەگەر لە تەمەنی مندالی دا تێر بەدلی خۆیان یاری یان کردبایە، لەوانە بوو ئیستا تەماشاکردنی یاری کەسانی دیکە ماندووی کردبان.

یاری یە شانۆیی یەکان، موسیقا و هەلپەڕکی

مندالان کایە شانۆیی یەکانی وەک تیشاتریان زۆر پێ خوشە. لە قوتابخانە کەمان زۆر جار لە قوتابی یەکان بۆخۆیان شانۆنامە دەنوسن و بەرپۆی دەبن.

زۆری ئەو شانۆنامەنی ئەوان دەیان نووسن نیوەرۆکی کۆمیدی و پێکەنین هینەریان هەیە. کچەکان زیاتر لە کۆرەکان ئۆگری بە نووسینی شانۆنامە یان شیعریان پێو دیارە. کۆرۆگەکان لە شانۆنامەکانیان دا زۆر جار لە شەخسێک نیشان دەدن که داوای خۆ بە دەستەمەدان لە

لایه نه کانی بهرامبری دهکا و ههموان ده داته بهر دهرنژی خوی.
 کچان زیاتر له کوربان ناماده بی کایه کردن لهسر شانزیان هه به،
 کوریوژگه کان ته نیا نه خشی دز و کانگینستهره کان ده توان به باشی یاری
 بکمن. بۆ باشتر خۆنواندن لهسر شانۆ ده بی بتوانی بچیه قالبی کسان
 دیکه وه. نه گستره گه وره ساله کان به هوی ناگایی یه وه ده توان رۆلی
 شه خسییه ته کان بنوین، به لام بۆ مندالان نه وه کارنکی دژواره. زور جارن
 کاتی لهسر شانۆ له مندالینک دهرسن تۆ کینی؟ له بیر دهرچیته وه ناوی
 نه وه شه خسییه ته بیته که رۆلی نه وی پی سپێرداوه و له جیاتیان ناوی
 خوی ده لی.

ماوه به که له مهور له قوتابخانه که مان شانۆنامه به که نیجرا ده کرا.
 له دیمه نینکی نه وه شانۆیه دا هیندینک خواره مهنی لهسر میزینک دانرا بوو.
 نه وه مندالانه ی له شانۆیه که دابوون همرکه له به جی هینانی رۆلی خۆیان
 بوونه وه هینشتا په رده دانه درابزووه شالازیان برده سر خواره مهنی به کان و
 گیرفانی خۆیان لی ناخین که نه م کاره بووه هوی قاقای توندی بینهران.
 مندالان یاری کردنی سهرشانۆیان پی خوشه. چونکه نه م کاره به روا
 به خو بوونیان تیندا دروست ده کا. نه وان نه خشه کۆمیدی به کان و نه خشی
 تینسانه خاوهن په ژاره و ماته مباره کان باشتر له نه خشه کانی دیکه یاری
 ده کمن.

سه باره ت به سه ما و موسیقاش، مندالان (نه گهر ناچار نه گرن،
 سه ما و هه له پهرکی به کی نابه دل نه لجام بدهن یان گوئی له موسیقای
 پینچه وانیه ی مه یلی خۆیان بگرن) له سه ما و هه له پهرکی و گوئی گرتن له
 موسیقا چیژ وهرده گرن. سه ما ههر له جی دا ده بی باری داهینانی هه بی و
 مندال ده بی نه م نازادی به ی هه بی چ جم و جۆلینکی پینی خوشه نه لجامی
 بدا. سه ما ی کلاسیکی رۆژناوا له جم و جۆلینکی وشک و بی گیان زیاتر،
 شتینکی دیکه نیه و مندالان که یفیان پی نایه. چیژ و خوشی سه ما و

هه‌لپه‌موکی له دوزینه‌وهی چو جۆلی نوێ دایه، ده‌نا هه‌لپه‌مرکی و سه‌مای
میکانیکی چۆنکی نییه‌ی بۆ بۆه‌ت به‌ موسیقاش مه‌سه‌له‌که‌ هه‌ر وایه‌ و
نابی زۆر له‌ منداڵ بکه‌ین که‌ گوی له‌ موسیقای کلاسیک بگری و
موسیقای رۆژ له‌ بیه‌ر خۆی به‌رته‌مه‌وه. نه‌گه‌ر منداڵ له‌و بواره‌دا ئازاد بێ و
ئوگری موسیقاش بێ، له‌وانه‌یه‌ ئاماده‌یی بۆ فیز بونی لیندانی به‌کینک له
ئامیزه‌کانی موسیقاش له‌ خۆی نیشان بدا. به‌لام هه‌رگیز نابی به‌ زۆر
فیزیوونی سازینک، یان نه‌ه‌نجام دانی سه‌مایه‌کی تایبه‌تی به‌سه‌ر
دا به‌ه‌ینن.

وه‌رز و یاری به‌ کۆمه‌ل

ده‌کری بلین وه‌رز له‌ هه‌موو قوتابخانه‌کان ئیختیاریه‌. له
قوتابخانه‌ی ئیله‌ وه‌رز و یاری به‌ کۆمه‌ل وه‌ک هه‌موو ده‌رسه‌کانی
دیکه‌، دلخوازه‌یه‌ و قوتابیانی له‌ نه‌ه‌نجام دان یان نه‌ه‌نجام نه‌دانی دا
سه‌رپشکن.

به‌کینک له‌ قوتابیانی مه‌درسه‌، ماوه‌ی ۶ سالان له‌ هیچ ده‌سته‌یه‌کی
وه‌رزیه‌ دا به‌شداری نه‌بوو و ئیله‌ش زۆریان لێ نه‌کرد. منداڵه‌ چکۆله‌کان
پینکه‌مه‌ کایه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی کانگیسته‌ره‌کان ده‌کمن و چونکه‌ هینشتا
نه‌گه‌یشتونه‌ ته‌مه‌نینک سوودی هاوکاری تی بگمن، ئوگری و بایه‌خ‌دان به
یاری به‌ کۆمه‌له‌کانیان تیندا به‌دی ناگری. دیاره‌ شتیکی سروشتی به‌ که
منداڵان هه‌تا گه‌وره‌تر ده‌بن، سه‌ره‌نجیان زیاتر بۆ لای وه‌رزیه‌ به‌ کۆمه‌ل و
خاوه‌ن یاسا و رێ و شوێن راده‌کێشری و ئوگری ده‌بن.

تینکرای منداڵان وه‌رزیه‌ مه‌له‌ کردنیان پێ خۆشه‌، به‌لام له
نه‌ه‌نجام‌دانی وه‌رزیه‌ به‌ کۆمه‌له‌کان دا، زۆر جار له‌سه‌ر چۆنیه‌تی هاوکاری
کردن له‌گه‌ڵ یه‌کتر تووشی قه‌ره‌ و ناکوکی ده‌بن. نه‌وان وا به‌ باش ده‌زانن
هه‌ر یه‌که‌ و بۆخوی یاری بکا. به‌ گه‌شتی هاوکاری و کاری به‌ کۆمه‌ل له

دوای ۱۷ سالی، بی ژانه سهر دروست ده بی.

سه بارهت به پیشکښ کردنی خه لات به یاریکمره سهرکهوتوه کان،
 نیمه همیشه تووشی گیروگرفت و قسه و باسی دوور و دریژ ده بین.
 نهوانه دی بهخشینی خه لاتن ده لین: هر کار و کرده ویه که ده بی له بهر
 نفسی کاره که بهرنه بهی نهک بز بردنوهی خه لات. نهوان ده لین بزچی
 ده بی سه بارهت به بردنوهی یاری تینیس خه لات بدهین، به لام بز
 سهرکهوتن له دهرسی جوغرافی دا، خه لاتن نه بی؟ هزه که دی لهوانه به
 نهوه بی که له کی بهرکی به کی وهرزشی دا ده بی به سهر حریف دا سهرکهوی
 له کاتیک دا، له دهرسی جوغرافی دا حریفیک نه که وه پیش
 بکهوتنه وه. نه گهر من دهرسی جوغرافی زور باشیش بزنام بزمن چ
 گرنکی به کی هیه که کهسانی دیکه له من باشتی ده زانن یان نا؟ له هر
 حال دا نیمه نهوانه له کی بهرکی به وهرزشی به کان دا سهرده کهون، ناکه به
 قاره مان و نهوانه سهرکهوتن وه ده ست دینن، له قوتا به خانه که مان دا، له گمل
 قوتا به یه کانی دیکه هیچ فرق و جیاوازی به کیان بز دانانری.
 قسه و مه بهستی به نه ره تی نیمه نهوه به که: «نه توش بز و لیکه ری
 که سانی دیکه ش بزین». هر بزه نه گهر قوتا به یه که زوریش نوگری
 وهرزش نه بی، لینی به عیب ناگرین و زوری لی ناکه بین.

پاشه رژی قوتا به خانه ی «سومر هیل»

زوری نهو به به تانه له چل سالی رابردودا نوو سیومن ناکامی
 نهزمون و زیانم له نیو مندالان دابوه. راسته که بزچونه کانی «فریڈ»
 و دهر و ناسه کانی دیکه کاریان تی کردووم به لام بزچونه کانم بهری نهو
 نهزمون و لیکولینه وانم که راسته وخو له ناکامی زیان له گمل مندالان دا.
 بزوم دهرکهوتون.

نووسری، کارنکی سهر سوو پهینه. کتیش وک رادیو مه بهستی که

بلاؤ ده کاتموه که له ژماره و جوړی نهوانه ی په یامه کښی وهرده گرن بی ناگایه. خوښه رانی کتینه کانی من که سانیکی تاییه تین. نهوانه ی پی یان ده لاین خه لکی ناسایی، من هر ناسن. رادیوی له نندن هیچ کات داوای له من نه کرده له باره ی پوره وده و فیر کرده و و توری له گهل بکه، هیچ زانستگه یه که به مینشکی دانهاتوه دیپلومی نیفتیخاریم بداتی. کاتینک نه من یو خوښدکارانی ناکسفورد و که مبرج کونفرانس پینک دینم هیچ یه که له فیرکاران و ماموستایان ناماده نابن بین گوی له قسه کانم بگرن. دیاره نو کاره ده بینه هوی به خونازینی من. چونکه له سر نو بروایم نه گهر کهسانی رهسی په سندم که، مانای نهویه بیروراکانم کون و له مزد کهوتون.

جاران که روژنامه ی «تایمزی له نندن» نامه کانی منی بلاؤ نه ده کرده، تووړه ده بوم. به لام نیستا وایر ده که موه که نه ورژنامه یه به هلو نیسته ی خوی، ریزی لی ناوم.

به قسانم نامه ی به نیوه به لمیتیم که حز له ناوبانگ و ناویه ده رهوی ناکم. به لام سووړی ده وران نال و گور به سر بایه خه کانی نیسان دادینی. له دوایی یانه دا قسم یو حوت سده سوئیدی ده کرد که به زه حوت له شوینیکی شهش سده کهسی دا جینی خویان کرد بوه. له سره تادا پینم و ابو نو پینشوازی یه له قسه کانم کراوه ناتوانی کارم تی بکا: به لام کاتینک له خوم پرسی نه گهر له جیاتی نو حوت سده کهسه نهیا ده نه فیر یو بیستنی قسه کانم هاتبا یمن، تووشی چ هستینک ده بوم؟ یوم ده رکوت که زه بریکی توندم وی ده کهوت.

مه قام پرستی له گهل به ره و ژور چوونی ته من له مرؤف داده بری. به لام نیاز به ده کردنی ناو و ناوبانگ شتینکی دیکه یه. نه گهر له سر نه هلی توژنموه و لیکولینموه له بواری پوره وده و راهیتان دا کتینه پینک بنووسری و ناوی منی تی دا نه بی، گومانی تیدانیه پینم ناخوش ده بی. تا

ئینستا کهم نه دیوه که بایهخ به ریز لی گیران و قه درزانی و نهمه گناسی بهوامهر به خوی نه دا.

بۆچوون و روانگه کانی ئینسان له گهمل چوونه سهری ته من نال و گۆریان به سهر دادی. سالاتیکی زور بۆ پنهوئندی گرتن به لاوه کانهوه - خورتندکارانی لاو و ماموستا و دایک و بابه گه لجه کان - به دواي رینگایه کدا ده گهرام. به لام ئینستا که پیر بووم، مهسه له کان به جوړینکی دیکه ده بینم. له م دواي یانه دا کاتیک بۆ نزیك سی سه دکهس له خورتندکارانی زانستگهی که مبرج قسم ده کرد، ههستم بهوه ده کرد که له هه مویان لاوترم. بهوانم گوت: «ئیه بۆچی پنیوستیستان به پیریکی وهک من هیه که بی و له باره ی نازادی بهوه بۆتان بدوی؟». نه گهر باش ورد بووینهوه زورجاران دیوتانه که لاوینکی بیست ساله چهشنی که سینکی نهوه ساله رهفتار دهکا و هیندیک جاریش کهسانی ۶۰ ساله ده بین که وهک که سینکی بیست ساله ده جوولینهوه. نهم وهزعه له سه داقهت، هیه به جان، راپهر، نالینکی له گهمل کۆمهل و گهشبینی وان سهرچاوه ده گری.

نازانم له گهمل رهوتی زه مان ناکار و تاییه قه ندی به کانی من نه متر بوون یان نا؟ نهوه ی من لینی ناگادارم نهوه به که له چاو رابردوو که متر ده توانم له گهمل کهسانی که مژه ههمل کهم و زور زیاتر له رابردوو به ناخاوتن و قسه و باسی بی تام که مینشکی بنیاده م ماندوو ده کهن تووره ده بم و سهره لجام، سهربرده و میژووی شه خسی ئینسانه کان وهک پینشو سهرنجم راناکیشن. ههروه ها سهرنجم که متر ده پهرتته سهر کهل و پهل و حهز له کرینی شت نا کهم. له میژ ساله بۆ کرینی جل و بهرگی تازه پین نه ناوه ته هیچ فروشگه بهک و ته نانهت نامرازه پنیوسته کانی نیش و کاریش بۆ وینه، هاچمر، چه کوچ و نه بورده ست (پلایس) و ... که پینشتر لای من بایه خینکی زوریان هه بوو، سهرنجم بۆ لای خزیان راناکیشن.

ئىنستا قاو و قىژى مندالان زياتر له پىنشوو ماندووم دهكا، بهلام به هيچ جور پىنى قەلس نابم. من ئىستاش زىكاي مندالان دىدەم به كەبىفى خۇيان كايە و بزوزى بىكەن. چونكە دىزانم چەند سالى دىكە ئەوانىش دەبن به ئەندامىنكى باشى كۆمەل. لەگەل بەرەو ژوور چوونى تەمەن، ترسى مرؤف كەمتر دەبىتەم، بهلام ديارە نازايەتى بەكەشى ھەروا.

له رابردوودا كاتىنك مندالىنك ھەرشەى دەكرد كە ئەگەر داخوازەكەى جى بەجى ئەكەم خۇى له پەلجەرەو ھەل دەدىزى، به هيچ جور گونم نەدەدا ھەرشەكەى، بهلام ئىنستا نازانم نازايەتى بەرەو روو بوونەو لەگەل ئەو مەسەلەيم ھەبە يان نا؟

ھىندى كەس لىنم دەپرسن ئەم قوتابخانەبە كە به خۇتەو بەستراو تەو بەبى تۆ دەتوانى درىژە بە كارەكەى بدا؟ ئەمەن له وەلام دا دەلیم: له كارى رۇزانەى قوتابخانەدا ژنەكەم و مامۇستاكانىش وەك من گرنىگن. مەسەلەى بنەرەتى ئەو بە كە دوور له سزا و توند و تىژى و له نازادى تەواودا قوتابىى فىركەبن و پى بگەبەن.

داھاتووى قوتابخانەى «سومرھىل» بۇ من زۆر گرنىگ نىە. ئەو ھى گرنىگ ئەو ئەزمۇنەن كە له پەرەردە و فىركەرنى نازادانەى مندا، وەدەست دىن. ھىوادارم راھىنەران و مامۇستايان لەو ئەزمۇنەن كەلەك وەرىگرن. وەچەى دواروژ دەبى ئەو مافەى ھەبى سەرىستانە پەرەردە بى. ئەو سەرىستى بە مەنای ئەوین و خۇشەوېستى بە و تەنبا ئەوین و خۇشەوېستى بە كە دەتوانى گىروگرفتەكانى ئىنسان چارەسەر بكا و لە گىژاوى مەترسى بەكان دەرى بىنى.

فه سلی دووهه م:

راهینان

* مندالی سهر کوتکراو و مندالی سهر بهست و سهر بهخو

* ترس

* خو به کهم زانی و خهیا لوی بوونی مندالان

* هزیه کانی شکاندن و له کار خستی کهل و پهل له لایهن مندالانیه

* درفزی

* بهر پر سایهتی

* نهزم و گزی رایلی

* سزا و پاداشت

* پیسایی و چو نهیمتی راهینانی مندالان به پاک و خاوینی

* شیردانی ساوا و خواردن

* خه و تهن درووستی

* خاوینی و جل و بهرک

* نامراز مانی یاری پی کردن

* زاق و زروق

* ری و شوینی پیکهه ژیان

* دراوی خهرجی روزانه

* کالته و قسه خوشتی.

مندالی سهر کوتکراو و مندالی سهر بهست و سهر بهخو

مندالی سهر کوتکراو مندالینکه ترسنوک، شهرمینون، به نهزم، گوی رابیل و فرمانبهر. له هر شار و شهقام و کولانیک دا نمونه می نوجوره مندالنه هیه. مندالی سهر کوتکراو چند سال له تمهه می له پشت میزی پزینکی وشک و بی گیان و له قوتابخانه یه کی تاقهت بردا تیپهر ده کا و کاتینک گهوره بوو له پشت میزی ئیداره یه کی بی گیانتردا داده نیشی، یان له کارخانه یه کی دا مل له کارده نی. مل که چی هه موو چه شنه قودرهت و دهسه لاتینکه و دهیموی هاودهنگی جهماعهت بی. له هر جزره ره خنه یه کی ده ترسی و تهوای ئه و شتانه می فیزیان کردوه، بی هیچ چه شنه پرسیارینک ده گونی گرتوون. ئه ویش تهوای گری دهروونی به کان، ترسه کان و ناکامی به کانی خوی بؤ منداله کانی راده گوژی.

دهروونناسه کان ده لین: زوری می ئالوزی به دهروونی به کانی مندالان له پینج سالی به که می ژیانیان دا پینک دی. رهنکه راست تر ئه و بی که بلین ئه و ئالوزی یانه له پینج مانگی و تهناهت له پینج حوتووی به که می ژیانیان دا پینک دین و هه تا کوتایی تمهمن شوئنه واریان ده مینیتته و.

سهر کوتی مندال هر له کاتی له دایک بوونه و (بگره ژووتر له و کاتهش) دهست پی ده کا. کاتینک ژینکی سهر کوتر کراو مندالی ده بی، کی ده زانی ناکامی به کانی دایکی له کاتی دوو گیانی دا چ شوئنه واریکی

لهسمر منداله‌کەمی داناهه؟

گه‌موره‌کان له‌سمر نه‌و باوه‌ره‌ن که ده‌بی له‌بهر خاتری نارامی و تاسووده‌بی خزیان، منداڵان به‌جۆرنیک رابینن که نه‌وان تووشی زه‌حمه‌ت نه‌که‌ن و هه‌میشه‌گویی رابهل و فرمانبهر بن.

چهند رۆژ له‌مه‌وبهر تووشی دایکینک بووم که جل و به‌رگی زۆر پاک و خاویتی کردبووه به‌ر کوچه‌ی سه‌ی ساله‌کەمی و هه‌تابوویه پارک. پاش ساته‌وه‌ختینک منداڵه‌که‌ به‌ کایه‌ کردن به‌ خاک و خۆله‌وه‌ خه‌ریک بوو و جل و به‌رگه‌کەمی خۆلاوی کرد. دایکی ده‌ست به‌جی چینیکی کوتا و برده‌یه‌وه‌ مالی. دوا‌ی چهند ده‌قیقه‌ منداڵه‌کەمی له‌ حالیک‌دا ده‌گریا، به‌ جل و به‌رگینکی خاویتی دیکه‌وه‌ هه‌تایه‌وه‌ پارک. هه‌شتا ده‌ ده‌قیقه‌ رانه‌برده‌بوو که منداڵه‌که‌ سه‌ره‌له‌نوێ جل و به‌رگه‌کەمی خۆلاوی کرده‌وه‌. دایک دیسان له‌ منداڵه‌کەمی‌دا. پهنم خۆش بوو به‌چه‌ له‌ی نه‌و دایکه‌ و پینی بلنم: به‌م جۆره‌ کرده‌وانه‌ منداڵه‌که‌ت هه‌تا هه‌تایه‌ رقت لی هه‌ل ده‌گویی و له‌ زیان بێزار ده‌بی. داخوا باشت‌ر نه‌یه‌ جل و به‌رگی هه‌رزان بکه‌یه‌ به‌ر منداڵه‌که‌ت و له‌ به‌رامبه‌ردا لینی گه‌رنی به‌دلی خۆی یاری بکا؟

جار و بار هه‌یندیک دایک ده‌بینم که له‌سمر نه‌وه‌ی منداڵه‌که‌یان که‌موتوه‌، لینی ده‌ده‌ن. زۆر له‌و دایک و بابانه‌ی له‌ ماله‌وه‌ پێوه‌ندی‌یه‌کی زۆر باشیان له‌گه‌ل منداڵانیان هه‌یه‌، جگه‌رگۆشه‌کانیان سه‌باره‌ت به‌ هه‌له‌یه‌ک که‌ له‌ که‌مه‌ل و له‌ پێوه‌ندی له‌گه‌ل که‌سه‌انی دیکه‌دا لی‌یان رووده‌دا، سزا ده‌ده‌ن. چونکه‌ له‌ قه‌زاوه‌تی ناسی‌او‌ان و دراوسه‌ینکانیان له‌سمر منداڵه‌کانیان، ده‌ترسین یان ته‌ریق ده‌بنه‌وه‌. له‌ حالیک‌دا نه‌گه‌ر به‌انه‌وێ منداڵی نازاد و سه‌ره‌خۆ پی بکه‌یه‌نین ده‌بی باوه‌رمان به‌ باشیی سه‌روشتی منداڵ هه‌بی. بۆ نه‌وه‌ی منداڵی نازاد و سه‌ره‌خۆ پی بکه‌یه‌نین، ده‌بی هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای زیانی‌یه‌وه‌ هه‌لسوو‌رانی جیسه‌می و ده‌روونی وی ته‌نگه‌به‌ر نه‌که‌ینه‌وه‌. مانای نه‌و قه‌سه‌یه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ منداڵ هه‌ر کاتینک

برسی بوو ده بی شیر بخوا نه ک نهو سعاتانې بزی دیاری کراوه. نابې
بهر لهوهی بگاته وهختی خزی لیمان بوی: فیره ریشتی بی، خزی پاک و
خاوین رابگری و میز به خزی دانه کا. له هر حال دا نابې به گزی دابچین و
لینی بدهین. منډالی ساوا ده بی دایم و دهرهم واهمست بکا که خوشیان
دهوی و دهی پاریزن.

رهنگه سهرجهمی نهوانی گوتران هممو لا قیبولیان بی. به لام
را دهی کی بی نهومار لهوانی لایه نگری فله سفهی نازادی و سر به خوی
منډال، ناتوان به هاسانی نهو مه سه لیه تی بگن. نهوان دهره تانی نهو
به منډاله چوارساله که یان ده دن که هر کارنکی پنی خوشه بیکا و بو
وینه به بزماریان کل و په لیکتی تپو بکمونته گیانی مویل و شتوومه کی
دراوسینکان و دپه دپیان بکا یان بیان شکینتی. ژماره به کی دیکه له
دایک و باورکان وایر ده که نهو که نابې منډالی دوو سالنه یان ناچار
بگن له سمعاتی دیاری کراودا بخموی تا زیانینک به سروشتی
منډاله که یان نه کا. نهوان ده لین: منډال نهو مافهی هیه چهندي پنی خوشه
به خه بر بی و هرکات خو هیلاکی کرد بو خزی ده خموی. نیدی نازان
که منډالینکی دوو ساله ناتوانی به زمان بلنی پنیو سستی به خمو هیه و
هرچهندي وهختی خموتنی و دهره نگر بکموی ماندووتر و گره زو کتر ده بی
و ناماده نابې بچته سهرجی خه وه کی و بخموی. ناخه که شی دایکیشی
تووره ده بی و له حالینک دا منډاله که ده گری، ده با دهی نوینتی.

ماوه به ک له ممو بهر ژن و میزدینکی لاو هاتنه لای من و لی یان
پرسیم نه گهر رنگای یاری کردن به ناگر له منډاله که یان بگرن داخوا
زه بریان له سهر به خوی و نازادینی منډاله که یان داوه یان نا؟ کاتینک
هیندینک که س دینه سهردانی قوتابخانه که صمان و ده بیخ نمره صمان له
په لجه ره کان داوه تا منډاله کان بهرنه بنهوه دیوی ده ری، یان دهرمانه
ژارداره کالمان له بهر دهستی منډالان لایر دوه و له شوینی تایبه تی دامن

ناون و رنگا ناده بین قوتابیان له سمر پلیکانه کان و راره وه کان یاری بکهن، سهریان سوږ ده میتنی. ئهوان پئی یان وایه نازادی دان به منډال یانی ئه وه که منډال همر کارنکی پئی خۆشه ئه نجامی بدا.

ئه گهر دایکینک وایبر بکاته وه چونکه کوڤه سی ساله که ی پنیوستی به نیگارکیشان ههیه، که وایبو ههقی ههیه له سمر ده رگای ماله کهشیان ئه وه کاره بکا، ئه وه له مانای نازادی و سهریه خۆیی منډال حالی نه بئوه.

جارنک، خانینگ کچینکی حموت سالانه ی خۆی هینایه لای من و گوتی: «ئاغای نیل! من هه موو کتیب و نووسراوه کانی تۆم خۆیندوونه وه و کچه کهم به گوێره ی بیروراکانی تۆ، په روه رده کردوه».

من چاوینکم به ده ور و به رداگیرا و کچه کهیم دیت که به کهوشی پیسه وه چۆته سهر «پیانۆ» ی ژووره کهم و له وێهه بازده داته سهر مویله که. دایکه که ی چاوینکی له من کرد و گوتی: «به روانه چهند سروشتی په روه رده بووه، راست به گوێره ی بۆچرونه کانت!» لیره دا بوو که من له خه جاله تی یان سوور هه لکه رام.

بۆ زۆر له دایک و بابه کان، تینگه یشتنی جیاوازی نیوان نازادی و ئاژاوه خوازی، دژواره. له و بنه ماله دا که ری و شوتنی توند ههیه، منډال نازادیهی ههچ کارنکی نهیه. له بنه ماله بی نهزمه کانیشت دا ده توانی همر کارنکی پئی خۆشه بیکا. له و بنه ماله دا که رهفتارنکی دروست به ریوه ده چی منډالان و گه وه ره کان مافی به رام بهریان ههیه.

ئهمن ناچارم به رده وام دوویاتی بکه سه وه که نازادی به مانای بی سهره و به ری و ئاژاوه خوازی نهیه. ئه گهر منډالینک بیسه و ی له سهر میتزی نان خواردن کاگۆلکه بکا، ده بی پیشی پئی بگیری و ئه ویش ده بی گوی رایمل بی. به لām ئه گهر بیسه و ی له ژووره که ی بچینه ده ری، ئیمهش ده بی به قسه ی بکه یین. ئه گهر منډالینک ده یه و ی یاری به ناگری جگمه بکا، دایک یان باوک نابێ رنگا بدهن دهستی خۆی به ئاوری جگمه که

بسووتینې بۇ ټو هی تی بگا ټو کاره پر مه ترسی په. به لکوو ده بی بی ټو هی به سهری دا بگوړین ټاوره که ی لی دور بکه نه وه.

به ختیار ی منډال بهو خو شمویستی بهو به ستراوه تموه که له دایک و بابی ده ی بینې. ده بی له منډال تی بگه ی و قبول بکه ی که بوونه وهرنکی خو ویسته. کاتیک منډالینکی ده ساله له ناصه دا بۇ دایکی ده نووسی: «دایکی خو شمویستم ا تکایه دوو سه د قه نم بۇ بنیره. هیوادارم تز و باو کم وه زعتان باش بی». دایک و باب نابی لومه ی بکم و بلین پروانه چنده له خورازی و بی تعریه ته. ټوان ده بی قبول بکه ی که منډال لهو تمه نه ی دا بیرورای خوی به سه داقه تموه درده بری و بهر له هموو شتیک خوی بۇ گرنگه.

منډال نه گمر بزانی خو شیان ده وی و جینگای صتمانیه، زور زو بهر پر سایه تی کرده و کانی ده گرته نه ستز. به لام نه گمر پروای پی نه که ی، ههستی پی ده کا و دژ کرده وی خراپ نیشان ده دا. بۇ پروا کردن به منډالان، پیوسته نیمه باوهرمان به خومان هه بی. نیمه ده بی خومان و هاندره کان (محرکات) ی خومان بناسین. ههتا خاله به هیز و لاوازه کانی خومان زیاتر بناسین، پتر پروا به خومان دین و ههتا زورتر پروا به خومان بکه ی، به دلنایی و باوهرنکی پتمو تر وه نازادی به منډاله که مان ده ده ی.

دایک و باب به کان همر گیز نابی وه ک ده سه لانداریک له گمل منډاله کانیان بجوولینه وه و به زور و زور داری ټوان ناچار به قبول کردن ی بایه خه کانی خویان بکه ی. ټو کاره ده بیته هوی بیزار بوونی منډالان له دایک و باب به کانیان و تووشی نه خو شیی ده روونی یان ده کا. ده بی تا ټو جینگایه ی ده لوی، ټاکاری منډال ته نیید بکری. چونکه منډال پیوستی به ته نیید کران له لایمن گه وړه کانه وه هیه. منډال که هه ست بکا خو شیان ده وی، ټاکاری سادقانه له خوی نیشان ده دا. منډال ده بی به

دايک و بابی دلخوش بی و لی یان نه ترسی.

رینگام بدن ناموژگاری به پکی نیوهی بهرتر بکم که پاش روژنیک کار و ههلسوران، ماندوو و مردوو دهچنوه مالی و مندال که شپتان زور خوش دهوی. دهزانم کاتینک مندال شهش مانگه که تان راست سهعات دوازدهی شموئ که تازه خهوتان لی کهوتوه، دهست دهکا به گریان، لهو ساته دا نموتان زور خوش ناوی. به لأم دلنیا بن نمو بی هؤ و له خؤرا ناگری. تووره مهبن و به تایبه تی تووره بی خؤتان به گوراننن به سسر مندال دا، درمه بن. چونکه مندالینکی ساوا له گورهری پیانویک زور زیاتر له تی راخوهرینی ژنیک ده ترسی. له باوه شستانی بکمن و تا ده توانن مایچی بکمن. پستان وانه بی نه گهر خؤی تی نه گه یمنن، بوخؤی رادی و تا به یانی ده نوی.

کاتینک گه وره تر بوو، هرگیز پینی مه لین من له تمه نی تۇدا نه مه م ده کرد و نموهم نه ده کرد. هرچونینکی هه به ته حمولی بکمن و ههول مه دن راست ببیته که سینکی وه ک نیوه. لینی گهرین وه کی بوخؤی ده به وی بؤی. له گه لی هینم و له سهره خؤ بن با نمویش بتوانی له گه ل کهسانی دیکه هر بهم جؤره بجوولیته وه.

تـرس

نه من ساوه به کی زور له تمه نی خؤم به له نیو بردنی نمو ئالۆزی به دهروونی یانه وه که له ناکامی ترسی خؤپایی له مندالان دا پینک هاتوون، رابواردوه. ترس له وانه به له ژیانی مندال دا شوینته وارینکی پر مه ترسی به هه بی. ترس له گه وره کان، ترس له سزادران، ترس له وه رگرتنی نومره ی خراپ و ... . ده بی ههول بدری تا نمو جینگایه ی ده کری ترس له ژیانی مندال دوور خرنته وه. به چاندنی تۆوی ترس له مندال دا، مال و قوتابخانه له مندال ده بن به جهه ننه مینکی بیتز لی کراو.

همه مو کس له ژبانی دا ترسی زور شتی هیه. زور له نیمه له دهسکورت بوون، لهوه که بېینه گالته جاپی کسانۍ دیکه، له دپو و درنج، له دز، له روودای نه خوازراو، له بڅوونی خه لک له باره ی خومان، له نه خو شتی، له مردن و ... ده ترسین.

ژبانی هم ژبنساننیک پره له ترسی جوړ به جوړ. به میلیون ژبنسان هم که به ترسموه به شوینی تاریک دا راده برن. هزاران کس هم کاتنیک که پولیس له ده رگای ماله که بیان دهدا، ترسیان ری ده نیشی. زور لهوانه ی به سواری گمی ده چنه سفمر، یان به فروک که سفمر ده کمن، ترسی نموه یان هیه گنمی یه که بیان ژنر ناو کهوی، یان فروک که که بیان بکوینته خوار. زور لهوانه ی به پاس سفمر ده کمن، له کورسی یه کانی نپوه راستی پاسه که دا داده نیشن تا نه گمر پاسه که تووشی روودای نه خوازراو بوو، زیاننکی که مترین پی بگا. پاریز (احتیاط) هه میسه یه که مین فیکره که به مینشکی مرؤف دادی.

له سرده مه کانی پینشو دا، نو کاته ی مرؤف هینشتا له لپزه واره کان دا ده ژیا، ترس له مردن ده بووه هوی نموه که مرؤف له بیر مه ترسی راکا و خوی بشاریتسموه. چونکه نو کات ده زگا و ته شکیلاننیک نه بوو له بهرامبهر مه ترسی دا، بی پاریزی. نه مرؤف له گهل نموه شدا که نیزامی کومه لایه تی، نیمه له بهرامبهر زور مه ترسی دا ده پاریزی، به لام نیمه زور زیاتر له ژبنسانه کانی سرده می بهرد، ده ترسین. ژبنسانه سره تای یه کان له دپوه زمه، ده ترسان. نه مرؤش نیمه هزاران دپوه زمه. شه مه نده فمر، گمی، ماشین، فروک که، دزو ... مان هیه و لی یان ده ترسین. دیاره زور جار ترس بڅو زیندوو مانموه شتینکی پنیوسته. ترسه که ناچارم ده کا به پاریز و شپاری یوه له شه قام پهرمه وه.

له سروشت دا، ترس یه کینک له پنیوستی یه کانی مانموه (بقا) یه. نه گمر نه سپ و کهروینشک و زور گیانله بهری دیکه، هتا ژبنشتاش له سر:

رووی زهوی ماونهوه، هی ئهو ترسیه که ناچارى کردوون له بهر مهترسى هه‌لین. ترس یه‌کینک له هۆکاره گرنه‌گه‌کانى یاسای لیره‌واره و گیانله‌بهره بچووک و لاوازه‌کانى ناچار کردۆه له‌بهر گیانله‌بهره گه‌وره و به‌هێژه‌کان هه‌لین و خۆیان به‌پارێزن.

ترس هه‌میشه شتى‌کى خۆیستانه‌یه. ئیمه سه‌باره‌ت به‌ خۆمان و ئه‌وانه‌ی خۆشمان ده‌وین، ده‌ترسین. به‌ تايبه‌تى له‌بهر خۆمان. بۆ خۆم کاتى‌ک کورپوگه‌یه‌ک بووم شه‌وانه نه‌م ده‌وینا بۆ که‌رنى شیر به‌چه‌ دى. به‌لام ئه‌گه‌ر خوشکه‌ چکۆله‌که‌م له‌ گه‌لم بوايه نه‌ده‌ترسام. ترس ریشه‌ی غه‌ریزى و خۆیستانه‌ی هه‌یه. چونکه‌ هه‌ر ترسینک له‌ راستى‌دا ترسان له‌ مه‌رگه‌. قاره‌مان ئهو که‌سه‌یه که‌ به‌توانى ترسه‌که‌ی خۆى بکا به‌ ئینى‌ژى‌یه‌کى به‌ که‌لک، یان به‌ سه‌رى‌دا زال بى. بۆ شه‌رکه‌رنک ترس له‌ ترسان، په‌رمه‌ترسى‌ترین شته‌کانه. مه‌روڤى ترسنۆک ناتوانى ترسه‌که‌ی خۆى بکا به‌ هێز و ئینى‌ژى‌یه‌کى به‌که‌لک. ژماره‌ی ئینسانه‌ ترسنۆکه‌کانى جیهان زۆر زیاتر له‌وانه‌یه که‌ ناترسین.

هه‌مووی ئیمه ترسنۆکین. هیندیک ده‌توانن ترسه‌که‌ی خۆیان به‌شارنه‌وه و هیندیکیش ئه‌وه‌یان بۆ ناگرى. ترسان و ترسنۆکى هه‌میشه شتى‌کى نىسبى‌یه. ئیوه له‌وانه‌یه له‌ ئه‌نجام‌دانى کارى‌کدا زۆر ئازابن به‌لام له‌ کارى‌کى دیکه‌ به‌ترسین. له‌ بیرمه‌ چه‌ندین سال له‌وه‌په‌ش کاتى‌ک خزمه‌تى سه‌ربازیم ده‌کرد، ده‌سته‌که‌ی ئیمه‌یان بۆ فیزیوونى نارنجۆک هاویشتن برده‌بووه مه‌یدانى ته‌قه‌کردن. له‌وى یه‌کى‌ک له‌ ئه‌ندامانى ده‌سته‌که‌مان چونکه‌ نه‌ی‌توانى نارنجۆکه‌که‌ی به‌ دروستى به‌اوى، نارنجۆکه‌که‌ی له‌ نزیک ئیمه‌ ته‌قی‌یموه و چه‌ند که‌سى بریندار کرد. به‌ خۆشى‌یموه له‌و رووداوه‌دا که‌س نه‌کوژرا. ئهو رۆژه راهینه‌نه‌که‌یان وه‌ستاند. به‌لام بۆ سه‌به‌ینى کاتى‌ک نۆیه گه‌یشته من نارنجۆک باویم له‌ ترسان وه‌ک بى نۆ ئاو ده‌له‌رزیم. شه‌رپه‌رسته‌که‌مان که‌ «گروه‌بان» یه‌ک

بوو، به سووکایه تی پی کردنوه لینی روانیم و گوتی : بهراستی ترسنوکی. دیاره منیش قسه که یم سملاند چونکه بهراستی دهترسام.

نهم «گروهبان» ه که بؤخوی قاره مانیک بوو، هر نهی ده زانی ترسی جیسمی چیه. به لأم ماوه یه کی زور دوی نمو روداو، رۆژنیک هاته لام و گوتی: هرکات تۆ بۆ راهینانه نیزامی یه کان دی یه دهسته که ی ئیمه، من زور نیگهران و ناراحت ده یم و ترس دام ده گری. به سهر سوورمانه وه پرسیم له بهرچی؟ گوتی چونکه تۆ لیسانسی نه ده بیات هیه و منیش چونکه له ریزمان و نه ده بیات ده ترسیم، هر که تۆ ده بینم ده که موه وه یادی ریزمان و ترسم ری: ده نیشتی. بۆم ده رکوت من چهنده له هاویشتنی نارنجوک و راهینانه نیزامی یه کان دی که ده ترسم نموش بهو راده یه له ریزمان و رستم سازی ده ترستی.

دهرووناسی ناتوانی روونی بکاتمه که بؤچی مندالیک به ترسنوکی له دایک ده بی و یه کی دیکه هر زگماک نازایه. بارودوخی ژیان و هل و مهرجی رووخی و کۆمه لایه تی دایک و بابه کان لهوانه یه له نازابوون و ترسنوک بوونی منداله کانیا ن دا شوینی هبی. نه گهر دایک و باب به نیاز نه بووین مندالیان بی، به لأم تووشی مندالی نه خوازراو بووین لهوانه یه ترس و نیگهرانی دایک له کاتی بوونی منداله که دا، شوین دابنشته سهر کۆرپه که ی. وئ ده چی مندالیک ئه وتۆ هر زگماک به سروشت شهرمینون یان ترسنوک بی، راستی یه که نهی ئه وه یه روون کردنوه و راده ی شوین دانانی رهفتاری دایک و بابه کان له سهر مندالیک که هینشتا له دایک نه بووه له توانای ئیمه به ده ره. به لأم قسه ی تی: دانیه که دژکرده و هه لئس و که وتی ناشیانه ی دایک و بابه کان بهرامهر بهو مندالانه یان که تازه له دایک بوون، شوینه واری زور ناله بار له سهر کۆرپه کانیا ن دا ده نی.

یه کینک له ترسه کان که لهوانه یه حاله تینکی گشتی تری هبی، له خهوتنی منداله کان له ژووری خهوی دایک و بابه کانیا نه وه سهرچاوه

ده‌گرئ. منډالېنكى چوارساله زور شت ده‌بېسى و ده‌بينى كه تېنگه‌بشتنيان
بۇ نمو دژواره. له وه‌زعينكى ناوادا منډال، باوكى وه‌ك زوردارنك دېته
بهرچاو څښه ده‌يموئ كه‌لكى خراب له داينكى وه‌ريگرئ. ساديسم
(خونازاردان) لهو تېنگه‌بشته چموته و لهو ترسموه سمرچاوه ده‌گرئ كه له
ساله‌كانى به‌كه‌مى ژيانى منډال‌دا، له ناكامى دېتنى پېنوه‌ندىي ژن و
ميردايه‌تېي دايك و باوك و خموتنى منډال له ژوورى خموي دايك و
بابى‌دا پېنك دئ.

جورنكى ديكه له ترس كه له‌وانه‌يه بگه‌رېته‌وه بۇ هه‌لس و كموتى
ناشيانه و نهمزانانې دايك و بابه‌كان، هه‌لوښتى چموت و نادروست
بهرامېر به مسمه‌له جينسى‌به‌كانى منډال‌انه. شاره‌زايه‌كى به ناوبانكى
ده‌رووناسى روژنك له باره‌ى ئالوزى‌به‌كى ده‌روونىي لاونكه‌وه قسه‌ى بۇ
كردم كه له ناكامى كرده‌ويه‌كى هه‌له‌ى باوكى‌دا بوى پېنك هاتېوو. نمو
ده‌ى گوت: نمو لاره كاتېنك ٦ ساله بووه، روژنك له‌گمل كچېنكى ٧
ساله، له حالنك‌دا زوربه‌ى له‌شيان روت و به‌ده‌روه بووه، پېنكه‌وه
يارى‌يان كرده‌وه. باوكى به سمریان‌دا هاتووه و نمو تيز و پر كوتاوه.
نهم چمشنه رفته‌اره نمو منډال‌ه‌يان كرده‌وه به بوونه‌وه‌رينك كه تا له ژيان
دايه به داماوى و ترسنوكى بمېنېته‌وه.

له قوتابخانه، كوړنكى چكوله‌مان هېوو كه دايكى پنى گوتېوو
نه‌گمر ده‌ست له نه‌ندامى نيزينه‌ى خوى وه‌ريدا، نمو نه‌ندامه‌ى همل‌ده‌وه‌رئ!
نهم شېوه ترسانده‌ى منډال‌ان ناكامېنكى زور دلته‌زېتنى ده‌بى. نهم‌موونى
چهندين سالى ژيانم منى گه‌ياندوته نمو ناكامه كه نهم جوړه ترسه له نينو
كچان و كوړان‌دا شتنكى گشتى‌يه. كاتېنك ناوا ناشيانه منډالېنك له
مسمه‌له جينسى‌به‌كان ده‌ترسېتن، له راستى‌دا نهم جوړه مسمه‌لانه‌ى لى
ئالوزتر ده‌كه‌ينه‌وه. زور لهو منډال‌انه‌ى شه‌وانه ده‌ترسېتن، نه‌وانه كه
وه‌حشه‌تيان له خه‌يال و بۇچونه جينسى‌به‌كانى خويان هيه يان له‌گمل

نازاري ويژدان بهر وروون. نه وه ش هر ده گم پرت هوه بؤ نا ناگايی دايک و باب هکان. چونکه نه وان نه يان تواني وه منډاله کانيان بهو جزره که دروسته له گمل' نه م جزره مهسه لانه ناشنا بکمن و ته نيا به ترساندن' له جه هه ننه م يان به ليندان و کوتان ويستوويانه نه م کؤسپانه له سر ري' لابه رن. سزاداني منډال'ن له سر مهسه له جينسي به کان و هه لس و کهوتي چهوت له گمل' نه وان لهو پينه وندي به دا، دلنياترين رنگه ي ترسنگ باره يناني نه وانه و ترساندنې نه وان له ته نبی و سزا کاني دنياي دیکه ش، ناکاميني لهو به باشتري نابي.

با همول' بده ين له نينوان ترسي سروشتي و ترسي خوړايي دا جياوازي دابنين. ترسان له بهر و گورگي درنده ترسينکي سروشتي و پنيو سته. ترسان له شؤفيرنکي ناشي که تيژ ده روا، سروشتي به. نه گم نه ترساباين همصومان ژرماشين ده کهوتي. به لام ترسان له قالوچه و ديو و درنج نه سروشتي به و نه پنيو سته، به لکوو ترسينکي نه خوشانه به.

له نوستراليا، ترسان له جالجالوکه شتينيکي به جي به. چونکه پينه واني جالجالوکه کاني وي' له وانه به مرؤف بکوژي. به لام له نينگليستان و نه مريکا ترسان له جالجالوکه شتينيکي بي' جي به. چونکه جالجالوکه کاني وي' مه ترسي دار نين.

زورجار له کووچه و کولانان گوتم لي' ده بي' دايکنيک به منډاله که ي ده لي: «نهو کاره ي مه که نيستا پوليس دي». په کيک له ناکامه کاني نهو کاره نهو ده بي' که منډال' بؤي ده رده کهوي' دايکي دروزنه، له وه ش گرنگتر نهو به که پوليس له بهر چاوي منډال' ده بيتته ديو و درنج و هم پيشه له ژاندارم و پوليس ده ترسي.

زور له ترسه کانيش ريشه يان له بير و خه يالي تاوانبارانه و توله ستينانه ي نيحه دايه. نيحه همصومان له فيکر و خه يالي خومان دا، زور لهو که سانه ده کوژين که خوشمان ناوين. من دلنيام کاتيک له قوتا بخانه

مندالینکی پینج ساله داوایه کم لی ده کا و بزی جی به جی ناکم، له خه یالی خوی دا من ده کوژی تا داواکانی وه دی بین.

له قوتابخانه، زووجار قوتابی به کانم به تفهنگه دارینه کانیان که پر له ثاون، ثاوم پی دا ده کمن و به سهرم دا ده گوپتن: «ده ست هه لینه، کوژرای» ا بهو جزره، ثوان سمبولی ده سه لاتیان کوشتوه و خو له ترسه کانیان رزگار ده کمن. هیندیک روژ له قوتابخانه که مان به نه نفهست له گمل مندالان ده سه لاتدارانه ده جوولینه وه تا شوینه واری ثو کاره م له شهره تفهنگی ثو روژه یان دا هست پی بکم. روژانی وا، همولی له نینو بردنی من له یاری شهره تفهنگی ثوان دا، بهرچاوتره.

چهند سال له موپهر هاوینی بژ تپهر کردنی کاتی پشودان له گمل قوتابیانی «پانسیون» چووبومه لینواری ده ریا. به کینک له کهه کان به گالته سهری دهسته خوشکهکانی قوم ده کرد و ماویه ک له بن ناوی رای ده گرت. ثو کاره بوو به هژی ثوه همر ثو کهه قوتابی به له پاشه روژدا تووشی ترسینکی نه خوشانه بی و له گمل ثوه شدا که مهله وانینکی به توانا بوو، نهویری له شوینه قووله کان دا مهله بکا. چونکه بی ثوه وی به خوی بزانی له خه یالی خوی دا تووشی ثو ههسته ببوو که دهسته خوشکهکانی لهویر ناودا خنکاندوون و نیستا له ترسی ثوه که توله لی لی بکه نه وه و همر بهو شیویه به به راستی لهویر ناودا بی خنکپتن، له مهله کردن له شوینه قووله کان دا خوی ده پاراست.

به کینکی دیکه له منداله کان، همرکات بابی بژ مهله کردن پینی ده نایه نینو ثاو، دهستی ده کرد به هات و هاوار و له بابی دهووست مهله نه کا. ثو له وه ده ترسا که باوکی بخنکی. هژی ثم نیکه رانی به ثوه بوو که ثو منداله زور جارن که باوکی نه زیه تی دابوو، مهرگی بابی به ثاوات خواستبوو. همریزه له کاتی مهله کردن باوکی دا، هه میشه نیکه رانی ثوه بوو که نه گهر باوکی به راستی بخنکی، تاوانه که پینی وی بگرته وه.

بزه هر که بابی ده ویست مه له بکا دهی کړده هات و هاوار. دیاره
مردن له روانگه منډالانوه، له گمل مانای مردن له روانگه
گهوره کانهوه، جیاوازی هیه. له روانگه منډالیکهوه مردن کسینک
یانی لاچونی شو کسه لمبرچاوی وی. من له نینو گهوره کانیش دا زورم
دیون که بی نه وی به خو بزانی، خویان به بهرپرسی مەرگی دایک یان
باوکیان داده نین. نه گمر دایک و بابه کان به تنبی کړدن و سمرکونه
کړدنې بهر ده وامی منډاله کانیا، توان نوقمی رق و بیتاری نه کمن،
شونډنواره دلته زتنه کانی تم جوړه ترسانه زور کم ده بنه وه. به داخه وه
نیستاش زور قوتابخانه هن که رنگای سزادانی جیسمی قوتابی به کان
ده گرنه بهر و بهم جوړه شونډنوارې زور دلته زتن و قهره بو نه کراو له سمر
قوتابیان داده نین.

خه لکینکی زور واپیر ده کانهوه نه گمر منډال ترسی هیچ شتیکی نه بی
نابی به نینسانینکی پاک و خاوهن شعرف. توان ده بی بزانی راستی و
ناکار جوانی به ک که ناکامی ترسان له جهه ننم و پولیس و سزادان بی،
راستی و ناکار جوانی نیه، به لکوو ترس و دامای به.

نهمرو له ژیر ناوی بارهینان و فیزه نزم کړدن دا ، منډالانې
ترسنوک و داماو پی ده گه به نین و توان له ژیان ده ترسینین. بهزاران
ماموستا و فیزکاری نوزگری منډال پی نه وی قوتابی له نومره ی
«انضباط» و یان سزادان بترسین، ده توان بهرنامه ی داهینترانه و دلگر
بو فیزکړدنې منډالانې قوتابی ناماده بکن. منډالان لهوانه یه له نیمه
بترسین و له ترسان یان له ژرفشاردا ری و شون و بایه خه کانی نیمه
قبول بکن. به لام داخوا شو مه سه لاندی له روانگه ی نیمه وه جینی
نیعتیار و بایه خدارن، چن؟ تم حموتوویه پولینکی زورم داوه به سیغار
و خرت و پرتی دیکه. نه گمرچی تاراده یه کی زوریش خهمی گیرو گرفته
کومه لایه تی به کان و هزاره کانم له بهر بو، پول له کم لهوان خمرج نه کړد.

کهوابو نابی بکومه ناموژگاری کردنی مندالان که دهبی همیشه له فکری هماران دا بن و وابکن و وانهکن. پښتر زورم لمو قسانه دهکرد و به مندالانم دهگوت نم کاره باشه و فلان کار خراپ. بهلام دوايه که بوم دهركموت نموش شينويهك له چاوبهست و دروکردنه، وازم لي هيتا. بهختيارتریني نمو بنمهالانهی من دهیان ناسم نموانه که دایک و بابهکانیان به سهذاقت و راستییموه لهگمل مندالانیاں دهجوولینموه. لم جوړه بنمهالانهدا شوتهوارنیک له ناموژگاری پهیتا پهیتا و ترس بهدی ناکړی. باب و کوپ هاورنی پهکترن. لم جوړه بنمهالانهدا توگری و نوین بره پهیدا دهکا و ههست به ریز لینک گرتنی به درو ناکړی. له نیو زور له بنمهالهکان دا عیشت و خوشهوېستی راستهقینه له ناکامی ریزنانی زوره ملی له گمورهکان و ترسان لهوان دا، کوپر دهبینموه.

له قوتابخانهی نیمه، نمو مندالانهی له دایک و بابیان دترسین همیشه به دهوړوبهري ماموستاکان دا دهخولینموه. بهلام نمو قوتابیانهی ترسینکیان له دایک و بابیان نیه و پڼوهندیان لهگمل نموان به تهواوی دوستانهیه، له دهوړی نیمه نابینرین. منداله ترسنگهکان بهردهوام به دهوړوبهري دهفتهري مهدرهسهدا دهسووپڼمونه و سهري پی دا دهکمن. کوپنکی یازده ساله ههبوو که زور له باوکی دهترسا. وهختنیک هاته قوتابخانهکهمان روژی بیست جار سهري به ژوورهکمی من دادهکرد تا بزانی من لهویم یان نا؟ هیندینک جار که له تامی دهبرده دهر پڼم دهگوت: «مهترسه، جاري همر ماوما». نمو کوپر دهیهوېست نمو توگری و خوشهوېستییمه بابی پییموه رهوا نه دیبوو، له منی دا بدوزتموه. همریوه نیگمران بوو که نمو بابیه تازهیمشی له کیس بجی.

رهنگه زیان لهگمل نمو مندالانهی لیتان دترسین، له زیان لهگمل نموانهی که لیتان ناترسین و خوشیان دهوین، ناسودهتر و بی دهردی سهرتر بی. چونکه نمو وهختی مندال لیتان دترسین، هول ددهن

هرچی کمتر بینه لاتان و زهحه تینکتان بۇ دروست نه کمن. له پانسیزی نیمه، زوری مندالان له گمل مین و خیزانم و ماموستاکان تینکه لاوی پان ههیه و خزیشان دهوین. چونکه ترسینکیان له نیمه نیه و جینگای په سندی نیمه. نهوش راست نهو شتهیه که نهوان دهیانوهی.

نعمن بوم ده رکهوتوه که منداله بچوکه کان زور به کمی له دهنگی ههوره تریشقه ده ترسین. زور جار ری کموته له ههوایه کی زور توفانی دا، لهو سهری باخی قوتابخانه که مان دا چادریان همل داوه و شهوی لهوی ماونهوه. کم واهیه له تاریکی و ته نیایش بترسین. جاروباره کوپکی هشت ساله دهچی لهو سهری باخه که خپوت همل ده دا و بی نهوهی تۆزقالنیک بترسی له سهر یه که چنده شهوان لهوی دهخوهی. نازادی ههمیشه نازایه تی و نه ترسی صرؤف بههیز ده کا، زورم دیوه نهو مندالانهی به چکولهی شمرمین و کهمروو بوون به گهوره نی بوون به تینسانیکی نازا و نه ترس. به لام رهنگه نهوه له باره ی هه موانهوه راست نهی. هیندیک لهو مندالانهی له پال خویان دان قهت ناگورین و لهوانیه ههتا مردن دهسته ملانی ترسه کانیان بن.

نه گهر مندالیک دوور له ترس گهوره بووبی، به لام بهو حالهش ترسی هیندیک شتی هه بی، ده بی هویه که بی له کاتی دوو گیتان بوونی دایکی دابدوزینهوه. گهروگرفتی گهوره ی نیمه بۇ کۆتایی هینان بهم جووره ترسانه، ناگا نه بووغان لهو همل و ممرجهیه که دایکه کان له کاتی دوو گیانی دا تووشی ده بن. چونکه هیچ کهس نازانی نایا ژن له کاتی دوو گیانی دا، ترس و دلخوریه ی خوی راده گوژیته نهو منداله ی له زگی دایه یان نا؟

به لام له بهرامبردا به دلنیایی یهوه ده توانین بلین، مندال ههرکه بن ده نیته نه م چیه هانه، له گمل ترس ناشنا ده بی. نهو ترسه ی ده وروبر و بنه ماله دهی به نه نیو وجودی مندال بریتی یه له: ترس له شهر، ترس له

برسیه‌تی، ترس له ته‌نیایی و ترس له داهاتوو. جوړنیک له جوړه‌کانی ترس که دایک و. باب‌ه‌کان هر له سمره‌تای ژیانی منډاله‌کانیانه‌وه به زیاده‌وه له منډالان دا پینکی دینن، ترس له داهاتوویه. دایک و باب‌ه‌کپان به شینویه‌کی ناسروشتی نیگهرانی داهاتووی منډاله‌کانیانن و هه‌موو ناکارو کرده‌وه‌کانیان سهاره‌ت به پمروهرده کردنی منډالانپان پینوه‌ندیی بهم مه‌سه‌له‌یموه هیده. نه‌وان ده‌بی بزائن نه‌گمر توانای نه‌ویان هه‌بی منډالی سمره‌خو و نازاد، پی بگه‌په‌نن، نه‌و منډاله نازاد و سمره‌خویانه له دوا روژدا ده‌توانن له‌گمل گپروگرفته‌کان به‌مره‌ره‌کانی بکمن و به‌رهو پینش بچن.

خراپ نیه لیره‌دا شتینک وه‌بیر باوکه‌کان بینمه‌وه: بو نه‌وی منډاله‌کانتان لیتان بترسین و حیسیبتان بو بکمن، له مالی قه‌ت خوتان وه‌ک دینو ودرنج همل مه‌خن. کاتینک دایک هره‌شه له منډاله‌که‌ی ده‌کا: «راوه‌سته با بابت بینته‌وه تا حقه‌ی خوت له مستی بنی»، منډاله‌که‌ی به تمواری له بابی بیزار ده‌کا.

سمره‌نجام همول بدن به دهردی ده‌لین: له‌گمل منډاله‌کانتان له‌سمره‌ک سه‌کو دانیشن. نه‌گمر منډاله‌که‌تان لینی پرسین: نه‌و کاته‌ی چوکه‌له‌ بووی، له قوتا‌بخانه چوون قوتا‌بی‌یه‌ک بووی؟ راستی‌یه‌که‌ی پی بلین. نه‌گمر له ماموستا ده‌ترسان، یان نومره‌ی که‌متان وهرده‌گرت، لینی مه‌شارنموه. همول بدن خوتان بیننه‌ ریزی نه‌وان تا له‌م ریگایموه ریز و حورمه‌تتان لی بنین. ریز و حورمه‌تینک که له نوگری و خوشه‌ویستی‌یموه سمرچاوه‌ی گرتوه و دوور له ترس و وه‌حشه‌ته.

پمروهرده کردنی منډال به بی ترس و گریمانه تا راده‌یه‌ک ناسانه. هیچ وه‌خت نابی بی‌ترسینین یان به تاوانباری دابننین. رهنکه نه‌توانین هه‌موو دژکرده‌وه‌یه‌کی ترس له نینو به‌رین، بو وینه‌ کاتینک ده‌رگا توند پینوه ده‌دری، سروشتی‌یه‌ که مروژ ده‌ترسی و راده‌چله‌کی. به‌لام ده‌توانین

دژکرده وی ترسینکی زیانبار که له تمبئی کردن، دهره لیبون و سزادانه وه هاتوه، له نیو بهرین.

خؤ به کهم زانین و خهیا لوی بوونی مندالان

هؤی خؤ به کهم زانین و ههست به کهمایه سی کردنی مندال چیه؟ یه کینک له هؤیه کان ئه وه به که ده بینن گموره کان زور کاریان بؤ ئه نجام دهرین که ئه و، یان بؤی ناکرین، یان نایه لن بیان کا.

له وانیه ئه ندامی نیرینهش بیسته هؤی پینک هاتنی ههستی خؤ به کهم زانین. کورپه چکوله کان زور جار له بهر به چوک بوونی ئه ندامی نیرینه یان به خؤدا ده شکپته وه. ههروا که چانی زور مندالیش له بهر ئه وه ئه و ئه ندامه یان نیه ههست به کهمایه سی ده کهن. پینم وایه گرنکیی ئه ندامی نیرینه وه ک نیشانه ی دهسلات، زورتر له پیره ندی له گهله قه دهغه و قورغه ئه خلایه یه کان (تابوهای اخلاقی) دایه. ئه و بیره سه روکتکه رانه ی پیره ندی یان به ئه ندامی نیرینه وه ههیه له خه و خه یالی مندالان دا به زیاده وه خؤ دهرده خه ن. له داستانه کانیش دا شتی وابه رچاو ده کهوئ. له داستانی علاءالدین و چرای جادوویی دا، علاءالدین هه رکات دهست له «چرا» ده دا، هه موو خؤشی یه کانی دنچای له بهرده می دهرده کهون. دیاره پیساییش هه ر بهم شیه وه به له خه یالانی مندال دا بایه خی تاییه تیی ههیه.

ئینسانی خهیا لوی له خه یالانی خؤی دا هه میشه خؤی به قاره مان داده ئی و به سه ر هه موو کهند و کؤسپه کان دا سه رده کهوئ. گموره کانیش له گهله خه یالانه وه ی رۆمانینک، یان دیتنی فیلمینک یان خواردنه وه ی خواردنه وه ئه لکولی یه کان و ... دا ده چنه نیو جیهانی خه یال. «رویا» و خه یال پهروهری رینگایه که بؤ هه لاتن له بهر راستی یه کان و چوون بؤ دنیا یه کی بی سنوور که له وئ دا هه موو ویت و داخوازه کان جی به جی.

دهبن. شیت له جیهانی خه یالی خوی نایه ته ده ر. دیاره منداله ناسپتی و سروشتی به کانیش نوقمی خه یال و «رویا» دهبن. خه یال و «رویا» ی کاتی به خه بهری لهوانه جوانترن که شهوانه له خودا دهیان بینن. چونکه لهوانه به خونی شهوانه ببی به مژه که (کابوس)، له حالیک دا خه یالی کاتی به خه بهری هه همیشه په سند و دلخوازه.

ماوه به ک پینش ئیستا، کچینکی ده سالانه یان ناره قوتابخانه که مان که زور ترسنگ بوو. ئهو هه همیشه لهوه نیگه ران بوو که نه کا له کاتی خوی دا نه گاته سهر کلاس. به که م روژ که هاته سهر کلاس جانتا به کی قورس و گه وه ی پر له کتیب و نامیلکه ی پی بوو که له سهر میزه که ی به رده می دای نان و دهستی کرد به به شکردنی ژماره ی ۷۳/۶۳۲/۷۴۵ به سهر ۷۳۹/۹۴ دا. روژی دووه م و سینه همیشه به «ضرب» و دابه شکردنی هیندیک ره قه می دیکه وه خه ریک بوو و سه عاته کانی ده رَس خویندنی به م جزره تی به ر کرد. لیم پرسی ئهو جزره «ضرب» و دابه شکردنانه ت پی خوشه؟ به شم موه گوتی: به لی. روژی چواره م کاتینک سهر له نوی دهستی بهو کاره کرده وه لیم پرسی: هه ره راستی حز لهو کاره ده که ی؟ دهستی کرد به گریان. به ناسپایی کتینه کانیم پینچا به وه و پیم گوت: «ئیره قوتابخانه به کی نازاده، تژ ئهو نازادی به ت هه به هه ر کارینکی پینت خوشه بیکه ی». ئهو هاته وه سهرخو و دهستی به فیتوو لیدان کرد. تهوای ئهو روژه ی به فیتوو لیدان تی به ر کرد.

چهند مانگ دواتر کاتینک له لیره وه ره که ی نزیک قوتابخانه که مان خه ریکی خلیسکین بووم دیتم ئهو که چه ئیس. کی به کانی له پینی کرد و ته وه و به سهر به فری دا پیاسه ده کا، له گه ل خوی ده دوی و له به ر خوی وه پینده که نی. نوقمی جیهانی خه یالی خوی ببوو و خه ریک بوو له گه ل چهن دین شه خسیه ت له شانویه ک دا یاری ده کرد. ئهو به جزرینک چووبوه نیو جیهانی خه یالی خوی که ته نانه ت کاتینک به لای دا

لن په پرم، همستی پي نه گرد. بڼ رڼی دوايي بانگم کرده ژوره گهي خرم
و پېم گوت، دوتنی لمو پکانهي له لېره وار له گيل خوت ددواي، همسو
قسه کانقم گوی لن بو. به خندا شکاوه و ژوره گهي به چي هېستم.
دوانه مړی لمو رڼه هانوه لام و گوتی، بڼم زه حسته بڼت روون
که موه دوتنی لهج خه بالېک دابوم، به لام پېم وایه پتو سته بڼت
پگېرموه.

لمو له خه بالی خزی دا دی به کی چکولې پر له مندالی هاو ته منی
خزی دروست کردبو. ماله کانپان له چمنی ماله پری پان بوون. بڼ هر
کام له مندالانی لمو دی به ناوچکی دپاری کردبو و هموویانی دهناسین.
لمو قسانه رڼی پېشتر من له لېره وار بهستوومن وتووی دوو گس
له دانېشتوانی لمو گوته بوون. لمو منداله پمو هڅه که ناقانهی مالی
بووه و گس نه بوه گاهي له گیل پکا، چمنېن سال له تمصنی خزی به
نوقم بوون له جېپانی خه بالات دا تېهر کردبو.

به لام پېم وایو کانی لمو هانوه که لمو جېپانه خه بالی بهی لن
تېک دم. چونکه به زوری نوقمی لمو دنیا خه بالی به دهبو و هېچ
کارچکی دېکهي نه ده کرد. هر بڼه له پاری هڅه کانی لمو خه بالوی
بوونه بوه قسم بڼ کرد و له راستی دا جېپانه خه بالی به گېم لن وېوان
کرد. ماوهی دوو رڼان وه ک که سېنکی تېک شکاوی لن هابو و خزی
له خه لکی دهشاردوه. رڼی سېنېم له حالېک دا به بوندي ده گریا هانه
لام و گوتی، «دوی شو دمه وېست سر له نوی گوته خه بالی به گېم
پېنمو بهرچاوم به لام نه متوانی. گرنگترین و نازیزترین شتېک که لمو
دنیا به دا همبوو لېز له دستت دهرېنام».

پاش ده رڼان، په کپک له ماموستاکان پېی گوتم: «چ روی داه؟
لمو کچه لمری زور دم به بڼه و گېف خوشه، هر ناره نارېتی و
روخسارېشی زور له جاران جوانتر بووه». راستی ده کرد کچه که جوانتر

بیوو و هۆش و زهینی کموتیووه سمر کاروباری رۇژانه. بىم جۇره مىلى له خۇشەدن نا و بىر دىوام خەمىرىكى کار بوو. ئەو پىنى نابووه دىنای راستەقىنمۇه.

بەكىنكى دىكە له قوتابى بەکان ھەمىشە له دىنای خەيالى خۇى دا دەبووه ئەكتەرى شانۇ و بىنەران پەيتا پەيتا چەپلەبان بۇ لى دەدا. قوتابى بەک له خەيالى خۇى دا ھەمىشە دەبوو بە فەرۇكەوان و فەرۇكەکانى دوزمنى بىر دىدەنمۇه.

کورىنكى چکۆلەش ھەبوو ناوى جىم بوو، ئىدەدەيەى دەکرد مامى ماشىنىكى «رۇلۇرۇس» ى بۇ کرپوه و بەم زووانە لەگەل خۇى دەى ھىننیتە مەدرەسە. جىم پىنى گوتم چونکە ماشىنەگەى ئەو لەو ماشىنە ئاسایى يانە کمەنیک گچکەترە بۇ لىنخورپىنى پىنویستىی بە گەواھىنامە (شەھادە) ى لىنخورىن نىە. چەند رۇژ دواى ئەو قسانە دىتم ئەو چەند کەس له دەستەبراکانى خۇ ئامادە دەکەن لەگەل جىم بچنە وئستگەى شەمەندەفەر تا ماشىنە خەيالى بەکە بىننەمۇه. چونکە جىم پىنى گوتىبون مامى ماشىنەگەى بە شەمەندەفەر بۇ ناردۇتە وئستگەگەى نزىک گوندەکەمان . ئەمەن کموتىوومە بارودۇخىنكى نالەبار، چونکە له لایەک وئستگەى شەمەندەفەر ۸ کیلومىتر له قوتابخانەکەمان دوور بوو و نەم دەتوانى لى گەپىم ئەو مەودا دوور و درىژە بە پىيان بکوتن و له لایەکى دىکەش پىم خۇش نەبوو کۆشكى خەيالى جىم له پەر و له نەکاو برووخىنم و بە ھەمووان بلىم قسەکانى جىم له خەيال بەو لاو ھىچى دىکە نىن. ھەرىزىە پىم گوتن ئەگەر بچنە وىستگە و درەنگ بىننەمۇه. چاوتان بە خواردنى نىوهرزىە ناکەوى. جىم کە له جى بەکى خراپ دا گیرى کردبوو قسەگەى قۇزتەمە و گوتى: «بەلى وایە ئەگەر بچىنە وىستگەى شەمەندەفەر، نانى نىوهرزىەمان دەچى». دواى نانى نىوهرزىە رايىنەرى قوتابخانەکەمان بردنى بۇ سىنەما و مەسەلەکە بەم جۇره کۆتایى ھات.

جېم هر له رږزۍ همولې قوتابخانه کهمانوه زور لمو خه بال
پلاوانه ی بڼ دښتانی باس کړدېوو. جارنکی دیکهش دهسته یه ک له
دښتانی ثاماده کړدېوو له گمل خوی بیان بانه له نگره گه ی گوند تا نو
گه می یه ماتوړداره گموره یه ی مامی بوی ناردېوو، وهزی بگری. جیم بهم
جوره خه یالانده ی بهسمر خو به که م زانی و که مایه سی یه کانی دا زال بېوو و
خوی له هه فالانۍ به گموره تر ده زانی.

داهینمه رکان (مخترعین) بهرله هر داهینانیک، له خه یال دا
داهینراو (اختراع) ه که ده خولقینن. که واپوو ناکړی هر جوره خه یال و
خه یال پروهری به کی مرؤف به خراب دابننن. خمون و خه یالینک که
بتوانی و ه راست گهری، شتینکی به جی یه.

نه گهر منډالینک بهر ده وام له دنیای خه یالانۍ خوی دا بوی و نه یه وی
پنۍ بنیته جیهانی راسته قینه، ده بی کڅشکی خه یالانۍ لی برمینن.
چونکه هم جوره خه یالانۍ بڼ گه شه کړدن و پروهره بوونی وی زیانین
هده. بڼ له نیو بردنی نو خه یالانده ی که ماوه به کی زور منډال به
خویانوه خمریک ده کهن، قهت نابی له نه کار و له رنگای توند و
تیو ی یوه هه نگار هه لینینه وه. باشتین رنگه بڼ هم کاره نه وه به رنگای
حالی کړدن منډال بگرینه بهر تا بهر بهر واز له خه یال پروهری بیتن و
هوش و میشکی خوی به مهسه له کانی دیکه وه خمریک بکا. چونکه هر
منډالینک پنیوستی به وه هده له بواریک دا خوی له کهسانی دیکه به
گموره تر و به توانا تر بزانی.

له کلاسه کانی دهرس خویندن دا بڼ هه ست کړدن بهو گموره یی و
به توانایی به دوو رنگا هده: ۱. زیره کتر بوون له هه مو قوتابی یه ک ۲.
تمبه لتر بوون له هه مو قوتابی یه ک. نو منډالانده ی له پال خویان دان
رنگای دوو هه میان به دلتره.

منډالینک که له پال خوی دایه («درون گرا» یه) بڼ نه وه ی نیشان

بدا له کسانى دیکه بهر زتر و به توانا تره، هميشه بهره و دنيای خمون و خهبال همل ده فری. نو له گمل کسانى دیکه ده رنا چى و ناتوانى وه ک وان گورانى بلئ، سفا بکا و له يارى کردن دا وه ک وان بينتموه. به لام له دنيای خه يالى خوى دا، قاره مانى هم موو کى بهر کى به کانه و هميشه ش سمرکه وتوويه. بو هر ئينسانى ک رازى کردنى «خو» پيوستى به کى گرنکه و ناکرى نو مه سه له به ي وه ک کم و کوږى بو بينينه حيسينب.

هويه کانى شکاندن و له کار خستنى کمل و پهل له لايهن مندالانه وه گموره کان به زه حمت هست بموه ده کم که مندالان ريزنک بو ملکدارى (مالکيت) دانانين. نووان بى نه وهى هيچ مبه ستينکى تايبه تى يان هبه بى و بى نه وهى به خو بزنان، نامراز و کمل و په له کان ده شکينن.

جاريک چاوم به کچينکى تهواو ساغ و سه ليم و ناسايى کموت که خه ريکى کون کردنى مانتوکه ي خوى بوو. کاتينک بانگم کرد، تينک رابوو و گوتى: هيچ ناگام لى نه بووه چ ده کم. راستى ده کرد کاره که ي وى مبه ستينکى تى دانه بوو.

راستى به که ي نهويه شتووه ک له لای گموره کان بابه خينکى زورى هه به. به لام مندالان بابه خينکى نهوتوى پى نادهن و زورى به گيروگرفته کانيش له وه را پينک دين. له قوتابخانه، قوتابى به کان ماوه به کى زور به خورايى گلزيه کان دايسينن و پيوهندي به ک له نيوان نو کاره و هوولى بهرق (کاره با) دا که من ده بى سه رى مانگ بیده م نابيئن. موبليحان و کمل و په لى نيو مال به کرده وه لای مندال بابه خينکى نهوتويان نيه. هه رويه شه نيمه بو قوتابخانه که مان کورسيى پاسه کونه کان ده کړينه وه تا نه ونده نيگه رانى شکانديان نه بين. جه نگه ي نانى نيوه رويه، نه گمر خوار دنه که کمينک دره نگتر بگاته سمر ميژ له وانه به

قوتابی یهک چهنګاله کهی په ددانان خینچ و خوار بکا و کهلکی لی بهی. زوری بهی هم جوړه کرده وانه له خوړون. منډالان هر له ناست کمل و پهلۍ کهسانی دیکه کهمتر خهم نین به لکوو هیندپک جبار له ناست هی خوشیان کهمتر خهمن. بۇ وینه له بیریان دهچی دووچرخه نوی به کانیان که زوریش لایان خوشه ویستن، له بهر بارانی لابهرن و بیان هیننه شونینکی سهرداپوشراو.

ناکری شکاندن وله کارخستنی کمل و پهل له لایمن منډالنی هشت نو ده ساله وه به دزایه تی له کمل کومل دابننن. چونکه نهوان لهو تمه نه دا هینشتا مانای ملکدارسی شه خسی یان بۇ دهرنه کهوتوه. کاتینک خمریکی یاری کردن دهبن، بۇ دروست کردنی خانوو یان نالا له پهتو و مهلافهش کهلک وهرده گرن. به لام پاش تینپر کردنی نهو قوناغی تهممن و چونه نیو قوناغی میزمنډالی بایهخی شتووه کیان بۇ دهرده کهوی.

کچان کهمتر له کوپان کمل و پهل ده شکینن و له کهلک ده خمن. رهنګه هزیه کهی نهوه بی که نهوان کایه و یاری نارامیان پی خوشه و که یفیان به یاری لاسایی کردنموهی کانگیستره کان نایه. بهو حالهش بۇ نهوی غدرم له کوره کان نه کردبی ده بی بلیم له قوتابخانه کهمان دا ژووری کهچه کانیش همروهک ژووری کوره کان شپرنو و نارینک و پینکه. کاتینک هزی نهو شپرنوی و نالوژی بهیان لی ده پرسم همیشه له وه لام دا ده لین کوپه کان شالوویان بۇ ژووره کهیان هیناوه و شپرنویان گردوه. که دیاره نهو وه لامه ناتوانی رازیم بکا.

چند سال له مهو بهر دیواره کانی ژووری خهوی قوتابی به کافان به کاغز دیواری نه ستور داپوشی تا هم ژووره که برازته وه و هم سهرما به قه لشتی دیواره کان دا نه پته ژوور. نهو جوړه کاغز دیواری به که له صقه با بو و نهرم بو، به جوړینک سهرنجی منډاله کانی بۇ لای خوی راکینشا که هموویان به تیغ و شتی نووک تیژ بهر بوونه گیانی و کون

کونیان کرد. نهم کارهش همروه ک دهست له کسونه لوت وهردان کرده ویه کی له خوره و هاندر (محرک) ینکی شاره وی هیه. لهوانه به کوپنکی چکوله، بزماریک بکا به دهسته جلوی به لیمه بچوکه که ی به لأم نه گمر بزماری لهبر دهستان نه بی بی سی و دور کردن به کینک له کمل و پهله کانتزایی (فلزی) یه به نرخه کانی من همل ده گری و بۇ نهم مه بهسته به کاری دیتی.

ناکار و کرده وی منداال له چیشنی ناکاری ئینسانه سهره تایی یه کانه. بویه پنیسته شونینکیان بۇ دیاری بکری تا همر کارینک پیان خوشه لهوی بیکه. له قوتابخانه بۇ نهوی قوتاییان زیانی زور به ژووره کان نه گه یه من ناچار بووین دور واگونی شمه منده فدرینکی له که لک کمو توو بکپین و به قوتایی یه کان بلیین نهو واگۆنانه بیکه نه ژووری کار و چۆنتان پی باشه وایان بیاریزن. ئینستا سی و سی سال لهو رووداوه راده بری و له گمل نهوش دا قوتایی یه کان واگۆنه کانیان نه پاراستوه و دیواره کانیان به چه قو و شتی دیکه کون کرده، هینشتا که لکیان پنیوه ماه.

جینی داخ نهویه که ئیمه گموره کان بۇ کمل و پهل بایه خنی زیاتر داده نین تا بۇ منداالان. ئیمه نهو نه ده مان دل به مزبل و کورسی و جل و بهرگ و کمل و پهل دیکه وه هیه که وهختینک منداال ناگای لی یان نابی تووره ده بین. زور جار نهم جوره شتانه له منداالان خوشه ویسترن، جا چونکه داخوازه کانی منداالان و گموره کان لیک جیاوازن، کیشنه و هه لا دروست ده بی.

جارینک سی کوپی چکوله چرا دهستی یه کیمبیان که به پوولینکی زورم کریبوو به نه صانهت لی وهرگرتم. پاش تاوینک بۆم ده رکمو ت که نهوان بۇ نهوی دیوی نیوه وی چرایه که ببین، لهبر یه کیان هه لوه شانده و شکاندوویانه. بۆم له گه رانه وه نایه که نهو مه سه له یه چندی تووره کردم. به لأم کاره که ی وان یانی هه ولدان بۇ دیتنی دیوی نیوه وی چرا

دهستی په که له باری د هرووناسی یوه مانایه کی تاییه تی هه بوو که من ناچار بووم به هیندی بگرم و گپرو گرفته که یان تی بگرم.

زور له دایک و بابو کان لینم ده پرسن نه گمر منډالنیک میتر و پیاوکت به بزمار کون بکا، دژکردهوت چ ده بی؟ یان نه گمر نموان له جینی من بن ده بی چ بکمن؟ له وه لأمیان دا ده لینم دژکردهوهی نیوه زور گرنګ نیه. گرنګ نموه به چ شینویه ک له گه لی ده جو لیتنه وه. نه گمر پنی بلین نمو میتر و پیاوکه هی نیمه به و تو مافی نموت نیه خراپی بکه ی و به کورتی لهو جوړه کارانه ی بگپنه وه، کارنکی خراپتان نه کردوه. به لأم نه گمر بتانوی له باری نه خلاقه یوه دادگایی بکمن و پنی بلین تو منډالنیکی به دفمر و بزور و ده ست به زه پ و ناجسنی، زه برتان لی داوه. نابی سهاره ت به هه له یه ک شه خسیه تی منډال به گشتی بخریته ژیر پرسیار، به لکوو ده بی حالی بکری که نمو، بهم جوړه کارانه ی زیان به کسانو دیکه ده گپه نی.

له کار خستن و شکاندنی کمل و پل له لایمن نمو منډالنه وه که له روانگه ی د هرووناسی یوه ناتماون، له گمل شکاندنی کمل و پل له لایمن منډال نهاسایی په کانه وه، جیاوازی هیه. نم جوړه کرده وانه ی منډال نهاسایی په کان، له رق و نیگه رانی یوه سرچاره ده گرن. به لأم کمل و پل شکاندنی منډال نهاسایی په کان ده گپنه وه بو داهینتری نموان و هول دانیان بو سمره ده رکردن له دیوی ژوره وهی کمل و په لکان و هیچ پینه ندی په کی به به دفمری و نالوژی د هروونی یوه نیه.

تینکده ری راسته قینه نمو کاته به که ویران کردن و تینکدان تینکمل به رق بی. نم جوړه کاره، سمبولی کوشتار و قه لآچویه و ته نیا منډال نهاسایی په کان ناگریته وه. نه وانه ی شمې و بزمبارانیان دیوه لهو جوړه ویرانکاری یانه که سربازانی دوژمن به روهی ده بمن شاره زان.

داهیتان یانی ژبان و ویرانکاری یانی مرگ. منډالی تینکده ریانی

خۆش ناوی. کردهوهی وێرانکارانه و تیکدهرانەى منداڵە بێر ئالۆز و نیکمرانه‌کان رەنگە هۆی جۆربه‌جۆری هەبێ. یه‌کێک له‌ هۆیه‌کان ئێره‌یی بردنی منداڵ به‌ خۆشک یان براکه‌یه‌تی که‌ پێی وایه‌ دایک و بابەکه‌ی، ئه‌ویان به‌ قه‌مرا وان خۆش ناوی. هۆیه‌کی دیکه‌ش سه‌ردانه‌نواندنی منداڵ به‌رامبه‌ر به‌ ده‌سه‌لاتی سه‌رکوته‌کرانه‌ی دایک و بابیه‌تی. له‌وانه‌شه‌ منداڵ به‌ مه‌به‌ستی سه‌رده‌ر کردن له‌ چۆنیه‌تی کار کردنی کهل و په‌له‌کان په‌نا به‌رته‌ به‌ر شکاندن و له‌ که‌لک خستنیان.

درۆزنی

ئه‌گه‌ر منداڵه‌که‌تان فێره‌ درۆ بووه‌ هۆیه‌کی ئه‌وه‌یه‌ یان ده‌ترسی، یان ئه‌وه‌تا لاسای ئێوه‌ ده‌کاته‌وه‌. هه‌ر له‌ جی‌دا دایک و بابی درۆزن، منداڵی درۆزنیان ده‌بێ. ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وی منداڵه‌که‌تان قه‌ت له‌ راستی لا نه‌دا، درۆی له‌کهل مه‌که‌ن. مه‌به‌ستی من ئه‌وه‌ نیه‌ ده‌رسی ئه‌خلاق‌تان پێ بلێم. چونکه‌ هه‌موومان چاره‌ باره‌ ناچار ده‌بین درۆیه‌ به‌که‌ین.

هێندێک چاره‌ دایک و بابەکان بۆیه‌ درۆیان ده‌که‌ن تا منداڵه‌کانیان رێزی زۆرتریان لێ بنێن. بۆ وێنه‌ کاتێک کوڕێک له‌ بابی ده‌پرسی: ئه‌ری بابە تۆ ده‌توانی له‌کهل ٦ که‌سان زۆره‌وانی به‌گری و هه‌مووانیش له‌ عمرزی ده‌ی؟ به‌راستی ئازایه‌تی‌یه‌کی زۆری پێویسته‌ که‌ بلێن: رۆله‌ گیان من به‌و قه‌د و گه‌یبه‌مه‌وه‌ نه‌ک شه‌ش که‌س ده‌ره‌قه‌تی نیمچه‌ پیاوینکیش نایه‌م.

که‌م که‌س له‌ ئێمه‌ هه‌یه‌ ئه‌و ئازایه‌تی‌یه‌مان هه‌بێ به‌ منداڵان و قوتابی‌یه‌که‌مان بلێن ئێمه‌ش زۆر چاره‌مان له‌ هه‌وره‌ تریشقه‌ یان له‌ دیتنی پۆلیس ده‌ترسین! یان بلێن ئێمه‌ش که‌ منداڵ بووین له‌ قوتابخانه‌ نومه‌ری که‌مان دینایه‌وه‌ یان منداڵانی دیکه‌ لێ‌یان ده‌داین. دایک و بابەکان هه‌میشه‌ هه‌ول ده‌ده‌ن خۆیان وه‌ک ئینسانێکی بێ که‌م و کووپی

به منداله کانیان بناسیتن.

وه بیرم دی ئمو کاتهی مندالینکی چکۆله بووم بابم له ترسی گایه ک له دیواری باغینک را خوی فرهی دا و رای کرد. من که ئمو رووداوهم به چاوی خۆم دیت به تهواری سهرم سورمابوو و باوهرم نه ده کرد بابم نهو نه ده بترسی و پیم وابوو چاو رهشکو پیشکهی کردوه. له میشک و خهپالی مندالان دا ئیمه گهوره کان لهو قاره مانانهین که همرگیز تووشی شکان نابین. بو خوشمان همل ده دهین خۆمان وه ک ئمو قاره مانانه به مندالانمان بناسیتن. به لام راستی به که سهرمه نجام روژنک ناشکرا ده بی و مندالان لی یان روون ده بیتمه وه که دایک و بابه کانیان و ماموستا کانیان درو یان له گهل کردوون و ئهوانیان همل فریواندوه.

بمانموی و نه مانموی مندالان له ته مه نینکی تایبته له قوناغی میز مندالی دا ده ست ده کمن به ره خته گرتن له دایک و بابه کانیان و هه ست به وه ده کمن که بیرو بو چوونه کانی ئهوان کزن بوون و بایه خیان نه ماوه. ئهم قوناغه راست ئمو کاته به که میز مندال تایبته ندی به کانی دایک و بابی بو درده کهوی و تی ده گا که نهوانیش وه ک کهسانی دیکه هه له و ناتهوای و کهم و کوورپی یان هه به. ههستی به کهم دانانی دایک و باب که میز مندال لهو ته مه نه دا تووشی ده بی، له ناشکرا بوونی شه خسیبه تی راسته قینه ی دایک و بابیه وه سهرچاوه ده گری. میز مندال بۆی درده کهوی ئمو شه خسیبه ته خهپالی بهی ئمو له میشکی خوی دا له دایک و بابی دروستی کرد بوو، بناخه ی نه به. جیاوازی نیوان ئمو شه خسیبه ته خهپالی بهی دایک و باب که له میشکی وی دا هه بووه. قاره مانانینک که همرگیز تووشی شکان نابین. و دایک و بابی راسته قینه که ئیست له بهرام بهر خوی دا ده یان بینن، نهو نه ده زۆره که ناچاری ده گا باوه به کی زۆر تی یان همل پیچی و ره خنه یان لی بگری. ئهم وه زعه باوه به ک درۆه ده کیشی و سهرمه نجام میز مندال سهر له نوی رنگای هاوده ردی و سازان

له گەل دایک و بابی ده گرتتوه بهر. به لأم ناسیاریی له مو دواى میزمن دال له سەر دایک و بابی هه موو تهم و گومانینکی لى سڤاوه تهوه و میزمن دال لیزه به دواوه له گەل دایک و بابی راسته قینه له پنهو ندى دابه. پرسى سار نهويه بۇ ده بى مندالان تووشى نهم جۆره تینگه بشتنه چهوتانه بکهين؟ نه گهر ئينه دایک و بابه کان ههول بدهين بهو جۆره که ههين خۇمان به مندالان بناسينين، رهنگه نهو تینگه بشتنه چهوتانه قهت پىنک نهين.

به کىنک له گىرو گرتته گرنه گانى سهرىنگاى گوتنى حه قىقهت نهويه که ئينه له گەل خۇشمان راست نين و له گەل خۇشمان و خه لکيش درو ده کهين. ئينه وا راهيتراوين بۇ نهويه بگهينه پلهيه کى تايبه تى له «اخلاقيات» - که روون نيه چيه - درو يان بکهين.

نهو گهورانهى تهنا نهت به شينهوى ناراسته موخو. له گەل مندالان درو ده کهين، له مندالان حالى نين و تى يان نه گه بشتون. به داخوه تهنا نهت له نيزامه گانى فيزکردن يش دا بۇ هان دانى مندالان له خوئندن دا، له درو جۆره جۆر که لک وهرده گيرى. کاتىنک به مندالان ده گوترى: فيزبونى ميژوو و زمانى بىنگانه به کىنک له پىنوستى به گانى پهروه ده و فيزکردن کى سهرکهوتويه و گوئ رايه لى و خۇش خزمه تى له خو و خده باشه گانى نه خلاقه، داخوا راستى به کهمان پى گوتون؟ داخوا به راستى فيزبونى ميژوو يان «جبر» له پىنوستى به گانى ههر کارى که؟ ناخو گوئ رايه لى بوون له بهرام بهر گهوره کان دا له نهريته بهرزه گانى نه خلاقه؟

له نيو قوتابيانى قوتابخانهى ئينه دا دروژنى حيرفه يى يان دروژنى له چار نه هاتوو، بهرچاو ناکهوى. ژماره يه ک له قوتابىيان له روژه گانى ههول هاتىيان بۇ قوتابخانه دا جاروباره پهنا ده به نه بهر درو کردن و هويه کهشى ترسان له سزا و تهنبى يه. به لأم که ورده ورده بزيان ده ره ده کموى له قوتابخانه يه دا کهس نيه نهوان سزا بدا و تهنبى يان بکا، ترسىيان ده شکى و پىنوستى به ک به درو کردن نابيين. نهويه مندالان

پەروە درو کردن پال پینو دەنی، زۆرتر ترسان لە سزا و تەنبی. ئەگەر لە سزا ترسان لە گۆڕی دانەبی، مندالان زۆر بەکەمی پەنا دەبەنە بەر درو کردن. دیارە ناکۆی بلین ئەگەر ترس لە سزا نەمیتنی، درو کردنیش بە تەواوی بنەبەر دەبی. بەلام راستی یەكە، درو کردن لە کەمی دەدا. کۆرێک کە شووشە ی پەنجەرە ی قوتابخانە ی شکاندو، لە وانە یە بۆ خۆی بێتە لام و راستی یەكەم پێی بلی. بەلام هەر ئەو کۆرە ئەگەر بێ پرس کردن خوار دەمەنی یەکی نیو یەخچالی قوتابخانە کەمان بخوا، یا چەکوچ، هاجەر و ئامرازێکی دیکە هەل بگرت و نەزانی لە کۆنی داناو، ئەگەر پرسبیری لێ بەکەم ئەتۆ شتی خواردنت لە یەخچالە کە دەرھیناو؟ یان چت لە هاجەر و چەکوچ کردو؟ بە درو وەلام دەداتو وە حاشا لەو کارانە ی دەکا. ئەگەر لە مندالانمان بۆی لە ژبانمان دا هیچ کات درویمان نەکەن، رەنگە ئەو داوایەمان جی یەجی نەبی. تەنەت ئەو مندالانەش کە دوور لە ترس و لە هەل و مەرجێکی ئازاد دا پەروەردە دەن، جاروبارە هیندیک درو ی خەبالی دەکەن. زۆر جارمان دایک و بابەکان کێچێک دەکەنە گایەک. کاتێک مندالێکی چکۆلە ی وەک جیمی پیم دەلی: باوکی ماشینیکی «رولزویس» ی بۆ کپووە تا ئەو لێی خۆی، من لە وەلامی دا دەلیم: «دەزانم بۆ خۆم لەکن دەرگا دیتم، بەراستی ماشینیکی جوانە»، وەختێک لەگەڵ دژکرده و یەکی ئەتۆ بەروو دەبی لە وەلام دا دەلی: «چاکە! بۆ خۆشت دەزای کە من بە گالتمە».

رەنگە زۆر کەس لە نیوان دروژنی و ساختە چیتی و دەغەلکاری دا، جی یەوازی یەکی گەورە بەدی نەکەن. بەلام لە روانگە ی مەنوێ دروژن و ساختە چی (مەقلب) لە زۆر بارەو جی یەوازی یان هەبە. لەوانە یە ئێو لە خەتە ئەسلی یەکانی ژبانمان دا راست و دروست بن. بەلام سەبارەت بە شتی چووکە و کەم نرخ توشی هیندیک درویمان بین. ئێمە زۆرتر بۆ ئەو ی کەسانی دیکە لێمان دل ئێش نەبن درویمان دەکەین. بۆ وێتە ئەمن کاتێک

نامه‌یه‌کی دور و دروژم بۆ دئ که هیچ به دلم نیه، هر به بیریشمدا نایه له وه لاهی دا بنووسمه‌وه: «دوستی به‌پرژم نامه‌که‌ت نه‌ه‌نده دور و دروژ و بی تام بوو که نه‌ه‌توانی تاسهر بیخوێنمه‌وه». یان کاتینک ده‌که‌ومه ته‌نیشت که‌سینک که ئیددیعا ده‌کا موسیقا‌زانه به‌لام به زه‌حه‌ت سازینکی بۆ لی ده‌دری، ناتوانم پینی بلیم ساز لی دانه‌که‌ت نابوو به‌ریه‌دا درو کردنی گه‌وره‌کان له‌م جزره کاتانه‌دا ده‌گه‌ریتمه‌وه بۆ له‌روو دامان و درو کردنی مندالانیش له‌ هزی شه‌خسی و خو‌په‌رستی‌یه‌وه سه‌رچاوه ده‌گری. شتینک که ده‌بیته هزی نه‌وه‌ی مندال له‌ هه‌موو قوناغه‌کانی ژانی‌دا دروژن بی نه‌ویه که لیمان بوی قه‌ت دروژان نه‌کا و هه‌میشه راستی بلی.

نه‌وم قبووله که گوێتی راستی‌یه‌کان به مندالان کارینکی هاسان نیه. به‌لام نه‌گه‌ر بریار بده‌ین که درو له‌گه‌ل مندالانمان نه‌که‌ین، بۆمان ده‌رده‌که‌وی که نه‌وه کارینکی زوڕ به زه‌حه‌تیش نیه. ته‌نیا نه‌و کاتانه ده‌بی په‌نا به‌رینه به درو کردن که ژانی که‌سینک له‌ مه‌ترسی دایه. بۆ وینه کاتینک مندالینک نه‌خۆشه، نه‌گه‌ر بابی رووداوینکی دله‌زینی به‌سه‌ر هاتوه نابێ نه‌و خه‌به‌ری پێ بده‌ین.

نزیك به ته‌واوی ری و شوێنه‌کانی تینکه‌لاوی (آداب معاشرت) و سه‌رو زمان خو‌شی له‌گه‌ل جوړینک درو کردن تینکه‌لن. زوڕ جاران که له‌گه‌ل که‌سینک به سه‌رو زمان خو‌شی ده‌جوولیننه‌وه یان سوپاسی ده‌که‌ین له‌ قوولایی دل‌مان دا باوه‌رمان به‌و قسانه نیه که ده‌یان که‌ین و له‌به‌ر هزی تایبه‌تی‌یه که نه‌م جزره کارانه ده‌که‌ین.

درو کردن ره‌نگه عه‌یبینکی چو‌وکه بی به‌لام ژانی به درو، به‌ده‌ختی و چاره‌ره‌شی‌یه‌کی گه‌وره‌یه. نه‌و ژن و می‌ردانه‌ی پینه‌ندی ژن و می‌ردانه‌ی‌تی‌یان له‌سه‌ر بناخه‌ی درو دامه‌زراوه، بۆ منداله‌کانیان نمونه‌یه‌کی زوڕ خراپن. بابینک که وه‌زعینکی باشیشی هه‌بوو روژینک هاته لام گله‌یی

له كوپه ١٦ سالانه كهي ههبوو كه زور جار دزي ده كرد. نو بابه دهی گوت: نه من هه له سهره تاوه له كوره كم ويستوه قهت دروم له گمل نهكا و له مالي دا له كه لمان راست بي. دايك و بابي نو كوپه نهك هه به كشران خوش نه ده ويست به لكوو لينك بيزار بوون. واديوار بووه نو لينك بيزار بوونهيان له خه لكي شار دونهوه و «گچانه كهه» و «ده بمرت مرم» و وشه له چمه شنهيان پينكتر گوتوه. كوپه كهيان به تهواوي همستي بهوه كردوه كه پينه نديي دايك و بابي له سهر درو دامه زراوه و دايك و بابي ژيانيني تينكل به درويان ههيه و بو نهوهي سهرنجي توان بو لاي خوي راكيشي په ناي بو هينديك دزي بچووك برده. له بنمهاله به ك دا كه بنهغه كهي له سهر درو دامه زراوه چلون ده كړي مندالنيك په روه رده بكهين كه له هه بارنيكهوه بي عهيب و كهه و كووپي بي؟ بو مندالاني نو جوړه بنمهالانه دزي گردن ريگايه كي كار يگري و ده ست هيناني نو «محبت» و خوشه ويستي بهيه كه له مالي دا ده ست ناكه وي.

مندالنيك له وانه به بو نهوهي لاساي دايك و بابي كړد بينهوه درويان بكا. مندالنيك كه دايك و بابي له گمل بهك ناگوچين و به كشران خوش ناوي، ناتواني هه مو كات راست ويژ بي. چونكه دايك و بابه كهي بو نهوهي منداله كهيان له نيوان ناخوشي توان تي نهكا، ناچارن رواله تيني درو و ناراست به هه لس و كهوت و پينه نديي خويان بدن. به لام منداله كه سهره نجام هست بهو مسه له به دهكا و لهو رهفتاره به درويه كه له پينش چاوي وي له خوياني نيشان ده دهن تي دهكا. لهو جوړه كاتانه دا مندال په نا ده باتمويه بهر جيپهانه خه يالي به كهي خوي. له بيرتان نه چي مندالان زور شت ههيه كه تيني ناكه به لام هستي بي ده كهن.

له كومه لينك دا كه هه موو شتيك تينكل به درويه، دووري كردن له درو، بو دايك و بابه كان كاريني بهزه حمه ته. به لام توان ده بي باش بزانن كه هينديك درو زور زياني قهره بوو نه كراو به مندالانيان

ده گه بهنن. کاتینک دایک و بابینک به منداله کانیان ده لین ده سته پهر
(استمنا) سهره نجام ده بیتته. هوی شیت بوون، نازانن که بهو درو بهیان چ
زه برنکی گموره یان له مندالی خویان داوه.

من دلنیا که دایک و بابه کان پیوستی به کیان بهو نیه درو له گمل
مندالانیا بکمن. ئهوان نابی ریگه به خویان بدن درو له گمل مندالانیا
بکمن. کهم نین ئهو بنمعالانهی ئه نداهه کانیا قهت درو له گمل به کتر
ناکمن و مندالی راست و ئیشیا تی دا پموره ده بهی. دایک و بابه کان
ده بی وه لأمی راست به پرسپاری منداله کانیا بده نهوه. جا ئهو پرسپاره
پنهو ندی به سه رچاوهی زیانه وه بی، یان چۆنیه تی پهیدا بوون و له
دایک بوونی مندال، یان ته منهی دایک و باب و رابردوی ئهوان.

له سی سالی رابردودا که بهر پرسپاری بهی ئهو قوتابخانه بهم له سهر
شان بووه، همرگیز به ئه نه قهست دروم نه کرده و قه تیش نه مویستوه ئه
کاره بکهم. دیاره تاقه جارینک ناچار بووم درو به کی گموره بکهم.
مهسه له که بهم جوره بوو به کینک له کچانی قوتابی که من ناگاداری
گیر و گرفت و پنهو ندی به کانی ئهو له گمل دایک و بابی بووم، روژنک
نازانم له کوئی قوتابخانه کهمان پاوندیک دزیبوو. ههروه که ده زانن له
وه ختی ئاوادا له قوتابخانه کهی ئیمه قوتابی به کان بو خویان له چۆنیه تی
رووداوه که ده کۆلنهوه. ههر بویه سی کهس له قوتابی به کان که
بهر پرسپاری لیکۆلینهوه لهو رووداوه یان پی سپیزدرا بوو، لهو کچه یان
پرسیبوو ئهو پوولهت له کوئی هیناوه؟ له وه لأمدا گوتبووی ئاغای نیل ئهو
پوولهی داومه تی. ئهوان قوتابی به کیان نارده لای من تا بزائن راسته که
من ئهو پووله م داوه تی؟ دهست به جی ئهو وه زعم هینایه بهرچاوی خوم که
کچه که تینی کهوتبوو. ههر بویه به دلنیا بی بهوه گوتم: به لی به لی ئهو
پووله من داومه تی. بهم جوره تووشی درو به کی گموره بووم، چونکه نه گهر
راستی به کهم گوتبا ئهو کچه ئیدی ههتا ههتا به متانهی پی نه ده کردم و

نومنی چی دیکه به لایه نگرې خځی نه ده زانی. نو دزی به چوکیه زورتر نیشانه ی نه بوونی خوشه ویستی بو تا په یدا کړنې پوول. کچه که بهم کاره ی ده ویست خوشه ویستی و سهرنجی کهسانی دیکه بډ لای خځی راکښی. منیش ده بویه پینم نیشان دابا که لاگری نوم و ناگام له درده که ی هیه. نه گمر نو کچه له بنمهاله یه کی نازاد و راست ویزدا گموره بووبایه، رهنکه قهت تووشی نو کاره نه بویه. که وایو هڅی درو کړنې من تنیا و تنیا نامانجی دهرمانی هبوو و چ جاری دیکه ری نه کهوتو درو بکه م.

نهمر منډالان به نازادی گموره بن و ترسینکیان له گموران نه بی پیو ویستی به کیان به درو کړن نامینی. روژیک ژاندارمی ناوایی به که مان بو دیتنی من هاتبووه قوتابخانه. نیمه له ده فتمری قوتابخانه خمریکی قسه و باس بووین که په کینک له قوتابی به کان وه ژورور کهوت و گوتی: نیل! چمد ده قیقه له موهیر له کاتی تږ تږ تږ پیندا شووشی په نجره ی سالونم شکاند. ژاندارمه که لهو کاره ی قوتابی به که به تعاوی سهری سورما و پینی سهر بوو منډالینک ناوا هاسان دان به تاوانی خځی دابنی. درو کړنې منډالان زورتر به مبهستی خو پهراندنه وهیه. دروژنی لهو بنمهالانه دا باش سهر هل دده که ترس به سهریان دا زاله. نه گمر ده تانهوی کوتایی به دروژنی بی، ترس خاشه بر کن.

جورینکی دیکه له دروژنی هیه که ناکامی ترس نیه و له خه یالوی بوونه وه سهرچاوه ده گری. کاتینک منډالینک به دایکی ده لی: دایه نهمرو سه گینکم دیت به قهرا گایه ک ده بوو، نوه ناکری به دروژنی بزاین. درویه که خولقاوی خه یاله و زورجار ماسیگر و راوچی به ناشاره زاکانیش کاتینک ده چنه راوه ماسی و ... زور خه یالی نوتو له باره ی نو ماسی و نیچیرانه وه که له ده ستیان دهرچوون، به داستان ده گپرنه وه.

که سانیک که نو جزره دروژانه ده کهن ده یانه وی شه خسیبه تینکی به

هیز و گرنګ له خویان نیشبان بډهن. باشتړین دژکرده وه بهرامبهر بهو مندالانته که هم جوره درویانه ده کمن، نهویه خوت ټینګه لی یاری یه که یان بکه ی. همریزه کاتینک «بیلی» یه بچکوله کسمان به من ده لی بام فروکه مېه کی هیه، منیش له وه لاهی دا ده لیم ده زانم و لینی ده پرسم داخوا نهویش ده توانی لینی خوړی؟ همره وک له پېنش دا گوتم، هم جوره درویانه زورتر شو مندالانته ده یان کمن که خو کسم بین و بهم جوره ده یانه وې خویان گرنګتر و گه وړه تر بنوینن. که لېنک جمار له خوم ده پرسم نه گمر مندالینک هر له سمره تاي ژيانيموه له موحیتینکی سمره خو، نازاد و دوور له ترس دا گه وړه بی، داخوا نهویش له درو خه یالی یانه ده کا؟ رهنګه هر له بنه رته ووه همت به خو کسم بین نه کا تا بیسه وې به. فروفیه شال و نهو جوره رووداوه خه یالی یانه، که مایه سی یه کانی خوی قهره بوو بکاته ووه.

نموانه ش که مندالی که سانی دیکه به مندالی خویان قبول ده کمن ده بی همرچی زووتر حه قیقه ته که له گمل مندالی ژنرسه پرستبی خویان بیتنه گزړی. شو دایک و بابانه ی همول ده دن مندالی وهرگی راو (نهمانه تی) ی خویان وا تی بگه یه نن که شو مندالی راسته قینه ی نه وانه، بل خو ده ریز کردن له و گپرو گفته نه ی زور جاران تووشیان ده بن شو کاره ده کمن. له ساوه ی ژیانم دا زور جار له و مندالانهم دیون که گپرو گرفت و نالوژی رووحی و ده روونی جوریه جوریان هه بووه. دیاره حه قیقه ت تاهه تابه ناشارد ریتوه و سمره نجام له نیو ها فالان تی شو جوره مندالانته دا، په کینک هر همل ده کموی راستی یه که یان پی بلی. جا شو کاته یه که زور گپرو و گرفت و ناره حه تی ده روونی پینک دین.

همیشه به هیتانه گزړی حه قیقه ته کان له گمل مندالانتان دا ناماده بی بهر وروو بوونموه له گمل که سانی ناجسن و زار شریان تیندا پینک بهینن. ده بی هه موو کاتینک له گمل مندال ره پ و راست بن. نه گمر بابینک به هر

هڅهک ماوه بیهک له زندان دا ژباوه، یان دایکینک پیشتو به کاره کمری مالان به ری چوه، وا چاکه منډاله کیمیان شو حقیقه تانه هرچی زووتر لهوان بیسی نهک له زاری کهسانی دیکه. دیاره زور جاری واش هیه که راستی گوتن کارینکی نهونده هاسان نیه. بؤ وینه کاتینک یه کینک له چهند منډالی دایکینک له دایکی دهرسی کینه مانت له هممووان خوشتر دهوی؟ وه لاهی گشتی و زور جار ناراست نهوه به که من هممووانم وهک یهک خوش دهوی. دیاره نهگمر نیوه یه کینکیانتان لهوی دیکه یان لهوانی دیکه خوشتریش بوی ناتوانن شو مهسه لهیه ناشکرا بکمن. چونکه نم کاره زور جار شوینموارینکی دلتمزینی بؤ منډاله کانی دیکه تان به دواوه دهی. به لام نه دی له کاتی وادا چ وه لایمیک بده بنموه باشه، راستی یه که ی نهوه به بؤ خوشم نازانم.

هیوادارم له ناکامی پرموده کردنی منډالان له موحیتینکی نازاد و بی ترس دا، نسلینکی نهوتو پی بکا که پیوستی یه کی به درو کردن نهی. چونکه نهگمر ترس نهی، پیوستی درو کردنیش نامنوی.

بهرپرسایه تی

له نیو زور له بنه ماله کان دا «منایه تی» (Ego) و شه خسییه تی منډال ده کمونته بهر ده سترژی. چونکه دایک و بابیه کان به چاوی ساوا یهک هلس و کمونی له گمل ده کممن. نهوان وا بیر ده که نهوه که منډاله کانیمان قهت گموره نابن و هر به ساوایی ده میتنموه. زور له کچانی چارده ساله له بهر نهوه ی که دایک و بابیه کانیمان لی یان دلنیا نین، له مالی دا شو حقیقه یان نیه نوجاقی گاز داگیرسینن. دایک و بابیه کان به مهبستی خوش خزمه تی، زور لهو بهر پرسایه تی یانه ی ده که ونه سرشانی منډالان، بؤخویان نه عجام ده دن. نهوان په یتا په یتا ده ستوور به منډالی خویان ده دن و پینان ده لین:

«بهرخم بلووزه کهت بکه بهرت، رهنگه هواکه ساردی کا»

«تخون رینگای شهمهندهفر نه کهوی»

«ئهم بهیانی یه جوانت خۆ شوست؟»

جاریک ژینیک که کهچه کهی بۆ ناوئوس کردن هیتابووه قوتابخانه کهمان، دهی گوت: کهچه کهی بایه خینکی ئهوتۆ بۆ پاک و خاوینی دانانی و ده بی روژی ده جار وه بیبری بیتمهوه جا دهست و چاری دهشوا. بهلام همر له روژی ههوه لی وه رگیان له قوتابخانه کهمان، ئهو کهچه بی ئهوهی کهس پنی بلی، به پاک و خاوینی خۆی راده کهیشته. دهست و دم و چای هه میشه جوان و خاوین بوون. وهک دایکی دهی گوت له مالی پاک و خاوین نه بووه. رهنگه همر دایکی پنی وا بووبی پاک و خاوین نیه. بهو هزیه بووه که دایک وهک ساوایهک رهفتاری له کهمل کردوه و ئاماده نه بووه زۆر له ئهرک و بهرپرسایهتی یه کانی خۆی به خۆی بسپیری.

واباشه همر مندالی به پنی توانای خۆی بهرپرسایهتی جۆربه جۆری بخرینه سهر شان. له قوتابخانه، ئینه ئهو مهیدانهمان داوه به منداله چکۆلهکان که بۆخوین قابی سوپه گهرمه کهیان همل گرن و بیبهنه سالۆنی نان خواردن. قوتابی یهکی ۷ ساله ئهو ئیجازه یه هیه له ههسوو ئهو ئامرازانه که ئهمن بۆ کارکردن به کاریان دینم وهک مقهست و چهقۆ و بیور و مشار، کهلک وه رگری. له کاتی کار کردن بهو جۆره ئامرازانه ئهمن پتر دهست و پهلی خۆم بریندار ده کهم تا ئهو قوتابی یه!

لیزه دا پنیسته وه بیبری بیتمهوه که نابی بهرپرسایهتی و ئهرک ناسی (احساس وظیفه) تان لی تینک بچی. ئهرک ناسی شتی که که مندال دوایه که گهرهتر بوو، فیزی ده بی. ئهو قوتابی یانهی له پانسیۆن ده ژین، یان ئهوانه ی له دایک و بابیان دوورن بی ئهوهی بۆخوین بیانهوی، ناچارن نامه بۆ دایک و بابیان بنووسن. زۆرجار دیومه ئهوان له دهست نووسینی

ئو جزره نامانه پرته و بۆلهیان هاتوه. ئهوان پێیان وابه که نامه نووسین بۆ دایک و باب دهبیته هۆی داهیزرانیان، بهتایبهتی ئهگهر ئو کارهیان بهسهر داسهپایی و ئینه لهسهرمان گۆردین به ئهرک و لهو بارهیهوه ئامۆزگاریمان کردین و ری و شوێتمان بۆ دانابن.

ئو دایک و بابانهی وابهر دهکهنهوه که دهبی بهرپرسایهتی مندالنی چۆکه به مندالنی گهورهتر بسپهرن، بهتهواوی له ههلهدان. زۆر له دایک و باباکان ئو حهقیقهته تی ناگهن که نابێ به منداله سی ساله کهیان بلین: تۆ چونکه له براسی ساله کهت گهورهتری کهوابو دهبی ئاگات لینی بی تا کاری پر مهترسی نههجم نهدا.

نابی بهرپرسایهتی یه کهمان له مندال بوی که ئامادهیی بهریوه بردنی نیه. یان لیمان بوی بریاری ئهوتۆ بدا که جاری هینشتا بۆ وی زوه. له پانسیون ئینه ههرگیز پرس به مندالنیکی ۵ ساله که نهخۆشه و لهرز و تا دای گرتوه ناکهین که پینی خۆشه بچێ یاری بکا یان نا؟ ئینه ههر کارنیکی سهبارهت بهو پێویست بی ئهجمای دهدهین. کهوابو ههر دایک و باوکینک دهبی به گوێرهی ئو ناسپاوی یه لهسهر مندالی خۆیان ههیا نه بریار بدن که تا کوێ بهرپرسایهتی به منداله کهانیان بسپهرن و چ کاتیکیش بهرپرسایهتی ئهوان بگرته. ئهستۆی خۆیان. بۆ وینه له بارهی ههلبۆاردنی جل و بهرگهوه دهکرێ بریار به منداله که بی. ئو دایک و بابانهی نازادی ههلبۆاردنی لیباس له مندالانیان دهستی نهوه ترسی ئهوهیان ههیه که منداله کهیان به ههلبۆاردنی جل و بهرگی ناله بار پله و پایهی کۆمه لایهتی ئهوان تووشی مهترسی بکا.

باشترین رینگا ئهوهیه به پینی توانا بهرپرسایهتی بخهینه سهershانی مندالان و ههر لهو کاتهشدا بهتهواوی وشپاری ئهمنیهت و سلامهتی یان بین. ئهوه تهنیا رینگایه که که بهوا به خۆبوون له مندالدا به هیز دهکار و ئامادهیی پێویستی بۆ وهگرتنی بهرپرسایهتی له داهاتوودا تیندا

گوئی رایہلی و نہزم پاراستن

یہ کہم پرسیار کہ لہو پئوہندی یہدا دہتوانین بی ہینینہ گورئی ٹوہیہ کہ منداں بڑچی دہبی گوئی رایہل بی و دہستوور بہرئوہ بہری؟ لہ روانگہی منہوہ وہ لآمہ کہی ٹوہیہ کہ گہورہ سالان تینووی دہسہلات و فرمان دانن و ٹوہ مندا لائن کہ دہبی ٹوہ تینویتی یہیان بشکینن. ٹہ گینا چ ہزیہ کی دیکہی دہیہ؟

مسزگہر، ٹیوہ لہ وہ لآمی ٹوہ پرسیارہدا دہلین: ٹہ گہر منداں گوئی رایہل نہبی، لہوانہیہ بہ پنخواسی لہ مائی بچیتہ دہر و بہری پنی بریندار بی، یان لہ بہرزایی یہک را ہیل دیری و ہزاران ہزار ٹہ گہری دیکہ. قسہی تی دانہی کہ ہرکات مہترسیی گیانی بڑ منداں لہ گورئی دایہ، ٹوہ دہبی فرمانبہر و گوئی رایہلی قسہی گہورہ کانی بی. بہ لآم بہراستی داخوا منداں لہسہر دہریاز بوون لہ خہتر سہرکونہ و تہمبی دہکری؟ رنہگہ بکری بلین ہرگیزا چونکہ لہو جورہ کاتانہدا باوہشی پی دادہ کہین و دہلین: «شوکر بڑ خوا کہ بہ ساغی دہرچوی». بہ پینچہوانہ زورتر لہسہر کردہوہ چووکہ کانہ کہ منداں سہرکونہ و تہمبی دہکہین.

لہوانہیہ ٹہندامانی بنہمالہیہک بی ٹوہی مندا لہکانیان بہ چار و گوئی بہستراوی گوئی رایہل بن و لہ دایک و بابیان ہترسین، ژیانیکی بی گیروگرفت و دہردی سہر تینہر بکہن. لہم جورہ بنہمالانہدا فہرمانبہری و گوئی رایہلی بڑ گہورہ و چووکہ و ہک یہکہ و لہ خزمہت خیر و خوشیی ہمہو ٹہندامانی بنہمالہ دایہ. بہ وتیہکی دیکہ نزم و گوئی رایہلی لہ نیوان دایک و باب و مندا لائن دا دوو لایہ نہیہ. بڑ وینہ کاتینک من بہ قوتابی یہک دہلیم بچو دہست دہ کتینی فجزیک و دہرسہ کانت دہور

کهوه، نهگهر به گونی نهکردم مانای نهویه که دهرسی فیزیکی به دل نیه و چیژی لی وهرناگری. خو بواردنی نهو، نیشاندهری داخوازه دهروونی یه کانیته تی و زبانی کهمی دیکه تی دا بهسته نیه. همریوه منیش نهو کاره ی به زوری پی ناکهم. به لام نهگهر به منداله کان بلیم لهبر نهوی باخچه کهم داچاندوه کهس حقی نیه وهنوی کهوی و شیناوه رده کهم پنخوست بکا. نهگهر نهشیان هوی به قسم بکهن، ناچار یان ده کهم. کهچی لهو جوړه کاتانه دا عاده تمن به قسم ده کهن. همره که نهگهر دوستیکیان داوایان لی بکا بی نیجازه ی خوی دهست له تویه کفی نه دهن، به قسمی ده کهن. چونکه نهم جوړه فرمانبری و گوی رایه لی یانه دوو لایه نهن. دیاره به کرده وه، دایک و بابیه کان یان گهوره کان له پنه ندی له گمل پاریزگاری مندالان دا، بهرپرسیارن. به لام نهگهر بو جی به جی کردنی نهو بهرپر سایه تی یه، گهوره کان پیوستی یان به گوی رایه لی مندالان هیه، له بهرام بهر دا بوخوشیان ده بی گوی رایه لی بن. بو وینه کاتیک من به کچه کهم ده لیم حقت نیه بو یاری کردن خاک و خول بینیه نیو مالی و نهو کارم لی منع کرده، کاتیکیش ده چه ژوزه که ی وی و هز ده کا به تمنیا بی و پیم ده لی: «لهم وهخته دا پیم خوش نیه له لای من بی، بهر ده ری» نه منیش له قسمی ده رناچم و وهده ده کهوم. کهوابو نهگهر قهراری فرمانبری و گوی رایه لی بهر قهرار بی، ذه بی بو گهوره و چوکه وه که یه ک بی.

له قوتابخانه ی نیمه، مندالان بوخویان یاسا و ری و شوینه کان دیاری ده کهن و بهر یوه یان ده بمن. نهگهر یه کینک لهوان سهرپنچی قانون بکا، مندالانی دیکه ره خنی لی ده گرن. نهو کاره بی نهوی به کاره یانانی توند و تیژی له گمل دابی زور به باشی بهر یوه ده چی. همرکهس نازاده چی پی خوشه نه نجامی بدا، بهو مهرجه ی نازادی نهوانی دیکه پی شینل نه کا. به بهوای من نهو کاره ده کری له نیو هر تاقه کینکی چووک و گهوره،

وهك بنمهاله و كۆمه ليش دا بهرپوه بچى:

له هېچ كام لهو بنمهالانه دا كه نازادى ههيه، نيازىك به بهكار
هينانى زور و توندوتىژى نيه. لهم جوړه بنمهالانه دا له كهس نابيسرى
بلى: «دهبى له قسمم ده رنه چى» يان «ئوكاره ده بى بكرى چونكه ئه من
دهستورم داوه». دايك و بابه كان چاوه روانى يان له مندالانىان ئه وهيه:
ئاكار و ههلس و كهوتى ژبرانه يان هه بى. ئه گهر مندالان له كاتى نان
خواردن دا، چىشتى زياتر بكه نه نيو قاپه كانيان و نه توان هه مووى بخون،
نابى زورى يان لى بكه ين. چونكه مندالان نازان چنده يان بۇ ده خورى تا
به راده يه چىشت بۇ خويان تى بكه ن. دايك و بابى باش ئه و دايك و
بابانم كه خويان له جىنى مندالانىان داده نين و له وان تى ده گهن. مندال
ده بى بخوى گوى رايىل و نه زم پارىزى ره چاو بكا نه ك ئىمه به سمرى دا.
به پىتنين.

«انضباط» ئامانجىك نيه كه ره و بى هه ئامرازىك بۇ سه پاندنى
به كار بىتى. له نيو هتزه نىزامى به كان دا «انضباط» به كىنك له
پىنوستى به كانى شمردنه و سمرىاز ده زانئ ئه گهر گوى رايىل نه بى
ونه زم بشىوتنى، تعمبى ده كرى. جوړىكى ديكه له «انضباط» ههيه كه له
نيو تاقمى ئوركىسترى موسيقادا ره چاو ده كرى و ئه ندامانى تاقمه كه
ده بى به ره چاو كردنى نه زم، ئه مرى رىبه رى ئوركىستر به جى بكه يه نن. له
قوتابخانه ش جوړىك له «انضباط» پىنوسته، به لام ئه و چه شنه
«انضباط» ه كه له نيو هتزه نىزامى به كان دا ههيه. له زيانى نيو
بنمهاله ش دا پىنوستىمان بهم جوړه نه زمه ههيه. له بنمهاله به كى ته و او
(متعادل) دا، هه مو ئه ندامانى بنمهاله نه زم، به مه به ستى هاوه نكاوى
نيوان خويان و هه رچى باشت كه لك وه رگرتن له ئىمكانات، به كار دىتن.
ئه گهر روژىك به كىنك له ئه ستىره به كى ديكه وه بىته سمر زه وى و ببىنى
كه هىشتا دايك و باب و ماموستاى ئه وتو هه ن كه مندالان له سمر هه له

نوو سىنى رىئووس و جىسىب نەزانىن، تەمبى دەكەن، وابىر دەكەنەۋە كە ئىمە ئىنسانەكان لە بارى عەقل و مىشكەۋە دواكىوتووين. داپىك و بابەكان دەبى داۋا بىكەن سىستىمى پەرۋەردە و فىزىكردن لە تەمبىنى جىسمى پاك بىكرىتمەۋە. ئۇ مامۇزستا و فىزىكارانەى تا ئىستاش لەم جۇرە تەمبى كىردنە كەلك وەرەگىر دەبى بزان تەنبا رىق و بىزارىى لە دۇى خۇيان لە مىندالاندا پىنك دىئى. بەداخەۋە ئۇ داپىك و بابانەى بۇخۇيان بە مىندالى لە ئازادى بىئەش بوون و لەسەر ھەر كارىكى بىچكۇلە تەمبى كراون، لايەنگىرى تەمبى كىردن و سزادانى مىندالان.

ئىرەدا پىئوسىتە ۋەبىر بىئىمەۋە كە مەبەستى مىن لاچوونى بىئەم لاۋئەۋ لاي نەزم و گوى رايەلى لە مالىدا نە. مىن لايەنگىرى ئەۋەم كە «انضباط» پارىژەرى مافى ھەمۇ ئەندامانى بىئەمالە بى. بۇ رىتە ئەگەر مىن رىگا بە كچەگەم نادەم يارىى بە تاپپەگەم بىكا، ئەۋىش ئۇ مافەى ھەبە لە كاتى دەۋر كىردنەۋەدا لەمىنى بوئ بىئەنگى بپارىژم و خوتىندەۋەى لى تىنك نەدەم. لە بىئەمالەبەكى ئەۋار (مىتەادل) دا نەژمىكى لەۋ چەشەنە، زۇر سىروشىنى دىتە بىرچاۋ و بە باشى بىرئەۋە دەچى. زىان بىرىتىيە لە پىئەندى و تىكەلاۋىيەكى دىگەر. داپىك و باب و مىندالانىان دەبى دۇست و ھاورىى بەكتر بن و ھەر مافىكىكى بۇ خۇيانىيان دەۋى، بۇ ئەندامانى دىكەى بىئەمالەش بە رەۋاى بزان.

لە بىئەمالەبەكى ناتەۋار (نامىتەادل) دا نەزم ۋەك چەكىنك كەلكى لى ۋەرەگىرى و فەرمابىرى و گوى رايەلى كىۋىرانە ۋەك تاپپەقەندىيەكى بەرزى ئەخلاقى دەناسچىندىرى. لەم جۇرە بىئەمالانەدا مىندالان لەگەل مىژ و كورسى و يەخچال و تەلەۋىزىيون و كەل و پەلى دىكەى نىۋ مالى، نىخ و بابەخىكى ۋەك يەكچان ھەبە. ئۇ داپىك و بابانەى بۇ خۇيان رىز بۇ يەكتر دانانىن، زىاتر لە كەسەنى دىكە فەرمابىرى و گوى رايەلىيان لە مىندالانىان دەۋى. چەند رۇز لەمبەبىر

ناکام لی بوو بابینک که بؤ خزی سیغاری به ده مهوه بوو، منداله که ی
 لسمز سیغار کیشان تمبئی ده کرد. جارنکی دی بابینکم دیت قسه ی
 سووکی به منداله که ی ده گوت چونکه جنیو و قسه ی ناشیرینی به زاری
 داهاتبوو. کاتینک من به گوی داهاتموه و پیم گوت نه گمر جنیوت پی
 شختینکی خراپه نه دی بؤچی بؤخوت جنیوان به منداله که ت ده ده ی؟ له
 وه لام دا گوتی : من و نمو فرقمان هه یه، نمو منداله و من گموره م

چاوه روانیی فرمانبهری و گوی رایه لیی کوثرانه هه میسه
 رهنگدانه وه ی رق و بیتزاری دایک و بابه کان له ژبان و نیشان ده دا که
 نمو توانای نموه یان نیه تام و چیژ له ژبان وه رگرن. نمو له چیژ
 وه رگرتن و خوش ویستنی ژبان ده ترسین. دایک و بابه سهرکو تکراره کان
 همول ده دن به ناکار و کرده وه کانیا ن نه هیلن منداله کانیشیان تام و چیژ
 له ژبان بیین. نمو له سهر چوو کترین کرده وه کان مندلانیان سزا ده دن و
 وایر ده که نموه که تمبئی کردن و گوی رایه لی تاقه پنگای سهرکو تنی بی
 نم لاو نمو لای منداله کانیا نه.

جیاوازی قوتابخانه ی نیمه له گمل قوتابخانه کۆنه کان له وه دایه که
 نیمه بهروامان به شه خسییه تی مندا ل هه یه به لام له قوتابخانه کۆنه کان دا
 نمو بهروایه نیه. نیمه ده زانین نه گمر قوتابی یه ک بی هه وی بی به دوکتور،
 سهره نجام خو به خویندنه وه خهریک ده کا تا بتوانی له تاقیکردنه وه
 جؤراو جؤره کان دا قبول بی. به لام له قوتابخانه سوننه تی یه کان دا وایر
 ده کریتموه که بؤ نموه ی مندا ل سهرکو ی ده بی ناچار بکری دهرسه کانی
 فیز بی. مه بهستی من نموه یه که بلیم له بنه ماله یه ک دا که مندا ل هه له
 رژی هه ولی ژبانیه وه سهر بهست بووه فرمانبهری و گوی رایه لیی
 پیویست نیه. مندا ل آن خوشه ویستی و دؤستایه تی به خوشه ویستی و
 دؤستایه تی و رق و بیتزاری به رق و بیتزاری وه لام ده ده نموه. نزیکه ی چل
 ساله راهیتتری مندا ل آنم و لهو ساوه یه دا له هیچ مندا لینکم نه داوه. به لام

نمو کاتې ماموستايه کی لاو بووم قونابی په کانم به قایش پشتینه کم
تمبېی ده کرد و هیچ بیرم لموه نه ده کرده که نمو کاره لموانه به منډالان
له گمل زور مه ترسی بهرو روو بکا. نیستا که له مه ترسی په کانی نمو
چېشنه توند و تیژی په تی گېشتووم هرگیز په نای بؤ نابه. نیمه همروا
که ریز له شه خسیچه تی گموران دهنین به چاوی ریز شهوه دهروانینه
شه خسیچه تی منډالان و هر بهو جزره که گموره په ک بؤ خواردنی سووپی
گیزه ده فشار نانین، زوری له منډالیکش ناکه بن بیخوا.

داهاتووی مروقیایه تی له دهست دایک و بابه کان دایه. نه گمر نموان
زیندوویی و ژيانی رووحيی منډالانیا، به هوی دهسه لاتی مله وپانه ی
خویناموه بمرین، شمرو جینایه تیش له جیهان دا همروا درژی ده بی.
نه گمر نموان له سر نهم و ری و شوتنی زوردارانه ی دایک و بابی خوین
برون، خوشه ویستی منډالانیا له دهست ده دن. چونکه هیچ که سینک
ناتوانی نمو که سه ی خوش بوی که لینی ده ترسی. نالوژی و نه خوشی په
رووحي په کان له ناکامی نمو نهم و ری و شوتنه نامه نیتقی و
زوردارانه ی دا که له نیو بنمهاله کان دا هیه و له گمل نمون و خوشه ویستی
ناتهبایه، سر همل ده دن. ناره حه تی و نالوژی په کانی منډال ده بی به پره
پیدانی نمون و خوشه ویستی و گمرم و گورې له نیو بنمهاله دا بنه بېر
بکرن. نه گمر منډالان له مالی دا له نیو نمون و خوشه ویستی و ته بابی
و پشتگیری دایک و بابه کانیا دا بون، رق و بیزاری و هستی حمز
کردن له تیکده ری و گیره شینوتنی یان تیندا پینک نایه و له وهش گرنکتر
تووشی گپرو گرفته عاتیفی و دهروونی په کان نابن.

سزا و پاداشت

رهنگه نه کړی شونمهواره منفی په کانی خه لات کردن و ده سخوشانه
پیدان له گمل ناکامه خرابه کانی تمبېی کردن و سزادانی منډال له ریزی

یهک دابننن. بهلام ئه‌ویش بهره بهره و به شیویه‌کی نهرم و له‌سهره‌خو
ناکار و ئه‌خلاقی منداڵ خه‌راپ ده‌کا. خه‌لات کردن و ده‌سخۆشانه‌دان
کارنکی بی خیره و له‌ درێڤخایه‌ن‌دا شوێنه‌وارنکی خراپ داده‌نیته‌ سهر
منداڵ. نه‌گهر بۆ ههر کارنک ده‌سخۆشانه‌ بده‌ینه‌ منداڵ به‌و مانایه‌یه‌ که
کاره‌که‌ له‌ خۆی‌دا هیچ بایه‌خینکی نیه‌. بۆیه‌ منداڵ وا رادی که‌ هه‌موو
کارنک بۆ ئه‌وه‌ بکا که‌ خه‌لات و پاداشی له‌سهر وه‌رگری. نه‌ک بۆ ئه‌وه‌ که
چینۆ لی وه‌رگری.

هونه‌رمه‌ندنیک قه‌ت ته‌نیا به‌ مه‌به‌ستی وه‌ده‌ست هینانی قازانجی
ماددی به‌ لای داهینانی هونه‌ری‌دا ناچی. ده‌سخۆشانه‌ی راسته‌قینه‌ ئه‌و
خۆشی‌یه‌یه‌ که‌ له‌ داهینان‌دا هه‌یه‌. له‌ کۆمه‌له‌کانی ئه‌م‌ڕۆ‌دا رقه‌به‌ری و
خه‌لات کردن له‌ تایه‌مه‌ندی‌یه‌ ئه‌سلی‌یه‌کانی نیه‌زامه‌ سیاسی و
تابووری‌یه‌کانن. له‌و کۆمه‌لانه‌دا مه‌به‌سته‌که‌ هه‌میشه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ کاره‌کان
ده‌بی له‌وانی دیکه‌ باشتر جی‌به‌جی بکه‌ین و وه‌ک ده‌لێن پینشیان
بکه‌ونه‌وه‌ تا سه‌رکه‌وین.

خه‌لات و ده‌سخۆشانه‌ شوێننکی خراپی ره‌وانی له‌سهر منداڵان
داده‌نن چونکه‌ هه‌ستی ئیره‌یی (حسادت) له‌وان‌دا ده‌ه‌اروژین. ئیره‌یی
به‌دلی به‌راپه‌ک به‌ برا چکۆله‌که‌ی زۆرجاران له‌وه‌را دی که‌ بۆ وینه‌ پینی
ده‌گولێ! «برا چوکه‌که‌ت ئه‌و کاره‌ له‌تۆ باشتر به‌رتوه‌ ده‌با». له
روانگی منداڵی گه‌وره‌تره‌وه‌، به‌راورد کردنی وی له‌گه‌ڵ برای له‌ خۆی
چووکتر و راگه‌یشتنی زیاتری دایک به‌ برا چووکه‌، وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ برا
چووک له‌ لایه‌ن دایک یان بابه‌وه‌ خه‌لات کرابی.

نه‌گهر له‌ تۆگری و سه‌رنج دانی منداڵ به‌ که‌ل و په‌ل و مه‌سه‌له‌کانی
ده‌ور و به‌ری ورد بینه‌وه‌، ئه‌و مه‌ترسی‌یانمه‌ان بۆ روون ده‌بنه‌وه‌ که‌ سزایان
خه‌لات له‌گه‌ڵ خۆیانی دینن. هه‌ردووی ئه‌م کرده‌وانه‌ بریتین له‌ هه‌ولێک که
گه‌وره‌کان له‌ رنگای فشاره‌وه‌ بۆ راکیشانی سه‌رنجی منداڵان به‌کاری

دینن. به لأم دیاره سهرنج راکینشانی راسته قینه ئو کاته دیتنه دی که توانای حیاتیی شه خسیبیه تی مندال به تموای ده کار بکری و ئهوش شتینکه که بزخوی ده بی و ده دی بی. رهنکه بتوانین که سینک ناچار به وردبونهوه له بابه تینک بکهین. چونکه سهرنج دان و وردبونهوه له زاتی مروق دا هیه. به لأم ئهوه که داخوا ئه سهرنج دان و ورد بونهوه به هاو به کی درو ده خایه نی و ده کری ئوگری بابه تینک بین که پیمان پشینیارکراوه یان نا؟ شتینکی دیکه به. له قوتابخانه ده کری قوتابی به که هم چاوی بریسته ته ختمه شه و هم نوقمی خه یالانی خوی بی. بو وینه هیچ کهس ناتوانی من ناچار بکا بکومه کو کردنهوهی تهر، یان ئو کاره وه که شتینکی خوش و دلگر بخاته بهرچاو. چونکه من هر له بنه رته وه قهت که یفم به پینک هینانی کلوکسیونی تهر نه هاتوه و نه گهر به هوی خه لات و ده سخوشانهش یان له رنگای فشاره وه ئو کاره به سهر دابسه پینن، هر له گمل نه مانی شوینه واره کانی خه لات، یان ترس له سزادان، وازی لی دیتن. هر له جی دا خه لات و ده سخوشانهش ههروه که سزادان، بریتی به له سهرنج راکینشان به یارمه تیی فشار. بهو هویه وه که ئوگری و سهرنج دانی دلخوازانه و ناگایانهی له گمل دانی به له درو خایه ن دا ئاکامینکی له باری نابی.

قوتابخانه که مان باخینکی گمورهی هیه که من نوک و لویا و توورم لی کرده. ئه من ده توانم له قوتابی به کان داوا بکه که له بزاری باخه که دا یارمه تیم بدهن. به لأم تا ئیستا نه م دیوه ئو منداله ههشت نو ده سال ته مه نانه به دلخوازی خویان هاوکاریم بکه، چونکه هه لکینشانی بزار بو ئهوان هیچ خوشی به کی نیه. هیندیک جار لی یان ده پرسم: کینه تان. ئاماده ن له بزاره لکینشان دا یارمه تیم بدهن؟ هیچیان به هانامه وه نایم. کاتینک هویه که بیان لی ده پرسم، هه ره که ی به جوریک وه لأم ده داته وه: بهو کاره داده هیزین، یان بوچی ده تموی هه لیان کینشی لی یان گهری با شین

بن و همروه‌ها ده‌لین: جاری نموه خمریکی پر کردنمویه چوارقوزینم و ماوهم نیه، یان که یغم به باخهوانی نایه و ...

من بؤخوشم نمو کارهم زور پینخوش نیه و حمز ده‌کم له جیاتی نمو کاره چوار قوزین پر که موهه. نه‌گمر بموی بمسه‌داقه‌تموه بؤ مسه‌له‌که بچم ده‌بی بلینم ناخر به‌راستی بؤار کردن ده‌توانی چ خوشی‌یه‌کی بؤ من‌دال هه‌بی؟ جگه له‌مانه‌ش باخه‌که هی منه و کاتینک ده‌بینم نمو نؤکه‌ی چاندوومه شین بووه، همست به خوشی و شادی ده‌کم. منم که لهو رینگایه‌پولینکم بؤ ده‌گمریتسه‌وه و ناچار نابم نؤک و لوییا بکرم. به وتیه‌کی دیکه نمو کاره قازالچی شه‌خسی منی تیندایه و نمو هه‌قم نیه لهو پینهن‌دی‌ده‌دا داوای هاوکاری له قوتابی‌یه‌ک بکه‌م که هیچ که‌یفی به بؤار کردن نایه. تاقه رینگایه‌ک بؤ وه‌ده‌ست هینانی هاوکاری نموان نمویه که هه‌قده‌ستیان بده‌می. له حاله‌تینکی ناوادا همر دوو لامان ده‌بیننه خاوه‌ن قازانج. من بیر له‌باج و بمر و بووه‌که‌ی ده‌که‌میه و نموانیش بیر له گیرفان پولی زیاتر.

سمرنج و نؤگری همر له جی‌دا باریکی خؤ وریستانه‌ی هه‌یه. کاتینک قوتابی‌یه‌کی چارده ساله‌ی قوتابخانه‌که‌مان دینه لام و سمره‌رای نمویه له باخهوانی بیتاره، حازر ده‌بی هاوکاریم بکا له‌بهر نمویه که پینی خؤشه رووبه‌روو بین و بتوانی به دلی خؤی قسم له‌گمل بکا. که‌وابوو هاوکاری کردنی وی له‌گمل من له کاری بؤار دا، وه‌لامدیری تاسه و مه‌یلی خؤی بؤ دواندن و مانمیه له‌گمل منه. یان کاتینک یه‌کچنکی دیکه له قوتابی‌یان سمره‌رای جاز بون له باخهوانی ئاماده‌یی خؤی بؤ بؤار ده‌رپی ده‌زانم مه‌به‌سته‌که‌ی نمویه له په‌نا نمو کاره‌دا قه‌له‌مبه‌که‌م لی وهریگری و کایه‌ی پی بکا. که‌وابوو نموه قه‌له‌مبه‌که‌ی منه نموی بؤ هاوکاری راکینشاوه نه‌ک بؤار کردن.

خه‌لات و ده‌سخ‌شانه ده‌بی به‌رله همر شتینک بیننه هؤی دابین برونی

رهزامه‌ندیی دهروونی واته رهزامه‌ندی و خوشحالی له ته‌واو کردنی کاره‌که. له دنیای نهم‌پوذا زور کار هن که مروف داده‌هیتنن و رهزامه‌ندی و خوشیی شه‌خسی‌یان به‌دواوه نیه. وا دیاره نیمه ده‌مانه‌وی قوتابخانه‌کانیش بۆ پی نهم‌سپاردن و جی‌به‌جی کردنی نهم کاره داهیتن‌نمرانه ناماده بکه‌ین. کاتینک نیمه قوتابی‌ان و خوتندکاران ناچار ده‌که‌ین فیری شتی‌وا نه‌ین که عه‌لاقه‌یان پینی نیه، لهم رنگایم‌وه ده‌یان خه‌ینه نیو همل و مهرجینک که له داهاتودا کارو نمرکی نابە‌دلش که بۆ نه‌وان هیچ چه‌شنه تام و چیژ و داهینانینکی تیدا نیه، قبول بکه‌ن.

مندال ده‌بی له‌بەر ئوگری و پینخوش بوونی خوی فیری خوتندنه‌وه و نووسین و حیسینب بی نه‌ک له‌بەر رهزامه‌ندی دایک و باب، یان وه‌ده‌ست هیتانی نهم یان نه‌و نامرازی کایه کردن که دایک و باب به‌لینیان داوه بۆی بکه‌ن. دایکینک ده‌ناسم که به‌لینی دابوو به کوربه‌که‌ی نه‌گمر واز له مژینی قامکی ده‌ستی بینتی، رادیویه‌کی بۆ بکه‌ی. نه‌و پشیناره ئالۆزی و کینشه‌به‌کی ناعادیلانه تووشی مینشکی مندال ده‌کا. چونکه قامک مژتن کرده‌وه‌یه‌کی دوور له ئیراده‌یه و به ئیراده کردن چاره‌سەر ناکری.

دایک و باب‌ه‌کان له‌بەر نیکمرانیی له داهاتوی مندال‌ه‌کانیانه که نه‌وان بۆ خوتندنی ده‌سه‌کانیان ده‌خه‌نه ژیر فشار یان به دانی خه‌لات و ده‌سخوشانه ریزیان لی ده‌نین. نه‌وان به قسه‌ی لهم چه‌شنه: «نه‌گمر له تاقیکاری‌یه‌کان دا نومه‌ی باش نه‌هیتنیه‌وه دووچم‌رخه‌ت بۆ ناکرم» عه‌لاقه به فیر بوون و چیژ وهرگرتن له فیر بوون له مندال‌انیان دا ده‌مژتن. چونکه مندال وا ده‌زانی که له به‌ر ته‌مبئی نه‌کران و یان وه‌ده‌ست هیتانی دووچم‌رخه‌یه که ده‌بی ده‌سه‌کانی به باشی بخویتی.

کایه کردن به هه‌ستی مندالان، جوړینکی دیکه‌ی شوین دانان له‌سەر نه‌وانه. کاتینک به مندالینک ده‌لینن: «نه‌گمر ده‌سه‌کانت به باشی نه‌خویتی، دایکت زورت لی ناره‌حه‌ت ده‌بی». له‌راستی دا ده‌مانه‌وی گالته

به ههستی عاتیفی ئهو بکهین که دایکی له راده بهدەر خوش دهوی. ئهم جۆره کارانه یاتی لهبیر بردنوهی ئوگری راستهقیقهی مندال به فیربوون. نابی مندالان بۆ ئههجام دانی ئهو بهشه له کاره گرانهکانی مالی که پینهنیدی راستهوخزیان به وانموه نیه، بخهینه ژیر فشار. ئهگهر دهمانهوی مندالان ئهو بهشه له کارهکانی مالی که پهیان خوش نین، ئههجام بهن دهبی له بهرامبهردا ههقهدهستیان بهینهی. ئهگهر من داوا له مندالان بهکم خستهکانی ئهوسهری باخم بۆ بیننه پینشی تا دیواره رووختاوهکهی قوتابخانهی پهی دروست بهکهمهوه بۆ ئهو کاره ههقهدهستیان دهدهمی. چونکه لهوانهیه لهو رنگایهوه بهتوانم سههرنجیمان بۆ لای ئهو قازانجه رابکیشم که لهو کاره دهستیان دهکهوی. دیاره ئهم جۆره کارانه پرگهیی (مقطعی) ن و لهگهڵ ئهو کارانه که بۆ دکهرم کردنی مندالان به فیربوون کهلکیان لی وهردهگیری جیاوازیان ههیه. لهسهریهک من لهگهڵ ئهو روانگهیهدانیم که پینی وایه گیرفان پوولی مندالان دهبی سهبارهت بهو کارانه بی که له مالی دا ئههجامیان دهدهن. دایک و بابهکان دهبی ههول بهن ئهوهندهی بزیان دهکری له بهرامبهر ئهو کارانهدا که بۆ مندالانیانی دهکمن ههچیان لی نهوین.

سزادانی مندالان قهت ناتوانی کردهوهیهکی دادپهروهراکه بی، چونکه ههچ کهس ناتوانی بهراستی و به تهواو مانا دادپهروهه و خاوهن ئینساف بی. بۆ بهرئوهچوونی عهدهالهت تینگهیشتنی تهواو له مهسهلهکان پینسته. ئینمه ناتوانین وا سووک و هاسان دادپهروهه و به ئینساف بین. چونکه ئینمه خۆمان باش ناسین و توانای ناسینی گرمانه و ناکامییهکانی خۆمانیشمان نیه. ئینمه ئهو توانایهمان نیه دوور له شوێنهوارهکانی گرمانه و ناکامییهکانمان، مندالانمان پهروهده بهکین. تا ئینمه دیلی قهغهسی ترس و نیگهرانییهکانی خۆمان بین ناتوانین مندالانمان لهژیر شوێنهوارهکانی ئهو ترس و گرمانانه دهرياز بهکین و له ناکامدا ترس و

نیکه رانی په کانی خومان تووشی وان ده کهین.

نه گمر نیمه همل' بدهین زورتر له رفتاری خومان ورد بینمه، بومان دهرده کموی که زیاتر شو کاتانه منډالان تمصبی ده کهین که له دهردهوی مالی تووشی گپروگرفت و کهند و کوسپ هاتوین و قه لسی و توورهیی خومان بهوان دهرده کهین. چهندين سال' لموه پینش، روژنک قوتابی په کانه تمصبی کرد، چونکه قهرار بوو لمو روژدها «بازپرس» یک سمردانی قوتابخانه کهمان بکا. نه من بهو بونه یهوه نیکمران بووم و جکه لموهش له گمل' په کینک له دوستانم دهه قاله م بیوو. کاتینک به هموو ماناره هوی شو تمصبی کردنم بۇ روون بۇوه بریارم دا که هرگیز هیچ منډالینک تمصبی نه کهم. لم دواپی یانه دا په کینک لمو قوتابی یانه ی تازه هاتبوه قوتابخانه کهمان، ملی له بهد فمری نابوو. بانگم کرد و پینم گویت: نه گمر دهتموی بهم جزوه کارانهت ناچارم بکهی لیت بدهم، له خورایی سمری خوت دینشینی، لیزه لیدان نیه» شو قوتابی په وازی له بهد فمری هیتا و ثیدی لعمودوا پینوستی نیشان دانی رق و بیزاری له خوی دهرنه خست.

تمصبی کردن همیشه بریتی په له دهرپینی رق و توورهیی و منډال به هواوی هست بهم مهسه له یه دهکا. شو خوشه ویستی و په ژوانی په که منډال دواي تمصبی کران له لای دایک و بابی دهری دهری، نهوین و خوشه ویستی راسته قینه نیه. شو هسته که منډال به دواي تمصبی کران دا تینی دا پینک دی، رق و بیزاری په که خوی ده گزری و به شینوهی لاواندنهوه و خوشه ویستی خوی دهرپینی تا هستی خو به تاوانبار زانین داپوشی. تمصبی کردن، منډال بهره و جیهانی. خه یال و زینده خمو پال پینوه دهنی و لهوی دایه که له نیو چوونی شو کهسه ی تمصبی کردوه به ثاوات دهخوازی. له نیوچوونی بابی ده بیته خوزگهی. به لام شو خوزگه بهش له نیو دنیای تاوان و خو به تاوانبار زانین دا نوقمی دهکا. لای خوی وا

بیرده کاتمه که چونکه مرگ و نهمانی باوکی خزی به ثاوات خواستوه،
 ئینسانینکی ناره سمن و تاوانباره. ئمو پمشیحانی و هست کردن بهو
 تاوانباری به وای لی دهکا وهک مندالینکی زیر و باش له کوشی باوکی دا
 دانیشی. به لأم راستی به که ی نمویه رق و بیزاری هینشتا بهری نه داره و
 لای ئمو ماوه تموه.

خراپتر له همصوری نموانه، تممبی ده بیته جغزینک که لی ده ریز
 بوونی ناموصکینه. مندال هر چه ند جاری تممبی ده کری واهست دهکا که
 لینی بیزارن بویه تممبینی ده کمن و نممهش ده بیته هوی نموه که رق و
 دوزمنایه تی لهو دا پمل و پز داکوتی. کاتینک رق و نمفره ته که ی زیاتر
 ده بی، زوتر له پینشو پهنا ده باته بهر ئینکه بهری و ناکاری ناجسنانه. له
 ناکام دا دیسان تممبی ده کرتیموه. نموش به رق داکهوتنی زیاتر و
 نه انجام دانی ناکاری دزوتر و سمره نجام سمره لنوی تممبی کرانهوی
 به دواویه و له ناکام دا ده بیته مندالینکی قین له زگ و ناله بار و تممبی
 کردن هیچ شورتینکی لسمر دانانی. به لأم له بهر نموهی پینویستی به
 لاواند نموه و خزش ویستن له لایمن دایک و بابمه هیه، بز بزواندنی
 دژکردهوی عاتیفی نموان پهنا بز هر کارینک ده با. مندال نه گهر هیچ
 نه پنهانه بهک له خزشه ویستی دایک و بابی به دی نه کا، هول ده دا
 نه لالهت به هلی نه نجام دانی کاری دزوتیش بووه سمرنجی نموان بز لای
 خزی راگنیشی. بهم جلره نمو تممبی ده کری و دوایهش هست به
 پمشیحانی دهکا به لأم بل رژی داهاتوو سمره لنوی کرده وه که ی دووبات
 ده کاتمه. نمو دایک و بابانه ی له ناست مندالانین بی تفاهه تن له گمل
 نم خول و سووپی رق و کینه ی خزیان و مندالانین زیاتر ناشنان.
 چونکه له روانگی مندالوه تممبی کران له بی تفاهه تی دایک و باب
 و بی بهشی له ریز و خزشه ویستی نموان باشتره.

نمموونی چن دین سالم گیاندوومیه نمو ناکامه که مندالانی نازاد

و سهره خؤ پښوېستی په کیان به سزادان نیه و پښ نائینه نینو جغزی نو
 رق و کینه یه وه. ثم جؤره منډالانه له بهر نه وهی هر گیز تمعبی ناکرین،
 درؤ کردن و شکاندنی کمل و پل به پښوېست نازانن. کس «ناجسن»
 و «ناره سمن» و قسه ی ناشیرینی دیکه یان پښ نالی و نه وانش بیري
 بهر یه کانی دایک و بابیان به می شک دانایه. رهنگه هیندیک جار
 سهریزوی بکمن به لام ثم حاله تیان زور ناخایه نی و له ده مار
 (عصب) هکانیان دا نالؤزی پښک نایه.

به لام نو راستی یه ش هیه که به هاسانی ناتوانین روونی بکه یه نه وه
 کام کرده وه تمعبی کردنه و کامیان نا. روژنک، کوړنکی قوتابی
 قوتابخانه که مان په کښک له باشرین مشاره کانی به نه مانه لى و هرگرم
 تا کاری پښ بکا. روژی دوايی دیتم مشاره که له نینه وراستی هساری دا
 له بهر بارانه که وتوه. هر بؤیه پښم را که یاند که ئیدی تاهم مشاری به
 نه مانه وئ ناده م. ثم کاره سزادان نه بوو. چونکه سزادان قه زاوه تی
 نه خلاقیشی له کمل دایه. منډال ده بی فی ر بی که نابى نو نامرازانه ی له
 خه لکی دیکه ی به نه مانه و هرگرتوون بشکیتنی و بی شونتیان
 بکا. ئیجازه دان به منډال بو نه وهی هر کارنکی پښ خوشه. نه ویش به
 نامراز و کمل و پهلې خه لکی دیکه. نه نجامی بدا، ناکامینکی باشی
 نابى. ئیجازه دانینکی نه وتو منډال ده که به شتینکی بی چاو و روو و
 نازنازی و منډالینکی بی چاو و روو نابیته مروښنکی به که لک.

ساوه به ک له موه بهر منډالینکیان هینایه قوتابخانه که مان که له
 قوتابخانه که ی پښووی به هوی توند و تیؤی و ناکار و کرده وه
 مه ترسی خولقین، ترس و وه شته تی خستبوه نینو دلی هم مووان و له سهر
 نو مه سه له به له قوتابخانه ده ریان کردبوو. له قوتابخانه ی ئیمه ش نو
 کرده وانه ی دوپات کرده وه. من که ی شتمه نو ناکامه که ده به وئ به م
 کارانه ی ئیمه تووړه بکا و سهر نجمان بو لای خوی رابکینشی. روژنک له

کاتی وه ژور کهوتن له سالونی کایه کردنی قوتابی یه گان دا، دیتم هه موو قوتابی یه گان له قولینچکینکی ژور وه کهدا کوشم هه لاتوون و نمو قوتابی یهش چه کوچینکی دهست داوه تی، لای ده رگای لی گرتوون و هه ره شه ده کا هه رکهس لینی نزیک بیتوه، به چه کوچ له سهری ده دا.

من پینم گوت: «به سه واز بیننه نه وهنده ی بزانه من لیت ناترسینم». چه کوچ که ی دانا، هه رای کردمی و دهستی کرد به شوق هاویشتن و گهزتنم. پینم گوت چ بکه ی نهوت له گهل ده که مه وه. به شوق لینم ده ی به شوق لیت ده ده مه وه. هه ر نه وه شم له گهل کرد. زوو وازی له دهست کرد نه وه هینا و لینی دا رویی.

به به رای من نه وه یان سزادان نه بوو. ده رسینکی پنیو یست بوو و ده بوو فیزی که ناکری هه رکارینکی پنی خوشه بیکا.

له نیو زور بنه مهاله گان دا کاتینک مندال بی گوی بی و جوابه جهنگیی کرد، سزای ده ده ن. له قوتابخانه کانیش دا بی گوی بی و بی قسه یی کردن وه ک گنده وه به کی به مه ترسی چای لی ده کری. کاتینک نه منیش ماموستایه کی لاو بووم بی قسه یی کردنی قوتابیان زیاتر له هه ر کارینکی دیکه توو به ی ده کردم. چونکه پینم و ابو مندالان به م کاره یان سوو کایه تیم پی ده که ن. من له به رام به ر قوتابیان دا خوم وه ک شتینکی زور گرنه گ و به دوور له هه ر که م و کووری یه ک ده هاته به رچاو. راست وه ک نهو بابانه ی له مالی دا مله پورانه ده جوو لینه وه و پی یان وایه نه وه ی که م و کورتی و لاوازی بی، لینی به دوورن. به ر له سزادانی مندالان و اباشتره له خومان به رسین داخوا بوخومان هیچ هه له و لاوازی یه که مان نیه؟

له م دوا بی یانه دا روژنامه گان هه والی گیران و مو حاکمه کردنی دوو کوپی تاوانباریان بلا و کرده وه. لینکولمه وه (باز پرس) له کاتی لینکولینه وه دا بهو دوو لاوه ی گوتبوو: نه گم باو که تان به مندالی نیوه ی سزادابا، کارتان نه ده گه یشته نیزه. به لام به دوا ی قسه ی شاهیده گان دا

روون بڼه که نهو دوو براهه به منډالنی روژ نه بووه نه که وتبته په لپښانی بابیان.

پنښ خوښه نهو جارېش دوو پاتی که موه که سزادان نهو کاته شوته وارنکی خراب و ناله باری ده بی که قهزوه تی نه خلای و واتای چاکه و خراپه ی له گمل دابی. نه گمر له کووچه و کولانان، منډالنی که بهر دینک باورتنی بڼ نهو ی کلاوه کهم بخاته خوار، راست ده چم ده ی گرم و گویی با ده ده. به دلنیا یی یوه ده لیم نهو منډاله دژکرده و ده کی من به شینویه کی سروشتی قبول ده کا. به لام نه گمر پنی بلیم ده چمه قوتابخانه که تان و لای بهر یوه بهری قوتابخانه شکایه تت لی ده کهم با تمبیت بکا، نهو ترسه ی له ناکامی نهو جوړه تمبی کرانه دا تینی دا پینک دی و هزه ندی زوری پی ده که به نی. چونکه نهو کات سزاداران لای نهو مانای تپه لدران و فیز یوونی ده رسی نه خلای پیدا ده کا و وایر ده کاتوه که به راستی جینایه تی نه بجام داوه.

ده توان زور به هاسانی نهو دیمه نه بیننه بهر چاو که نه من به مبهستی سکالا ده برین چومه بڼ قوتابخانه ی نهو منډاله. نه من له حالنک دا کلاوه کهم به ده ستمویه پی ده نیمه نیو قوتابخانه. بهر یوه بهر که له پشت میزه که ی خوی دانیشته و به سام و هیه ته و له منډاله که ده روانی. منډاله کهش له ترسان سمری بهرداوه ته و چاری ده هر دی بریوه. به لام نهو کاته ی هر له کولانی دا بهر نگاری وی ده بموه. دژکرده و ده کهم بهر امهر و پر به پینستی کاره که به تی. جکه له و، منډاله که نهو ه فیز ده بی که نه گمر له کووچه و کولانان که سینک نازار بدا، نهو که سهش دژکرده و ی گوچاوی پی نشان ده دا.

زورچار که له باره ی مه سه له ناصورشی و روانی په کانی منډالنه وده قسم بڼ گونگران کرده و دوايه و لاهی پرسیده کانی ناصاده بووانم داوه ته و، هموو جارئ گونگرنکی کونه پرست پیدا بووه که هستیتوه

بلی: «بابم لیدانیکی حیسیبیبی لی دهدام، پینشم وایه کارنکی باشی ده کرد. نه گهر نمو منی تمببی نه کردبایه، رهنکه نیستا نمو نه بویام که هم». به لام من قهت نموندهم مررد نازایی له خومدا به دی نه کرده که پینی بلیم: «جا بو پینت وایه نیستا بووی به شتیک؟»

دهبی قبول کهمین که سزادانی مندالان نموان تووشی زور زبانی دهروونی و کومل تووشی زور خساری بهرچار دهکا. چونکه دژکرده و هکانی داهاتووی مندال له کوملدا شویتواری نمو ناکار و کسروانه بیان پینوه دیار دهبی که به چکولهیی له دایک و باب و دهرووبریان دیوه. نیمه ناتوانین قولایی نمو زیان و زهره رانهی مندالانی تمببی کراو و سزادراو به کوملی ده گهینن، دهست نیشان بکهین. نمو زهره دهروونی یانهی به هوی سزادانه و مندالان ده کوم، تا روژی مردن شویتواریان ده میتی و نموان دهکا به کسانیکی یاخی و دژ به کومل. زور لهوانه ی نه خوشیی جینسی یان ههیه و لسمر شقامه کان خویان رووت ده که نهوه و نه دامه کانی لهشیان دردهخن و له ناکامدا تووشی گیران و بهندیخانه دهبن، نمو که سانهن که به مندالی لسمر دهست و هردان له نه دامی جینسی یان تمببی کراون. له ماوهی په نجا سالی رابردودا له قوتابخانه جزیره جزیره کاندا کارم کرده، تا نیستا له هیچ دایک و بابینکم نه بیستوه بلین: «نیمه کوره کهی خومان تمببی کرد و نیستا بووه به مندالینکی زور باش». به پینچه وانه به هزاران جار گویم لهو چیرۆکه تاله بۆتموه که: «هر چی زورتر تمببیی ده کهمین خراپتر دهبی». نمو مندالی تمببی ده کری روژ له گهل روژی خراپتر دهبی و له کاتی خوی دا دهبی به دایک یان باوکیکی سهختگیر. به مندالی رفتهاری دایک و بابی له گهل وی چون بووه، نویش هر نمو رفتهاری له گهل مندال یان منداله کانی خوی دهبی و نم و زعه بهم جزیره له نه سلینکموه ده گاته نه سلنکی دهکه.

زورجاران له خۆم ده‌پرسم بۆچی دایک و بابە تینگه‌بشتووه‌کان ره‌گا ده‌ده‌ن له قوتابخانه‌ مندالانیان ته‌مبێ بکړن؟ ره‌نگه له‌بهر نموه‌ بێ که وایر ده‌که‌نمونه مندالانیان له‌و رینگایه‌وه‌ باشت‌ر ته‌رمی‌ت هه‌ل‌ده‌گرن. به‌لام ئه‌وان له‌ بیریان ده‌چیتمه‌وه‌ که مامۆستای سه‌خت‌گیر سه‌رنجی قوتابیانی بۆ لای ته‌مبێ راده‌کیشی نه‌ک ئه‌و شتانه‌ی له‌سه‌ر ته‌خته‌ره‌ش نووسراون. له‌راستی دا زۆریه‌ی قوتابیان و خوێندکاران، دوا‌ی ته‌واو کردنی خویندن واز له‌ توژینه‌وه‌ و لینگولینه‌وه‌ دین و روو له‌ کاری دیکه‌ ده‌کمن. خۆ مانه‌وو کردنی ئه‌وان له‌کاتی خویندن دا زۆرتر ده‌گه‌ریتمه‌وه‌ بۆ ئه‌و ترسه‌ی له‌ مامۆستا و به‌رنه‌به‌ری قوتابخانه‌ و سزا دیاری کراوه‌کانی ئه‌وان هه‌میان. ئه‌و فشار و سزایه‌ی مامۆستایان و به‌رنه‌به‌رانی قوتابخانه‌ له‌سه‌ر پینه‌ه‌ندی‌یه‌کانی مندالان و دایک و بابە‌کانیش شوین داده‌نی. چونکه له‌ روانگه‌ی مندالوه‌ هه‌ر گه‌وره‌یه‌ک له‌ جینی دایک و بابە. ره‌نگه ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌مان پێ ناخۆش بێ به‌لام ده‌بێ بزاین هه‌ر جارێک که راهیت‌ر مندالێک ته‌مبێ ده‌کا، رق و بیزاری له‌ گه‌وران، که دایک و بابیش له‌وان، له‌ مندال دا ره‌گ داده‌کوژی. هه‌رنه‌یه‌ نابێ به‌رامه‌به‌ر به‌ ته‌مبێ کرانی قوتابیان له‌ قوتابخانه‌کان دا بێ لایه‌ن بێ و وایر بکه‌ینه‌وه‌ که ئه‌و ته‌مبێ کرانه‌ شوێنێکی له‌سه‌ر ئاکار و هه‌لس و که‌وتی مندال له‌ نینو بنه‌مه‌اله‌ دانابی. مندال له‌م جوژه‌ کاتانه‌دا پینی وایه‌ دایک و بابی به‌هره‌سه‌یارن و خوازیاری ده‌خاله‌ت کردنی ئه‌وانه. ته‌مبێ جیسه‌می مندالان په‌کینک له‌ دزینوترین کاره‌کانه‌ که هه‌تا ئێستاش هه‌تدینک که‌س بۆ به‌ره‌وپیش بردنی هه‌به‌سته‌کانیان که‌لکی لی وهرده‌گرن.

سزادانینکیش که‌ شینوه‌ی «موعظه» و سه‌رکونه‌کردنی هه‌یه‌ زۆر په‌مه‌ترسی‌یه. کاتێک به‌ مندال ده‌گوته‌ی: «مه‌گه‌ر نه‌ت ده‌زانی ئه‌و کاره‌ خراپه‌ و نابێ بیکه‌ی؟»، ده‌بێ بلێی «له‌و کاره‌ په‌شینمان»، یان قسه‌ی نه‌وتوی پێ ده‌گوته‌ی که ده‌بنه‌ هۆی نازاردانی وێژدانی، له‌ پاله‌ خۆی دا به‌

اولی هست، به خه‌تاکاری و تاوانباری ده‌کا. هستینک که به زه‌حمت
بزی نه‌همول ده‌کری. ئاکامینکی دیکه‌ی ئم جزره سزایه یانی سهرکونه
کردنی بمرده‌وامی مندلان ئه‌ویه که ئه‌وان ده‌کا به ئینسانینکی ریاکار و
دور روو و جامه لووسکه.

بيسايي و چونيتمتي راهيناني منداالن به پاك و خاويني

گەورەکان زۆر بە زەحمەت ھەست بەو مەسەلەییە دەکەن کە مندال نە پێسابییەکی خۆی پێ پێسە و نە بۆنیکێ ناخۆشی لێ دەکات. رەفتاری ھەلەسەنگیندراری گەورەکان لەو پێوەندییەدا دەبێتە ھۆی ئەو مندال کردووە و جوولانەوێ ناتەواوانە نەک (متعادل) لە خۆی نیشان بدات.

و ھەبێرم دێ لەم دواوییەدا کچینکی یازدەسەلەیان ھێنایە قوتابخانەکە یێنمە. ئەو کچە ھەموو ھەست و ھۆشی بەلای ئاودەستەو ھەبوو. بەردەوام لە ھەول دابوو لە کۆونی دەرگای ئاودەستەو ھەروانیشتە ژووری ئاودەست. رۆژنێک بانگم کرد و پێم گوت: پێت خۆشە لە جیاتی دەرستی جوغرافیا لە بارە ی ئاودەستەو قسەت بۆ بکەم. بەو پەری خۆشحالییەو ھەلەمە دامەو: بەلێ. دەرژان ئەو کارەم کرد. رۆژی دەھەم کە دەمەویست دێسان لەسەر ئاودەست قسە ی بۆ بکەم، گوتی: پێم خۆش نیە چی دی لەو بارە یەو بۆم بدوینی. لەوکات بەدواو، ھۆش و بیری لەسەر ئاودەست لاچوو.

قوتابی یەکی دیکەم ئۆگری ھێچ دەرستێک نەبوو و تەنیا و تەنیا ئۆگری پێسابیی و ئەو شتانە بوو کە شێوە ی پێسابیی دەدەن. دەم زانی ھەتا ئەو خولیا یە لەسەردابی، گرنکی بە خۆیندن نادا. بە ھەلەش نەچوو بووم. لەو جۆرە کاتانەدا کار و ئەرکی راھینەر زۆر سادە یە. راھینەر دەبێ لە پێشدا ئەو شتە بدۆزیتەو کە ھەموو ھۆش و بیری مندالی بەخۆ یەو خەریک کردو، پاشان یارمەتی ی بدات لەو کردووە دزیو ماندوو بیی و ھۆش و سەرئەجی خۆی چی دیکە پێو خەریک نەکا. سەرکوت کردن، تەمبێ کردن و ترساندن و تەنانت بێدەنگە لێ کردن، مندال زیاتر بۆلای عادیەتە ناپەسەندەکانی رادەکێشی.

دوا نمونە کە لەو دواوییەدا تووشی بووم کۆرینکی چکۆلە بوو کە لەبەر ئەو ی ھەموو جاری خۆی پێس دەکرد، دایکی ناردبوو یە قوتابخانەکە ی ئێمە. دایکی بۆ ئەو ی کۆرەکە ی ئەو عادیەتە ی ئەرک بکا

چەندەن جار لىنى دابو و تەنانت ناچارى كىردىبو پىسايى خۇى بخوا.
 بۇخۇتان لىكى دەنەو كە ئەو مەسەلەيە مىشكى ئەو مىندالەى تووشى ج
 نازارىكى گەورە كىردىبو. مىن بۇم دەرگەوت كە ئەو مىندالەى براىەكى لە
 خۇى چووكىتىرى ھەيە و بەدواى لەدايك بوونى وى دا تووشى ئەو
 گىروگىرغىتە ھاتو. ھۇى ئەم كارەش زۇر روون بو. ئەو كوپە لە دلى
 خۇى دا گوتىبوى: «ئەو برا چىكۆلەيمە ھەموو خۇشەوئىستىيى دايكىمى
 بۇلاى خۇى راكىشاو و ئەمىن لە بىر چوومەتەو. ئەگەر ئەمىنىش وەك وى
 بىم و خۇم پىس بىكم، دايكم مىنىشى خۇش دەوى».

ئەمىن لەگەلى كەوتقە قىسە كىردىن تا ھۇى ئەسلىيى ئەم وەزغە
 بدۇزمەو. ديارە لەو جۇرە كاتانەدا، رەنگە دەست بەجى نەگەينە ئاكام و
 بۇ ئەم مەبەستە ساوۋى زۇر پىئوست بى. زياتر لە سالىك ئەو مىندالەى،
 ھەموو رۇزى سى جار خۇى پىس دەكرد. پەرستارى قوتابخانە، بى ئەوۋى
 لىنى تووپە بى خاۋىنى دەكردەو و ئەمىنىش ھىچم وەسەر خۇم نەدىنا.
 دواى ساوۋەك ھەر جار كە خۇى پىس كىردىبا، مىن خەلاتىشم دەدايە.
 ماناى ئەو كارە ئەو بوو كە كىردەوگەى تەئىبىد دەكەم. ھەرۋەك گوتە ئەو
 كارە ساوۋەكەى دىرئۇى خايدان. چۈنكە كىنىشە و بىننە و بەرەى دەرۋونىيى
 ئەو مىندالەى زۇر قول بوو و بۇئەۋى فېز بى خۇى پاك و خاۋىن رابگرى،
 ساوۋەكەى دور و دىرئۇ پىئوست بوو. سەرەنجام دەستى لەو عادەتەى
 ھەلگىرت و بوو بە كوپىكى بەتەۋاى پاك و خاۋىن. سى سالتىنىش بى
 ئەۋى ھىچ گىروگىرغىتىك بخولقېنىن لە قوتابخانەكەى ئىنمە مايەو و
 دىرئۇەى بە خۇندىن دا.

ئىنمە دەتۋانىن بى ئەۋى سەرنج دانى مىندال بە كىردەۋەى خۇ سووك
 كىردى سىروشتى، لە مىشكى دا سەركوت يان سەقامگىر بىكەين، فېزى
 بىكەين كە پىسايى بە خۇى دانەكا و جل و بەرگەكەى خاۋىن رابگرى.
 بەرخ و بىنچەو پىشچىلە ھىچ چەشنىە كىرمانە و سەرنج دانىكىيان لەبارەى

پيسايی خويانهوه نيه. به لام نه گمر مندال لهو بارهيوه گيروگرفتي ههيه ده گپرتهموه بۇ تهرهيه تي نادروستي وي. کاتينک دايکينگ هيندينک ناوي ناشيريني وهک: پيس، دزنيو ناحمز لسمز نه م کاره سروشتي يه ي منداله که ي داده ني واتاي چاکه و خراپه له زهيني دا ده گوري و مهسه له که شيوه ي نه خللاقي به خويهموه ده گري. له حالينک دا نهوه مهسه له يه که جيسمي يه نهک نه خللاقي.

کهوابو خراپترين دژ کردهوه بهرامبر بهو کردهوه يه ي مندالان نهوهيه که پي يان بگوتري کارينکي دزيو و ناحه زتان کردهوه. باشترين دژ کردهوهش نهوهيه که ريگا بدهين خمریک بووني بير و هوشي مندال به پيسايی خويهموه، به کايه کردن به هموير يان قوپه سوور کوتايي بي و لهو کاره ماندوو ببی. بهوکاره و همروه ها به همولدان بۇ نهوه ي مندال له جياتي پيسايی خوي، ياري به هموير و قوپه بکا، مندال بي نهوه ي سمه رشکينه کرابي، ياري به کاني خوي دهکا و واز له ياري کردن به پيسايی خوي ديتي.

مندال پيني وايه پيسايی شتينکي زور سهرنج راکينش بۇ پشکين و لينکولينهوه و لي وردبوونهوهيه. نه گمر بمانهوي سهرنج داني تايه تي مندال به پيسايی، له ريگاي همه شه و فشار و ده رسي نه خللاقموه کوتايي پي بيتين، لهوانه يه به ناکامينکي زور ناله بار بگهين. نهوه هم مندالان نين که پيسايی و خوخالی کردن هو ش و بيريان به خوزه خمریک دهکا. زور لهوانه ي تمه نينکيشيان لي رابردوه لهوه که گووه کهمان له هي که ساني ديکه گموره تره، به خويان ده نازن. له روانگهي «لهادي» يهوه پيسايی بۇ وان بایه خينکي زوري ههيه. نهو دزه ي به دواي هه لگرتني کمل و په له به نرخه کاني مالنک دا بهرلهوه ي شويني دزي کردن به جي بيلي، لسمز فهرش و رايه خي خاوهن مال خوي خالي دهکا، له راستي دا نايهوي بي حورمه تي يه که ي زياتر به خاوهن مال بکا، به لکوه له روانگهي

نهمادی یهوه نیشان ده‌دا که ههست به تاوانباری ده‌کا و ده‌یوی له بهرامبر نمو شتانه‌ی دزیونی، شتیکی به‌نرخ به‌جی بیلی.

حه‌یوان سه‌باره‌ت به کرده‌وی هه‌ل‌ه‌شتنی نمو‌ی له ریخه‌لۆکه‌ی دایه، به تمواوی نا‌ا‌گایه. بۆ وینه سه‌گ و پشیله به شیویه‌کی غه‌ریزی پی‌سایه‌ی خۆیان به خاک و خۆل داده‌پۆشن. ره‌فتاری نه‌خلاقیه‌ی مرۆڤ سه‌باره‌ت به پی‌سایه‌ی خۆی بینگومان له‌گه‌ل نمو به‌رنامه‌ی خۆراکی‌یه ناسروشتیه‌ی که که‌لکی لی وه‌رده‌گری، له پهنه‌ندی دایه. پی‌سایه‌ی ئه‌سپ، ممر و که‌رویشک خا‌وین ده‌نۆین و ههر له جی‌دا بیتز هه‌ستین نین. له حالیکه‌دا پی‌سایه‌ی ئینسان به هۆی خواردن خۆراکی ده‌سکرد بیتز هه‌ستینه. نمو بیتزای و رقه‌ی که‌موره‌کان لهو پهنه‌ندی‌یه‌دا له خۆیانی نیشان ده‌ده‌ن له‌وانه‌یه شوینه‌وارنکی خراب له‌سهر روح و ده‌روونی مندالان دابن.

شیردانی ساوا و خواردن

ره‌فتاری مله‌پورانه بهرامبر به مندالان ههر له یه‌که‌م ساته‌کانی هاتنه سفر دنیا‌یان و له‌گه‌ل دیاری کردنی نمو سه‌عاتانه‌ی بۆ شیردان به‌وان دیاری ده‌کری، ده‌ست پی ده‌کا. شیردان به مندالی ساوا له کات و ساته دیاری که‌راوه‌کان‌دا که ماوه‌یه‌کی زۆر بوو دو‌کتوران و په‌رستاران لایه‌نگری‌یان لی ده‌کرد، ئیستا به جۆرنیک دژایه‌تیی له‌گه‌ل ده‌کری که ژماره‌یه‌کی زۆر له دو‌کتورانی‌ش ره‌تی ده‌که‌نوه. چونکه نمو کاره کارنکی بی ئینسافانه و په‌رمه‌ترسی‌یه. نه‌گه‌ر مندالینک له‌سه‌ری سه‌عاتی چواردا برسی بی و له برسان بگری، به پینی دابی شیردان له سه‌عاتی دیاری که‌راودا، ده‌بی سه‌عاتینک برسی بمینیته‌وه تا کاتی شیر پی دانی ده‌کا. نمو به‌رنامه‌یه‌کی سه‌خت و دژی ئینسانی‌یه. ساوا ده‌بی بتوانی ههرکات برسی بوو، شیر بخوا. له رۆژه‌کانی یه‌که‌م‌دا له‌وانه‌یه چه‌ندین که‌ره‌ت

پنږیستی به شیر خواردن هه بی. هژیو که شی ئه وه به که توانای ئه وه ی. نیه تیر به زگی خزی شیر بخوا. به لأم پاشی سی مانگ بهر بهر کاتی شیر خواردنی خزی رینک و پینک ده کا و ئیدی شهوی که خهوت هه تا به یانی پنږیستی به شیر نابی.

ته گهر ساوا نازادانه پهروورده بی و بۆ خزی کاته کانی شیر خواردنی دیاری کرد بی، ناکامه که ی ئه وه ده بی که ده بیته مندالینکی سهرهخو و دواتریش له خواردنی خزراکی دیکه ده له گهل گيرو گرفت بهر وروو نابی. ئه و مندالانی قاسمکیان ده مژن و تاچهند سالان ئه و کاره درژه ده دن، زورتر ئه وانه که له کات و ساتی دیاری کراو دا شیریان دراوه تی. وه ختایه کی همر له رژی به که مه وه بایهخ به غهریزه کانی ساوایان نادرئ ناکامه که ی بوونی ئه و مندالانه ده بی که له گهل زور له نه خوشی به دهروونی به کان بهر وروو.

له پانسینی قوتابخانه که مان دا، قوتابیان له ههلبواردنی خواردن دا نازادن. بهشیوه که ی گشتی ئیمه هه موو رژی له قوتابخانه که مان سی جوړه خواردن ئاماده ده که ی تا همر که س ئه و خواردنه بخوا که پنی خوشه. کاتینک مندالان بهرنامه به کی رینک و پینکی خواردنیان هه بی، ئیدی به ئاونه بات و بهسته نی نه خوش ناکه من. زوری کردن له مندالینک بۆ ئه وه ی خواردنیک تاییه تی بخوا، کارینکی چهوت و بی مانایه. ئیمه هیچ کات که چه کان ناچار به خواردنیک تاییه تی ناکه من. ئه و هه میسه ئه و مافه ی هه به به گوێره ی پینخوش بوونی خزی خواردن ههلبژیری. همر کاتینک سه رمای بی بی ئه وه ی ئیمه پنی بلین تا چا ده بیته وه، بینجه له میوه هیچی دیکه ناخوا. ئه وهش له حالینک دایه که هه میسه دهستی به خوارده مه نیی جوړه جوړی وه ک میوه و «شکلات» و شیرینی راده گا. به لأم زوریان حمز لی ناکا. قوتووه شیرینی به ک له وانه به چه ندین رژی له سه مر میزه که ی وه مینئ بی ئه وه ی ده نکینکی لی ههلبگیرایی. کاتینک

له سمر نان خواردنه ته گهر هه قاله که ی بیته شویت، نانه که ی به جی دینلی و ده چی بۆ لای هه قاله که ی تا یاری له گه ل بکا. به وحاله ش ده بی بزاین مندا لان خواردنیان زۆر پی خوشه و ده بی تا ئو جینگایه ی بزمان ده کری وه لامده ری ئو ئوگری به ی وان بین.

خه ی و تهن دروستی

له ماره ی سی و ههشت سالی رابردودا، له قوتابخانه ی ئیمه کم واهه بووه قوتابیان نه خوش کهن. چونکه له روانگه ی ئیمه وه خوشی و به ختمه ری مندا لان له ریژی خوارده مه نی گرن گتره.

خواردنی سه وزی و میوه بۆ تهن دروستی زۆر پیوسته. به لام ته گهر هه موو سه وزی و میوه ی ئو دنیا به ده ر خواردی مندا لیک به دین که له باری روو حی یوه ته وای نه، پی چا نابیته وه. ته گهر که سینک باشتین به رنامه ی خوراکی ش بۆ مندا له که ی ناماده بکا، به لام نه توانی خوشی و به ختیار ی ئو دابین بکا، ناتوانی پینشگیری له نه خوش کهوتنی بکا.

خه ویش بۆ مندا لانی ساوا هه ئو گرنگی به ی هه به. مندا لیک ۷ ساله به یانان ده چیته قوتابخانه، نابی رینگای پی بدری هه تا درهنگانی شهوی به خه بهر بی. چونکه که میی خهو زیانی گه وه به تهن دروستی به که ی ده که به نی. به لام مندا لانی گه وه تر، ته گهر که یف خوش و خوش خوراک بین، ده توانن که میی خهو، قه ره بوو بکه نه وه و له وانه به ئه م جۆره مندا لانه له رۆژانی تهعتیل دا، تۆله ی که م خهوی به که یان بکه نه وه.

سه باره ت به پیوه ندیی کار و تهن دروستیش ده بی بلیم: بۆ ئیمه گه وه کان، کار نه خشینکی دوو لایه نه ی هه به. بۆ وینه کاتیک ئه من له نیو باخچه که م دا خه ریکی به ره لماسی چه قاندنم ده زانم ته گهر له جیات ی ئو کاره خۆم به نووسینی وتار بۆ رۆژنامه یه که وه خه ریک بکه م، یان وه دوا ی نۆزهنه وه یه ک بکه م، پولیک ی زیاترم ده ست ده که وی. ده شتوانم

باخهوانینک بگرم بۇ ئهوهی له جیاتی من به باخچه کهم و بهره له ماسی چه قانندن و ... رابگا. به لأم نه گهر نهو کاره ناکهم و بۇ خوُم به کاری باخهوانینی باخچه کهم راده گهم هی ئهوهیه که سالانینکی زور له ته مه من رابردوه و بایهخی تهن دروستینی ده زانم و ده مهوئی به نه عجام دانی کاری باخهوانی، تهن دروستینی خوُم به یارنزم. به لأم مندالان هممیشه له زه مانی حالدا ده ژین و نهو کارانه نه عجام ده دن که پی یان خوشه. نهوان وه ک نیمه گهوره کان بیر له تهن دروستینی خو یان ناکه نهوه و هیچ کاریک بهو مه بهسته ناکمن که بییته هوی پاراستنی تهن دروستی یان. به بروای من تهن دروستینی مندالان به سی هزوه به ستره وه تهوه که به پینی گرنگی یان بریتین له: نازادی، خواردنی باش و ههوای خوش.

پاک و خاوینتی و جل و بهرگ

له باری پاک و خاوینتی فمردی بهوه، کچان زیاتر له کوپان به خو یان راده گمن. کوپان و کچان تا پازده سالی گرنگی به کی نهوتو به جل و بهرگ و لیباسی خو یان نادن به لأم له دوی پازده سالی بهوه گرنگی به روالهت و لیباس ده دن. نهوان تا نه گمه پازده سالی خو یان زور به رنک و پینک کردنی ژووره کانیه وه خه ریک ناکمن. کچان تا نهو ته مه نه، زورتر پی یان خوشه له گمل بووکه باغه کانیهان دا یاری بکمن و کراسیان بۇ بدروون.

له پانسیزی نی مه دا کهم همل ده کهوی قوتابی به ک خاوین نه بی، یان بۇ خوی نه چیته هممام. جاریک کچیکی نۆساله یان هیتابوو تا له قوتابخانه که می نی مه بخوینتی. له مالتی نه نکی ناچاری ده کرد روژی ده جارن خوی بشوا و هممیشه پاک و خاوین بی. چه ند روژ دوی هاتن بۇ قوتابخانه، نهو کچه همر که زانی لیره کهس به زوری نانیزنه هممام و کهس نیه خوش خوش وه گویی هه لیتنی که ده بی خوی بشوا، له چون بۇ

هممام خۇى دەبارد. رۇژىك راھىنەرى مندالەكان ھاتە لای من و گوتى
ئەو ھەتتو ۋىيەكە ئەو كچە نەچۈتە ھەمام و زۇر چلكنە، چى لى بىكەم؟
پىنم گوت: بى نىزە لای من.

بە دەست و پىل و سەروچاۋى لە چلك دا رەش ھەلگەراۋە ھاتە لای
من. پىنم گوت: «بەو ۋەزەۋە ناتوانى لىزە ۋە مىنى».

بە قەلىسى يەۋە گوتى: «پىنم خۇش نىيە خۇم بشۇم».
گوتى: «من لە بارەى خۇشوشتن و چۈنە ھەمام. لە گەلت نادۈنم.
ھەر بۇ ئەۋەم بانگ كىردۈۋى پىت بلىنم بچۈۋ خۇت لە ئاۋىنەدا بىيىنە».
سەبىرنكى ئاۋىنەى كىرد. لىنم پرسى: «خۇت پى چۈن بو؟»
بىزەبەكى كەۋتە سەر لىۋان و گوتى: «دەم و چاۋم زۇرخاۋىن نىيە.
ۋانىيە دەنا؟»

گوتى: «بە پىنچەۋانە، دەم و چاۋت زۇرىش جۋانە و من نامەۋى
كچىنكى ۋەك تۇ خاۋىن لەو قوتابخانەيەدا رابگىرم. جا ئەم جار ھەستە
بىرۇ!»

كچەكە بىرەۋ ئەمبارى قوتابخانە راى كىرد و دەم و چاۋى خۇى بە
رەۋى ئەۋاۋ رەش كىرد و بە فىسزىكەۋە گەراپەۋە لام و گوتى ئەۋجار
چابو؟

بە وردى سەبىرنكى دەم و چاۋىم كىرد و گوتى: «نا، ھىشتا جى جىنى
خاۋىن ماۋە!»

ھەر ئەۋى شەۋى چۈۋە ھەمام و خۇى پاك و خاۋىن شۈشت. لەو
كات بەدۋاۋەش بە رىك و پىنكى دەچۈۋە ھەمام و ھەمىشە پاك و خاۋىن
بوو. بەلام ھەمام كىردنى لەمەۋدۋاى بە دلخۋازى خۇى بوو نەك بە
فشارى نەنكى.

ئەگەر دىنكىنك رىگا نادا مندالەكەى يارىى بە خاك و خۇل بكا و
دەترسى جل و بەرگەكەى پىس بىى، زۇرتىر بۇ ئەۋە دەگەپتەۋە كە لە

قسسه یی شو ناسیو او د هرو جیرانانې منډالنی وی له جل و بهرگی
خولاوی دا ده بین، ده ترسی. بلنی لومه یی دایکی شو منډاله نه کمن و
ره خنه یی لی نه گرن؟ لهو جوړه کاتانه دا ترسان له قسه یی خه لکی، ده بینته
هوی شو یی دایک پینشی کایه کړنې منډاله کهی بگری و لهو تام و چیژ
و خوشی یی بهی بهشی بکا که منډال له کایه کړن دا به دیی ده کا.

سه بارت به هه لېژادنی جل و بهرگ بژ منډالان له ستر شو باوه پرم
که جل و بهرگی منډالنی ساوا ده بی دایک و باب هلی بیژنی. به لام
منډالنی گه ورته ده بی رنگایان پی بدری بوخویان جل و بهرگی خوین
همل بژین و له بهری بکمن. کچان ده بی دهره تانیان پی بدری له باره یی
چونیه تیسی داهیتان و رازاندنوهی قویانوه بوخویان بهر بار بدن و کورتی و
دریژی قویان به ده ست خوین بی. هه لېژادنی جل و بهرگ بژ منډالان
نابی بیچته هوی شو شو نوان وایزان زیندانیی جل و بهرگه کانیاان و
چونکه جل و بهرگی نو و به نرخیان له بهر دایه، صافی کایه و یاری
کردنیان نیه. نه گمر قمرار بی منډال له یاری نه کړن و له بهر کړنې جل و
بهرگی به نرخ و نو بکینه سریشک، و اباشتره جل و بهرگی باشی بژ
نه کړین، به لام دهره تانی یاری کړنې هه بی.

شو منډالانې سروشتین هر زگماک عه لاقیه کی تاییه تی یان به جل
و بهرگمه نیه. شو ان لهوانه به کؤت یان بلوزه کهیان له جی یه ک دانین و
دوايهش وه بیران نه به ته وه و نه چنوه سمری. به لام نه گمر دایک و بابیه کان
له پنه ندی له گمل له بهر کړنې جل و بهرگ دا راری و دوو دلی یان
هه بی، شو تاییه قه ندی یه ده گه به ننه منډاله کانیشیان. منډالانیک که شو
تاییه قه ندی بانه یی دایک و بابیان وهره گرن شو ان که له ترسی پیس
بوون یان درانی جل و بهرگیان له چونه سهر دار یان کایه کړن له گمل
منډالانې دیکه خو ده بوین.

به بروای من کایه کړن و خوشحالیی منډال له جل و بهرگ کړنگتره

و لزمه و قسه و قسه لؤکی خهلک سه بارهت به پیس بوونی جل و بهرگی
مندالینک، لمو خوشی به که مندال له کایه و یاری کردن دهستی ده کهوی،
زور که متره.

ئامرازه کانی کایه پی کردن (لهیستۆک)

ئهن ئه گهر نه قلی کاسپی و بازرگانیم بویه مسۆگهر دوکانی
فرۆشتنی لهیستۆک (ئامرازی کایه مندالان) ده کردهوه. ئهن رۆژانه
ژووری مندالان پهن له لهت و پهنی ئهو ئامرازانهی مندالان کایه یان پی
ده کهن. مندالانی چینی نینوچی زیاد له رادهی پنیست ئامرازی یاری پی
کردن یان ههیه. به بروای من کهرنی ئامرازی گرانابی یاری پی کردن بۆ
مندالان، ده ئاوێ کردنی بووله و ههچی دیکه.

ئوکات که کهه کهم چوکه بوو، یه کینک له قوتابی به کۆنه کانی
قوتابخانه بوو که باغهیه کی دابویه که دهی توانی بپروا و قسان بکا.
دلنیم ئهو بوو که باغهیه پوولینکی زۆری پی درابوو. ههر لمو
سهروبه نه ده، یه کینکی دیکه له قوتابی به کان کهرویشکینکی به دیاری پی
دابوو که له پهرۆ ساز کرابوو و زۆر ههزان و کهم نرخ بوو. کهه کهم
نزیکهی نیوسهعات یاری به بوو که باغه که کرد و لینی وه رهز بوو. به لām
کهرویشکه کهی ئه وه نه ده به دل بوو که چهند ههوتوو کایه پی کرد و
شهوانهش له گهل خۆی دهی خهواند.

چهند سال له مه وهر پرسیارنامهیه کم دا بهو قوتابی یانه که ته مه نیان
لهوانی دیکه زیاتر بوو و لیم پرسیبوون: «کهنگی زیاتر له هه موو
کاتینک له خوشک یان برای چوکه تان تووره ده بن؟» زۆریه ی زۆریان له
وه لām دا نووسیبوویان: «ئوکاتهی ئامرازه کانی یاری پی کردنمان لێ
دهشکینن».

پنیست نیه شینهی کارکردنی له یستۆکه کان فیری مندالان بکهین.

دەبىي لىيان گەرىن بۇخۇيان شىنەي كار كۈردنىيان بۇزۇنمە. ھەر لە جى دا دەبىي مەودا بە مىندالان بەدىن ئەو كەرانەي لە توانايان دايە، بۇخۇيان ئەلجەمىيان بەدن. مەگەر ئەو كاتەي كە لە توانايان دانىە و داواي يارمەتى دەكەن. مىندالانى سەرىمخۇ ماوئەيكى زۇر خۇيان بە ئامرازىكى يارى پى كۈردنمە سەرىگەرم دەكەن و نە دەي شىكىن، نە لە كەلكى دەخەن. ئەوان ھەممو رۇزى ئامرازىكى تازەيان ناوى. ئەگەر مىندالانى چووكە وىستىيان بە كەل و پەلى ئاشپەزخانە وەك كەوچكى دار و قابىلەمە يارى بىكەن نابى پىشيان پى بگرن. رەنگە ئەو جۇرە كەل و پلانە لەو ئامرازانەي بۇ سەرىگەرم كۈردنى مىندالان لە بازار دەفروشرىن، زياتر سەرىجى ھىندىك مىندال راكىشن.

دايك و بابەكان زياتر لە رادەي پىنويست، لەيستۇك بۇ مىندالانىيان دەكەن. ھەر كە دىتىيان مىندالەكەيان دەستى بۇ بووكە باغەيكە يان ھەر ئامرازىكى دىكەي يارى پى كۈردن برد دەست بەجى بۇي دەكەن. ھەر بۇيە ژوورى مىندالان پە دەبىي لەو ئامرازانە كە زۇريان ئوگرنىن. ھىندىك ئامرازى دىكەي يارى پى كۈردن ھەن كە بۇ وەكار خستنى بىرو ھۇشى مىندالانن. بۇ وىنە ئەو شول و خشتانەي كە خانوويان پى دروست دەكەي. بەلام لەبارى جۇراو جۇرى بەو زۇرنىن. بەھەر حال مىن تواناي داھىتەنى ھىچ چەشنە ئامرازىكى فىكرىم نىە بەلام دلىيام دىيائ مىندالان پىنويستى بە داھىتەرىك ھەيە كە دل و دەروونى مىندالان لەو كەسانەي ئىستا ئامرازى يارى بۇ مىندالان دروست دەكەن، باشتى تى بگا.

زاق و زرووق

زاق و زرووق بەشىكە لە سروشتى مىندالان و، دايك و بابەكان دەبىي ھەست بەم راستى بەكەن و پىنى رابىن. بۇ ئەوئەي مىندال بتوانى بە شىنەي سروشتى گەورە بى، دەبىي رىنگاي زاق و زرووقى لى نەبەستى.

چل ساله من له نیو زاق و زرووقی مندالان دا ده ژیم. دیاره ئمو
 ده زعمه بۇ من بۆته شتینکی ئاسایی. ههروهک که سینکی له بازاری
 مزگمران دا کار دهکا و له بیانی یهوه تا ئیواری گویی له تەق و کوتی
 مزگمران دهبی، یان که سینکی له ناوهندی شاردا دهژی، گویی به ههراو
 هوریا و تەق و کوت و هاره ی ماشیتان رادی. تەق و کوتی مزگمران و
 هاره ی ماشیتان، هه می شه یهک حاله تی ههیه، به لام زاق و زرووقی
 مندا لان گۆرانی تی دایه و شوین داده نیته سمر ده هاره کان. ده بی پی لهو
 راستی یه بنیم چهند سال له موه بر کاتینک شوینی حهسانه وهی خۆم له
 ساختومانی ناوهندی که شوینی ژیا نی مندا لان بوو، گۆزته وه بۇ دیوینک
 لهو سمری باخ، نارامی و بیده نگیی شوو، له پاش سالانینکی زۆر ژیا ن
 له نیو زاق و زرووقی په نجا مندا لان دا، به راستی خۆش و دلگه بوو.

سالونی نان خواردنی قوتابخانه که مان، به راستی شوینینکی په ههراو
 هوریا یه. مندا لانیش وهک گیاندارانی دیکه له کاتی خواردن دا
 دهنگه دهنگیان زۆره. ماموستایانی قوتابخانه زۆریان که یف به زاق و
 زرووق نایه. به لام قوتابی یه گموره کان ههروک ئهوهیه دهنگه دهنگی
 چووه که کان نه بیسن.

مندا لانی چووه که له کاتی یاری کردنیش دا ههرا و هوریا یان زۆره.
 به داخه وه له زۆریه ی قوتابخانه کان دهنگه دهنگ و ههرا و هوریا یان وهک
 کایه کردن پیشی ده گیری. ههرا و هوریا و کایه کردن دووانه ی یه کترین
 و مندا لانی حهوت تا ۱۴ ساله به راستی که یف یان پی دی. به لام له
 روژگاری ئینستادا بهو هۆیه که زۆریه ی خه لک له ئاپارتمانی بهچووک و
 لهشاری گموره و په له ههرا و هوریا دا ده ژین، زاق و زرووقی مندا لان
 تهحه مول ناکهن. له وه زینکی ئاوا دا بردنی مندا لان بۇ دهروه وهی شاره کان
 له روژانی بیکاری دا و ئازاد کردنیان له کایه کردن و وه پی خستنی زاق و
 زرووق له داوینتی چیا و دهشت دا، ده توانی ئمو که مایه سی یه ی وان تا

رادهیهکی زور قهره بوو بکاتهوه.

رئ و شوینی پینکوه ژیان (آداب معاشرت)

له ژیان کومه لایه تی دا، هرکس بۇ پینوهندی گرتن و هه لئس و کهوت له گه ل کسانى دیکه، رهفتاری تایبعت به خوی ههیه. کاتیک ده لئین فلانه کس رهفتاریکی باشی ههیه، مه بهست نهویه که ههول ده دا دلئ کس له خوی نه بهشینئ و ریز له خه لکی بنئ. رهفتاریکی لهوچه شنه له تایبعت هندی به سروشتی به کانی مرؤفه و به فیزکردن له مرؤف دا پینک نایه.

به لام ناسینی داب و نه ریته کانی پینکوه ژیان پینوهندی به بهشی ناگای مینشکوه ههیه و ده گری فیزیش بکری. رئ و شوینه کانی پینکوه ژیان له راستی دا رازنه رهوهی رهفتاری مرؤفن. داب و نه ریته کانی پینکوه ژیان فیزمان ده کمن له بهر خانمه کان ههستین. له سینمه با و له کاتی دانیشتن له ریزی بینهرانی شانؤ و له کاتی بهر نهوچهوونی کونسیرتی موسیقادا، پینکوه قسان نه کهین، نه گهر که سینک یارمه تیی دابن، سوپاسی بکهین و نه گهر له پینوهندی له گه ل که سینک دا تووشی خه تایه ک هاتین داوای لیبوردن بکهین.

رهفتاری ناحهز هه میشه له ئالوزی دهروونی ئینسانهوه سهرچاوه ده گری. هه لبهستنی بوختانی به ناحهق، به دناو کردنی کسانى دیکه و گوتنی خراپه ی خه لکی، له ئالوزی نهو که سه ی کاره که ده کا، سهرچاوه ده گری. که سینکی ئاوا ده بهوئ وابنوئنی که له خۆشی بیزاره. نه گهر ئینه هه ل و مه رجیک بۇ مندالان بخولقینن که تینی دا ههست به ره زامه ندى و بهختیاری بکهن، هه موو جزره رق و بیزاری به کیان لی دور ده خه پنهوه.

لهو دواپی یانه دا، له له ندهن له کونفرانسینک دا قسه م بۇ خه لک ده کرد. پیاوینکی به سال داچو لهوه به گله یی بوو که مندالانی نه م

روژگار بهو جزدهی پنیوسته ریژ له گموران نانین. نمو پیاره دهی گوت
چهند روژ له مهوره له پارکینک پیاسم ده کرد، دوو منډال به تهنیشتم دا
رهت بوون و پی یان گوتم: «کابرا چونی» لیم پرسى نمو قسه یه چی
تیدایه که بؤته هوی دل نیشانت؟ بینگومان وات پی باش بو که پیت
یلین: «به یانیت باش ناغا» له راستی دا تو پیت وایه نمو منډالنه به
وتنى «کابرا چونی» سووکایه تی یان پی کردوی و چاره روانی یه کی به
جیت لموان نیه. به لکرو دهتموی له بهرامبر تودا رهفتارینکی کزیلانیهان
هه بی.

من دیتوومه که منډالان له فیژ بوونی داب و نهریته کانی پینکوه
ژیان دا، یارمه تی یه کتر ده دن. قوتابیانی قوتابخانه ی نیمه گالته یان به
یه کینک له دؤستانیان کردبوو که له کاتی نان خواردن دا ته قه ی له ددانی
دینا. همره ها له بهرامبر قوتابی یه کی دیکه دا که ویستبووی به کهوشی
قورای یهوه بیتنه ژوره که یان، راوه ستابوون و پی یان گوتبوو نمو ژوره
هی هه موانه و نمو هقی نیه لی یان پیس بکا.

نهم پیم وایه پنیوست نیه منډالان فیژ که یین که چۆن له گمل کهسانی
دیکه بجوولینه وه. چونکه بؤخویان له گمل تیپه ربوونی زه مان بهره بهره فیژ
ده بن. منډال ده بی نمو نیجازه یه ی هه بی بؤ وینه نه گمر ویستی بی
کهوچک خواردن بخوا، نمو کاره بکا. قهت نابی داوای لی بکه یین چونکه
پور یان پلکی میوانیانه، نهم رهفتاره ی هه بی یان فلا نه کار نه کا. با له
ترسی نموه که «دؤستان و خزمان چمان پی ده لین و چۆغان باس ده کمن»
منډال له بهر ده م خزم و دؤست دا چروکه نه کهینه وه. سه بارهت به چۆنیه تی
ریژگرتنی مامؤستیانیش لهو بر وایه دام که نه گمر ریژدانان له ترسانه وه
بی، یان له پیناوی نومره ی چاک دابی، هیچ بایه خینکی نیه. به لام نه گمر
منډالان له رووی سه داقه تموه ریژی مامؤستا بگرن و خوشیان بو، نموه
شپنکی ته واه به جی و به نرخه. منډالانی قوتابخانه ی نیمه همر کاتینکی

پي:يان خوش بئ ده توانن پيم بلين «گيڼوه». به لام رتزم بو داده نين، چونكه به رتزه وه له گه ليان ده جووليموه. نهم و قوتابيان رتزم بو يه كتر داده نين و قسه يه كتر به هيند ده گرځين. نيمه له قوتابخانه قوتابيان بو گوتنې «سوپاس» و «تكايه» له تنگانه ناخهين. چونكه دلنيان كه منډالان بئ نموه ي نيمه ناچاران بكهين به به به فيري به كار هينانې نموه جزره وشانه دهن. مهسه له ي گرنگ نموه به كه نابې به زور و زورداري منډالان فيري به جي هينانې ري و شويته كانې پينكوه ژيان و هينديك وشه ي وهك «سوپاس» و «تكايه» بكهين. چونكه له وانويه نهم وشانه بئ وهخت و وهك عادهت و بئ نموه ي باوه ريان پي همې به كار بينن. به لام كاتيك پنيو سته به فرياي لي قوماونك بگم نمو كار نه كمن. له حالنك دا نه كمر بگنه پله به كي پنيو سته له هست پنيو سته و تينگه يشتن، همركات يه كينك له كارنك دا يارمه تي يان بدا، سوپاسي لي ده كمن و همروهخت بزنان يه كينك پنيو ستي به هاو كاري و يارمه تي نموه ي هه به، ده فرياي كمن. له حالنكي ناوادا دياره قسه و كرده وه ي منډال رواله تي نيه و سروشتي و له دلموه به و ده بيته هزي پتمو بووني پنيو نديي راسته قينه ي نينسانې و دوستانه.

له روانگه ي دا يك و باب به كانموه داب و نمرته كانې پينكوه ژيان، يان به و ته به كي ديكه، به تعريهت بووني منډالانېان، يه كينك له گرنگ ترين مهسه له كانه. كه چي له روانگه ي منډالانموه جوري رهفتار و ري و شويته كانې پينكوه ژيان بابه خينكي نموه ژيان نيه. ري و شويته كانې پينكوه ژيان لاي كموره كان مانا و واتاي تايهت به خويان هه به و نموه ي همول ده دن له گمل كه ساني هم چين يان توژنكي تايه تي دا به شيوه ي خوي رهفتار بكمن. بو و ينه هلس و كموت له گمل مامو سته به ك، يان دوكتورنك و كرنكارنكي شاره داري له پنيو ندي به كموه لايه تي يه كان دا جياوازي يان هه به. نموه له حالنك دايه كه منډالان حمز ده كمن له گمل

هممرو نەندامانی کۆمەل، یانی لە گەل کرێکار و ماموستا و فیزکار و کەسانی دیکەدا وەک یەک رەفتار بکەن. من وام پێ باشە ئێمە لە منداڵان گەڕین تا بۆ خۆیان لە رەوتی گەورە بوون و شارەزا بوون لە فەرھەنگ و شارستانەتی دا، بۆخۆیان فیزی داب و نەریتەکانی پێکەوه ژيان و رەفتاری کۆمەلایەتی بن و بەسەداقەتینکی زیاترەو لە ژبانی کۆمەلایەتی خۆیان دا بەکاری بینن.

خەرجی گیرفان

لە روانگەی زۆریە منداڵانمە دراو (پوول) سەمبۆلی ئۆگری و خۆشەویستیە. منداڵ پێی وایە چونکە دایکی دە قەمەنی داوەتی بەلام باوکی بیست قەمەن، کەوابوو باوکی زیاتر لە دایکی ئەوی خۆش دەوی. دایک و بابەکان کە بە شینووی سەروشتی هەست بەو مەسەلەیه دەکەن، زیار لە رادە پێوست دراو دەدەن بە منداڵانیان و ئەوان رووھەلمالۆ فێردەکەن. ئەو منداڵە خۆشەویستی دایک و بابی هەست پێ ناکا، زۆرجار بۆ قەرەبوو کردنەوی کەم بوونی خۆشەویستی، دراوی زیاتر وەردەگری.

ئێمە هەموومان لە ژێر شوێنەواری بایەخی پوول داین و شوێنەوارەکە لە کۆمەل و دەور و بەری خۆمان دا هەست پێ دەکەین. زۆر جاران ئەو نەزم و رێ و شوێنە دایک و بابەکان لە نێو بنەمالەدا سەقامگیری دەکەن پێوەندی بە نرخ و بایەخی شتەکانمە هەیه و دیانەوی بەم شینوویە منداڵانیان ناچار بە پاراستنی کەل و پەلە بە نرخەکان بکەن.

زۆر جار دایکەکان دەلێن: منداڵە کەمان بە هەموو زێر و گەوھەری دنیا بە ناگۆڕینەو. بەلام کاتێک منداڵە کەمان گۆلانیکی بی قیحەت دەشکێتی، چینیکی حیسینی دەکووتن. لێدان و کوتان سەبارەت بە

شكاندن و له كهلک خستنی كمل و پهل، به گشتی تنیا له پڼوهندی له كمل منډالان دا كهلكی لی ودرده گیرئ. له بیرمه نو كاته ی چكوله بووم هرچهند جاری قاپنكم شكانډبایه دایكم تمبینی ده كړدم. بهلام نه گهر بابم شكانډبای دهی گوت: دهلی چی، كار و قوماره.

زور له دایك و بابیه كان به مسهله ی پاره و بایه خ و نړخی كمل و پهله كانهوه منډالانېان توشی دلمراوكی و نیگهرانی ده كهن. زورجار ده بیستری كه منډالینك سهاره ت بون كړدن یان شكانډنی سه عاته كهی نار و قارای لی همل گیراوه و نازانی چن نو زوداوه به ناگاداری دایك و باوكی بگه یه نی.

جاری واشه پڼچه وانه ی نو رووداوه دینه پڼش و منډالان، هر بؤ نموهی سمرنجی دایك و بابیان راكښن به نمنقست هیندینك شت ده كښن تا له رینگایهوه سمرنجی نو ان بؤ لای خویان راكښن. هیندینك جاریش منډالان كه هست ده كهن خوشوړستی دایك و باوكیان نڼ، په نا ده به نه بمر شكانډنی كمل و پهلې به نړخ تا لهو رینگایه و داخی دلی خویان به دایك و بابیان بریون.

له قوتابخانه ی نیمه، هیندینك له قوتابیان دراوینکی كه م و هیندینكیشیان دراوینکی زوریان له دایك و بابیانوه پی ده گا. نموه بؤ من بؤته گیروگرفتنکی گرنك و نازانم چن چاره ی بكه م. نیمه زورتر له روژانی دووشه مژدا، هر قوتابی یه ی پولینکی وهك خمرجی گیرفان ده ده ینی. ژماره بیه كیان بینكه لهو پولی له نیمه ودرده گرن، له دایك و بابیشیان برنك پاره ودرده گرن. نموه له حالینك دایه كه نو انی دیکه له لایم دایك و بابیانوه یان هر هیچ پولینکیان نادرنتی، یان نموهی ده یان درنتی زور كممه. هر بؤ هزیه وه و بؤ نموهی خمرجی گیرفانی هم مو ان وهك یهك وایی، له كزبونوهه گشتی یه كانی قوتابیان دا كه حموتووی جارنك پینك دی، زور جار ان پښنیاریان پی ده كه م كه

پووله کانیان تینکه لی یه ک بکمن و ههموو به یه ک راده لینی همل گرن. شیر و ریویان بۇ دیتتموه که نموه ناعه داله تی یه قوتابی یه ک ده پاوندی هه بی و قوتابی یه کی دیکه پاوندیک. به لأم پیشیاره که ی من تا ئیستاش قیسوول نه کراوه و ههموو جاری دژایه تیسی کراوه. ئهوانه ی پووله که بیان که ممتره، پی یان خوش نیه ئهوانه ی پوولی زیاتریان هه یه، پووله که بیان له گمل وان دابهش بکمن.

به بروای من و اباشتره له جباتی پوولی زور، پوولینکی که ممتر بدری به مندالان. ئه و بابیه ی پوولینکی زور ده نیته بهر دهستی منداله که ی مه گمر بۇ مه بهستینکی تایبه تی بۇ وئنه کرینی دووچهرخه و یان شتینکی به نرخی دیکه بی، نه گینا کارینکی عاقلانه ناکا. دانی پوولی زور به مندال، بۇ ئه وه ی همر جۆرینکی پینی خوشه خمرجی بکا، کارینکی چاک نیه و ده بیته هژی رووه لمالا و بوونی مندال و ههموو شتینکی له بهرچاوی ده کهوی.

هیندیک جار لهوانه یه پوولی زور بیته هژی کهم توانایی و لاوازی مندال له پهروره ده کردنی بیر و هوشی دا. بۇ وئنه کاتینک به له مینکی چکۆله ی بۇ ده کرین تا کلیه ی پی بکا، ئه و خوش یه ی لی دهستینن که له دروست کردنی به له مینکی دارینی دهستکردی خوی دهستی ده کهوی. کهچینکی چکۆله ئه و بووکه ی بۇخوی له پهر و پال دروستی ده کا له و بووکه باغه به نرخی ئینمه بوی ده کرین، به لاهه خوشه ویستتیره و فراموشی زیاتر، بهویان دی. کهوابوو ده بی له بیرمان بی خمرجی زوری گیرفان له خوی دا، گیرو گرفتینکی مندال چاره سهر ناکا و لهوانه یه هیزی بیرکردنه وهش لاواز بکا.

گالته و جهفنگ

به داخموه له قوتابخانه کان و گۆفاره ناموزیشی به کان دا زور به کمی که لک له بابیه تی پینکه نینی و قسه ی خوش وهرده گیرمی. ده زانم

گالتەي بىي جى لەوانەيە ھىندى مەترسىيى بە دواۋە بىي و ھىندىك كەس بىيانەۋى لە رىنگاي بەغشە گرتنى مەسەلەكانى ژيانەۋە، بارى بەرپرسايەتى لە سەر شانيان لا بەرن. چونكە بە فشە گرتنى مەسەلەكان لە رووبەرۋو بوونەۋە لە گەل گىروگرفتەكان زۇر ھاسانتەر. بەلام مىندالان لەبەر ئەۋ مەبەستە نىيە كە پەنا دەبەنە بەر جەفەنگ و قسەي خۇش. ئەۋان زۇرتەر بە مەبەستى پتەۋتر كۆردى دۇستايەتى و زياتر ناسىنى يەكتەر قسەي خۇش و گالتە لە گەل يەكتەر دەكەن. مامۇستا رەزاگرانەكان ھىچ كات لە رىنگاي گالتەۋە ھەۋلى باشتەر ھالى كۆردى قوتابيان لە دەرسەكانيان نادەن. ئەمەن بۇ خۇم لە ماۋەي فېزىكردن و بارھىتەنى مىندالان لە ھەل و مەرجە جۇراۋجۇرەكاندا، ھەتا ئەۋ جىيەي بىگولجى لە گالتە و قسەي خۇش كەلك وەرەدە كرم.

دايىك ، يان باۋك يان راھىتەر ئەگەر بىيانەۋى لە ھەلس و كەۋت لە گەل مىندالاندا گالتە و جەفەنگ بەكار بىتن، دەبى لە ھەست و بېرى مىندالانەي ئەۋان تىيەكەن. بۇئەۋەي گالتەي ئىۋە تىيەكەن، بەر لە ھەر شت دەبى ھەست بەۋە بىكەن كە ئىۋە خۇشتان دەۋىن. ديارە گالتەي ئىۋەش نابى بە خۇداشكاندەۋەي ئەۋانى تىيەكەن.

لېكۆلېنەۋە لە رەۋتى تىگەبىشتىنى گالتە لە لايمەن مىندالانەۋە بەراستى شىتەنكى سەرنىج راكېشە. رۇژىك لە ھەۋشى قوتابخانە رووم كۆردە قوتابىيەكى سى سالتە كە ناۋى «داۋىد» بوو، گوتىم: «ئەمەن بۇ كارىك ھاتوۋمە ئىزە و دەۋەۋى بەرئەۋەبەرى قوتابخانە ئاغاي نىل بىيىنما تو پىنى نازانى؟» بە جۇرېك سىۋوكايەتى پىي كۆردەۋە لىنى رۋانىم و گوتى: «گىۋى خۇداي، نىل بۇ خۇتى.»

كاتىنك تەمەنى گەبىشتە ۷ سالى رۇژىكى بانگم كۆرد و بە شىۋەيەكى زۇر جىددى پىنم گوت: «دەستبەجى دەچى بە داۋىد (يانى خۇي) دەللىنى بىنتە دەفتەرەكەم، كارم پىيەتى و ابزانم ئەۋە لەۋ سەرى

«... باری کردنه.» داوید بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی: «تموه ده‌چم
 ده‌کهم.» به‌غار خوی گه‌یاندۀ ئوسمیری باغ و دوو ده‌قیقه
 هاتمه و به پینکه‌نینینکی جەفەنگ بازانه‌وه گوتی: «پینی نا‌کری
 بره!» گوتم: «بۆ پینی نا‌کری.» له وه‌لام دا گوتی: «چونکه خەریکی تیز
 کردنی به‌بره‌که‌یه‌تی!» له‌گەڵ داوید دەم‌توانی ئه‌و جۆره گالته‌نه بکەم به‌لام
 ئه‌و قوتابی‌یه تازانه‌ی له قوتابخانه‌کانی دیکه‌وه دینه‌ ئیزه، به‌و جۆره‌ی
 پینۆسته مانای گالته و جەفەنگ حالی نابن. «ریموند» قوتابی‌یه‌کی ۹
 ساله‌ بوو، تازه‌ هاتبوووه قوتابخانه‌که‌مان، رۆژنیک پینم گوت: «ریموند له
 قسان دەرگای هاتنه‌ ژووری باغه‌که‌ت دزیوه‌ هەر بۆیه‌ ده‌بی جەرمەت
 بکەین!» ئه‌و که‌ هەر له‌ جی‌دا له‌و گالته‌یه‌ حالی نه‌بیوو ملی له‌ گریان
 نا. بۆم دەرکه‌وت که‌ کاریکی هه‌لەم کردوه. پاش دووسالان که‌ شاره‌زای
 قوتابخانه‌که‌مان بوو، ئه‌وجار له‌ مانای گالته‌که‌ حالی بوو. کاتینک من له
 قوتابی‌یه‌کی سی ساله‌ که‌ پانسیونێ قوتابخانه‌که‌مانه‌ ده‌پرسم ده‌سه‌وی
 بچمه‌ ده‌فتمری قوتابخانه، تکیا به‌ پینم بلی به‌ کوی‌دا به‌رۆم، پینکه‌نینینک
 ده‌ی‌گری ده‌ست و لاقی به‌ری نایه‌تموه‌ سهرخۆ. به‌لام کاتینک هەر ئه‌و
 پرسیاره‌ له‌ کچانی هه‌وت ساله‌ ده‌کهم. چونکه‌ ده‌زانن به‌ فشه‌مه، رینگای
 پینچه‌وانهم نیشان ده‌ده‌ن.

کچانیش به‌قەت کورپان که‌یفیان به‌ فشه و جەفەنگ دی، به‌لام که‌م
 وا هه‌یه‌ بۆ دیفاع له‌ خۆیان به‌ کاری بینن. کورپان هه‌ول ده‌ده‌ن ئه‌و
 کاتانه‌ی له‌ چاره‌سه‌ر کردنی گیسروگرفتینک داده‌مینن په‌نا به‌رنه‌ به‌ر
 جەفەنگ و به‌م جۆره‌ به‌ره‌ی خۆیان له‌ ئاوی دەرکێشن. به‌لام کچان که‌متر
 ئه‌و کاره‌ ده‌کمن.

گه‌وره‌کان نابێ له‌و کاتانه‌دا که‌ منداڵ به‌راستی ناره‌حه‌ته‌ فشه‌ی
 له‌گەڵ بکەن و بی‌ره‌نجینن. ئه‌گەر منداڵ له‌ مه‌سه‌له‌یه‌ک که‌ پینی وایه‌ بۆته
 هۆی ناعه‌داله‌تی، ناره‌حه‌ته‌، هه‌ول بده‌ن به‌ شینوه‌یه‌کی جی‌ددی

گيرو گرفته کي بز چاره ستر بکمن. له کاتي ناوادا لهوانه يه گالته کړدن
 ناکامي پينجهوانه ي هه بي. کاتينک منډالينک لمرز و تايه کي گه يشتو ته
 پله ي ۳۹، ناکري چيروک و قسه ي خوش له باره ي نه خوشي و مردني بز
 بگيرينه وه. منډالان له کاتي گونجاو و له باردا گالته و قسه ي خوشيان پي
 خوشه. چونکه هم ده يان خانه پينکه نين و هم واهست ده کمن که
 گموره کان خوشيان ده وين. يه کينک له تايه بغه ندي يه باش و به که لکه کاني
 قوتابخانه ي نيمه نمويه که له وخت و کاتي له باردا په نا ده بهينه بهر
 گالته کړدن و نمونده ي بکري که لکي لي وروڼه گرین.

فهرستی سیّدهم:

مهمهله جینسی یه کان

* شارمزا کردنی مندالان له مهمهله جینسی یه کان

* دهستیهر (استمناء)

شارهزا کردنی مندالان له مسهله جینسی یهکان

زور له دایک و بابیهکان له جیاتی وهلام دانوهی پرسپاری مندالان یان له باره ی مسهله جینسی یهکانوه باس لهو بواره دا به تاوان و گوناح داده نین و لسه چووکترین پرسپار لهو پڼوهندی یه دا، نهوان ته مبی ده کمن. نو مندالان هی بهم شپوه پهرونده کراون، له بواړی جینسی دا همیشه خویان به تاوانبار دهزان و له ژبانی ژن و میزدا یه تی دا سهرکو توو نابن. گهوره کان لهوانه یه له رهوتی گهوره بوون دا شاره زای زور له مسهله جینسی یهکان بن و نو بیره نادر وستانه ی به مندالی چوته میشکیان، له میشکیانی ده ریوین و خوی لی رزگار کمن. به لام شوته واری نو بیره چموتانه و ته ریبه تی نادر وستی مندالی یان، بی نهوه ی به خو بزنان له ناکار و دژکړه وه و هلس و کموتیان دا ده مینتی و خو دهنوتی. نهوانه ی رهخه له «فرزید» ده گرن و ده لین ناوبراو هم مو مسهله کان له روانگه ی جینسی یهوه ده بینتی، زورتر هر نهوانه که همیشه داستان و نوکته ی بی تامیان له باره ی پڼوهندی به جینسی یهکانوه، لسه زار و زمانه. نهوان له کاتی چاوخشان دن به روژنامه کان دا ته نیا نو هوال و راپورتانه ده خرننه وه که پڼوهندی یان به تلاق و جینایه ته جینسی یهکانوه هیه و له مالی و له شورتی کار ده یان کمن به ههوتی شوخی و جه فنگ.

نو چیژ و تامه ی نیمه لهو جزره شوخی یانه وهی ده گرین پڼوهندی

داسه و خوی به پروهده کرانی نادرستی نیمه لهباری مهسه له
جینسی به کانهوه له مندالی دا ههیه. نمو دهرسه نه خلاق یانه ی له ولاته
مسیحی به کان دا لهو باره یهوه فیزی مندالان ده کرین، کیشه که یان ئالوزتر
کردوه و نه گهرچی ژن و میزده کان وا دینه بهرچاو که پنهو ندی به کی
گونجاویان له گمل به کتر ههیه به لام سهبارت به مهسه له جینسی به کان له
ناخهوه ههست به تاوانباری ده کهن.

کاتینک له پنهو ندی جینسی ژن و پیاونیک دا گیروگرفت پینک
دی، نمو گیروگرفته لهوانیه شوین له سهر ژیانی ژن و میزدا یه تیشیان
دابنی و زیانی پی بکه یه نی. نه گهر ژن و میز به ههستی به تاوان
زانی نی مهسه له جینسی به کانهوه پروهده بووین، له ژیانی ژن و
میزدا یه تی دا زوو لینگ وهره ز ده بن و نمو گهرم و گوپی و
خوشهویستی به یان نابی که بو پروهده کردنی مندالان یان پنهو سته.

کاتینک مندالان له سهر چۆنیه تیی پهیدا بوونی ساوا یه که ده کهونه
ورده پرسیار، ده بی وه لامی روون و ناشکرایان پی بده یه نهوه. هیندینک
دایک له وه لامی نمو پرسیاره دا به مندالان یان ده لین: له لای دوکتوره وه
هینا ومانه. نمو جوړه مندالان به هه ههیه که له قوتابخانه له رینگای
دوستان یه نهوه شاره زای هیندینک له مهسه له کان ده بن دهست به جی ههست
ده کهن که نایانه وی له باره ی نمو مهسه له وه روون یان که نهوه و دایک
درویان له گمل ده کا. مندالینکی ئاوا بو دامرکاندن ههستی کون پشکین
(کنجکاو ی) ی خوی ده کهوینته ههولی وه دهست هینانی زانیاری زیاتر و
به هه ههیه که دوستانیشی له توانایان دانیه زانیاری زیاتری به خه به
دهست، نهو نده ی دیکه سهری لی ده شینوی. باشترین رینگا نهوه یه که
دایک و باب به کان بو خویان مندالان یان لهو باره وه روون بکه نهوه. دیاره
له که بهشتی هیندینک مهسه له بو مندال زهحه ته و لهو جوړه کاتانه دا
دایک و باب ده توان به منداله که یان بلین، جاری تینکه بهشتی نمو

مهسه لانه بۇ تۇ زووه و ده بې راوه ستی تا گموره تر ده بی. هر وا که نه گمر منډال له باره ی چوڼیه تی د روست کران و شخو ی کار کړدنی ساتوری بهرق، یان له باره ی سیاست و مهسه له کانی دیکوه پرسیار بکا، پنی ده لین، لهو تمه نه ی تۇدا ټینگه یشتنی نهو مهسه لانه دژواره. به لام نابې به درو وه لامی بده ینموه. چونکه زه بری وی ده که وی و ده بیته هوی نهو پروا و تمه نه ی به دایک و بابی نه میتی.

نهو منډالانې له بنه مالیه کی نازاد دا گموره ده بن و دایک و بابیه کانیان وه لامی راست به پرسیاره کانیان ده ده نهو، زور کم، هوش و بیر خویان به مهسه له جینسی په کانهوه خمریک ده که من. نهو جوره منډالانې له پاشه روژیش دا ده بن به ټینسانیکی هاو کیش (متعادل) و، له بواری جینسی دا تووشی لاری بی نابن.

ده ستپه

به شینکی زور له منډالان بۇ نه لجام دانی ده ستپه بی مه یل نین. زور جاران کهسانی لهوان گموره تر پیان ده لین نهو کرده ویه ده بیته هوی نه خوش کهوتن و کویری و ... نهو قسه ناراستانه کارنکی وا ده که من که سهرنجی منډال زیاتر بۇ لای نهو مهسه له یه راکیشری. نه گمر دایک و باب عه قلی نهو یان ه بی کاتیک که منډاله چکوله که یان ده ست له نه نداده جینسی په کانی وهرده دا، زور به گرنگی نه گرن و له منډاله که یانی نه که من به مهسه له، منډاله که یان کم وا هیه بۇ لای ده ستپه بکیشری. چونکه هر له جی دا منع کردن، ده بیته هوی زیاتر راکیشرانی سهرنج.

شهوه تی جینسی منډالینکی ساوا له یه کم ساله کانی تمه نه ی دا له ده ورو بهری زاری دا زیاتر کو ده بیته وه تا له نه نداده جینسی په کانی دا. نه گمر دایک هیندیک چالاکی زاریش هر وه ک ټینکوشانی جینسی له منډاله که یه منع بکا، نهو کات مژتنی قامکی ده ست و مهکه مژهش

مانایه کی دیکه پهیدا ده کهن.

دهسټپمږ دامرکیتنمړی مهیلنکه که له لېش داهیه. به لأم مندالیک که لمو کردهویه ترسیندراوه و وا تی گمیه ندراره که نه لجام داتی دهسټپمږ تاوانه، به دواي نه لجام دانی نمو کاره دا هست به ناره چتی و تاوانباری ده کا. به تاقیکردنموه بزم دهرکه موه که نه گمر هستی خو به تاوانبار زانین لمو پیوه ندی یه دا نهمیتی، مندال که متر بولای دهسټپمږ ده کیشری. وا دیتبه بهرچاو که هیندیک له دایک و بابه کان پی یان خوشه مندالانین دزینوترین کردهوه کان نه لجام بدن به لأم فیری دهسټپمږ نه بن. به بهوای من سمرکونه و سمرکوتی مندال سهاره ت به نه لجام دانی دهسټپمږ، هومین و سمرچاوهی نمو لاساری و تاوانانه یه که دواتر له لاوان روو ده دن.

یه کینک له قوتابیانی قوتابخانه که مان تووشی جورنک شیتی بیو که بریتی بو له ناوړ گردنموه و ناگر تینمردان. نمو قوتابی یه هم له مالی و هم له قوتابخانه له سمر نه لجام دانی دهسټپمږ ته مبی کرابوو و نه ونده یان دهرسی نه خلاق پی گوتبوو و له ناوړی جهه ننهمیان ترساندبوو، تینک چووبوو. پاش چند روژ مانموه له قوتابخانه، روژنک که مینک بیتزین و رهنکی تینکه لی یه ک گردبوو، گردبوویه نیو شووشه یه ک و ناوړی دابوو. به هزار زه حمت توانیمان ناوړه که وه کوژنن و پینشی سووتانی قوتابخانه بگرین. کوړه کهم هیتایه دفتیری قوتابخانه و لینم پرسی: ده زانی ناگر چیه؟ کوتی: شتیکی سووتینمړه. لینم پرسی: تو له کاتی هه لایساندنې ناگره که دا بیرت له چ جزره ناگرنک ده کردهوه؟

کوتی: بیرم له ناوړی جهه ننم ده کردهوه.

لینم پرسی: شووشه (بطری) چیه؟

له وه لأم دا کوتی: شتیکی درېزه که کونیکي لهوسمړی دایه.

گوتىم: پېنىم بىلى بزانم «بطرى» چ شتىكت دەخاتمە بىر؟
 زمانى تىنك ئالا و گوتى: «شته كەم» دەخاتمە ياد.
 گوتىم: قەت وا ھەبە خۇت بە «شته كەم» ھە سەرىگەرم كەي و
 دەستى تىزەردەي؟

گوتى: ئىستا نا، بەلام جاران بەدەست خۇم دادەمركاند. كاتىنك لە
 بارەي ھۆي واز ھىتان لە دەستپەر لىم پىرسى گوتى: «بۇيە وازم لى ھىتا
 چونكە ئاغاي X (بەرىو بەرى قوتابخانەي پىنشوو) پىنى گوتىم ئەو
 تاوانىكى گەورەيە دەي كەي.» من گەبىشمە ئەو ئاكامە كە شىتتىي ئاگر
 تى بەردان (جنون آتش سوزى) لەو قوتابىيەدا جىنگاي پەنا بردن بۇ
 دەستپەرى گرتۇتمەو. بۇم روون كەردەو كە قسەي ئاغاي X راست نىمە و
 «شته كەي» شتىكە ھەك گوتى و لووت، نە لەوان ياشترە و نە خراپتر.
 لەو كات بەدواوە ئەو قوتابىيە ئۆگىرى بە ئاگرەو نەما.

مندا لى ئەگەر لە سەرتەدادا، لەسەر پەنا بردن بۇ دەستپەر، گىروگرفتى
 بۇ نەيەتە پىش، قۇئاغى خۇ دامركاندن بە دەستپەر، رەوتى سىروشتىي
 خۇي دەپىئوى. زۆرىيە ئەو زەماوەندانەي سەركەموتو نىن و سەرنەگرن،
 ھۆيەكەيان ئەو بىزارىيە شاروا نەن كە ژن و مېردەكان لە پىئوئەندى لەگەل
 مەسەلە جىنسىيەكان دا ھەيانە. ئەو بىزارىيە لەو رەقە خۇ مەلاس داوھەو
 ھەل دەقولى كە لە تەمەنى مندا لى دا لە ئاكامى مەنە كەردنى ناشيانەي
 دەستپەر لە مندا لى لە مەژۇدا پىنك دى.

مەسەلەي دەستپەر شىونىكى گىرنكى لە پەروەردە بوونى
 مندا لى داھەيە. ئەو دياردەيە ئەگەر بە شىوئەيەكى دروست ھەلس و كەوتى
 لەگەل نەكەرى، زۆر ئاكامى ئالەبارى بەدواوە دەي. مندا لى ئەگەر
 سەبارەت بە ئەنجام دانى دەستپەر ھەست بە تاوانبارى نەكەن، كەمتر بۇ
 لاي ئەو دياردەيە رادەكېشەرنىن. ھەتا لە ئاكام و شىوئەواری ئەو كەردەوئەيە
 زىاتر بىيان ترسىنەن، سەرنەجى ئەوانمان زۆرتر بۇلاي مەسەلەكە راكىشاو.

بمسهریان دا زال' بی، له باره ی مېسه له جینسی په کانهوه پڼکوه قسه ده کمن.

زور له دایک و بابه کان که باس ده گاته سهر نو جزره مېسه لانه، همیشې به شپوه په کی توند و وشک له گېل' منډالانېان ده دین. نو قسانه ی دایک سه باره ت به «جنسیت» له گېل' منډالی ده کا، منډاله که ی وه ک شتیڅکی پیروز وهریان ده گری و بی نملارو نولا قبولیان ده کا. دایکی په کینک له قوتابیانې قوتابخانه که مان به منډاله که ی گوتبوو، نه گمر په نا بهرته بهر ده سته پر ده بېته ټینسانیکې گیل و خرفاو. نو قوتابی به بهروای به قسه ی دایکی هینابوو و خوی به که سینکی گیل و خرفاو ده زانی. هر بویه نه ی ده توانی دهرسه کانی فیری: بؤ نوه ی نو قوتابی به لهو وه زعه بېته دهری ناچار بووین دایکه که ی رازی بکه ی که به کوړه که ی بلې، قسه کانی راست نه بوون. به دوا ی نمل کاره دا وه زعی نو قوتابی به به تهواوی گزرا و ناماده بی پیوستی بؤ فیریوون تینا پڼک هات.

دایکینکی دیکه به کوړه که ی گوتبوو نه گمر په نا بهرته بهر ده سته پر، خه لک هموو لینی بیزار ده بن. نو کوړه کاتینک پنی نایه قوتابخانه که مان، همیشې کاری نو تو زی ده کرد که هم مووان رقی لی هل گرن. دزی ده کرد، تفی له خه لکی ده کرد، هرچی هاتبایه بهر ده سته ده ی شکاند تا راستی قسه که ی دایکی هرچی کاریگرم تر بؤ دهر بکهوئ. نمونه په کی دیکه نوه بوو که دایکینک به منډاله که ی گوتبوو نه گمر له رنگای ده سته پر هوه خوی دامرکینتی، شیت ده بی. نو منډاله همیشې کارینکی وای نه نجام ده دا که هموو لا وازان به راستی شیت.

بی ناکام کردنوه ی نو قسه نادره سته نه ی دایک و بابه کان له سالانې په که می تممن دا به منډالانېانې ده لڼن کارینکی زور سهخت و دژواره. نمل بؤ خوم لهو جزره کاتانه دا، همل ده دم له هاوکاری دایک

و بابه‌کان که‌لک و هرگرم و رازی‌یان بکه‌م که لای منداله‌کانیمان دان به هله‌ی خویان دابنن. چونکه نمو قسه‌یه‌ی مندال له تمه‌بنی پینج سالی‌دا له دایک و بابیی بیستوه، تا نمو راده‌به جینی باوره که که‌سینکی دیکه ناتوانی به هاسانی بی‌گۆږی.

هرکات مندال نازادانه و بی‌ترس له سزادران و تمه‌بنی‌کران سه‌باره‌ت به نه‌لجام دانی ده‌سته‌په‌ر، په‌روه‌ده بوو، ژبان و تینکوشانی جوړبه‌جوړی نه‌وه‌نده له‌به‌رچاو شیرین ده‌بی که هوش و بیري زوړ به‌که‌می بۇ لای نه‌ندامه جینسی‌یه‌کانی و نه‌لجام‌دانی ده‌سته‌په‌ر ده‌چی. به به‌روای من‌مندالانی تووږه و به به‌ر و بیانوو زوړتر نه‌وانه‌ن که سه‌باره‌ت به نه‌لجام‌دانی ده‌سته‌په‌ر له پال خویان‌دا له‌گه‌ل تالوژی ده‌روونی به‌ره‌وروون و باشترین کار نه‌وه‌یه هه‌ستی خو به تاوانبار زانینیان تیدا بکوژین. کاتینک هه‌ستی شهره‌مزاری ویژدان بوون و خو به تاوانبار زانین له نینو چوو، من‌دالانی تووږه و به‌به‌ر و بیانوو ده‌بن به ئینسانی به که‌لک و به‌ختیار.

فهسلی چواره م:

مهسه له نه خلاقیه کان

* دهرسی نه خلاق

* شوینهواری بیروډاو بۆچوونی دایک و باب لهسه مندال

* نازادیی کتیب خویندنهوه و دیتتی فیلم

دهرسی نهخلاق

زور له دایکان و بابان پی‌یان وایه نه‌گمر به‌رده‌وام بایه‌خه نه‌خلاق‌یه‌کان وه‌بیر مندالانیان نه‌یه‌ننموه و چاکه و خراپه‌یان بؤ ده‌ست نیشان نه‌کمن، کارنکی خراپیان کرده. هر دایک و باو‌کینک وای بیرده‌کاتمه که دواي پراستنی جیسمی مندال، ناشنا کردنی نمو به بایه‌خه نه‌خلاق‌یه‌کان له نمرکه گرنگه پنیسته‌کانه و نه‌گمر مندال لهو باره‌یموه ریتوننی نه‌کری، ده‌بیتنه گیانله‌به‌رنکی وه‌حشی و بی‌خیر. نمو شینوه بیرکردنمویه له‌مویه سه‌رچاوه ده‌گری که زوری‌یه خه‌لک پی‌یان وایه هرؤف له بنه‌ره‌تموه بوونه‌ره‌رنکی خه‌راپه و نه‌گمر به شینوه‌یه‌کی باش په‌روه‌رده نه‌کری ده‌بی به نینسانینکی چاو‌چنؤک، زوردار و ته‌نانه‌ت جینه‌یه‌تکار.

زور له دایک و بابا‌ه‌کان هاتونه لای من و گوتوویانه: «نه‌گمرچی منداله‌که‌م له‌سمر هر جوړه کارنکی خراپ و ناحمز به توندی ته‌مبی کرده، به‌لام نازانم هوی چیه، جار له‌گمل جار خراپتر بووه». له‌و ماوه زوره‌دا که نمن له قوتا‌بخانه‌دا له‌گمل مندالان هه‌لس و که‌وتم هه‌بووه، به‌داخه‌وه زور مندالیم دیتوون که له ناکاه‌ی ترسان له ته‌مبی‌کران و چوونه جه‌هه‌ننم، له‌باری ده‌روونی‌یموه به ته‌واوی تینک چوون.

دایک و بابا‌ه‌کان زور به که‌می له‌و زیان و زه‌ره‌رانه تی ده‌گمن که له

ناکامی داسه پاندنی قهدهغه و قورغی جزیره جور و نیزامه نه خلایه یه کان به سمر مندالان دا (لهو کاته دا که مندال لهو قهدهغه و قورغ و شسته داسه پاونه ئی ناگا و به شینوی داخوازانه ناتوانی قبولیان بکا) وه مندال ده کهون. زورجار خه لات کردن و هان دانی مندالیش سه بارهت به نه انجام دانی کارنیک که له توانای دانیه و یان پینی خوش نیه، ناکامی پیچموانه ی ده بی و ده بیته هوی نموه مندال بؤ ههتا ههتایه لهو کاره بیزار بی.

نمو دایک و بابانه ی سکالایان له مندالانی لاسار و تربیهت هه لئه گر هیه، قهت ریگا به خویان نادهن که ده ستووه نه خلایه یه کانی خویان بخه نه ژیر پرسیار. نموان وایر ده که نموه که نمو ری و شوتنه نه خلایه یانه ی به دلایانه، نه گوپن و بؤ ههتا ههتایه ده میتنمونه. کهم واهیه به چاوی گومانمونه لهو تربیهت و فیرکردنه به روان که دایک و بابه کان و ماموستایان و کومل له مینشکی نموان دا جینگیریان کردوون. پی یان وایه داب و ده ستووره کان و ری و شوتنه فیره نهنگی یه کانی زال به سمر کومل دا نال و گوپ هه لئه گر و هه می شه یین. دیاره گومان کردن لهو ری و شوتنه و هه لئه سنگاندن و تاوتوی کردنیان، پیوستی به زانین و ناسینی فیره نهنگه جزیره جور کان هیه که بؤ هه موان ده ست نادا.

هه ریزه کاتینک دایک و بابه کان توانای نمویه یان نیه فیره نهنگی زال به سمر کومل دا به وردی و به شینویه کی دروست هه لئه سنگینن و بی خه نه ژیر پرسیار، هه موو تاوان و کهم و کووری یه کان به سمر مندالان دادینن و وایر ده که نموه که مندال هه زگماک تاوانباره. نمون پینم وایه مندال هیچ تاوانینکی نیه. هه موو نمو مندالانه ی له باری دهروونی یهوه عیلاجم کردوون، نمو راستی یه یان بؤ ده رخستووم که گیرو گرفته کان یان له تربیهتی نادرستی سبالانی یه که می ژبانیا نموه بووه. دایک و بابه کان و راهینمران له ماوه ی پمروه ده و فیرکردنی مندالان لهو سالانه دا که

تعمنیان زور له خورای په، زور له خاله پهرمتی په گانی د مروتناسی پشت گوی د مخن.

په ورته زور په نریک په تروای خلک وا پیرده گنمه که مروی گیانداریکي خاوم نیراده په و په هری نیراده په هیزمه، هر کاریکي پنی خوش بی، ده توانی نهجایمی بد. نموه له حالیک دایه که زانستی د مروتناسی پیچموانه ی نمو بزچونه، دسهلیتی. زانستی د مروتناسی نیشانی داوه که کردهوه گانی نینسان همتا رادیه کی زور له نیراده ی مروی بدمن و بی نموه ی مروی به خوی بزانی روتی خویان دهین. بی گومان بهشیکي زوری خلک لمو باومردان که نینسانه جینایه تکاره کان نه گمر پشت به نیراده بیست و نیراده بههیزان همی، ده توانی بینه نینسانیکي دیکه. لم دواپی یاندا له لمدن پیان دیکهان سهاره به پرژاندنی موره کب (جوهر) بسمر و چاری ژاندا له زلفان پستوت. له روانگهی کوملوه، نمو پیاره گیانداریکي ناجسن و دیزه و خلک تازادومره و نه گمر هیمنه کی کردبا و نیراده ی نواندبا، دهوه نینسانیکي ناسایی. به لام د مروتناسیک وا بیر ناکاتمه و پنی وایه نمو پیاره، کابرایه کی داماره که تووشی تالوزی د مرونی بووه و عقلی به خرابی نمو کاره ناشکی که نهجایمی ددا. هر یزه له کوملنیکي پیشکوتودا نمو جوړه کسانه له جیاتی بردنه زیتان، دهمنه لای دوکتوره د مروتناسه کان.

د مروتناسی نیشانی داوه که بهشی زوری کردهوه گانی نیمه بی نموه ی بدست خومان بی روو دهمن. دوکتوریکي د مروتناس به هری لیکولینموی ورد و دوورودریژ ده توانی هویه کان بدوزتسموه. تمنامت دوکتوریکي د مروتناسیش ناتوانی هیتدیک جار قولایی نمو سرچاوه و ناوچانه بدوزتسموه که به دمر له نیراده ی مروی، جلموی کردهوه گانی ده گرنه دست. هر بزیمشه که نیمه جاری وایه هیتدیک کار نه لمام

ده بر خوشمان هزیه که می نازانین. یان دژکرده وی ئه وتو ئه لجام
 ده بر که بؤخومان نهمان ویستوه و له خومان ده بر سین ئه وی بؤچی وام
 کردا

ماوه یه که له مه و بهر هه موو کتێبه کانی خۆم که له باره ی
 ده رووناسی یه وه بوون وه لا نا و له کاتی بێکاری دا گۆزه م دروست
 ده کردن. ئه گهر که سینک هۆی ئه و کاره ی لی پرسی بام بؤخۆشم هزیه که می
 نه ده زانی. ئه گهر له جیاتای گۆزه دروست کردن مه ره که به م به سه رو چاوی
 ژنان دا کردبا، دیسان هزیه که می نه ده زانی. چونکه گۆزه که می له نیو
 کۆمه لدا باوی هه به، که سن کاره که می منی پی خراب نیه و له سه ر ئه و
 کاره نام خه نه زیندان، به لām پرژاندنی مه ره که ب به سه رو چاوی ژنان دا له
 نیو کۆمه لدا وه ک شتیکی دزیو سه یری ده کری و هه ر که سن ئه و کاره بکا
 ده ی خه نه زیندان. له نیوان من و ئه و پیاوه ی مه ره که به ی به سه رو چاوی ژنان
 دا ده کرد، جیاوازی یه که هه به، ئه ویش ئه وه یه که من تی ده گم هه ربزیه
 گۆزه که می هه ل ده بۆنرم به لām ئه و که مه ره که ب ده پرژنتی ئه و کاره له رووی
 تینگه پشته نه وه ناکا. له ئه لجام دانی کاری گۆزه که می دا جۆرنیک
 هاوه نگاوی له نیوان توانای ئیرادی و ئایرادی من دا هه بووه. به لām له
 کرده وه ی جه و هه ر پرژاندنی کابرای گۆرن دا، له نیوان توانای ئیرادی و
 هیزی غه یره ئیرادی ئه و دا له جیاتای هاوه نگاوی و ته بایی، ناته بایی
 هه بووه. کرده وه کۆمه ل لی بیزراوه که می ئه و، ئاکامی کێشه و بێته و
 به ری نیوان توانای ئیرادی و هیزی غه یره ئیرادی ئه وه.

چهند سال له وه پێش کۆرنیکی یازده ساله یان هینایه قوتابخانه ی ئێمه.
 کۆرنیکی زۆر زیره ک و زیندوو و له بهر دلان بوو. به لām هیندیک جار،
 له کاتانه دا که خه ریک بوو به هینمی و له سه ره خۆیی کتێبی
 ده خوینده وه، له نه کاو تینک راده بوو، به په له له ژووره که می ده چوه ده ر،
 شه مچه ی هه ل ده گرت و هه وای ئاگر تی به ردانی قوتابخانه له که له لی

دهدا. هاندرینکی دهروونی بهرو ئهو کاره پالی پینوه دهنه و نهی دهتوانی بهسمر خزی دا زال بی.

زور له راهینهران و ماموستایان به لیدان و کوتان و ناموزگاری ناچاران کردبوو به کهلک وهرگرتن له هیتزی ئیرادهی خزی ئهو راسان و هاندره دهروونی بهی بینیتته ژیر کونترول. بهلام مهیل و توانای غهیره ئیرادیی ئهو له ناگرتی بهردانی قوتابخانهدا له ئیراده و توانای ئاگیانهی ئهو له پینوهندی له گهل گوی رابهلی بۆ راهینهران و ماموستایاندا، زور به هیتزر بوو. ئهو کوره ئینسانینکی خراب نهبوو بهلکرو نهخوش بوو. دهبی چ شتینک ئهوی تووشی ئهو وهزعه کردبی؟ یان به گشتی ئهو هۆکارانه چن که کچان و کوپان بهروو تهنجامدانی تاوان پال پینوه دهنین؟ لیزهده همول دهدهین روونیان کهینهوه.

کاتینک له ساوایهک ورد دهبینوه دهبین ئهویش ههروهک بینچوهه پشیلهیهک یان بیچمروه بهبرینک هیچ جهشنه لادانینکی دهروونی نیه. ساوایهک که تازه له دایک بووه هیتزهکانی پنیوست بۆ ژبان واته مهیل، ئیراده و همولینکی غهیره ئیرادی بۆ درتزهدانی ژبانی له وجودی دا هیه. ئهو هیتز و تایبهقهندی یانهن که هانی دهدهن خوارده مهنیی بخوا، به ناسینی لهشی و تایبهقهندی نهندامه جۆریه جۆره کانییهوه خهریک بی و ویست و مهیله جیاباوزهکانی خزی دامرکیتی. رهفتار و ههلس و کهوت و کردهوهکانی به تهواوی له گهل بهک گونجاو و بهکدیگر و سروشتین. بهلام کهورهکان به جۆرینکی دیکه دهروانه ئهو غهریزانه.

له روانگهی ئهوانهوه سروشتی مندال دهبی ئال و گۆپی بهسمر دابهیتری و مشت و مال بدری و وهک دهلین فیتری ژبان بکری. لهو وهخته دایه که مندال له گهل قهدهغه و قورغ و ری و شوینه داسهپاوهکان بههروو دهبی. بۆ وینه پینی دهگوتری ئهم شته پیسه، فلان کار خراپه، فیساره کردهوه لووت بهرزی و لهخورازی بهون دهگهیهنی و ... له

راستی‌دا یه‌که‌م هیز که له بهرام‌بهر هیزی ئه‌سلیی توانا و هه‌وتی ژبان‌دا مه‌یدانداری ده‌کا په‌روه‌رده و فیزکردنه. ده‌رسی ئه‌خلاق له مندالی ده‌وی کوی نه‌داته هیزی سروشت و به‌ده‌نگینکی شه‌یتانیی بزانی. له روانگهی ده‌رووناسی‌یه‌وه نه‌گهر له مندالینکمان بوی خۆ وستی و له خۆ رازی بوون وه‌لا بئی، کارینکی دروستمان نه‌کردوه. مندانان هه‌موویان خۆ بین و خۆپهرستن و دنیا به‌هی خۆیان ده‌زانن. مندالینک که سینینکی هه‌یه پینی خۆشه‌بوخۆی بیخوا. نه‌گهر دایک داوای لێ بکا له‌تینکی بدا به‌براکه‌ی، ئه‌و منداله‌ بئی ئه‌وه‌ی به‌خۆی بزانی، رق له‌براکه‌ی هه‌ل‌ده‌گهری. خۆشه‌ویستی هه‌رخوین و هه‌وره‌گهر و ... له‌و تاییه‌قه‌ندی‌یانن که مندال له‌ره‌وتی به‌ره‌و ژوور چوونی ته‌مه‌ن‌دا و به‌شینه‌ی سروشتی فیزیان ده‌بی. ئه‌وه‌ش ئه‌و کاته دروسته که منداله‌که‌مان له‌سالانی یه‌که‌می ته‌مه‌نی‌دا بۆ دل‌فره‌وانی و ده‌سگرایی و به‌خشنده‌یی نه‌خستبێته ژێر فشار. نه‌گهر مندالینک به‌زۆر و به‌نابه‌دلی ناچار به‌دل‌فره‌وانی و به‌خشنده‌یی کرابی، له‌وانه‌یه‌ به‌گه‌وره‌یی هه‌رگیز ئه‌و تاییه‌قه‌ندی‌یانن نه‌بی. چونکه دایک و باب له‌رینگای سه‌رکووت کردنی هه‌ستی خۆپهرستی و خۆبینی له‌ مندال‌دا، له‌جیاتی کوشتن و له‌نی‌بردن، ئه‌و هه‌سته‌یان بۆ هه‌میشه له‌میشکی ئه‌ودا جینگیر کردوه.

زانستی ده‌رووناسی ده‌ری خستوه و پینی سه‌لماندوین که مه‌یل و خۆزیا دانه‌مه‌رکاوه‌کان، بئی ئه‌وه‌ی سه‌رۆف خۆی پئی بزانی، به‌شینه‌یه‌کی هه‌لسوور و چالاک له‌وجودی‌دا ده‌مینته‌وه. هه‌ر بۆیه ئه‌و منداله‌ی ناچار کراوه که دل‌فره‌وان و به‌خشنده‌ بئی، بۆ ئه‌وه‌ی دایک و بابی لینی رازی بن، وسته‌که‌ی ئه‌وانی هه‌ناوته‌دی و له‌ئاکام‌دا وستی و داخوازه‌ راسته‌قه‌ینه‌کانی واته‌خۆبینی و خۆپهرستییه‌ سروشتی‌یه‌که‌ی، له‌ناخی خۆی‌دا حه‌شار داوه. مندالینکی ئه‌وتۆ به‌و هۆیه که مه‌یلینکی سروشتیی تیندا سه‌رکووت کراوه، له‌ته‌واوی ژبانی‌دا خۆبین و خۆپهرست ده‌مینته‌وه.

بویه نو جوړه فیر کړدنه نه خلاقۍ یانه بېنجه له شان نا کامینکی دیکه یان نابې. نو قسمه له باره ی چونه تی به وروو بوونه وه له گېل پرسیاری منډال له باره ی مسله جینسی به کان و چونه تی دروست بوونی ساوایه کیش دا هر راسته. په نا بردن بؤ درؤ کردن و ناموزگاری نه خلاقۍ، منډال زیاتر بؤ لای مسله که راده کښی و مسله که له میشکی دا هر ده مینته وه. نو ټینسانانې عه که دزی و دور له حیا و نه د به کان ده خنه بهر چای قوتابیان یان نه نامی جینسی خویان به خه لک نیشان دده ن و له نا کام دا تووشی گیران و زیندان دهن، نو انهن که به منډالی، له دهرسه نادرسته نه خلاقۍ به کان بؤ تربیت کردنیان که لک وهر گیراوه. له راستی دا سرنج دان و ورد بوونه وی سروشتی و بی تاوانانې منډال له نه نامه کانی له شیان، وهک گونا حینکی گه وړه پی ناسانده. هر بویه منډال ناچار بووه نو جوړه هست و حاله تانه ی خوی سمرکوت بکا، به لام بی نه وی به خؤ بزانی له وجودی دا هر ماونه وه و زورچار به شیوه کی سمبولیک خؤ ده نوینن. له نا کامی نو راستی به دایه که زورچار که سانیک هل ده کهون بی نه وی هیچ پیدا رستی به کی ماددی یان هبی له دوکان و فروشکه کان شت هل ده گرن و دزی ده کهن. سمرچاوه ی کرده وی سمبولیکی نو جوړه که سانه ده گه پته وه سمر سمرکوت کرانی هیندیک له مهیل و داخوازه کانی منډالی یان به هزی دهرس و ناموزگاری به نه خلاقۍ به ناسروشتی به کانه وه. ټینسان بوونه ورنیک نیه که سروشتینکی دژ به کومه لی هبی. کاتیک له نیوان «منی سروشتی» و «منی راهینراو به نه خلاقیات» دا کیش و بینه و بهر به کی توند روو ددها، خو رستی و خو بینیی قوناغی منډالی سمر له نوی خؤ ده نوینته وه و ترس و نیگه رانی له قهزوه تی که سانی دیکه، ده که ویتسه پله ی دوهمی گرنکی. هر بویه حمز و مهیله سمرکوت کراوه کانی منډالی که سینک که خولیای دزی کردنی هیه، له

«... که رابی شو له سزادران و تمببی کران له لایمن دادگا
... به کجار به هیژتوه.»

«... به کجار به هیژتوه که پهل و پز هاویشتنی ویست و مه یله
... هلدان و پهل و پز هاویشتنه باشتر
... کاتیک مندالینکی چکوله ی ۷ ساله به ناوی «بیلی» یان
... قوتابخانه که مان، دایک و باب که ی پی یان کوتین که منداله که بیان
... فیزی دزی بووه. همتوویه ک دوا پانسیون کرانی له قوتابخانه که مان،
... به کیک له هلسووپننه رانی قوتابخانه پنی راگه یاندم که سعاته زیره که ی
... له سهر میژی ژووری خوتنی خوی داناه و ئیستا دیار نیه. له راهینری
... قوتابی به چکوله کانم پرسى داخوا لهو باره یه وه هیچ زانیاری به کی هیه؟
... له وه لام دا کوتی: بیلی هیندیک لهت و پته سعاتی پی بوو کایه ی پی
... ده کرد. «بیلی» م بانگ کرد و لیم پرسى: شو لهت و پته تانه ی سعات
... له کوئ دهست که وتوه؟ کوتی لهوسمری باغی له قول که یه ک دا
... دوزیومنه وه. دهم زانی بیلی هه موو شسته کانی خوی له چه مه دانیک دا
... هلد ده گری و دای ده خا، چه مه دانه که م به کلبله کانی خوم هلد گرت و لهت
... و پته کانی سعاته زیره که ی کابرای هاوکارم له ویندا دوزینه وه. دیار بوو
... سعاته که به زه بری چه کوچ و مقست لیک هلد وه شیندرابوو.
... چه مه دانه که م داخست و بانگی «بیلی» م کرد. لیم پرسى: سعاته که ی
... ناغای ئاندرسین پی نازانی؟

به چاوینکی بی تاوانانه لینی روانیم و کوتی: «نا». پاشان کوتی
«کینه سعات؟»

به رینکی دیکه چام بهری به چاوی و لیم پرسى: تو ده زانی ساوا
(مندالینکی ساوا) له کوئ را دی؟

به سهرنجینکی تاییه تی یه وه سهیری کردم کوتی: به لئی، له ئاسمانه وه

دی.

به بزهوه گوتم: نا وانیه. ساوا له سهرتادا له سکی داپکی دایه و پاش نموی به قهرا پنیوست گهبره پوو، لموی دیتته دهر. له گمل تمواو بوونی قسه کهم چور چمه دانه کهی کردهوه و لهت و پهتی سه عاته شکاوه کهی بز هینام. لمو وه ختمرا پنیوستیی دزی کردن لهودا مرد، چونکه له راستی دا نمو به دواي دوزینهوه و ناسینی واقیعییه تهوه بوو و دهیویست پنی بگا. لهوکاتهوه نیگمرانی و ناره حهتی نمویان به جی هینشت و بوو به کورپنکی شاد و کهیف خوش. رهنکه خویننمران نمو کاره یان وه ک کارنکی سینحراوی بیتته بهرچاو. کهچی هیچ سینحر و جادوویه ک لمو کاره دا نه بووه.

مهسه له که بهو جوړه بووه: بیلی بهر لمووی بیتته قوتابخانه ی نیمه همموو جارئ که له دایکی پرسسیوه ساوا له کوئ را دی، دایکی کوتویه تی له ناسمانی را. به لأم بهو هویه که باوکی بیلی له مالی چنن دین سه گی راگرتوه و بیلی له نزیکه وه تره کینی سه که کان و له دایک بوونی توتوکه کانی دیوه، کهم و زور سهری له پهیدا بوون و له دایک بوونی ساواش دهر کردهوه. کهچی دایکی وه لأمی ناراستی داوه تهوه و به ناچار له زانیاری به کانی خوی کهوتوته گومان. به لأم خولیای حقیقهت ناسی و دوزینهوه ی راستی به کان وای لی کردهوه همر دهزگا و نامرازیک لینک همل وه شینتی تا بزانی چیان له نیو دایه. همر بزیه همل وه شانندی سه عاتی گوزین همل وینکی سه مبولیک بووه به مه بهستی سهرده رکردن له چونه تی پهیدا بوونی ساوا. قوتابی به کی دیکشم هه بوو که همر نمو گپرو گرفته ی هه بوو بزیه بهرده وام خمریکی کردنم وه و داخستنی که شزی میزه کان بوو.

به لأم مهسه له یه کی دیکه که دایک و بابه کان ده بی بایه خی پی بدن نهویه که نابی کارنکی نموتو به مندالان بکهن که هینشتا ناماده یی نه عجام دانی نمویان تیندا پینک نه هاتوه. نموانه ی منداله چکوله کانیا ن که وهختی گاگولکه یانه به زوری به سهر پینوه راده گرن و ناچار یان ده کهن به

دوو لاق برؤن، دهبنه هؤی گیژ بوونی منداله‌که‌یان و به هیچ ئاکامینکی دیکه ناگمن. چونکه لاقه‌کانی منداڵ له تمهه‌نی گاکولکه‌دا توانای راگرتنی قورسایی له‌شی وی‌یان نیه و داخوازی دایک و باب بۆ ئه‌وه‌ی بی یارمه‌تی ده‌ست و ته‌نیا به لاقه‌کانی بره‌ا، داوایه‌کی بی جی‌یه. نه‌گهر دایک و باب ئه‌وه‌نده‌یان سه‌بر هه‌بی تا منداله‌که‌یان به شینوه‌ی سروشتی ئاماده‌یی تیندا پینک دی، ئه‌وکات به چاری خۆیان ده‌بینن که منداله‌که‌یان بی ئه‌وه‌ی کهس داوای لی بکا بۆ خۆی به دوو لاقان ده‌ره‌ا. له به‌اره‌کانی دیکه‌ش‌دا، داوای پینش وه‌ختی دایک و باب له منداڵ وه‌ک خۆ جاورین راگرتن و میزیه خۆ دانه‌کردن له نینو جی و بان ... دا، ئاکامی دلته‌زنتی به‌دوادا دی.

ئهو قه‌سانه له پینوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئاشنا کردنی منداڵ به ره‌فتار و نه‌خلاقیش‌دا هه‌ر دروستن. کاتینک منداڵینک ناچار ده‌که‌بین ئهو بایه‌خه نه‌خلاق‌ی یانه قبول بکا که هیشتا ئاماده‌یی پینوشتی بۆ تینگه‌بشتن و ره‌چاو کردنیان تیندا پینک نه‌هاتوه، نه‌ک هه‌ر له سه‌ر ره‌وتی قبول کردنی بایه‌خه‌کان له لایه‌ن منداڵه‌که‌وه بووین به کۆسپ، به‌لکوو له‌باری ده‌روونی یه‌وه‌ش تووشی شینوان و ئالۆزیمان کردوه.

نه‌گهر به منداڵینکی ۶ ساله بلین پینوخته له فلان لقی وه‌رزیشی‌دا زیاتر له توانای خۆی، خۆی بنووتی، ئاکامینکی باشمان ده‌ست ناکه‌وی. به‌لام نه‌گهر لینی راوه‌سته‌ین تا گه‌وره‌تر ده‌بی و هیز و توانای به‌ره‌به‌ره ده‌چیته سه‌ر، نه‌ک هه‌ر ئۆگری ئهو وه‌رزیشه ده‌بی، به‌لکوو له کێ به‌رکی یه‌که‌کان‌دا سه‌رده‌که‌وی. له‌به‌واری هه‌لدانی سه‌ره‌هنگی و نه‌خلاقیش‌دا هه‌ر به‌م شینوه‌یه نابی په‌له له منداڵ بکه‌ین. دایک و باب ده‌بی به سه‌بر و له‌سه‌ره‌خۆ بن، به‌روایان به منداڵه‌که‌یان هه‌بی و دلنیا بن نه‌گهر هه‌لدانی سروشتیی ئهو له‌گه‌ڵ هیچ کۆسپینکی لاهه‌کی به‌ره‌وروو نه‌بی، منداڵه‌که‌یان له داهاتوودا ده‌بی به ئینسانینکی کامل و ته‌واو.

نهموونی چهندين سال ژيان له‌گه‌ل مندالان تهو راستی‌په‌يان بؤ ده‌رخستووم كه فيترکردنی چؤنيه‌تيي ئاكار و ره‌فتار به مندالان كارنكي به‌ته‌واوی بي‌جي‌په. نه‌گهر لهو باره‌په‌وه فشاريان بؤ نه‌په‌نين، مندالان له‌كاتی خؤی‌دا ده‌توانن چاكه و خراپه لينك جوی بگه‌نوه.

نه‌گهر دايك و بابه‌كان بؤخويان ئينسانينكي راست و دروست و شريف بن و له ژيانيان‌دا ري و شوينه راسته‌قينه‌كاني ته‌خلاق ره‌چاو بگهن، مندالان‌نيشيان له‌كاتی خؤی‌دا وه‌ك ته‌وانيان لي دي. هؤيه‌كه‌شي نه‌ويه مندالان تهو بايه‌خ و ري و شوينه‌نه فيتر ده‌بن كه له موحييتی ژيانيان‌دا هه‌په و نه‌گهر مندال له موحييتنكي سالم‌دا گه‌وره بي، به بايه‌خ و ري و شوينه ته‌خلاق‌په دروسته‌كاني تهو موحيته رادي.

شوينه‌ه‌واری بيرورا و بؤچوونی دايك و باب له‌سه‌ر مندال

دايك و بابه‌كان و راهينه‌ره‌كان فيتريوون بؤچوون و بيروراكاني خويان به‌رنه نيو مينشكي مندال و به‌سه‌ري‌دا به‌سه‌پينن. چونكه پي‌يان وايه له‌سه‌ر تهو مه‌سه‌لانه كه مندال ده‌بي فيتريان بي و هه‌روه‌ها له باره‌ی زه‌وق و عه‌لاقه‌ی تهو له داها‌تو‌ودا، زانياري ته‌واويان هه‌په. پينم‌وايه تهو جوړه بيرکردنه‌ويه، چه‌وت و ناراسته. ته‌من بؤخؤم قه‌ت هه‌ول ناده‌م مندالان بينه‌ سه‌ر بيروراي من يان وه‌ك من بيركه‌نوه. قه‌تیش به ئاگايي، په‌وه نه‌م‌ويستوه مندالان بخمه‌مه ژير شوينه‌ه‌واری بيروباوه‌رينكي تايپه‌تي (وه‌ك بيروراي ئاشتم‌خ‌وازانه، بيروراي ته‌وانه‌ی لايه‌نگري گياخؤرين، بيروراي ريفورم‌په‌ستي و ...). چونكه ده‌زانم «موعظه» كردن بؤ مندالان خير دانه‌ويه‌كي نابي. ته‌وه‌ی من ئيمانم پي‌په‌تي و پينم وايه ده‌تواني لاوان دؤی بيروباوه‌ري كؤنه‌په‌رستانه و فاشيزم و هه‌ر شي‌وه بيرکردنه‌ويه‌كي چه‌وت پي بگه‌په‌ني، نازادي و ژباني سه‌ره‌ستانه‌په.

هه‌ر بيروباوه‌رينك به زور به‌سه‌ر مندال‌دا سه‌پيندرابي، زه‌بر له

شەخسە سەپەتە ئىشەنە دەدا. مىندال مىندالە، نەك گەمورە يەككى چىكۆلە و نابى
 وەك ئىنسانىكى گەمورە سەپەرى بىكرى و ناتوانى وەك گەمورە كان بىر
 بىكاتمە و مەسەلە كان وەك ئىشان بىبىنى. مىندال شىنە بىر كىرەنمە و روانىن
 و مەنتىقى تايىبەت بە خۇي ھەيە و دەبى رىنگا بدەين مەنتىق و شىنە
 روانىنى خۇي پەروەردە بىكا.

با لەو پىنەندى يەدا غومونە يەكتان بۇ بىنمە: شەمىك بە ۵ كەس لە
 قوتابىيانى تەمەن ۵ تا ۷ سالم گوت لەبەر ئەوئە يەككىك لە
 ھارپى يەكانىيان سەرمەي بوو و ھالى باش نىيە، زووتر لە شەمەئە دىكە
 چوۋەتە ژوورى خەوتن تا بىھىستەمە. ئىنەش كە چوۋەتە ژوورى خەوتن،
 دەنگە دەنگ مەكەن تا خەو و ھەسەنمەئە ھارپى يەكەتەن نەشەنەن.
 بەلەتتەن دامى كە لە قەسەم دەرەنچەن و بە تەوئە بىندەنگى بىپارىزەن. پىنچ
 دەقىقە دواي ئەو بەلەتتەن دەرەنچەن ژوورى خەوتن و دەرەنچەن كەردىو
 بە قاۋە قاۋ و بەمەلەفە و بالەنچ يەكەتەن داگەرتىو. ئەگەر ئەو فەرزە كە
 ئەوان لە خۇو وىستەوئە ھارپى نەخۇشەكەيان ئازار بدەن وەلا بىنەن،
 پىنەن واپە ھۇي ئەو كەرىيەن دەرەنچەن سەم سەروشتى مىندالەن لەو
 تەمەنەدا. دەرەنچەن ئەگەر لەو وەختىدا يەككىك بە تەوئە يەمە
 تىنەراخورىيەن و ھەرەشەي لى كەردەن، بىندەنگىيان دەرەنچەن، بەلەم ئەو
 بىدەنگى يە لە ئاكامى تەرسەندى ئەو مىندالەنچەن پىنچ دەرەنچەن. روانىنى
 كەشتى لە بارەي پەروەردە كەردى مىندالەنچەن ئەوئە يەكەتەن دەرەنچەن مىندالەن
 جۇرەنچەن فەزە بىكەن كە لەگەل مەبەستە و چاۋەروانى يەكانى گەمورە كان
 بىنەمە. واتە بەو جۇرە بۇيەن كە گەمورە كان پىيان باشە يان ئەو كارانە كە
 گەمورە كان پىيان چاك نىن، ئەلچام نەدەن. كە دىيارە ئەو بۇچوونىكى
 باش نىيە.

دايەك و بابەكان دەبى بزانن كە مىندال سەمى لە پىنەندى نىوان ھۇ
 (علت) و «مەلۇل» دەرەنچەن. كاتىك پىنچ دەرەنچەن لەبەر ئەوئە ئەمەل

کارینکی خه‌تات کرده سهری هموتوو خهرجی گیرفانت نادریتتی، نمو تی‌ناگا نمو دووانه چ پیوه‌ندی‌یه‌کیان به یه‌که‌وه هه‌یه. ههریزیه نمو کارینکی دروست نیه. چونکه له دواپین روژی هموتوودا که خه‌تا و لادانه‌کیان به چاوی داداپه‌وه، به‌راستی پینی تینک ده‌چی و به خۇدا ده‌شکینه‌وه. له روانگه‌ی نمووه کارینکی نادروستی روژی به‌که‌می هموتوو هیچ پیوه‌ندی‌یه‌کی بهو دراوه‌وه نیه که سهری هموتوو بو خهرجی ده‌ی‌دریتتی.

حەق نمو‌یه دایک و باب‌ه‌کان هه‌میشه له خۇیان به‌رسن داخوا له‌به‌ر خۇ به‌زل زانی و ده‌سه‌لات‌خوازی نیه که پی‌یان خۇشه منډالان‌یان، داوا و نمو‌ره‌کان‌یان بی‌نم‌لاو و نمو‌لا جی‌به‌جی به‌کن؟ هه‌موو که‌سینک پینی خۇشه به‌کویتته به‌ر دلی خه‌لکی و خه‌لک لینی رازی بن. نمو پین‌خۇش بوونه له منډالان‌یش‌دا له قۇناغینکی تایبه‌تی‌دا خۇ ده‌نوی‌نی. نمو قۇناغه دایه که منډالان ناگایان له نا‌کار و هه‌لس و که‌وتی خۇیان ده‌بی و که‌متر به لای کاری بی‌جی‌وه ده‌چن. دایک و باب‌ه‌کان نابی له که‌یشتنی منډال بهو قۇناغه، به‌په‌له بن. چونکه په‌له کردن له منډال نمو پیوه‌ندی‌یه‌دا منډال تووشی زور زیانی قهره‌بوو نه‌کراو ده‌کا. منډالان ده‌بی ساوه و ده‌ره‌تانی ته‌واویان هه‌بی بو نمو‌ی به شینوه‌ی س‌روشتی پی‌بنینه نمو قۇناغه.

ترساندنې منډالان و می‌رمنډالان له ناوړی جهه‌ننم و سزا‌کانی دنیای دیکه‌ش، نا‌کامی زور تالی به‌دواوه ده‌بی. نمو ترساندنه که‌لینک به‌سیار له باره‌ی مه‌سه‌له جینسی‌یه‌کان و مه‌سه‌له جوړبه‌جوړه‌کانی دیکه له می‌نشکی منډالان‌دا دروست ده‌کا. نا‌کامی ترساندنې منډالان له سزای دنیای دیکه، نمو ده‌بی که به گیانی هه‌ست کردن به تاوان‌بازی گموره ده‌بن. هه‌ست کردن به تاوان‌باریش، له خۇ بی‌زار بوونی له‌گه‌ل دایه. جا دیاره نمو‌که‌سه‌ی له خۇی بی‌زاره، ناتوانی خه‌می که‌سانی دیکه‌ی له‌به‌ر بی.

نازادیی کتیب خویندنهوه و دیتتی فیلم

چنده و تاكوی ده‌توانین منډالان له خویندنهوهی هه جوره کتیب و بابەتیک‌دا نازاد بکه‌مین؟ نهوه پرسپاریکه زور له دایکان و بابەکان له خۆیانی ده‌کمن. له کتیب‌خانه‌ی قوتابخانه‌ی ئیمه‌دا له هه‌موو بواره‌کان‌دا بۆ وینه ده‌رووناسی، چیرۆک، گپ‌و‌گرفت و هه‌سه‌له‌کانی لاوان و ... کتیب هه‌یه. به‌لام به تاقیکردنه‌وه بۆم ده‌رکه‌وتوه که منډالان زور به که‌می نه‌و کتیبانه ده‌خویننه‌وه که ئیمه پیمان وابه زانیان پی ده‌گه‌یمن. وا دیته به‌رچاو که زه‌ینی منډالان له زه‌ینی گه‌وره‌کان زور خاوتتیره. منډالیک له‌وانه‌یه کتیبیک بخوینتته‌وه و هه‌ر له جی‌دا گرنگی نه‌دا به به‌شه‌بی‌تام و دزیوه‌کانی. نه‌گه‌ر ئیمه وه‌لامی دروست به پرسپاره‌کانی نه‌و له باره‌ی هه‌سه‌له جینسی‌یه‌کانه بده‌ینه‌وه، مه‌ترسیی راکینشرانی نه‌و بۆ لای خویندنه‌وه‌ی نه‌و کتیبانه‌ی تووشی لاری‌یی ده‌کمن، به‌نهر ده‌که‌مین. له‌و پینهن‌دی‌یه‌دا سانسور کردنی کتیب به کاریک‌ی هه‌له ده‌زانم و له‌و با‌وه‌ره‌دام که له جیاتی سانسور، باشت‌ره منډالانمان له هه‌سه‌له جۆربه‌جۆره‌کان نا‌گادار بکه‌ینه‌وه.

له بواره‌کانی دیکه‌دا، بۆ وینه سه‌باره‌ت به کتیبه ترسینت‌ره‌کان، هه‌سه‌له‌که ئالۆز‌تر ده‌بینته‌وه. منډالیک که نه‌خۆش‌یی ره‌وانیی هه‌یه، دروست نیه کتیبیک‌ی به سام و ترسی وه‌ک کتیبی درا‌کولا بخوینتته‌وه. به‌و حاله‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ی من وه‌ک ده‌رووناسیک ده‌بی هۆیه‌کانی ترسان ده‌ست نیشان بکه‌م، له‌و جۆره کاتانه‌ش‌دا، دژی خویندنه‌وه‌ی نه‌و جۆره کتیبانه نا‌هه‌ستم و پێم خۆشه هۆیه‌کانی نه‌و ترسانه‌م بۆ روون بینه‌وه که له‌گه‌ڵ خویندنه‌وه‌ی نه‌و کتیبه به‌سام و ترسینت‌ره‌مانه‌دا خۆیان ده‌رده‌خمن.

ژماره‌یه‌کی زور له منډالان به تایبه‌تی نه‌وانه که به‌نه‌اله‌کانیان بیروبا‌وه‌ری خورافیان هه‌بووه، له ره‌شایی (اشباح) و بو‌ونه‌وه‌ری خه‌یالی ده‌ترسین. به‌ه‌روای من له‌و باره‌وه‌ش هه‌م‌وا که له پینهن‌دی له‌گه‌ڵ

گیروگرفت و مهسه له جینسی به کان دا گوتم: باشتین رینگا له نیو بردنی ترس و شکاندنی سامه نه ک پینشگیری خوتندنهوهی کتیب.

ده زانم کاتینک ره شایی یان بوونه وهری خه یالی ده چنه مینشکی مندالوه، هیتانه ده ری ئه بوونه وه رانه له مینشکی کارینکی به تهوای دژواره. به لام ئه رکی هه دهرووناس و راهینتریک ئه وه به که مینشکی مندال لهم جوره بیرانه پاک بکاته وه. له سهر دایک و بابه کانیش پنیوسته هه له جی دا نه هیلن ئه فکره بی بناغه به بچه مینشکی مندالوه. هه بویه واباشه قهت ئه چیروک و به سهرهاتانه یان بۆ نه گیرنه وه که ده بنه هوی ترسانیان.

سه بارهت به ته له ویزیون و سینه ها ده بی بلیم که فیلم و کتیب دوو شتی لینک جیاوازن. ئه شتهی نوو سراوه، ناتوانی به قهت ئه شتهی به گوئی ده بیسری یان به چاو ده بینری، شوین دابنی. ئه رژانه له زوریه ی فیلمه سینه مایی به کان دا ترس و توند تیژی به راده به کی زور بهرچاو ده کموی. هیتدینک لهو فیلمانه مندالان به راستی زراو بردو ده کم. جا بویه ئه مندالانه ی له باری رهوانی به وه نه خو شن، یان ئه وانه که خیرا ده کمونه ژیر ته ئسیر و بۆ دنده ران ئاماده یی زوریان هه به، نابی ئه جوره فیلمانه یان نیشان بدری. به لام سه بارهت به فیلمه کانی دیکه که گیروگرفته کومه لایه تی به کان، مهسه له کانی پنه ون دی دار به بنه ماله، یان ره وداوه میژوویی به کان باس ده کم، دایک و بابه کان نابی ئه دوو دلی به یان هه بی که له وانه به دیتنی ئه جوره فیلمانه ش بۆ مندالانیان خراب بی. چونکه ئوگری و تینگه یشتنی مندالان له گه ل ده رک و بۆچوونی گه وره کان جیاوازی زوری هه به و رهنگه ئه به ش و دیمه نی گه وره کان به ناحهز و بی تام و خراپی ده زانن، کهم تا زور سه ره لچی مندالان رانه کیشن.

فه سلی پیښجه م:

گیرو گرفته کانی مندالان

* خلک نازار دان و خو و خدهی درېدانه

* بهر ناکاری

* نزی

* دمووناسی و چاره سهری مندال.

خهلک نازار دان و خو و خدهی دپندانه

هەر له جی دا مندالان غهریزهیه ک به ناوی خهلک نازار دان و خو و خدهی دپندانه یان تپندانه. زور جار به نا ناگایی و له خزهویه که مندال تووشی خهلک نازار دان ده بی. به درنژایی نمو چندین ساله که نمرکی بهرپر سایه تپی مندالانم لسمر شان بووه زور کم دیومه مندالینک سهری له نهمکه لجه کردن و نازاردانی گیانله بهران بخوری. نمونهیه ک که له بیرمه هی چندین سال لهمه و بهر. مهسه له که بهو جوړه بوو که دایک و بابی کوپنکی سینه ده ساله که ناوی «ژان» بوو، به بونهی سالنژوی له دایک بوونی کوره که یانهوه، سه گنکیان به دیاری پی دابوو. دایکی له نامهیه ک دا بوی نووسی بووم له بهر نهوهی «ژان» زور که یفی به گیانله بهران دی، نمو سه گمان به دیاری بو ناردوه. «ژان» زور باش به سه گه کهی راده گه یشت به لام روژنیک بومان ده رکوت که دور له چاوی نینه سه گه کهی نازار ده دا. من هاته سهر نمو باوه ره که سه گه کهی له جینی برا چکوله کهی «جیم» داناوه و چونکه پینی وایه دایکی، جیمی لهو خوشتر دهوی، داخی دلی خوی بهو سه گه ده پژی و له راستی دا پینی وایه به نازار دانی سه گه که، جیمی نازار داوه. روژنیک لهو کاته دا که له سه گه کهی ده دا چومه لای و له کاتینک دا به ناوی «جیم» سه گه کم بانگ ده کرد دهستم کرد به لاواندهوهی. مه بهستم لهو کاره نهوه بوو ژان لهو رق و بیزاری به ناگا بکه موه که بی نهوهی به خوی بزانی له دزی

جیم تینی دا کۆ بیژوه. ژان لهو کات به دواوه سهگه که ی ئمزیت نه ده کرد، چونکه لهو رق و بیتزاری به که له بهر ئیزه یی بردن به براکه ی تینی دا پینک هاتبوو، ناگا بیژوه و توانیبوو به سهری دا زال بی.

ئهو مندالانه ی رازی و نازادن، هویه ک بو نازاردانی خه لک شک نابهن. زور له مندالان له ئاکامی بهد رهفتاری گه و ره گانیان له گهل' نهوان دا، تووشی توندو تیژی و خه لک نازاردان ده بن. که سینک که لینی ده درئ پینی خۆشه وه ک تۆله کرد نه وه له که سینکی دیکه بدا. مندالانیش وه ک گه و ره گان و مامۆستاکان که له مندالان و قوتابیانی له خۆیان به ره و ژیرتر ده دن، دوا ی ئه وه ی لیدانیان وی که هوت، به دوا ی به کینکی له خۆیان لاوازتر و بی ده سه لانه تر دا ده گهرین تا تۆله ی خۆیان لهو به ستینه وه و داخی دلیان به و به ژۆن. ئهو قوتابیانه ی له قوتابخانه که یان دا رهفتاری توند و تیژیان له گهل' ده کری به شینویه کی توند و تیژ له گهل' به کتر هه لس و کهوت ده که ن. لهو قوتابخانه شه دا که مندالان نازادن و لیدان و ته مبینی جیسمی له گوژی دانیه، قوتابیان به نهرمی و له سه ره خۆی له گهل' به ک ده جوو لینه وه و زور به کمی توند و تیژی بهرچاو ده که وی.

دایک و بابیه گان بو ته مبینی کردنی مندالانیان بیانوی جو ریه جو ر دینه وه. نهوان ده لین: بۆیه مندالانمان ته مبینی ده که ی تا ئاماده یی پنیو سه تیان بو به ره و روو بوونه وه له گهل' دنیای پر مه ترسیی دا هاتو دا تیندا پینک بیتین. یان ده لین: بۆیه کو ره که م ته مبینی ده که م چونکه بابیشم به مندالی منی ته مبینی ده کرد و ته مبینی کرانه که ی ئهو کات بو ئیسه تام به قازانج بووه. ئهو جو ره دا کوکی کردنانه زور ساویلکانه و نامه نه تیقین. نه گهر دایک و بابیه گان چ به سه دا قه تیان بوایه ره نگه گو تبا یان فشاری گیرو گرفته کانی ژیان یان نه جا وانه وه له گهل' هاوسهر، یان تووشی نا کوکی بوون له گهل' دۆستان، یان بو وینه مانه دو بوون له کاره که مان و توو ره و تۆسن بوونی سه ره وکی ئیداره که مان وای لی کردو وین هه موو داخی دلی

خومان به منداله کاهان که ناتوان له بهرام بهرمان دا دهست بکه نموه و توله مان لی بستیننموه، بریزین. نه گهر بتوانین هو و هاندهره کانی تمببی کردنی مندالان تی بگهین، رهنکه پنیو ستمحان به تمببی کردنی نهوان نه بی!

کهوابو شهرانی بوون، خه لک نازار دان و خو و خدهی درندانهی زور له مندالان ده گهر پته موه بو نو رهفتاره ههله و نادرستهی که دایک و بابیه کان، ماموستایان و کهسانی دیکه بهرام بهرمان هه یانه. نه گهر ههول بدهین نو رهفتاره به باری باش دا بگورین، مندال نییدی توله کره نموه و ههلس و کهوتی گونجاو له گهل نو چهشنه رهفتاره به پنیوست نازانی و واز له شهرانی بوون و توندو تیژی نواندن و نازاردانی خه لک دیتی.

به ناکاری

زور له دهروونناسان له سهر نو باوه رهن که مندال له کانی له دایک بوون دا نازانی چاکه و خهراپه چیه. به لام به ههردو باردا مهیلی ههیه. من بوخوم له سهر نو باوه رهن که ههچ چهشنه غه ریزه یه کی تاوانخوازی، یان مهیلیکی سهر وستی به لای به دزاتی دا له مندال دا نییه. به ناکاری مندالان ده گهر پته موه بو نو سوز و ههسته لاری کراوه که له ناکامی نه بوونی خوشه و یستی و تهبابی له بنه مالمو دهور و بهردا له مندال دا پینک دی.

روژنیک یه کینک له قوتابیانی قوتابخانه که مان که تمه نی ۹ سال بسو، خه ریکی دروست کردنی به له مینکی گچکه بوو و له بهر خوشیموه گورانیسی ده گوت. نینه روکی گورانی یه که یه نموه بوو: «خوزگه دایکم مردبا» نو وشانه به ناکاگیی له قولایی دلیموه ههله ده قولین. چونکه هه موو بیر و هوشی به دروست کردنی به له مه کهوه خه ریک بوو

و بیرو هۇشى ئەۋەندە ئازاد نەبوون كە بە ئاگایی یەو، ئەو رستەیه دروست بکا. راستی یەكەى ئەو بوو كە دایكى، خۇشى نەدەویست و بە دەگمەن دەهاته سەردانى. ئەو كۆرە بە شیۋە یەكى لە خۇو لەو راستی یە تی گە یشتبوو و پى یەو نارهت بوو.

قەسى تی دانیه ئەو كۆرە . كە زۇریش خوین شیرین و رەزا سووك بوو . بە گوتنى ئەو گۇرانی یە تاوانىكى نەكردو و رەوا نیە پىنى بگوتى بەدئاكار و جىنايەتكار. ئەو، ھەر لەو شیۋە ھەمیشە پى یە كەلكى ۋەرگرتو كە مندانان بە نیازی راكىشانى سەرنج و خۇشەویستى دایك و بابیان لە دلى خۇیان دا دەلین: «ئەگەر ناتوانم سۆز و خۇشەویستى دایك و بابم بۇ لای خۇم راكىشم لانی كەم دەبى وا بکەم لىم بىزار بن»، یان «ئىستا كە ئەوان خۇشيان ناویم با لانی كەم كارىكى وا بکەم نەفرەتى خۇیان بەرامبەر بە من دەربەر». بە كورتى ھەر تاوان كەردە ۋە یەكى خراب كە لە مندان روو دەدا بە جۇرىك دەچىتمەو سەر پى بەش بوونی ئەو لە خۇشەویستى.

بىنگومان ھەر كەردە ۋە یەكى جىنايەتكارانە پىشانە دەرى ئەو رق و بىزارى یەكە كە لە ئەلجام دەرى جىنايەت كە دا ھەيە. بۇ تىنگە یشتن لە رەگ و ریشەى تاوان كەردنى مندانان، دەبى بە دواى ئەو ھۇیانەدا بگەپىن كە ئەوان تووشى قىن لەزگى و بوغزاوى بوون، دەكەن. ئەو رق ھەلگرتن و بوغزاوى بوونەش دەگەپتەو سەر ناره زامەندى و زەبر وىكەوتنى مندان. نابى ئەۋەسان لە بىر بەچىتمەو كە مندان بەر لە ھەر شتىكى دىكە، بوونە ۋەرتكى خۇویستە و تەنیا خۇى دەبىنى. كاتىك «من» (Ego) ەكەى ئەو رازى و بى گەبى یە، ئەو كارانە ئەلجام دەدا كە ئىمە بە ئاكارى چاكیان دەزانىن و كاتىك «من» ەكەى نارازى یە، ئىمە لە گەل دەعبایەكى لاسار و تاوان خواز بەرەورووین. لە راستى دا ئىنسانى تاوانخواز كەسپكە كە تۆلى خۇى لە كۆمەلەك كە نازانى ریز لە

«من» هکە ی ئەر بنی، دەستینیشووه.

ئەگەر مندالان زگماک غەریزی بە دناکاری و تاوانخوازی یان هەبایە، دەبواوە تاوان کردن لە نیو هەموو چەین و تەژوگانی کۆمەڵدا یانی لە نیو هەزاران و دەولەمەندان و نیوئەجەبەکان و بنەمالە بە فەرھەنگ و بێ فەرھەنگەکان دا وەک یەک برەوی بواوە. لە بنەمالە دەست رویشوو و تیز و تەسەلەکان دا رەزامەندی «من» بە هاسانی دابین دەبێ. چونکە پیویستی بەکانی ئەلھام دانی چالاکی بە فەرھەنگی و ھونەری بەکان کە نەخشینکی گەرنگیان لە دابین کردنی رەزامەندی «من» دا ھەبە، بە هاسانی دەست دەگەون. ھەر کاتێک رەزامەندی «من» ی کەسێک بە هاسانی دابین نەبوو، ئەر کەسە بە نیازی خۆ نواندن لە وانەبە ھەر جۆرە کاریک تەنانت تاوانیش ئەلھام بدا.

زۆر کەس وابەر دەگەنوو کە فیلمە لاری کەرەکان دەبنە ھۆی پەیدا بوونی ئەنسانە جینایەتکارەکان. ئەمەن ئەر پیوھندی بەدا بەراستی گومانم ھەبە. چونکە فیلمینک لەوانەبە کەسێک بە ئەلھام دانی کاریکی خراپ رێتوتنی بکا، بەلام بۆ ئەر مەبەستە دەبێ لە پێش دا ھاندەر (انگیزە) ی ئەلھام دانی ئەر کارە خراپە لە کەسە کەدا ھەبێ. لەراستی دا فیلمە لاری کەرەکان ئەر بەشە لە ئەنسانەکان بەرەو ئەلھام دانی تاوان و جینایەت پال پیوھ دەنێن کە بیرو مێشکیان ئامادەبێ ئەلھام دانی تاوان و جینایەتی ھەبە.

بنەمالە و کۆمەڵ لە ئاکامی ھەلس و کەوتی نادروست دا، تاوان و تاوانبەری پەرە پێ دەدەن. ئەمە زۆر جاران لە خەیلی خۆشان دا ئەر کەسانە لە نیو دەبەین کە خوشمان ناوین. بەلام جینایەتکارەکان بە کردوو ئەم مەبەستانە وەدی دین.

ئەرەبی بردن و سەرکوت کران، سەرچاوەی زۆر ئەر کارانەن کە دژی کۆمەڵن. ھێچ مندالێک ناتوانی سەرکوت کران ئەمەعمول بکا. ئەر پێی

خۇشە خۇشيان بوى، سەرەشكىتتە نەكرى و بەردەوام تارىقى بكرى. مندال بۇ راكىشانى سەرلجى كەسانى دېكە لە ئەلجىام دانى ھىچ جۇرە كوردە ھەك خۇ نابوئى. ئەمۇ مندا لائەى لە كۆمەل دوورە پەرىزىن، ھەول دەدەن لە رىنگاى پىنكەن و ھەلپەركى و دەيان جۇرە چالاكىسى دىكە پىنوسىتى خۇيان لە بارەى راكىشانى سەرلجى كەسانى دىكە دامركىن. بەلام ئەمۇ مندا لائەى دوورە پەرىزىن و لە پال خۇيان دان و لە ھىچ جۇرە تىكۇشانىكى كۆمەلەيتى دا بەشدار نابىن بۇ ئەلجىام دانى تاوان، نامادەبىيەكى زياتريان ھەبە.

فشار و ستم، ھەستى رق ھەلگرتن و تۆلە ستىنى بە ھىز دەكەن و ئەوانەش كە جىنايەت دەخولقېنن لەراستى دا تۆلە لە بنەمالە و كۆمەل و ئىنسانەكان دەستىننەو. بۇ ئەوئى تاوان كوردن لە لايەن مندا لائەو نەمىتى، دەبى ئەمۇ شتەنە نەھىلن كە مندا لائە بەرەو رق ھەلگرتن و تۆلە ستاننەو پال پىنە دەنن. باشترین كارىش لەو پىنەندىيە دا ئەوئە ئوبىن و خۇشەوئىستى خۇمانيان پىشكىش بكەين.

دزى

دزى كوردن لەو كارانەيە كە لەوانەيە ھەم مندا لە ساخ و ھاو كىشەكان ئەلجىامى بەن، ھەم ئەمۇ مندا لائە كە لەكەل نەخۇشىيە عەسەبىيەكان بەرەوروون. مندا لىكى ساخ و سروسىتىش لەوانەيە دزى بكا. دزى كوردنى مندا لىكى، ئەوتۇ لەو كاتانە دا روو دەدا كە لە مالى دا لەكەل گىروگرفتى ماددى بەرەوروو دەبى. لەو جۇرە كاتانە دا مندا لە ھەول دەدا لە ھاسانترین رىگاۋە واتە دزىنى كەل و پەلى نىومال، پىنوسىتىيەكانى خۇى دابىن بكا، پان دەپەوئى بەو داھاتەنى لە رىنگاى دزى كوردنەو دەستى دەكەوئى لەكەل ھاوالائى دا نەخشە و پىرپارە ھاوئەشەكانى جىبەجى بكا. ئەمۇ لە نىوان مالى خۇى و مالى كەسانى دىكە دا جىاوازىيەك بەدى ناكا. زۇر

له قوتابيانی قوتابخانه کهمان لهو جۇره دزی یانه (نه گمر بکری ناوی دزی یان له سمر دابننن) ده کهن. زوری بهی نهو دزی یانه له قوتابخانه کهمان ده کرین نهوانن که به کۆمهل ده کرین. وا دیته بهرچا که مندالان دزی به کۆمهل به جوری که رووداو خولقی پتی و کایه و شانز ده زانن.

مندال بهر له هر شتی کی دیکه بوونه وهرنکی خۇخوازه و تا پی ده نیت ته مه نی خۇناسین، نایه وی سووک و سانا له گهل کهمانی دیکه دا بگوئی و بی به بوونه وهرنکی کۆمه لایه تی. نهو له لای گهورانه که هیندیک وشه ی وه ک «نهمیان هی هنه» ، «نهویان هی تزیه» مانای خۇیان هیه. مندالان بۇ نهوی بین به بوونه وهرنکی کۆمه لایه تی زور زیاتر لهو ساوه یه به بیر ی نهمه دا دی، پیوستی یان به تیپهرینی زهمان و چونه سهری ته من هیه. نابی چاوه روان بین مندال رت بۇ هه مو یاسا و ری و شویتنه کۆمه لایه تی به کان دابنی و بهر نهویان به ری. ده بی نهو ده رته نه ی پی به دین که پی به پی ته من فیری قانوونه کان بی و به دلوه بهر نهویان به ری. نه گمر مندالان نازاد و سهر به ست رابه یترن له ره وتی زهمان دا ده بن به نینساننکی باش و راست.

زور کهمس همن نه گمر به کینک لی یان له هه لا نه دا و کهمس پی نه زانی، پی یان خۇشه بۇ ویتنه له دانی کرنی ماشین یان شه مه نه ده هر خۇ بیوینن. هی واهمن له کاتی شت کرین دا نه گمر فروشه ر حیسینی لی تینک بجی و پولینکی که متریان لی داوا بکا، هه له که ی بۇ راست ناکه نه وه و پولینکی که متر ده دن. یان له کاتی دانی مالیات دا وانیشان ده دن که داهاتینکی که میان هیه بۇ نهوی یان هر مالیاتیان لی نه ستیندری، یان پولینکی زور کهم بدن. به لام هر نهو جۇره که سانه کاتینک که ده بیسنه وه، منداله که یان بی پرس کردن پولینکی هر چه ند که میشی ههل گرتوه، هاواریان ده گاته ناسمان، ته مبینی ده که ن و چهند

سه‌عات دهرسی نه‌خلاقی به گوی‌دا ده‌خوینن. ههرگیز نابی له بیرمان
بچیتمه‌وه که مندالان زور لهو جزره مه‌سه‌لانه تی ده‌گمن و ناکار و کرده‌وه
و هه‌لس و کموتی ئینه له نیو کۆمه‌ل‌دا تاوتوی ده‌گمن.

به‌لام نه‌گهر دزی کردن له لایمن مندالیکه‌وه به‌رنه‌وه چووبی که
گیروگرفتی ره‌وانی و عاتیفی هه‌یه، هزیه‌که‌ی ده‌گهریتمه‌وه سه‌ر نه‌بوون یان
که‌م بوونی ریز و خوشه‌ویستی له نیو بنه‌ماله‌که‌ی‌دا و جله‌وی هانده‌ره‌کان
(محرکات) یشی له ده‌ست به‌شی ناگای مینشکی دانیه.

زۆریه‌ی نزیک به‌ ته‌واوی ئه‌و دزی‌یانه‌ی له لایمن مندالانه‌وه کراون،
ئه‌وه نیشان ده‌ده‌ن که مندالی ده‌ست پیس هه‌ست ده‌کا که دایک و باوکی
خۆشیان ناوی و له نه‌ندامانی بنه‌ماله‌هه‌لیان هاوارده‌وه. مندال نه‌گهرچی
په‌ول، زه‌ر و جه‌واهیرات و شانی دیکه‌ی دزیوه، به‌لام هانده‌ره‌کان به‌ هزی
ئه‌م کاره‌وه، وه‌ده‌ست هه‌تانه‌ی ریز و خوشه‌ویستی دایک و باب و
که‌سانی ده‌رویه‌ریان لی وه‌سته‌وه. له‌و جزره‌ کاتانه‌دا من به‌ جوړینکی
تایبه‌تی له که‌لیان به‌ره‌وری ده‌بمه‌وه. بۆ وینه نه‌گهر قوتابی‌یه‌ک توتنی
په‌پم لی بدزی، من له جیه‌ی ئه‌وه‌ی سه‌زای بده‌م، خه‌لاتیشی ده‌ده‌می.
مه‌به‌ستم ئه‌ویه له‌م رنگایه‌وه ده‌ستم به‌ هه‌ستی ناگای ئه‌و رابگا. رهنکه
ئه‌و پینی وابی که بۆ کارینکی چه‌وت خه‌لاتی ده‌که‌م ئینسانینکی که‌م فام و
که‌م‌لوم، به‌لام ئه‌وه گرنگ نیه که له باره‌ی منه‌وه چۆن به‌ر ده‌کاته‌وه.
گرنگ ئه‌ویه که ئه‌و هه‌ست به‌ چی ده‌کا. به‌ هزی ئه‌و کاره‌ی منه‌وه ئه‌و
وا هه‌ست ده‌کا که من خۆشم ده‌وی و دۆستایه‌تیمان له نیوان‌دا هه‌یه و
رقم لینی نیه. دره‌نگ یان زوو، ئه‌و منداله، دزی له‌به‌رچاو ده‌که‌وی و
وه‌ک کرده‌ویه‌کی بی مانای دیتسه به‌رچاو. چونکه ئه‌و ریز و
خۆشه‌ویستی‌یه‌ی که ئه‌و له رنگای دزینی که‌ل و په‌لی ماددی‌یه‌وه به
شوێنیه‌وه بووه، به‌ شینویه‌کی سه‌روشتی بۆی دا‌بین بووه و ههر بزیه
پنویستی‌یه‌کی به‌ دزی کردن نامینتی.

لیزه دا پنیوسته بریک زیاتر لسمر خهلات کردنی مندالان سهارهت به دزی کردن بدویم. نو مندالهی دزی دهکا نهگهر له باری دهروونی و عاتیفی یوه گیروگرفتی زوری هه بی و یان هر لهجی دا نینسانیکی لووت بهرز و لهخو رازی بی، خهلات کرانی سهارهت به دزی کردن ناکامیکی خراپی ده بی. له ماوهی نو چل ساله دا که من له گهل منداله خاوهن گیروگرفته کان دا هه لس و کهوتم هه بووه، بهو ناکامه که بشتووم که نهوان هرکه ههست به ریز و خوشه ویستی ده کمن، له نه نجام دانی کاری چهوت و ناله بار ده گهرینه وه. بهلام نو مندالانهی گیروگرفته دهروونی به کانیان زور نالوزه و به شینویه کی نه خوازراو تووشی دزی ده بن، به خهلات کردن له دزی ناگهرینه وه و بو نهوهی واز لهم کرده وه به بینن ده بی پزیشکی دهرووناس پی یان رابگا.

ماوهیه ک له مهوهر کوپنکی سازده ساله یان هیناپه قوتابخانهی نیمه. نو منداله فیزه دزی کردن ببوو و لهو کارهش دا زور چوبووه پینش. کاتینک گه بشته قوتابخانه بلیتینکی نیوه کرنی شه مننده فهری پینشان دام که بابی بوی کهریوو تا پینی بگاته قوتابخانه. لیم پرسى: نهوه بؤچی بلیتی نیوه کرنی کهریوه؟ خو تو تمهنت له پازه سال تیپه پروه و ده بوايه بلیتی تهوات کهریا. کوتی بابم له ونستکه دروی له گهل بلیت فروشه که کرد و وای نیشان دا که من تمهنت له پازده سال که منتره. لیزه دا حمز ده کهم خالینک وه بیر بیتنم وه نهویش نهویه نو دایک و بابانهی مندالی ناله بار و دهست پیسیان هه به پنیوسته به شینویه کی جیددتر له رهفتاری خویان وردبینه وه و ناگادار بن که کرده وهی نهوان شوینه واری گرنک لسمر مندالان یان داده نی.

بهلام مهسه لهی گرنکتر نهویه که گموره سالان کاتینک ده یانهوی مندالان یان له تمهنتی ۶ سالی دا بنینه بهر خویندن و فیز بوون، نیدی بایه خینکی نهو تو به ژبانی عاتیفی نهوان نادهن. کهچی ده بی بزاین

له ۳ هر مندالینک کرده و هیه کی دهست پیسانه، یان هر لاری یی به کی دهکی لی روودا، زور جار له بر روو بروو بوون له گمل بی عاتیفه یی و کهم بوونی خوشه ویستی به. مندالینکی هاو کینش (متعادل) که له نیو بنه مالدها ههست به کهم بوونی خوشه ویستی نه کا، به ده گمن ده که ویتته بیر دزی کردن یان هر کرده و هیه کی لاری یانه ی دیکه.

دزی له لایهن مندالانه وه تا راده یه کی زور، له کهم بوونی خوشه ویستی و رانه گه یشتنی دایک و بابه کان به پیویستی به عاتیفی یه کانی نهوانه وه سهرچاوه ده گری. نه گهر دایک و بابه کان بیانوه ی نهو گهر و گه رفته نه هیلن ده بی مهسه له که به شتینکی زور گرنگ یزانن و دلنیابن نه گهر زیاتر به مندالانیان رابگمن و بایه خ به پیویستی به عاتیفی یه کانی نهوان بدهن، نهو گهر و گه رفته یان له کول ده بیتته وه. دیاره مهرجی نهو کارهش نهوه به که بۇ خوشیان له ژبان دا نمونه ی راست ویتوی و ناکار جوانی بن و له لاری یی و کرده وه ی چهوت دور بووین. نه گهر وا نه بی واته نه گهر دایک و باب له ژبانی روژاندها ههزاران جار کرده وه ی چهوت و ناحمزیان لی روویدا، ناتوانن نهو چاره روانی یه یان له منداله که یان هه بی که تووشی ناکار و کرده وه ی دزیو نه بی. دایک و بابه کان له روانگی مندالانه وه یاشترین نمونه ی بۇ نهوه ی لاسایان بکرتته وه. که واپوو گهر و گه رفته نهوان پیوه ندیی به دایک و بابه کان یانه وه هه به و چاره سهر کرانیشی به ستراره ته وه به گورانی رهفتار و هه لس و کهوتی دایک و بابه کان.

دهرووناسی و دهروانی مندال

له روانگی دهرووناسی یه وه چاره سهر کرانی نه خوشی، زیاتر له وه ی به دوکتوری دهرووناسه وه به سترابه بیتته وه، به نه خوشه که خزیه وه به ستراره ته وه. نه گهر زور جار دوکتوره دهرووناسه کان ناتوانن

نهخوښه کانيان چاره سهر بکمن هی نهويه که نهخوښه که له سهر ويستی خوئی نهچوټه لای دوکتور و کهمس و کاره کهی زوریان لی کرده و ناچاران کرده خوئی نيشان دوکتور بدا. بؤ وینه نهگهر پياويک ژنه کهی - که بؤ خوئی نهگه يشتوټه نهو ناکامه پنيويستی به دوکتوری دهرووناسی هیه - به زوره ملی و به پينجهوانه ی ويستی خوئی بنيرته لای دوکتور، ناکامینکی پينجهوانه لهو کاره و رده گری. چونکه ژنه که لای خوئی وای لیک ده داتموه که: مینده کهم رفتاری منی به دل نیه و دهيوئی به هوئی دوکتوری دهرووناسهوه پینمی بگورپی و منیش حمز ناکهم رفتاری خویم بگورم. دياره له وهزغینکی ناوادا دوکتوری دهرووناس ناتوانی هیچ ههنگاوینکی به که لک باويژی.

مین منډاله تاوانباره کانیس کاتیک به زور و نابه دلی دهنیردرته لای دوکتوری دهرووناس، هر له گهل وهزغینکی لهم چهشنه بهروورو دهن. نهوانیش ههروه ک گهوران ده بی بهرلهوهی بچنه لای دوکتوری دهرووناس، مهیل و ههستی پنيويستی چاره سهر کران و چون بؤ لای دوکتورین تیندا پینک هاتبی. به بروای من نهو منډالانی گيروگرفتگی بچووک و کهم بایه خیان هیه، زور جار پنيويستیان به چونه لای دهرووناس نیه و نهگهر ههست به خوښه ويست بوون بکمن و نازادیان بدریتی و (ههروا که له لاپره کانی پينشتردا گوتومه) سهرهخو پهرونده بکرن، گيروگرفته کانيان چاره سهر دهن. دياره مههست له نازادی، بهرله لایی و بی سهره ويهره یی نیه و ده بی له نیوان نازادی و بهرله لایی دا سنور دابری. لهو باره يموه لیره به دواوهش روون کردنموه ده بی.

چهند سال له مهو بهر قوتابی یه کیان به ناوی «نارتور» که له قوتابخانه کهی پيشووی دا، کمل و پهلای دؤستانی خوئی دزیبوو، بؤ چاره سهر کردن ناره لای من. ههوتوویه ک دواي هاتنی بؤ قوتابخانه کهمان که سینک ته لهفونی بؤ کردم و گوتی: «نهمن مامی

نارتورم و داوا ده کهم نه گمر ده کړی رنگای بدهن بۇ تیپهر کردنی روژانی پشورودان چند روژنیک بیتنه مالی من له لیورپول». له وه لأم دا گوتم: دپاره ده توانی بی بۇ لاتان. تاقه مه سه له یه که که هیه کړنی بلیتی سه فیره که به تی که نازانم کی دهی دا. و اباشه لمو باره یه موه چنه ابیت له گمل دایک و بابی قسه بکه ی و له ناکامه که ی ناگادارم بکه یه موه.

بۇ سبه یی دایکی کوږه که ته له فونی بۇ کردم و کوتی مامی نارتور پینه ندی به موانه و کرده و توان رازین که کوږه که بیان چند روژنیک له لای مامی بمینیتته وه. له کوتایی قسه کانی دا داوای لی کردم نه گمر ده کړی. له گیرفانی خوم سی پاوه ند بۇ کړنی بلیت بدهم به نارتور. منیش سی پاوه ند دا به نارتور تا به یانی بۇ سردانی مامی پنی بچیتنه لیورپول. به لأم هر نمو روژه بۇ ئینواری بوم ده رکوت که هر دووک ته له فونه که، به هزی نارتوره و کراون. نمو نه ونده به باشی توانیجووی لاسای دهنکی دایک و پیره مامه که ی بکاته موه که منیشی هل خه له تاندبوو.

لمو باره یه موه له گمل ژنه کهم که وغه راویژ و هر دوو کمان که یشتینه نمو ناکامه که نه گمر پوله که ی لی بستینینه وه و به توندی له گملی بجوولینینه وه، ناگه ینه ناکامینکی باش. چونکه له قوتا بخانه کانی پینشوش دا هر بهم چه شنه هلس و کوتیان له گمل کرده و دژ کرده وه ی نمو، جار له گمل جارای خراپتر بووه. له جیاتی نمو ری چاره یه، ژنه کهم پیشنه یاری پی کردم که ده سخوشانه شی بده می. هر بزیه شموی له دیوه که ی وه ژورر کوتم و زور به رووخوشی یه موه گوتم: هر ده لینی نه مرؤ بهخت هه ستاوه.

گوتی: راست ده که ی ا

پنم گوت: زیاتر له وه ی بیر لی ده که یه موه بهخت رووی تی کردووی ا

گوتی: مه بهستت چیه؟

زور به جیددی گوتم: دایکت نیستا تلهفونی بز كردم و گوتی له جیاتی سې پاهوند چوار پاهوندت بدهمی.

بې ئهوی وهسرخومی، بیتم پاهوندیکی دیکم هاریشته سهر جی و بانهکهی و پینش ئهوی هیچ قسهیهکی له زاری بیتته دهر، له ژوورهکهی وهدهرگهوتم.

بز رژی دواپی، نارتور بهر لهوی بهرهو لیورپول وهپې بکهوی نامهیهکی بز نووسیچووم و دابویه دهست راهینمري قوتابخانه و پینی گوتبوو: پاش ئهوی شهمهندهفر وهپې كهوت نامهکهی بدهیه. نامهکهی بهم جوړه دهست پی کردبوو: « نیلی بهرېزا تو زور لمعن باشت له فیلان دهزانی! » پاش ئهوی له سهرمه گهرايموه ههموو رژی لینی دهپرسیم له حالیکدا دهت زانی درؤم لهگهل کردووی و تلهفونهکان بز خؤم بؤم کردووی، بزچی پاهوندیکی دیکهشت دامی؟ تا چهند حهوتوو رابرد من وهلامینکم نهدايموه و سهرمهنجام رژیک لیم پرسى: « ئهوی بهراستی ئهو کاتهی پولهکهم پی دای چ ههستییک دای گرتی؟ » زور به جیددی دهپیرهوه چوو و پاشان زور به هینمی گوتی: « ئهوه توندترین زهر بوو که له درژیایی زیاندا ویم كهوت . له دلی خؤمدا دهم گوت ئهو کابرايه يهکهم مرؤفه که بووبیتته پهنا و پشتیوانم». لهو کات بهدواوه له نیوان من و ئهودا هیچ گیروگرفتیک نههاته پینش و ئهویش بهرای بهرای به لای کار و کردهوی دزئو و لاریبانهدا نهچؤوه.

ئهو کوره دهی زانی که ئهو نؤگری و خؤشهویستی یهی بهراهیمر بهو دهرم بری نیشانهی تهئید کردنی شهخسییهتی ئهو له لایمن منهویه و به تینگه یشتن لهو راستی یه که من پشت و پهناى ئهوم، پیویستی یهکی به فریو دانى من و کهسانی دیکه نهما. بز ئهوی ئهو مندال و میزمندالانه که کاری دزنیان لی روو دهدا، بهو ئاکامه بگهن که گهورهکان لایهنگر و پشتیوانیانن، وهختیکى زور پنیوسته و دهبی چهندين مانگ راوهستين تا

ئەر ئاكامە بېتتە دەست. لەمەش گرنگتر ئەو پە کە رینگا چارە پە کە گشتی نە کە ئەو لەمە دەری گەر و گەشتی ئەمەو مندالان بێ. هەر مندالە پە گەر و بارودوخی بێمەمالە پە و کۆمە لە پە پە کە دە پە لە لایمە رینگا و کەس و کار پە رینگا چارە پە پە بێمە نە پە بکەر. لە قوتابخانە جار پە پە کە لە قوتاب پە کۆمە کان لێ پە پە: دە کەر لە کۆمە ئەو پە گشتی قوتابخانە دە مەسە لە دزرانی پە کە لە لایمە «بیل» قوتاب پە تازە قوتابخانە، بېتتە پە پە: ئەم دەست پە پە و لەم دایمە «نا، بۆخۆم لە مەسە کە دە کۆمە». بۆ پە پە جۆرە و لەم دایمە چۆن کە «بیل» تازە هات پە قوتابخانە کەمان و پە پە تازە پە کە لەم هە پە رانە هات پە و لەم فەزا تازە پە هەستە پە ئاسودە پە نە کەرد. ناو پە زۆر خۆ زەحمەت دایمە تا لە دلی قوتاب پە کان دا جێ خۆ بکاتە و هیند پە دۆست پە لە نە پە پە بکا. بۆ ئەمەر کەردە وە ناحەزە کە لە کۆمە ئەو پە گشتی دا خرابا پە پە پە لەمە پە تە پە و جار پە دیکە نە پە کۆمە ئەو. پە پە پە پە پە، شانازی پە کەرە کە پە بکا و لەم رینگا پە پە پە خۆ وە ک ئە پە پە تە و تێ نە پە پە تا هەمەو لێ پە پە. ئەمەش کار پە پە کە لە قوتابخانە پە پە زۆر جار پە دیکە ئەمە پە دایمە.

بە لەم جار پە دیکە کە قوتاب پە پە پە گەم دە پە مەسە لە دزرانی ئەمە رەنگی پە کەمانی لە لایمە «مێری» پە لە کۆمە ئەو پە گشتی قوتابخانە بېتتە گەر، پەم گە چۆن پە خۆشە وە بکا. بۆ پە ئەمە و لەم دایمە چۆن کە مێری چەند سەل پە پە پە پە قوتابخانە کەمان پە و پە پە دە پە پە لە کاتە ئەمە کەمان دا دپە لە خۆ پە بکا و ئەم جۆرە کەمان شۆ پە پە لە سەر شە پە پە ئەمە دانە وە. سەل رە پە قوتاب پە پە سێزە سەل کە لە هەمە تەمەنی دا لە چۆنە قوتابخانە خۆ پە پە و لە خۆ پە پە پە پە پە

قوتابخانه کهمان. نیمه له قوتابخانه نازادی به کی تهاو امان دایه و هر له جی دا لیمان نهویست بچینه سر کلاسی دهرس خویندن. نو چند خوتوو له دورو بهری قوتابخانه دا به پاری کردن رای بوارد تا وای لی هات تاقه نی چوو. سره لجام روژیک هاته لام و پنی گوت: «ته کلیفی من چیه، من دهجه قوتابخانه پان نا؟» پیم گوت: «نوه به دست خوته که دهچی پان نا، نو مسه له به پیوهندی به کی به منوه نیه». نو ده براه به خوی پیوستی به درونی به کانی خوی، دست نیشان کردبان. وه ک دهمان دست نیشانیچی کردن و لهو کات به دواوه به ردهوام له سر کلاسه گانی دهرس خویندن ناماده دهوو. نوه له حالیک دایه که نه گهر قوتابی به کی دیکه هر نو پرسپاره ی لی کردبام لهوانه بو وه لام به موه: به لی نهژ دهی بچیه سر کلاسی دهرس و واو وا بکه ی. چونکه نو قوتابی به ی وه لامینکی نهوژی دهده موه، دایک و بابکه ی به باشی دهناسم و دهنام که نهوان به رنامه ی دهرسی روژانه ی زور به وردی بز دیاری ده گمن. هر بویه له گمل هاتن بز قوتابخانه کهمان و هست کردن بهو نازادی به که له قوتابخانه کهمان دا همه، ناتوانی به دنیایی و به خیرایی بهیاری خوی بدا. نو زه مانیکی تا راده به ک درژی پیوسته تا بتوانی بهو به خو بوون له خوی دا به هیز بکا و ناماده بی پیوستی به مبهستی دانی بهیاری گونگ له پیوهندی له گمل کاروباری خوی دا تندا پینگ بی.

کاتیک نیمه بهر بهار دهدهین ریژ و خوشه ویستی و سر بهستی پیشکیشی منډالان بکمن ماناکه ی نهویه که له گه لیان داین و ناکار و کرده وه کانیا ن نهیید ده گمن. تمن دهنام که منډالان زه مانیکی دور و دروایان پیوسته تا له جباوازی نهوان نازادی و بهر له لایی تی بکمن، به لام دهنام که نهوان توانای نیک بهشتی نازادی پان همه و له دروخواهمن دا له مانای نازادی ده گمن.

فہرستی شہ شہم:

گیرو گرفتہ کانی دایک و باب

- * خوشہ ویستی و دوژمنایمتی
- * مندالی رووہ لملالو
- * هیز و دمسہ لات لای مندالان
- * نیرمی
- * نیکہرانی دایک و بابہکان
- * ناسرانی مندالان له لایمن دایک و بابہکانیانمہ .

خوشه‌ویستی و دوژمنایه‌تی

سه‌رجاوه‌ی تینگه‌یشتنی مندال دایک ، باب، مامزستای قوتابخانه و که‌سانی ده‌روویهریه‌تی. کاتینک له نیوان ئمو تینگه‌یشتنه و سه‌روشتی تاییه‌تی مندال دا ململانی پینک دی، ده‌روونی مندال تووشی نه‌خوشی ده‌بی. به وته‌ی «فرلید» نه‌خوشیی ده‌روون له ئاکامی تینگه‌له‌لچوونی نیوان «من» (Moi) و «له من گموره‌تر» (Sur- Moi) دا پینک دی. خوشه‌ویستی و دوژمنایه‌تی دژی به‌ک نین. دژ، یان پینچه‌وانه‌ی خوشه‌ویستی، بی لایه‌نی‌یه. دوژمنایه‌تی ئمو ئوگری‌یه‌یه که که‌ند و کۆسپ لاپنی کردوه. له دوژمنایه‌تی یان بوغزاندن دا همه‌میشه دیارده‌ی ترسیش خزی مه‌لاس داوه. کاتینک مندالینک برا یان خوشکی له خزی چووکتري ده‌بوغزینی، هی ئموه‌یه که ترسی ئموه‌ی هه‌یه که دایک، برا یا خوشکی لهو بچووکتري زیاتر خوش بوئ. هه‌ر بۆیه به‌رام‌بهر به کرده‌وه‌کانی ئمو دژ کرده‌وه له خزی نیشان ده‌دا و ئیهره‌یی پی ده‌با. ئمو ئیهره‌یی پی بردنه شویننکی وای له‌سه‌ر داده‌نی که ئاواتی نه‌مانی برا یان خوشکی له خزی چووکتري له مینشکی دا په‌روورده بکا. به‌و هزیه‌ش که ده‌زانی په‌روورده کردنی ئمو جۆره خۆزگانه له مینشک دا کارینکی ناره‌وايه، همه‌میشه له‌گه‌ل خزی دا له ململاتی دایه و هه‌ول ده‌دا ئمو جۆره بیهرانه له خزی دوور بکاتمه‌وه. ئمو وه‌زعه مانه‌دور و هیلایکی ده‌کا و ئموه‌ش راست ئمو شته‌یه که ئمو لینی ده‌ترسی.

نابی بوغزاندنی جارویاری دایک و بابەکان لە لایەن منداڵانەوه لە دین دەرمان بکا، چونکە ئێمە مەسەلەیه دەگەرێتەوه سەر رەفتاری دایک و باب لە گەڵ منداڵە کەیان، لەو کاتەدا کە ئێمە چوو کە بوو یان ئێمە کات کە بوونەوه رێکی خۆویست بوو. منداڵ لەو کاتدا بە شوێن رێز و خۆشەویستی و داسەپاندنی دەسەلاتی خۆی بەسەر دەورووبەری دابوو و کاتێک دایک و باب لە دەستانی جازز بوون و تەمبییان کردووە، وای ھەست کردووە کە لە خۆشەویستی دایک و باب بێ بەشە. ھەر جارێک کە دایک بەسەری دا رووخاوە یان باوک بەسەری دا گۆراندووە کە فلانە کار نەکا، ئێمە پێی وابوو کە ئێوان ئیدی خۆشیان ناوی.

منداڵ کاتێک نەتوانی رێز و خۆشەویستی دایک و بابی وە دەست بێنی، ھەموو دەدا رق و تووڕەیی ئێوان لە دژی خۆی بێزوتی. ئێمە لە دلی خۆی دا دەلی ئێستا کە دایکم زۆرتر بە خوشکە چکۆلە کەم رادەگا و منی بە تەواوی لە بێر خۆی بردۆتەوه، ئەمنیش ناچارێ دەکەم بە جۆریکی دیکە سەرئەجی بۆ لای من رابکشی. ھەر بۆیە بە شەقەن وەرەدە گەرێتە دەرگا، کەم و پەلەکان دەشکێنی و سەدان کاری نابەجینی دیکە ئەنجام دەدا تا ھەر نەبێ بۆ تەمبیی کردن و بەسەر رۆشتن، دایکی رووی تی بکا. ھەموو ئێمە گێرو گێرناوە لە رەفتاری منداڵان دا ھەن، سەرچاوە کەیان ھەست کردنی منداڵ بە نەبوونی خۆشەویستی و پێراگەبێستە. بەلام تەمبیی کردن و سەرکۆنە کردنی منداڵ لەسەر ئێمە جۆرە کارانە، ھیچ دەردێک دەرمان ناکا. ئێمە جۆرە دژکردەوانە منداڵ بوغزەلەزگەر دەکەن. زۆر جارانیشت منداڵ لەبەر ئێمە دەروەستی دایک و بابی نایە، تۆلەیی خۆی بە خوشک یان برای چوو کتری خۆی دەستینیتەوه و ئێوان تەمبیی دەکا و لەوانەشە داخی دلی خۆی بە ھەر زیندەوێکی نینمال وەک پشیلە و ... بڕێژی و رق و کینەیی خۆی بەم جۆرە دەربەری. چونکە لەوانەیه بۆ ماوەیەک بکری بێزاری و رق لی بوون سەرکوت بکری

مندالی رووه لمالآو

مندالی رووه لمالآو و له خورازی-بهره می کومه لیکي فاسید و خراپه. له کومه لیکي نموتودا مندالی رووه لمالآو به ترسموه به ژبانموه دهنوسی. دایک و بابی مندالی رووه لمالآو له جیاتی دانی نازادی به منداله کعبان، پینشی منداله کعبان بهره لآ ده کمن تا هرچی پینی خوشه بیکا. نازادی راسته قینه نمو نازادی به به که کهسانی دیکه تووشی زه حمت نه کما و نه بیته هوی پی شیل کردنی نازادی نمو. مندالی رووه لمالآو مانای نازادی راسته قینه که بریتی به له ریزدانان بز ماف و نازادی به کانی کهسانی دیکه، تی ناگا.

مندالی رووه لمالآو له حالی خوی و کومه له کبی به لایه. له شه قامه کان دا، شهق له لاقی کهسانی دیکه هل ده دا، له دزین و هلگرتنی مالی خه لکی ناپرینگیته وه، لسمر پلیکانی ناپارقمه کان قیوه قیو و دهنگ و هه لآ وهری ده خا و توزقالی نکیش چی به گوی ناداته قسمی دایک و بابی که داوای لی ده کمن دابسه کنی.

مندالی رووه لمالآو کاتیک که گموره تر ده بی، هه موو کارنکی له بر گران ده بی. نینسانیکي خویین و له خورازی به و وابیره کاتموه که هه موو خه لک بز خزمه تی وی هاتوونه سمر دنیا. لهو جوره کهسانه به که همر که بیشتنموه مالی همر پارچه به ک له جل و بهرگی خویان فری ده دهنه قوژنیک و به کینکی دیکه ده بی جل و بهرگ و کمل و په له کانیاں بز رینک و پینک بکا.

زور جارن، مندالی رووه لمالآو، گوله جمرگهی مالی به و له بر نه وی له مالی دا که سینکی هاوته مهن نیه یاری له گهل دا بکا، سروشتی به که هه ول بدا ره فتاری خوی له گهل هی دایک و بابی دا رینک بخا. دایک و بابیه کانیش وه ک بلیمه ت و به کینک له شته سهر و سه موره کانی دنیا سه بری ده کمن و له رینگایموه هانی ده دهن تا خوی عاقلتر و کاملتر له

ئەم جۈرە رەفتارە لەگەڵ منداڵان، لە ھێندىك لە مامۇستاكانىش دا دەپىنرى. ئەوان قوتابىيەكانىيان ئەواندە روودار ڤادىنن كە لە تام دەچنە دەر و گوزەرانىيان لەگەڵ ناكړى. لە راستى دا ئەوان دەيانەوى لەنىو قوتابىيان دا خۇشەويست ېن و وەك مامۇستايەكى باش سەپريان بكړى. ئەوان لەو دەترسېن ئەگەر ھەموو داخوازەكانى قوتابىيانىان جى بەجى نەكمن، رېژ و خۇشەويستېي، خۇيان لە دەست ېدن.

نابی ھەر شتىنك مندال داواي كورد بخريته بمردهستى. له سمرده مى ئىستادا، زور له بنه ماله كان زياتر له رادهي پيويست خهرچى گيرفان ده دهن به مندالان. نمو دايك و بابانهي ھەرچى منداله كهيان داوا ده كا، بوى دابين ده كمن زورتر نهوانن كه منداله كهيان خوش ناوي به لام ده يانهوي نمو رنگايوه بي به شيني مندال له خوشه ويستى دايك و باب، به دانى ديارى و خه لات به مندال قمره بوو بكه نموه. مندالى رووه لمالاو كهم وا هديه نه مكي نمو جوره خه لاتانهي له چاردايي و كاتينك ديارى يه كي ده دهنى زور زوو له بمرچاوي ده كهوي. دايك و بابينك كه بوخويان نه يان توانيوه له ژيانيان دا كارينكي گرنك نه لجام بدن، پي يان وايه منداله كهيان نه گمر لينه اتوويي فيز بووني كارينكي تاييه تيبشي نه بي، به رووه لمالاو بار هيتان ده توانن بو لاي فيز بووني نمو كارهي راكيشن. نهوان له دلى خويان دا ده لين؛ دايك و بابي ئيمه نه يان هينشت ھەر كارينكي پيمان خوشه بي كهيان، ئىستا كه خومان بووين به دايك و باب، هه موو ئيمكاناتينك بو منداله كهمان دابين ده كهيان تا بتوانى ھەر شتىنكي پيني خوشه فيزي بي. له راستى دا نهوان ده يانهوي بي به شي يه كانى خويان له منداله كهيان دا بدوزنه وه و ھەر نمو هويمشه بو وينه بابينك كه له ژيانى خوي دا له فيز بووني موسيقا بي بهش بووه يان ھەر له جي دا ئوگري

موسيقا نيه، وای لی ده کا لهسر پيانو فيربوونی کوره که ی پی دابگری. بان دایکینک هان ددها کچه که ی بنیرته کلاسی فیربوونی سهما، تمنانهت نه گهر نمو کچه لپهاتوویی فیربوونی سهما و موسیقاشی نه بی. بهو جوړه زور له دایک و بابه کان، زوری له منداله کانیان ده کهن فیری نمو شتانه بن که توژقالینک حمزی لی ناکمن.

جوړینکی دیکه له مندالانی رووه له مالو ثومانن که دایکه کانیان ناپانهوی لهو راستی به بگمن که منداله کانیان همرو نامینتته وه و گموره ده بن. ثم جوړه دایکانه هممیشه له وه به گله بین که منداله کانیان زو گموره ده بن و ناواتیان نهویه پیوه ندیی مندالی له گمل ثوان یو هتا هتایه بیارینن.

مندال نابی مافی نهوی هبی ده سترژی بکاته سر مافی کهسانی دیکه. نمو دایک و بابانه ی حمز ناکمن مندالی رووه له مالو بان هبی ده بی له نیوان نازادی و بهرله لای دا سنور دانین و مندالان فیر بگمن که ریژ یو ماف و نازادی به کانی خه لکی دیکه دابنن.

هینز و دمه سلات لای مندالان

پیش نهوی نه خشی همستی نا ناگا (ناخود آگاه) له مروژ دا یو زانستی ده وروناسی ناشکرا بی، وا داده نرا که مندال بونه ورنکی به یار و خاوهن عه قله، ده توانی چاکه و خهرا په لیک جوئی بکاتمه و میشکی وه ک موم نرم و نال و گور ه لکړه و هر مامزستایه کی ثمرکناس ده توانی چون پنیوست بی ناوا رای بیتنی بی نهوی له گمل هر جوړه دژگړه وه به ک بهر وروو بی.

به لام ئینستا بومان ده رکمه توه که هیچ شتیکی مندال لهسر بارنک نامینتته وه. چونکه بونه ورنکی زیندوویه و همل ددها مهیل و داخوازه کانی خزی له قالبی نمو کارانه دا که نه لجامیان ددها وه ک یاری

کردن و نیگار کینشی و ... ده برېږی. پنیو سته بزاین که مندال هر به سروشت بوونه ورنکی خۇخوازه و همیشه همولی نموه به تی راده ی ده ست رویش تووی ده سلاتی خوی به سر که سانی دیکه دا، تاقی بکاتهوه.

گه وړه کان پینشی هراو قریوه ساز گردنی مندالان ده گرن و سمر کوتی ده کمن. به لām بهر لهو سمر کوت کرانه، مندال له گمل سمر کوتینکی گرن گتر که پیوه ندیی به کاری ده ست به ناووه هیه بهر وروو ده بی. نیمه هر نموه نده مان له ده ست دی که بزاین کرده وی خۇ خالی کردن له روانگه ی مندالوه، چ بابه خینکی گرنکی هیه. له راستی دا مندال وه ک شتینکی زور گرنک ده روانیته کرده وی خۇ خالی کردن. چونکه نم کاره به به کمین کرده وی داهینترانه ی نمو داده نری. دیاره زور زه حمه ته بزاین مینشکی مندالینکی به ک یان دوو ساله پچی تیدایه به لām دلنیا ی زور لهو مندالانه ی له تمه منی ۷.۸ سالی دان، له پیوه ندی له گمل کرده وی خۇ خالی کردن دا شانازی به خزیانه وه ده کمن و هیز و ده سلات له خزیان دا به دی ده کمن.

نیمسانینکی ناسایی له شیر ده سله مینته وه. ترسان له شیر شتینکی سروشتی به به لām ترسان له مشک ترسینکی سروشتی نیه. ترسان له شیر نیشاندهری مه ترسی به کی راسته قینه یه، به لām ترسان له مشک سمر کوت کرانی سمرنج و نوگری ده گه به نی. سه باره ت به مندالانیش مه سه له که هر بهو شینوه یه یه و له وانه یه مه یل و داخوازه سمر کوت کراره کانی نموان به شینوه ی ترسینکی شیتانه خۇ بنویتی.

بهشی زوری مندالان له تاریکی، شمو، تارمایی، دزی و دیارده ی دیکه ده ترسین. دایک و بابی بی ناگا پی یان وایه نم جوړه ترسانه له. نا کامی بیستنی چیرو کینک یان دیننی فیلمینکی ترسینته ردا پینک هاتوون. به لām چیروک یان فیلم ته نیا نموه نده شوین داده نین که نمو ترس و نیگمرانی یانه ی له پینشتره وه له مندال دا همن، ده گوورین. به کینک له هویه کانی نمو ناره حه تی یانه له ره فتاری نابه جینی دایک و باب بهرام بهر

به ئۆگىرى و مەيلى جىنسىيى مىندالانمە، سىمىرچاۋە دەگىرى. مىندال لىمۇ مەيلى و ئۆگىرىيە تايىمەتىيەي خۇي كە ناچار دەگىرى سىمىركوتى بىكا، دەترسى. ئىمۇ كەسمەش كە ترسىكى شىتانهي لە مىشك ھەيە، لە راستى دا ھى ئىمۇ مەيلى و ەلاقەيەيە كە پىنشتىر بە ناچار لە پال خۇي دا سىمىركوتى كىردە. كاتىنك بابىنك بەسىمىر مىندالەكەي دا دەگىرىنى و بە تۈۋەيىيەيە داۋاي لى دەكە بىندەنگ بى، خۇش بوۋنى ھەللە و قىرۋە لە روانگەي مىندالەمۇ، بە بارى زەندەق چۈۋ و ترسان لە باۋك دا دەگىرى و ھىمىركات داخۋازى مىندال رەت بىكىرىتمە، بوغزاندىن و دۈژمنايەتى كىردن لە دەروۋنى ئىمۇدا ھىلەنە دەكە. ھىمىركات مىن بە زۇر و زۇردارى بوۋكە باغەيەك لە دەست مىندالنىكى سى سالانەي زىت و ورىا دەرىنىم، ئەگەر بۇيى بلۋى ھىمىر دەكەت لەت و پەتم بىكا. ئىمۇ راستىيە كە مىندال بوۋنەۋەرىنىكى خۇخۋازە و دىنيى تەنيا بۇخۇي دەۋى، قەت نايى پىشت گۈي بىخىرى.

لە قوتابخانىە رۇژنىك لەسىمىر كۈرسىيەكى ئاسۋودە كە پارچەيەكى خەت خەتى رەش و نارنجىيى دىۋى دەۋەۋى داپۇشىمىۋ، دانىشتىمىۋ، بىلىي بەكىنك لە قوتابىيە كەم تەمەنەكان ھاتە لام و داۋاي لى كىردم چىرۋكىنكى بۇ بىگىرەمەۋە. پىنم گوت: ئەي بۇچى تۇ چىرۋكىنكىم بۇ ناگىرەمەۋە؟ گوتى: ئەمىن چىرۋكان نازانم، تۇ دەۋى چىرۋكىم بۇ بىگىرەمەۋە. دىتم كە رىنگاي دەرياز بوۋن نىيە، ھىر بۇيە پىنشىنارىم پى كىرد كە بە ھىمىرۋوكمەن چىرۋكىنك بىگىرەنەۋە. ئەمىن دەست دەكەم بە گىرەنەۋەي چىرۋكەكە و لە ھىر جىنگايەك راۋەستام، دەۋى ئىمۇ پاشماۋەي چىرۋكەكە تەۋار بىكا. دەستىم بە چىرۋكەكە كىرد و گوتىم: ھەۋە نەۋو رۇژنىك لە رۇژان ...

بىلى چاۋىنكى لىمۇ كۈرسىيە خەت خەت رەش و نارنجىيە مىن لەسىمىر دانىشتىمىۋ كىرد و گوتى: «بەۋرىنك ھەۋو». دەۋەزانى مىن بەپىرەبەرى قوتابخانىە لە روانگەي بىلىيەۋە لە جىنگاي ئىمۇ بەۋرەم.

دریژەم بە چیرۆکەکە دا و گوتم: ئەو بەورە لە کاتی رابردن دا لەبەر دەرکی قوتابخانە کەمان راوەستا. راست لەو کاتەدا کۆڕێکی قوتابی قوتابخانە کەمان هاتە بەر دەرکی قوتابخانە کە ناوی ...

بیلی گوتی: «دۆنالد بوو». دۆنالد یەکێک لە خۆشەویستترین دۆستەکانی بوو. من دریژەم دا و گوتم: بەورە کە هەرکە چاوی بە دۆنالد کەوت دەست بە جێ قەلەمبازیکی داو ...

قەسە کەم تەواو نەکردبوو کە بیلی گوتی: «دۆنالدی هەل'لوشی». چیرۆکەکەم بەو جۆرە دریژە دا: لە جەنگی ئەو رووداوەدا براکەی دۆنالد دەگاتە وی و دەلی: ئێستا مشووری ئەو بەورە دەخۆم و دوا بەدواي ئەو قەسە تەفەنگی لی راست دەکاتمەوە کە بەورە کە قەلەمبازیکی دیکە دەدا و ... بیل بە خۆشحالی پەو گوتی: «ئەویش هەل'دەلوشی». پاشان گوتم: نیل (واتە بۆخۆم) بەرپۆڵەری قوتابخانە تووڕە دەبی و دەلی: نا من رینگا نادەم ئەو بەورە هەموو قوتابی پەکانم بخوا. هەردووکی تەفەنگی خۆی دەست دەدات و لە قوتابخانە دێتە دەر کە لە ئەکاو بەورە کە هەل'دەکووتیتە سەری و ... بیلی گوتی: «تۆش هەل'دەلوشی». ئەمجار گوتم: لێرهەدا بوو کە بیلی تووڕە بوو و دوو رۆلۆز، شمشیرێک، موسەلسەلێک و گیردێکی پەر دایە و چوو دەرێ کە بەورە کە پەلاماری دا و ... بیلی بێ خۆ رانان گوتی: «بیلی بەورە کە دەکوژی». گوتم: هەي دەستخۆش و دوايە بەم جۆرە لەسەر چیرۆکەکە رویشتم: «بیلی کە لاکی بەورە کە رادەکێشتی بۆ نێو حەساری قوتابخانە تا هەمووان لە نزیکمەوە ببینن. لەو کاتەدا یەکێک لە مامۆستاگان دەلی ئێستا کە سەرۆکی قوتابخانە کەمان ئەو بەورە خواردوویەتی، پێویستە سەرۆکی دیکە هەل'بڕین. بۆیە من پێشنیار دەکەم کە ...»

چاوی بڕی پە بەرپێنی و بێدەنگ بوو.

قەسە کە پێشوو دووپات کردەو: «بۆیە پێشنیار دەکەم کە ...» بە

هزړنیک رهنګ گډرانهوه گوتی: «بڅخوت چاک ده زانی که مین وهک
سمرؤکی قوتابخانه پښنښیار ده کمن.»

درېژم به چیرؤکه که دا و گوتم: «بهم جؤره بیلې بوو به سمرؤکی
قوتابخانه. به لأم بیلې نیستا ده بی چ بکا؟»

بیلې دوور له هرچه شنه دوو دلې و نیگهوانی یه ک گوتی: «نهم
ده بی بسچم له پشت میزه که ی تو دانیشم و له تایپه که ت که لک
وهریگرم و ...»

هممو مندلنیک پنی خوشه له گمل گموران چن رهفتار ده کری،
له گمل ویش هر بهم شینویه بجو لینهوه. هممو دیارده و بوونمو ره کانی
دهورویری پنی ده لین جاری نمو هینشتا چکؤله یه هر بویه له خیالاتی
خوی دا نوم ده بی و له جیپهانی خه یال دا ده فری. یه کینک له بهرزه
فری یه کانی کوره چکؤله کان نمویه که ده یانموی بن به شؤفیری کامیون
و شهمنده فر یان فر لکمون. هویه کمشی نمویه پی یان وایه لهو رنګایمویه
ده توان هیژ و ده سلاتی خویان به سمر نموانی دیکه دا به سپنن. بزوتنری
همست و مهیلی ده سلاتخوازی له کچان و کوپان دا به یه ک راده همیه.
به لأم کچه کان زیاتر نمویه یان پی خوشه که کسان ی دیکه له ژیر فرمانیان
دابن و فرمانره وایی یان به سمر دابکمن، له حالنیک دا کوره کان حمز ده کمن
له رنګای به کار هیتانی نامراز و کمل و پهل ی دیکمویه ده سلات و توانای
خویان به سملنن.

ناواتی کوره چکؤله کان همیسه نمویه که وهک باوکیان به هیژ و
گموره بن و کچه کانیش لاسایی کردنموی دایکیان پی خوشه. هر بویه شه
که کوپان یاری به کمل و پهل ی ریش تاشینی باوکیان ده کمن و کچانیس
به خوشحالی یمویه کموشی دایکیان ده کمنه پی. نموش که مندلان سمریان
له سیگار کینشان ده خوری تنیا و تنیا لهو راستی به واته همست کردن به
گموره بی و گموره بوونمو سمرچاوه ده کری. خویای گموره بوون و همست

کردن بە بوونی هیز و دەسلەت یارمەتیی مندالان دەدا تا بەرەو پێشەوه
مل بنین و بنیاتی کۆشکی داهااتووی خویان دارپژن.

ئێزەیی (حەسوودی)

ئێزەیی تێکەڵاویکە لە خۆشەویستی و بە هی خۆ زانیینی کەسێک
یان شتێک کە دل گرتوویەتی. دژ کردەوێ ئێو کەسە ئێزەیی دەبا
دەگەرێتەوه بۆ سووکایەتی کران بە «من» ی ئێو. ئێو لەوه دەترسی ئێو
کەسە یان ئێو شتە بە لایەوه خۆشەویستە لە دەستی دەربچێ.

حەسوودی مندالان لە نێو بنەمالەدا پێوەندیی بە هەلس و کەوتی
دایک و باب و رەفتاری مندالی گمورە مالمە هەبە. ئەگەر مندالی
گمورە مالمی وەک مندالێکی سەربەخۆ رەهێترایی و وەخت و ناوەخت لە
نامێزی دایکی دا نەبووبی، وێ ناچی ئێزەیی بە خوشک و برای لە خۆی
بچووکتی بەری. دایک و باب دەبی لەو ئاکار و کردەوانە کە دەبنە هۆی
ئێزەیی بردنی مندالە گمورەکان، بۆ وێنە پێ هەلاگوتنی ساوا تازە لە
دایک بووەکەیان، خۆ بیویژن. مندالان لە هەر تەمەنێک دابن مانای
دادپەرۆری یان باشتەر بلێن مانای بینەدالەتی تی دەگەن. دایک و بابی
تێگەشتوو زۆر وشکاری ئێو کە نەکا بە هۆی راگەشتن بە مندالە
بچووکهکەیان هەستی ئێزەیی لە مندالە گمورەکەیان دا بەهاریوژن. وێ
دەچی ئێو کاریکی ئەوەندەش هاسان نەبی و زۆر جار لە کردن نایە.

لە روانگە براگەرۆه شیرخواردنی خوشک یان برا ساواکە لە
مەمکی دایکی، غەدرێکە کە لەوی دەکری. بەلام هەر ئێو براگەرۆه،
ئەگەر بە شێوەیەکی سەربەخۆ رەهێترایی و بە مندالی، ئەویش تیز بە دلی
خۆی شیر لە مەمکانە خواردبی، لەوانە شیرخواردنی خوشک یان برا
ساواکە لە مەمکی دایکی وەک جۆرە بی عەدالەتیەک دەرحەق بە
خۆی چاوی لێ نەکا. لە هەر حالدا گەشتن بە ئاکامێکی روون و دیار لەو

پنوهندی یه دا کارنکی به زه حمه ته، چونکه ئیمه بهو راده یه که پنیسته لهو باره یهوه له حقیقه ت ناگادار نیین. من بۇ خۆم تا ئیستا لینگولینه و م لسه ر دژ کرده و هه کانی مندالینکی سه ره خۆ له بهرامبه ر خوشک یان برا ساواکه ی دا نه کرده و نازانم ئایا ئیره یی بردن هه ر له جی دا تایبه قه ندی به کی هه مبه یی سه روشی ئینسانی به یان نا؟

ئه گه ر زه ینتان دابیتی، ئه وانه ی ته مه نیکیان لی رابردوه، هه مبه که بیره وه ری چاخى مندالیی خزیان ده گینه وه، زۆرتر بیره وه ری ئه و روودا وانه ده گینه وه که پی یان وایه جۆرنک بی عه داله تی له دژی ئه وانیان به دواوه بووه یان بوون به هزی ئه وه ئه وان له جیاتى خوشک و برای له خزیان چووکتریان ته مبی بکرن. ئه و جۆره که سانه هه مبه که کاله ی بیره وه ری گینه وه که یان ئه وه یه که «ئه وه من بووم که هه مبه که ده که و قه داو» و له وه به گله یین که دژ کرده و ی هه مبه که یی دایک له به رانبه ر گریانى مندالیی بچووکی دا، سه رکۆنه کردنى مندالیی گه وه ره. ئاشکرایه مندالیی گه وه ره تر زیاته ده که و ته به ر به ره لست و دژایه تی له گه ل کران. مندالیی چکۆله ی مالىی له به ر ئه وه ی که مه تر تامى تاقانه بوون و گوله جمه رگه بوونی تاقى کردۆته وه، زۆر به که مى هه ست به بی عه داله تی ده که. هه ر له به ر ئه وه شه که ئه وانه ی مندالیی گه وه ری بنمه الەن زیاته له مندالانى دیکه له گه ل ئالۆزی و گه روگرفتى ده روونی به ره وروو ده بن. زۆر جارن دایک و بابەکان بی ئه وه ی نیازى نازاردانى کچ یان کوپه گه وه ری مالىی یان هه بی، تایبه قه ندی به باشه کانی خوشک یان برای بچووکت له وان به چاوی ئه وان داده ده نه وه و به م جۆره ده بنه هزی ره له جانندن و به رقدا بردنى ئه وان. بۇ وینه کاتینک دایک به منداله گه وه ره که ی ده لی: ئه گه ر برا چکۆله که ت ده سته خۆی به ریا ئه وه نده نه ده گریا، یان به وانه خوشکه چکۆله که ت چهند جوان له گه ل ده سه کانی خۆی خه ریکه و ... هه سته ئیره یی بردن به خوشک یان برای بچووک به شیه وه یه کی نه خوازاو له

منډاله گهروړه که ی دا ده هارو وژننې.

مسه له یه کی دیکه که هستی نیریه یی بردن له منډالان دا ده بزویننې و ده بی دووری لی پکړی، فغرق و جیاوازی دانان له نیو ثمان له بواړی خواردن و خوارده مهنی دایه. نه گمر منډالینک چی پنی خوش بو بوی ساز کړا و به لأم گوئ نه درایه داوا و نیستخیای ثمانی دی، لیره شدا لهوانه یه به شینوه یه کی نه خوارواو هستی نیریه یی بردن له منډالان دا بهارو وژننډرئ. نه گمر چنشت به دلی منډالان لی دهنرئ، واباشه هر جاره ی پینشیاری به کینک لهوان وه بهرچاو بگیری تا هیچیان نیریه یی به وانی دیکه نه بن.

روژنک په کینک له قوتابیانی قوتابخانه نامه یه کی له باوکیموه بؤ هاتبوو. شمو ی دوا ی ثمو روژه، لای نیوه شموی، له ژووری نووستنی ثمو قوتابی یه، دهنگی هاوارنک بفرز بؤوه، به په له خوم گه یانده ژووره که ی، خمریکی خنکاندنې پشیل په ک بوو. پشیل په کم له دهستانی دهر یاز کرد. بؤ به یانی له سمر ته ختی خهوتنی چاوم بو نامه یه کهوت که له باوکیموه بؤی هاتبوو. له نامه که دا نووسرا بوو: « دوتنې به بؤنه ی سالرؤزی له دایک بوونی براچکؤله کهت جیژغان گرتبوو و پشیل په کی بچو کمان وه ک دیاری پی دا، زور خوشمان رابوارد و ... ». دایک و باب ده بی بزائن که منډالان له بیر و خه یالی خویان دا هه موو جوړه ره قیپینکی خویان له نیو ده بن. هر بؤیه ده بی ثموهنده ی بکړی له جوولاندن و هارو وژاندنی هستی نیریه یی بردنیان، دووری بکړی. منډالی په که می مالی هه می شه پنی وابه که دایکی ته نیا بو خوشک یان برایه تازه له دایک بووه، راده گا و ثمو ی به تماوای له بیر خوی بردو ته وه. بؤیه رق و قین له دلی خوی دا راده گری و ثمو رق و قینه حه شمار دراوه ی نیو دهر وونیش، زور جارار نه گمر دایک رینگای لاواندنه وه ی منډاله به رق داچوه که ی بگریته بمر و له نیشان دانی خوشه ویستی خوی دا زیده رژی بکا، کوتابی پی دی.

هيندېك چار ، دايك و بابەكانيش ئيره يى بهو مامۇستايانه ده يمن كه خوشه ويستى مندالەكانيانن. ئەگەر توند و تيژى و رى و شورىنى وشك و سەخت بەسەر فەزاي بنەمالەدا زال بى، سروشى يە كه مندالانى نمو جۇرە بنەمالانە ھەر كه رى يان بىكەويتە قوتابخانەى ئازاد و خاوەن مامۇستاي تىنگە يىشتوو، ئۆگرى مامۇستايان يان دەبن: لە قوتابخانەى ئىنەدا زۇر چار رى دەكەوى كه قوتابيان بۇ تىنپەر كوردنى رۇزانى پشودانىش ناچنمە مالى خۇيان. نمو قوتابى يانە ئىوانەن كه برىار و رى و شورىنى زۇر وشك و سەخت بەسەر بنەمالەكانياندا زالە. بەلام بە پىنچەوانە، نمو مندالانەى لە نىو بنەمالەكانياندا ھەست بە سەرىستى دەكەن، شاد و خوشحال دەگەرىنمە مالى.

لە نىوان دايك و بابان و راھىنەراندا نابى رقبەرايەتى ھەبى. ئەگەر دايك و باب بە گرتە پىشى رەفتارى وشك و، نەزم و رى و شورىنى سەرىرەوانە لە جىياتى راكپىشانى خوشه ويستى و ئۆگرى مندالانەيان بۇلاى خۇيان، ئىوان بەرەو قىن لە زگى و بوغزاوى بوون پال پىزە دەبن، دەبى نمو چاوەروانى پەشيان ھەبى كه مندالانەيان نمو ئۆگرى و خوشه ويستى يە لە جى يەكى دىكەدا بدۇزنەمە. مامۇستا، يان راھىنەر لەراسەىدا لە جىنى دايك و بابە و نمو ئۆگرى و خوشه ويستى يەى لە مالىدا كۆسپى لە پىشە، بۇ لاى نمو رادەكشىن.

چارى وا يە بابى وا دەبنىن كه ئيره يى بە كۆرەكەى دەبا. نمو جۇرە پىاوانە دەپانەوى ھەر بۇ خۇيان بەشيان بە ئۆگرى و خوشه ويستى ھاوسەرانىانمە ھەبى و لەراسەىدا كۆرەكانيان بە رەقىبى خۇيان دەزانن. ھەر لەسەر ئەو ھەشە كه زۇر چار كۆرەكانيان بە توندى تەمبى دەكەن. بابەكان دەبى بزەنن كه زياد بوونى ساوايەك لە ئەندامانى بنەمالەكەيان هيندېك چار دەبىتە ھۇى پىنك ھاتنى جۇرىك ئالۇزى لە نىو بنەمالەكەياندا و رەنگە وا ھەست بىكەن كه ئىوان لە مالىدا شتىكى

زیادیڼ. هیندینک له ژنانیش پاش مندال بوون، له باری پنه نډی جینسی پهوه بی مهیل دهن و سهره نجام خوشه ویستی کوربه ساوا وه زینکی وا پینک دیننی که پنه نډی په کی تازه به سهر بنه ماله دا زال بیی. کهوا بو نډی دایک، یان باوک دهبی بهو مسه لانه بزانه نه گینا نډی به مندالی خزان دهبمن. نیمه له قوتابخانه تائینستا دهبان مندالمان دیوه که له بهر چارته نگی و نډی بر دنی دایک یان باوکچیان بهوان، زاله یان هاتوه. کردهوه و هلس و کموتی نهو بابانه نډی به کور کانیان دهبمن و به توندی له که لیان دهبزونهوه، زیاتر له چاو ددها. نه گهر بابینک به مه بهستی راکینشانی نگر و خوشه ویستی دایک، له گهل منداله که ی بکمونته رهقه بهری، دهبی دلنیابی که منداله کانی کهم یان زور تووشی نالوزی به رووحی په کان دهبمن.

هیندینک دایک که رنگ و روی لاوه تی یان پنه نامیننی، نډی به که چه که نجه کانیان دهبمن که له حالی پشکووتنی رووحی و جیسمی دان. نهوانه نهو دایکانهن که همیش به خو هله کینشانهوه یادی رابردوی خزیان ده که نهوه.

کهوا بو نیمه دایک و بابه کان بینج که لموهی دهبی له هارووژاندنی ههستی نډی بردن له مندالانمان دا خو بهاریزین، پنیسته خوشمان نډی بهوان و لاوه تی نهوان نه بهین.

نیکه رانیی دایک و بابه کان

دایک و بابی نیکه ران نهوانن که ناتوانن ریز و خوشه ویستی و نازادی و دلنیابی بدن به منداله کانیان.

روژنک په کینک له قوتابیانی تازهی قوتابخانه کهمان بۇ تپهر کردنی پشوی کزایی هموتو، چوبزوه لای دایکی. لهو دوو روژه دا که له مالی له لای دایکی مابزوه، دایکی نهونده دله خوربه و نیکه رانیی له

خۇى نىشان دابوو، كە ژيانى به تەواۋى لى تال كەردبوو. تەنانەت كاتىنك برسىيش نەببوو، دايكى كەوتىنوو دۋوى و زۆرى لى كەردبوو كە شتىنك بخوا. يان كاتىنك ويستىبوۋى لە نىو باغ يارى بكا، دايكى بوو بىيانوو كە جەلەكانى پىس دەبن پىنشى پى گرتىبوو و ناچارى كەردبوو حەمام بكا و خۇى پاك و خاۋىن رابگرى. ئومندالە چوپبوو به پولى گىرفانى خۇى بەستەنى (ئايسكرىم) ى كەربوو و دايكى سەبارەت به زىانەكانى ئەم كارە سەعاتىنك قسەى بۇ كەردبوو. ھەموو جارئ كە ناۋى مەنى ھىتابوو و بەر لە ناۋەكەم وشەى ئاغاي بەكار نەھىتابوو، دايكى بەسەرى رۇيشتىبوو و پىنى گوتىبوو كە بى بەكار ھىتتانى وشەى «ئاغاي» نابى ناوم بىتتى.

ئەو دايكە سەرهىجام رۇژىنك رىنى كەموتە قوتابخانەكەمان. لىم پرسى: تۇ كە ئەۋەندە راراۋ نىگەرانى و دەتموئى مندالەكەت لەگەل نەزم و رىنك و پىنكى رابى، بۇچى ناردووتە قوتابخانەى ئىمە كە لە سەر بنەرەتى ئازادىى مندال، دامەزراۋە؟ بەسەر سورمانەۋە گوتى: چونكە دەمەۋى ئىنسانىكى ئازاد و بەختىار بى. دەمەۋى ئىنسانىكى سەرەخۇ بى و روۋەلماۋ فىر نەبى.

لىرەدا بوو كە ئەمەن ھەناسەبەكم ھەل كىشا و سىغارىنكەم داگىرساند. ئەو خانمە ھەر لە جى دا نەى دەزانى كە بەم جۆرە دەبىتە كۇسپى سەرەخۇبونى مندالەكەى و بى ئەۋەى بۇ خۇى بى ھەۋى ھەموو دلەخوربە و نىگەرانى بەكانى دەداتە مندالەكەشى.

كاتىنك كار بگاۋە ئىرە چەمان بۇ دەكرى؟ ھىچ! ئەۋەندە نەبى كە ھىوادار بىن لە نىو بە مىليون دايك و بابدا، ھىندىنكىان تى بگەن كە لە ھەلەدان. كاتىنك دايكىتىك نامەم بۇ دەنۋوسى و لىم دەپرسى «كۆرە دوازە سالەكەم فىر بوۋە دزى لە دوكانەكان دەكا، چارەم چىيە؟» ۋەك ئەۋەم دىتە بەرچاۋ كە كابرايەكى ئارەقخۇر پاشى بىست سال ئارەقخۇرى

و دواى نهوى جهرگى به تمواوى خراپ بووه بى لیم بپرسى: چاره م
چى به؟ بنگومان لهو وه زعه دا كه نهو تووشى هاتوه، نه گهر پنى بلیم واز
له خواردنموى نارهق بیتی، یارمه تی به کی نهو قوم نه داوه. چونكه
له راستى دا تازه جهرگى وى خراپ بووه و بز همر چه شنه یارمه تی
دانینك، درهنگ بووه. همر بویه كاتینك دایكینك زور به نیکمرانى بهوه
نامم بز ده نووسى و سهبارت به گيروگرفتینكى گرنكى خوى له گمل
منداله كهى، پرسم پى ده كا: رای ده سپیرم كه منداله كهى به رسته لای
دهرووناس (روانشناس) و داواى یارمه تیبى لهو بكا.

دیاره ده توانم له وه لامى دا بلیم: دایه گیان نه گهر كوره كه تان ده ستى
كردوه به دزى كردن و یان گيروگرفتى ديكه ی بز پینك هاتوه، هى نهویه
كه له مالى دا هست به بهختیاری ناكا. بزچى همول نادهن نال و گور له
بنمهاله و پنهوندی به كانی دا پینك بیتی؟ به لام به نووسینی نهو جزوه
شتهانه نهو دایكه ته نیا هست به نارهجه تیبى و یژدان ده كا و نه گهر به
راستیبش بى هموى نال و گور به سهر پنهوندی به كانی نیو بنمهاله كه یان
دایبیتی، بوى ناكرى. به لام لهوانه به دهرووناس پاش ماوه به كى زور قسه
و باس له گمل ناوبراو و ناكا بوون له پنهوندی به كانی نیو بنمهاله كه یان
پیشنیاى پى بكا كه له مېرده كهى جوئ بېتموه چونكه نیستای نیدی
نهوى خوش ناوى، یان پنى بلئ داوا له خه سووه كهت بكه كه چى ديكه
خو له ژبانى ژن و مېر دایه تیبى نهوه همل نه قوتیتى. به لام دهرووناس
ناتوانى سروشتى دهروونیی نهو ژنه كه نیکمران و سام گرتوویه بگورئ.
گورپنى همل و مېرجى دهروه چارى هموو گيروگرفته كان ناكا. زور له
كردوه كانی نیمه رهگ و ریشه یان له سهرنه كهوتن و ناكامى به كانی
رابردوومان دایه و شویتنه واری نهو ناهومیندی یانه بى نهوى دهسه لانی
نیمه تی دایبى دژكرده وه له خوى نیشان ده دا. كهوابوو نه گهر نال و گور
ته نیا له همل و مېرجى دهروه دا پینك بى، به راده به كى زور كه م له

هاره سمر گردنی گپرو گرفته کان دا نه خشی ده بی.

وه بیرم دی دایکینک هاتبوه قوتا بخانه که مان تا که ۷ سالانه که ی لاونوس بکا. ناوراو هر که له قوتا بخانه وه ژورور کهوت، هیندیک پرسیماری کردن که نیشاندهری دلراوکی و نیگهرانیی نو بوون. نو لیکدا لیکدا دهی پرسى: ده توانن دلنیام بکمن که که که هم مو شو و بهیانی به که ده دانه کانی ده شوا؟ کاتیک له شه قام ده پهرتتفه هیچ کام له نیوه له که لی دا ده بن؟ داخوا هم مو روژی له ژوروری دهرس خویندن دا ناماده ده بی؟ بلینی هم مو روژی دهوا و دهرمانه کانی له کاتی خوی دا بخوا؟ به کینکی دیکه لهو جوړه دایکانه که بهر دهوام نیگهرانی ساخ و سه لامه تیی که که که بوو، هم مو روژی نامه ی لی ده نووسیم تا وه بیرم بینیتمه که که که ی چ خواردنیک بخوا و له چ خواردنیک دوری بکا، یان چون جل و بهرگینک بکاته بهری و هتد. به داخموه دایک و بابیه کان ثم جوړه نیگهرانی و دلراوکی یانه تووشی منداله کانیشیشان ده کمن و ناکامه که ی نهویه که ثم روژانه بهروانیسه هر جی به که زور و زوهوند مروژی ماخولیا و نیگهرانت بهرچاو ده کهوی.

«مارتا» قوتا بیسی قوتا بخانه که ی نیمه، برابه کی چکوله ی هه بوو. دایک و بابی لهو دایک و بابیه نیگهران و دوو دلانه بوون. هر بویه مارتا له قوتا بخانه هه میشه به شوین برا چکوله که یهوه بوو و بهر دهوام هه رای لی ده کرد: «نه چیه نینو ناوی، لاقت تهر ده بن»، «یاری به خول و قور نه که ی، جل و بهر که کهت پیس ده بی» و به کورتی ساتینک نه بوو، نیگهرانی برا که ی نه بی. نو نیگهرانی و دوو دلای یه ی له دایک و بابی و هرگرتبوو. به لام پاش ماوه یه که مانموه و ناشنا بوون له که ل ژینگه یه کی نازاد، نیدی بوی گرنگ نه بوو که برا که ی یاری به خولای ده کا. پنی باشر بوو برا که ی دم و چاوینکی ناخاوین به لام کهش و خوشحالی هه بی. زور جارن و ابیر ده که مموه که ناوبانگ و خوشه ویستی قوتا بخانه

سه ختگره كان هى ئهويه كه قوتابيانى ئه جوړه قوتابخاناه كاتيك قوتابخانه كهيان داده خري و ده چنوه مالى، هست به خوشى ده كمن و دايك و بابيان وا بيرده كهنوه ئه خوشى به له ئوگرى ئهوان به بنه مالهوه سهرچاوه ده گري. كه چى ئهوان ئه ونده له نهم و ري و شوتنه وشكه كانى قوتابخانه وه پزن كه لهراستى دا، بوون له نيو بنه ماله دا تام و چيزيان پى ده به خوشى.

زورجار ده بينم كه دايك و بابيه كان ده لين: ئه من مندان له كم ده نيزمه فيمساره قوتابخانه ي به نوايانگ تا له گمل مندانى ئه وتو ئاشنا بى كه له داهاتودا بتوانن يارمه تىي بدن. ئهوان و ابيرده كهنوه كه هه موو نه سله كان وه ك يهك ده رواننه بايه خه كز مه لايه تى يه كان. ئيدى له وه حالى نين كه همر نه سلىكى تازه، بايه خى تازه ش له گمل خوى دا دينى. نيگه رانى له داهاتوو له زور له دايك و بابيه كان دا به قوولى ريشه ي داكوتاوه و بهو هاسانى يه ش ناكري خاشه برى بكين.

ئه دايك و بابانه ي قوتابخانه سه ختگره كانيان پى باشته ره، زورتر ئهوانه من كه بوخويان مله وپ و زوردارن. ئه من جوړه قوتابخاناه ژيانى عاتيفى و داهينمرانه ي مندان بهر ته سك ده كهنوه و ده ي كمن به مرؤفنىكى گوشه گير و ترسنوك و سهره شكينه كراو. ئامانجى ئه قوتابخاناه ئهويه به كه مندان به جوړنك رابينن كه له بهرام بهر همر ئه مردهر و سهرؤك و ديكتاتورنك دا كه له ژيان دا له گه لى بهرهوروو ده بن، گوئ رايمل بن و ده سته و نه زهر راوه ستن. ئه ترسه ي ساوايه ك له لانكى دا له گه لى ئاشنا ده بى له جوړه قوتابخاناه دا له ئاكامى توند و تيؤى مامؤستا سه ختگره كان دا (كه رهفتار و نهمى توند و وشكيان له غه ريزه ي پر كيشيكه رى ئهوانه وه سهرچاوه ده گري) بهر ده ستيئى. بهرپرسانى قوتابخانه سه ختگره كان ده يانه وي بو ئه نجام دانى همر كارنك ده سله لائى تهوايان هه بى. دايك و بابيه ترسه نو كه كانيش به تهواوى لهو

وهزعه رازی و خوشحالن. «من» ی همر فیرکار و مامؤستایه کی تینوی دهسه لات وهک «من» ی همر کسمینکی دیکه ی تامه زروی دهسه لات له همول دایه لهسمر قوتابیان شون دابنی. مامؤستایه کی نهوتو خوی به خوی کلاسه که ی دهزانی. نهو حمز دهکا فرمانان بدا و ههمووانیش گوی رایه لی فرمانه کانی بن. پینی خۆشه قسه له قسه ی دا نه گوی و قسه ی رهسمر قسه ی ههمووان بکمو. له قوتابخانه یه کی نازادا توخم (عنصر) ی دهسه لات، وهلا دهیری. له قوتابخانه ی ئیمه، مهترسیی نهوه که «من» ی مامؤستا بتوانی مهیدانداری بکا، بهدی ناکری. مندالان له جیاتی نهوه ی له گهل من به شینویه کی رهسمی قسان بکه، همر بهو جزوره دهوین که له گهل کسمانی دیکه دهوین و همر بهو جزوره ناوی من دینن که ناوی دؤستانی خویان ده بن. نهوان زور جارن پیم ده لین «حوله» و «گیژه» (نهوانش نهو وشانه من که مندالان بۆ یه کچکی خوشیان بوی به کاری دینن). له قوتابخانه یه کی نازادا، ریز و خۆشهویستی له ههمو شتینک زیاتر گرنگی پی ده دری و نهو وشانه ی بۆ ده برینی نهو ریز و خۆشهویستی به کهلکیان لی ورده گیری، له پله ی دووه می گرنگی دان.

مامؤستایان و راهیتنه رانیش وهک ئینسانه کانی دیکه، خالی لاوازی تاییهت به خویانیهان هیه. زور لهوان که بۆخویان مندالیان نیه، بی نهوه ی به دهست خویان بی قوتابی یه کانیان وهک جگهرگۆشه ی خویان چاو لی ده کهن و خویان بهسمر پرستی نهوان ده زانن. واباشه همر مامؤستایه ک له گهل دهروونناسینکی بواری فیرکردن هاوکاری و رازی هبی و گیروگرهفته کانی خوی له گهل باس بکا تا باشر له کسمانی دیکه تی بکا. مامؤستایه ک که له گهل دهروونناس دا هاوهنگاوی هیه، هاسانتر له خه لکی دیکه حالی ده بی و باشر له گیروگرهفته کانیان دهکا. له مانهش زیاتر، مامؤستایه ک که له گهل دهروونناس هاوکاری و پینوه ندی هیه، بۆ قبول کردنی رهخنهش ناماده بی زیاتره و همول دهدا له رنگای ناسینی

خالە لاوازەكانى خۇيمە، بۇ لە نىۋو بىردىيان تى بىكۇشى.

ئەگەر بىنەمالەيەك لە بەندى كىنشە و بىنە و بەرە و ترس و نىگەرانى يەكانى دا، خۇى زىندانى بىكا، بە ئاكامىكى زۇر خراب دەگا. مىندالنىك كە دايىك و باۋكىنىكى نىگەرەن و ئالۇز و زىدەخۋازى ھەن، زۇر زوۋ دەبى بە ئىنسانىكى قىن لەسك و رقاۋى، چۈنكە بى ئىۋەى بۇخۇى ئىرادەى كىردى، ھەول دەدا نەكەۋىتە ژىر شۈىتەۋارى ئەۋان. ئەۋ مىندالەى دۈۋر لە نىگەرانى و كىنشە و بىنە و بەرە، پەرۋەردە دەكرى، بە كىيانىكى نەترسانە و كۈن پىشكەنەنە بەرەۋروۋى ژىان دەبىتەۋر و بەسەر كەند و كۇسپەكانى دا زال دەبى.

ناسرانى مىندالان لە لايەن دايىك و بابەكانىانەۋە

بۇ ناسىنى راستەقىنەى ھەر كەسنىك، نابى ھەر بە ناسىنى رۋالەتىى ئەۋ ۋاز بىتىن و پىۋىستە ھەمۋو تايىبەقەندى يەكانى ئەۋمان بە تەۋارى بۇ دەرىكەۋى. دايىك و بابەكان لەبەر بەستراۋەبى عاتىفىيان بە مىندالانىان، كىرۈگىرەتە بىچىنەبى يەكانى ئەۋانىان بە ھاسانى بۇ روۋن ناپىتەۋە. بەلام دەروۋنناس و راھىتەر چۈنكە لەبارى عاتىفىيەۋە، ئەۋەندە ئۇگى نەخۇش يان قۇتابىيان نىن، كىرۈگىرەتەكانى ئەۋانىيان باشتر بۇ لىنك جۈى دەكرىتەۋە. ئەمەن كاتىنك دەگەمە ئەۋ ئاكامە كە كىرۈگىرتى قۇتابى يەك لە ناكۇكى و نىۋان ناخۇشىبى دايىك و بابىيەۋە سەرچاۋە دەگرى، ناچار دەبە بە دايىك و بابى بلىم تا ئىۋە لە پىنش دا رەفتارى خۇتان نەگۈپن، كىرۈگىرتى مىندالەكەتان چارەسەر نابى.

ئەگەر ژن و مىزد لە ژيانى ژن و مىزدابەتى دا ناكۇكىبى زۇربان لە نىۋدا ھەبى، ئەۋ ۋەزە شۈىن لەسەر مىندالەكەيان دادەنى. تەنەت ئەگەر ئەۋان ھەمۋو ھەۋلى خۇشىيان بۇ شارەنەۋى ئەۋ ناكۇكىيانە لە مىندالەكەيان، بەكارىپىن، دىسان مىندال ھەستى پى دەكا و بە جۇرىكى

ههکه دژکردهوه له خزی نیشان دهدا. یهکینک له قوتابیانی قوتابخانهی
 لېمه که ههموو کاتی خزی لموئ دهاته سمر و تهنیا یو پشوری هاوینان
 دهچینهوه لای دایک و بابی، ههموو جارئ که له لای وان را دهگمړینهوه،
 ناجسن و شهرانی دهبی، دهرگای ژورهکان به توندی پینوه دهدا، بیانوان
 به ژورهکهی دهگری و ههمیشه توورهیه و کهسانی دیکه نازار دهدا.
 چونکه نمو ساوهیهی له مالی بووه ناگای له دم به دمه و قسه لیک
 ههلبمینهوی دایک و بابی بووه. نمو مسهلهیه لهسمر ههلس و کهوت و
 رهفتاری وی له شویتی دیکهشدا (وهک قوتابخانه) شویتی داناوه، له
 ناکامدا وهک ئینسانینکی سمریزو و نهحاواوه دهجولینهوه. همریزه ئینه
 ناچارین یهک دوو مانگان نمووی لی قبول بکهین تا دیمههکانی کیشه و
 دم به دمهی دایک و بابی له بیر دهچینهوه و سمر له نوئ دهبینهوه به
 قوتابییهکی هاوکیش و گونجار لهگهله کومل.

یهکینکی دیکه له قوتابیانی قوتابخانهکهمان نمو گپروگرفتهی ههبوو
 که شهموانه لهنیو جئ و بانهکهی دا له خزی دهصیرت. بمر لهوهی بینه
 قوتابخانه، دایکی یو نمووی واز لهو کاره بیتی بهلینی دابوریه همر
 شهونکی له خزی نه میزی، خهلاتی بداتی. کاتیک هاته قوتابخانهکهمان،
 نهمن پیشنیارینکی پنجهوانهی بهلینهکهی دایکیم لهگهله هیتایه گزری و
 گوتم، همر شهونک نوینهکهت تهر کهی، خهلاتت دهدهمی. دیاره بمر له
 هیتانه گزری نمو پیشنیاره، یو نمووی جیاوازی نیوان پیشنیارهکهی من
 و بهلینهکهی دایکی، هیشکی نمو تووشی کیشه و بینه و بمره نهکا،
 دایکیم رازی کرد به کوپهکهی بلئ نمو کارهی نمو به مهبهستی میز به
 خؤدانهکردنی کوپهکهی کردوویهتی، ههله بووه. بویهش نمو کارهه کرد
 چونکه دهمزانی یهکینک لهو هاندهرانهی نمو کوپهی تووشی دهمار نالوژی
 (اختلال عصبی) کردهوه، له دایک بوونی براچکولهکهی و نیرهیی بردن
 یهو بووه. نمو وای بیر دهکردهوه که هژی خوشهویست بوونی ساوای مالی

له لای دایکې، میز به خۇ داکرن و تهر گردنې جی و بانیه تی. هر بویه ده به ویست به هوی له پال خۇ میزتن خوی ساوا بکاته وه و بهم جوره خوشه ویستی و سهر لجی دایکې بۇ لای خوی راکیشی. به لام خه لاتیگ که من به بونه ی به خودامیزتن و میزای گردنې نوته کانی دهم دایه، نهوی هان دها به ساوایی بمینته وه. تا لهم رینگایوه به شینوه به کی سروشتی مهیلی له سهر ساوایه تی و حمز کردن له ساوا بوونی خوی لابیجی و نیدی له ساوا بوونه تیز بی. نه گینا تمبی کردن و ناموزگاری و خه لات و ده سخوشانه هیچ دهر دینک دهرمان ناکمن. له کورتیی بپر مه وه نهو کوره زور زوو نیشتیای ساوا بوونه وی له که لله دهرهات و عاده تی میزای گردنې جی و بان و مه لافه کانی وه لاتا.

لیره داهه جی به وه بیر بینمه وه که نه گهر هاتبایه دایکې نهو کوره له هاو فیکری و هاوکاری له گمل من خوی پاراستبا، گپرو گرفته کهش بهو هاسانی به چاره نه ده کرا. لیک تی که یشتن و هاوکاری نیوان راهینهران و دایک و بابه کان کارنکی نه وهنده هاسانیش نیه. زور له دایک و بابه کان تاماده نین هیچ چمشنه هاوکاری به کیان له گمل راهینهر یان دهر و نناس دا هه بی و پی یان وایه نهو جوره ی نهوان بیر ده که نه وه و نهو شینوه عاملاتنه ی باوه پان پی یه تی، له هه موو عهیب و کهم و کووری به ک به دووره. ده زانم که هر یه ک له نیمه بیر و باوه و بوجوونی تایبهت به خۇصانجان هه به و بهو بایه خانه که خۇصان هه مانن، که سانی دیکه همل ده سه نگینن. بۇ وینه نهمن خۇم نهوم پی باشه که منډال به جل و بهر گینکی تهواو خۇلاوی به وه به لام که یف خوش و دهم به بزه له کایه و یاری کردن بگهر یته وه. که چی زور له دایک و بابه کان پی یان خوشه پینش به یاری گردنې منډالانیا بگرن و «عاقل» و نارام له گوشه به ک دایان نشینن تا جل و بهر که کانیا پیس نه بن. نهو دایک و بابانه ی دیانه وی به باری باش دا نال و گور به سهر پیوه ندیی خویان و منډالانیا دا بینن،

دهبی له کاتی تووږه بوون لهوان دا له پیش دا له باره ی هزی نمو
 نووږه یی یوه پرسیار له خویان بکه. بۆ وینه له خویان بپرسن که داخوا
 له بهر دم به دمه له گهل خیزانیان نیه که ئینستا له منداله که یان تووږهن.
 یان گوڤاندنیان به سمر منداله که یان دا هی نمو نیه که دراوسی که یان
 ساتینک یان چهند سمعات له وه بهر له گهل یان به کیشه هاتبوو، یان بلینی
 هزی نمو بهد رهفتاری به یان له گهل منداله که یان، به سمر دا رووخانی
 سمر وکی ئیداره که یان له وهختی کاری ئیداری دا نه بووی؟ له وانه شه
 هیندینک هزی دیکه ی دهروونی بن که به هاسانی نه توانین دهست
 نیشانیان بکهین. بۆ وینه هزی بهد رهفتاری به کینک له گهل منداله که ی
 رهنگه نمو بی که دایک و بابی نمویش نمو یان به تعریبه تینکی وشک و
 تینکل به لیدان و لی تووږه بوون راهیناوه و بهردهوام له سزا و ته مبینی
 دنیای دیکه ترساندوویانه و زور جار ناچار یان کردوه ریز بۆ نمو ری و
 شوین و داب و نهریته کۆمه لایه تی یانه دابنی که بایه خینکی نمو تزیان نیه.
 (مه مانان بۆ عاملاندنی مندا لانمان نمو شینوه و رینگایانه به کار دینین که
 دایک و باب به کالمان بۆ پهروه ده کردنی ئینمه به کاریان هیناوه. هینانه
 گۆږی، نمو جزوه پرسیارانه و ده یان و سه دان پرسیار ی دیکه ی لهم چه شنه
 یارمه تی دایک و باب به کان ده دن تا به ناگایی به کی زیاتره وه بۆ ناسینی
 گیرو گرفته کانی مندا لانیان ههنگاو بنین و له خوت و خوڤایی نمو
 ته مبی نه کهن.

بۆ نمو ی مندا لانی سمر به خومان هه بن، ده بی زور له وهختی خومان
 بۆ را که یشتن به وان تهرخان بکهین. به تایبه تی تا مندا ل ده گاته ته مهنی
 دوو سالی. کاتینک ساوا یه ک ده لانکی ده نری و چهند سمعات ناوږی
 وه سمر نادری، کردوه یه کی پر مه ترسی ده رحه قی وی ته لجام ده دری.
 چونکه ئینمه ناگامان له وه نیه کاتینک ساوا له خمو راده بی و کهس له
 لای خوی به دی ناکا، له وانه یه ههست به چ ترس و وه حشه تینک بکا.

نمگر ده تانموي منډاله که تان بېي به نينسانينکي سهرېهست و سهرېهخو و دوور له نار ه حه تي په د هرووني په کان گموره بېي، له دوو سالي ه مولي ژيانې دا نابي زوري لي دوور بکمونموه. له سالانې دوا ت ريش دا همول بدن ياري زور له گمل بکمن. نهک وهک نينساني گموره، وهک منډالينک و به وه بير هيتانموي سهرده مي منډاليي خوتان تي بکوشن خوتان منډال که نموه تا بتوانن بچنه نيو جي هاني منډاليي نمور وهک منډالينک ياري له گمل دا بکمن. دايک و باب ه کان ده بي شت چون هه به ناواي بي يخن و لمو راشتي په ناگادار بن که منډاله کانينان درهنگ يان زور، نموان به جي ديلن. مهبهستي من نموه نيه که نموان دهرون و نيدی ناگم پرتنموه لای دايک و بابيان. مهبهستم نمويه که نموان لمباري د هرووني يمويه، له دايک و بابيان داده برين و نمو به ستر او ه بي په منډالان ه بي له سهرده مي منډالي دا به سمر يان دا زاله، وهلا ده نين. دياره نموشيان شتي کي سروشتي په که دايک همول بدا منډاله کاني به ستر او ه به خوي راي يتي. به لام ياساي سروشت وا ده خوازي که نموان بوخويان نسلينکي تازه پينک بينن و به رني خويان دا برلن.

نموه کاره ساته که هيتندينک دايک و باب منډالان يان وهک ملک و سال و خويان وهک خاوون ملک چاو لي ده کهمن و نمو حهقه به خويان ده دن که همرجي په کي پي يان خوشه ده رحقي نموان نمو حامي بدن و بي سمرنج دان به نؤگري نموان برپار بز داهاتويان ده دن. لهوش خرا پتر نمويه که پي يان وايه همر کارينکي ده ي کهمن له همرجي عهيب و کهم و کووړي په به دووره و همووي به قازانجي منډاله کانينانه. ناواتي من نمويه نسلې نوي که باشتر له نسله کاني پيشوو منډال و د هروونناس ده ناسي، سادقانه بتوانن له رنگايه کي نينساني تر دا ههنگاو بني و منډالانې نازاد و سهرېهخو پي بگه يه ني.

فەسلێ ھەوتەم:

پرسیار و ھەلام

* نازادی ، نەك بهرەللایی

نازادی نهك بهرهلایی

چلون ده كړئ سنووری نینوان نازادی و بهرهلایی روون بكه پنهوه؟
 بلاو كمره وهی كتنیه كم داوای لی كړدووم بؤ روونتر كړدنه وهی
 شپوهی راهیتانی منډالانې نازاد، هیتدیک زیاتر بؤ خونتوران بدویم. نو
 دهلی: زور له دایك و بابه كان، دواي نوو له خونتندنووهی كتنیه كه
 بوونموه وا هست ده كم كه شپوهیه کی دروستیان بؤ راهیتانی
 منډاله كیان به كار نه هیتاوه. نووان بؤ قهره بوو كړدنه وهی هله كانی
 رابردوویان، به جارتك پینشی منډالانېان بهرهلل ده كم تا هر كارتکی
 پیان خو شه نه نجامی بدن. له ناكام دا نو منډالنه دهن به كه سانیکي
 رووه له لالو و نازاوه گېر و گېروگرفتی تازه بؤ دایك و بابیان پینك
 دین. چونكه زور له دایك و بابه كان تیگه یشتنیکي دروستیان له مانای
 نازادی نیه. نووان هینشا لهوه نه گیشتون كه نازادی واته پنه ندی دوو
 لاینه له نینوان منډال و دایك و باب دا، نازادی دان به منډال بهو مانایه
 نیه كه نو هرچی پنی خو شه، ده توانی نه نجامی بدا. زنده پاری كړدن له
 نازادی دا بتموئ و نه تموئ سره نجامه كی بهرهلایی و هر كه س
 هر كه سی ده بی.

به پروای من نازادی هر كه سینك نو كاته مانایه کی دروستی
 هیه كه نازادی كه سینکی دیکه زهوت نه كا. بؤ وینه له قوتابخانه ی
 نیمه، قوتابی یهك نازاده بچینه سر كه لاسی خونتندن یان نه چی و له
 حساری قوتابخانه پاری بكا. چونكه نو كارهی نو زیان به كه سینکی

دیکه ناگه یه نئ و ئازادی کسیش زهوت ناکا. به لآم ئه و ئازادی به نیه له ژووری خویندن دا شه پوور لی بداو یان کاتینک ئه وانی دیکه خهوتوون کورانی بلئ. چونکه ئه م کارانه ی دهینه هزی پی شینل کرانی ئازادی ئه و قوتابانه ی ده یانه ی دهرس بخوینن یان ده یانه ی به سیتمه و.

له سه فمرینکم دا بۆ ئه مریکا بۆم دهرکوت که ژماره یه کی زۆر له و دایک و بابانه ی مه یتمۆدی راهینانی ئازادانه ی مندالانیان گرتۆته بهر، له راستی دا مندالانیان، ئازاوه گیر رادینن. کاتینک ده مو یست له گه ل دایک و بابا به کان بدویم، ئه و منداله کان بوون که بهر یاریان ده دا له باره ی چ مه سه له یه که وه بدوین. به کورتی ئه وان هه موو شتیکیان له پاوانی خزیان گرتبوو و بهر وای خزیان به سهر دایک و بابایان دا ده سه پاند.

کاتینک ئه من له گه ل قوتابیان له قوتابخانه دا پینکه وه خه مریکی کارینکین و که سینک بۆ راویژ و قسه و باس له سهر مه سه له یه ک دیته لای من، ئه گه ر پینم خۆش نه بی مندالان له و باسه دا به شدار بن، زۆر به هاسانی داوایان لی ده که م به جیمان بیلن و ئه وانیش بی هیچ پرته و بۆله یه ک ده وره مان چۆل ده که ن.

ده بی ئه وه ش وه بیر بینمه وه که ئه و مافه بۆ قوتابی به کانیش هه یه. بۆ وینه کاتینک ئه وان پینکه وه خه مریکی قسه و باسن و حمز ناکه ن ئه من به شدار ی باسه که یان به م، زۆر به هاسانی داوام لی ده که ن به جی یان بیلیم، منیش له داوا که یان ده رناچم.

مندالان هه ر له جی دا خۆ خوازن. بۆ هه ر مندالینک «من» له هه موو شتینک گرنگتره. دایک و بابا به کان ده بی قبول کهن که ئه و خۆ خوازی به بۆ پینشچوونی قوناغه کانی گه شه کردن و کامل بوونی مندال، شتینکی ته وای پنیسته. بۆ وینه ئه گه ر منداله که تان ئامرازینکی به مه بهستی وه کار خه ستنه وای دوو چهر خه که ی یان دروونی جل و بهرگ بۆ بوو که باغه که ی داوا کرد، ئامرازه که ی به نه ی به لآم پینی بلین: هه رکات کاره که ی خۆت پی

جی به جی کرد، له جینی خوی دانیوه یان تهوولی نیمه ی بدهوه. رهنگه له روانگه ی نیوهوه نم کاره جوړنک نمزم و یاسا بی، به لأم نممن پیم وایه نموه جوړنک پتونه ندیی نیوان نه دماصانی بنمهاله یه که بؤ هاوهه نکاری زیاتر له نیو ژبانی بنمهاله یی دا پیو یسته.

مندالان بؤ نموه ی بینه خاوه نی «انضباط» ی فردی، به ناچار ده بی هیندیک هه لسووران و چالاکی یان هه بی. نه گمر ری نه نجام دانی هه موو جوړه چالاکی و هه لسوورانیکیان لی بگرین، نموان چو ن فیزی «انضباط» ی فردی ده بن؟

زور له خو یتنمران، دوا ی ناشنا بوون له گمل بؤ چوونه کانی من له باره ی نازاد راهینانی مندالان، ژماره یه کی زور نامه یان بؤ ناردووم و که لینک پرسپاریان لی کردووم، نم پرسپار و وه لآمانه که له لاپره کانی له مهودوادا دین، کورته ی نمو نامانن که هه ولم داوه به له بهر چاو گرتنی نمو نسل و ری و شو یتنانه ی قوتا بخانه کمانی پی بهر توه ده به یین و به سمرنج دان بهو شینوه پهروهرده کردنه ی بؤ خو م لموی به کاری دینم، وه لآمیان ده موه. (*)

(*) فمسلی حوتنمی نم کتیبه له پینشه کی یه ک و چن دین پرسپار و وه لأم پنگ هاتوه. له بهر نموه ی له نیوه وژی وه لآمه کانی دوکتور نیل به پرسپاره کان دا، تا راده یه کی زور نمو شتانه گوتزاونموه که له ۶ فمسلی رابردووی نم کتیبه دا هاتوون، پرسپار و وه لآمه کانم نه خسته سمر نم به شه ی کتیبه که. هر کات دهره تانی چاپی بهرگی دووهمی نم کتیبم به زمانی کوردی بو ره خسا، له گمل پاشماوه ی کتیبه که بلاوی ده کمموه. (وهرگیر)

پیتوسته

- * پینشاهی وهرکین ۲
- * پینشاهی نووسر ۵

فهرستی به ۴۵م:

سومرهیل

- * ناسینی قوتابخانهی «سومرهیل» ۹
- * برارودیک له نیوان پروورده و فیرکردن له قوتابخانهی نازادو قوتابخانه
سوننمتریهکاندا ۱۳
- * مندالان تا چ رادیهک کار کردنیان پین خوشه؟ ۱۷
- * کایه (یا ری) ۲۱
- * یاری به شانویی بهکان، موسیقا و هلیپرکی ۲۶
- * وهرزش و یاری به کومل ۲۸
- * پاشرفژی قوتابخانهی سومرهیل ۲۹

فهرستی دووهم:

راهینان

- * مندالی سرکوتکراو و مندالی ساریهست و ساریهخو ۳۵
- * ترس ۴۰
- * خو به کهم زانی و خیالووی بوونی مندالان ۵۱
- * هزیهکانی شکندن و لهکار خستی کل و پیل له لایمن مندالانسه ۵۶
- * برؤزنی ۶۰
- * برپر ساییتی ۶۹
- * نهم و گزی رایلی ۷۲

- * سزا و پاداشت ۷۷
- * بیسای و چونیتمی راهینانی مندالان به پاک و خاوینی ۹۰
- * شیردانی ساوا و خواردن ۹۴
- * خیر و تندرستی ۹۶
- * پاک و خاوینی و جل و بهرک ۹۷
- * نامراز مکانی یاری پیکردن (لهیستوک) ۱۰۰
- * زاق و زندوق ۱۰۱
- * ری و شویتی پیکره زیان (آداب و معاشرت) ۱۰۳
- * درای خرجی رزانه ۱۰۶
- * کالت و جفتک ۱۰۸

فہرستی سہم:

مسئلہ جینسی یکان

- * شارما کرنی مندالان له مسئلہ جینسی یکان ۱۱۵
- * دستپہر (استغناء) ۱۱۷

فہرستی چوارم:

مسئلہ اخلاقی یکان

- * دھرسی اخلاق ۱۲۵
- * شوینواری بیروپا و بچوونی دایک و باب لہسر مندال ۱۳۵
- * نازادی کتیب خونندنوہ و دیتی فیلم ۱۳۸

فہرستی پنجم:

کیرو گرفتهکانی مندالان

- * خلک نازار دان و خو و خدہی درندانہ ۱۴۳
- * بد ناکاری ۱۴۵
- * دزی ۱۴۸

* دهروتناسی و چارمه‌ری مندال ۱۵۲

فه‌سلی شه‌شهم:

گیرو گرفته‌کانی دایک و باب

- * خوش‌ه‌ریستی و بوژمناییتی ۱۶۱
- * مندالی رووه‌لمالو ۱۶۴
- * هیز و دمه‌لانت لای مندالان ۱۶۶
- * نیرهی ۱۷۱
- * نیکرانیی دایک و باب‌کان ۱۷۵
- * ناسرانی مندالان له لایهن دایک و باب‌کانیانمه ۱۸۱

فه‌سلی شه‌ه‌شهم:

پرسیار و وه‌لام

- * نازادی ، نهک به‌رم‌لانی ۱۸۹
- * پیژست ۱۹۳

Education of Free and Independent Children

First Volume

Written by
D.A.S. NEIL

Translated from Persian by
Odir Wirya

Issued by: Hiwa Cultural Centre

له سه رنه رکی مه ئبه ندی روشنبیری هیوا به چاپ گه یه نراوه